

Tirsdag den 7. maj 2013 (D)

1

93. møde

Tirsdag den 7. maj 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 22 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om de nye regler for kørekort.
Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 18.01.2013. Fremme 22.01.2013. Forhandling 03.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 62 af Kim Christiansen (DF), Karsten Nonbo (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 63 af Jan Johansen (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Mette Boye (SF) og Henning Hyllested (EL)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Ændring af sammensætningen af bestyrelsen i LD, ATP, AES m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 24.04.2013. 2. behandling 30.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Regulering af de godkendte udbydere virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 02.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsættelse 30.01.2013. (Omtrykt). 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 18.04.2013. 1. del af 2. behandling 23.04.2013. Tilføjelse til betænkning 25.04.2013. Fortsættelse af 2. behandling 02.05.2013).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger. (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhåndsanmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 24.04.2013. 2. behandling 02.05.2013).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 17.04.2013. 2. behandling 02.05.2013).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter, tinglysningsafgiftsloven og lov om tinglysning. (Afgiftsfri opslag i og udskrift af akter fra det digitale tinglysningsystem, ændring af den faste del af tinglysningsafgiften og visse udvidelser af reglerne om virksomheds-pant).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 14.12.2012. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 25.04.2013. 2. behandling 02.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om en kritisk gennemgang af internationale konventioner og aftaler, som begrænser Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 04.12.2012. 1. behandling 19.02.2013. Betænkning 30.04.2013).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier. (Opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg, autorisationsordning for forhandlere, erhvervsmæssige brugere og rådgivere vedrørende bekæmpelsesmidler samt bødeskærpelse)

Af miljøministeren (Ida Auken).
(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om forurenet jord. (Offentlig indsats over for jordforurening, der kan have skadelig virkning på vand eller natur, og nedlæggelse af Depotrådet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).
(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændret anvendelse af ikke indløst pant, som kan indtægtsføres af et selskab m.v., der har eneret til at drive en pant- og returordning, og sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 12.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet. (Forenklet indberetning af tilsynsresultater angående vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpelag og ophævelse af kvalitetsstyringsloven m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 02.04.2013. Betænkning 02.05.2013).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af gymnasieloven, hf-loven og lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx). (Harmonisering af klageadgang og øget mulighed for at hæve faget matematik til B-niveau i stx-uddannelsen).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 30.04.2013).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne. (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister. (Indførelse af iværksætterselskaber, nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital, afskaffelse af muligheden for at stifte nye selskaber med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

16) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. (Omtrykt)).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Udbetaling Danmark, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forskellige andre love. (Overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013. Ændringsforslag nr. 13 af 06.05.2013 uden for betænkningen af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup)).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Kriminalpræventive sociale indsatser).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Beskyttelse af børn og unge mod overgreb m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 20.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

23) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren om den eskalerende bandekonflikt.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 20.03.2013. Fremme 02.04.2013).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om ærekrænkelser.

Af Peter Skaarup (DF), Preben Bang Henriksen (V), Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 25.01.2013).

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om drab og grov vold mod børn.

Af Peter Skaarup (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 19.02.2013).

26) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til justitsministeren om social- og integrationsministeren om religionsfriheden i Danmark.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 21.02.2013. Fremme 26.02.2013).

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelse for ledige på dagpenge.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

28) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelsesorlov.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

29) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til forældreorlov.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om en solidarisk model for arbejdsfordeling.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Kl. 13:00

Kl. 13:00

Samtykke til behandling

Formanden:

Den sag, der er opført under punkt 16 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 22 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om de nye regler for kørekort.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 18.01.2013. Fremme 22.01.2013. Forhandling

03.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 62 af Kim Christiansen (DF), Karsten Nonbo (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 63 af Jan Johansen (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Mette Boye (SF) og Henning Hyllested (EL)).

Kl. 13:00

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 63 af Jan Johansen (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Mette Boye (SF) og Henning Hyllested (EL), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 53 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 63 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 62 af Kim Christiansen (DF), Karsten Nonbo (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Ændring af sammensætningen af bestyrelsen i LD, ATP, AES m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 24.04.2013. 2. behandling 30.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Socialministeren på vegne af beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:02

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er blevet bedt om at viderebringe en tak for den behandling, forslaget og ændringsforslagene har fået her i Tinget. Med lovforslaget imødekommer vi konkrete ønsker fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond og fra ATP. Lønmodtagernes Dyrtidsfond får en mindre og mere operationel bestyrelse, og det er til gavn for både Lønmodtagernes Dyrtidsfond og for LD's medlemmer. Det bliver præciseret, at personer i beskyttet beskæftigelse, der honoreres efter deres faktuelle indsats, er omfattet af lønmodtagerbegrebet i ATP-loven, og at der derfor også skal indbetales ATP-bidrag for dem.

Det bliver også lettere for samlevende at få udbetalt ATP-dødsfaldsydelser. Med ændringsforslaget er det præciseret, at den nye mulighed for at opnå engangsydelse i forbindelse med dødsfald kun gælder i situationer, hvor dødsfaldet indtræder efter lovens ikrafttræden. Endelig er der fulgt op på SALA's ophør som arbejdsgiverorganisation i 2012. Med lovforslaget overtager DA SALA's indstillingsret til de forskellige fora, som er ATP, Arbejdsretten og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES).

Det var den meddelelse, jeg er blevet bedt om at give, og det har jeg lyttet mig til at der har været bred opbakning til, så hermed skulde det være videreformidlet med tak for den behandling.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til ministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:03 til betænkning 25.04.2013. Fortsættelse af 2. behandling 02.05.2013).

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Regulering af de godkendte udbyderes virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 02.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 30.01.2013. (Omtrykt). 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 18.04.2013. 1. del af 2. behandling 23.04.2013. Tilføjelse

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Henning Hyllested som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Når jeg tager ordet her ved tredjebehandlingen, er det selvfølgelig på baggrund af den forholdsvis heftige diskussion, der opstod omkring Enhedslistens ændringsforslag i forbindelse med andenbehandlingen, hvor vi jo måtte høre på beskyldninger om, at vi i virkeligheden ikke støttede den kollektive trafik, når vi kunne finde på at stille den slags ændringsforslag. Intet kan jo være mere forkert. I så fald skulle Enhedslisten jo have forladt en af grundpillerne i vores politik, nemlig den, vil jeg næsten sige, næsten ubetingede støtte til den kollektive trafik.

Vi har hele tiden, igennem hele forløbet og gennem hele udvalgsbehandlingen, gjort opmærksom på, at vi selvfølgelig ville ende med at stemme for det samlede lovforslag. Vi syntes bare, at vi med de ændringsforslag, vi så havde stillet, jo forsøgte at tage folk alvorligt, de folk, der har siddet og arbejdet med de her projekter i henholdsvis Skørping og Svenstrup. Og vi synes egentlig, det er rigtig godt, at folk ligesom prøver at tage udgangspunkt i deres egen hverdag og på den måde og på den baggrund spiller ind i forhold til sådan nogle lovforslag.

Vi kunne vel i virkeligheden stille spørgsmålet, om ikke man, når vi endelig skal snakke om støtte til den kollektive trafik, gør den kollektive trafik en bjørnetjeneste ved i den grad at tromle folk, som det er tilfældet her, og i virkeligheden dermed får folk, i det her tilfælde i Skørping og i Svenstrup, som modstandere i stedet for at være i en god og demokratisk dialog med dem og dermed sikre, at når man i sidste ende gennemfører sit projekt, er der rigtig god og fuld opslutning til det og dermed god støtte til den kollektive trafik.

Jeg syntes lige, det var nødvendigt at præcisere det på baggrund af diskussionen ved andenbehandlingen.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Er der flere, der vil udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger. (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhånds anmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 24.04.2013. 2. behandling 02.05.2013).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin.

(Ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 17.04.2013. 2. behandling 02.05.2013).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter, tinglysningsafgiftsloven og lov om tinglysning. (Afgiftsfri opslag i og udskrift af akter fra det digitale tinglysningsystem, ændring af den faste del af tinglysningsafgiften og visse udvidelser af reglerne om virksomhedspant).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2012. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 25.04.2013. 2. behandling 02.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:09

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om en kritisk gennemgang af internationale konventioner og aftaler, som begrænser Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 04.12.2012. 1. behandling 19.02.2013. Betænkning 30.04.2013).

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden:

Hr. Martin Henriksen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:10

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil blot gøre Folketingets medlemmer opmærksomme på, at der i dag er en artikel i BT med overskriften »Afsørging:

To mulige terrorister får dansk statsborgerskab«. Så står der længere nede i artiklen, og jeg citerer:

»To udlændinge har det seneste år fået godkendt dansk statsborgerskab, selv om Politiets Efterretningstjeneste (PET) har advaret Folketinget om, at de kan udgøre en fare for landets sikkerhed«.

Justitsministeren skriver så i en mail til BT, at han ikke vil bryde med statsløsekonventionen til trods for PET's advarsler. Han siger, og jeg citerer:

»Regeringen ønsker at overholde Danmarks konventionsmæssige forpligtelser«.

Det er jo tankevækkende, at der skal komme en sådan artikel i dag, hvor Dansk Folkeparti faktisk har fremsat et beslutningsforslag, som behandler bl.a. det her spørgsmål i forhold til statsløsekonventionen, men også generelt i forhold til de bindinger, som internationale konventioner lægger på Danmark.

Jeg vil læse noget af det op, som står i bemærkningerne til det beslutningsforslag, som vi har fremsat fra Dansk Folkepartis side, og jeg håber jo, at det kan få nogen til at ombestemme sig. Der står:

»Et andet meget konkret eksempel på, at Danmark har måttet føje sig for internationale konventioner, har vi set på statsborgerskabssområdet. Her er Danmark i henhold til FN's konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed forpligtet til at meddele indfødsret til personer, der er statsløse og født i Danmark, uanset at de ikke lever op til de krav, der ellers stilles til personer, der ønsker dansk statsborgerskab. Danmark er ovenikøbet forpligtet til at give statsborgerskab til statsløse personer, selv i de tilfælde, hvor Politiets Efterretningstjeneste har vurderet, at de pågældende personer kan udgøre en fare for rigets sikkerhed. Her er der altså tale om et tydeligt eksempel på, at konventionen tillægges mere vægt end grundlovens § 44, der ellers bestemmer, at det tilkommer Folketinget at meddele indfødsret, da »Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov«. Det er efter forslagsstillernes – altså Dansk Folkepartis – opfattelse yderst problematisk, når internationale konventioner og aftaler som i dette eksempel dikterer, hvordan Folketinget skal lovgive, og dermed fratager Danmark sin suverænitæt.«

Så hvis Folketingets medlemmer stemmer for dette beslutningsforslag, vil Danmark jo få en mulighed for f.eks. at afvise kriminelle udlændinge og udlændinge, som af vores efterretningstjeneste vurderes at udgøre en sikkerhedsrisiko for Danmark. Og det er da sund fornuft.

Kl. 13:12

Formanden:

Det ser ud, som om hr. Steen Gade har bedt om en kort bemærkning, men jeg tror, det må være en teknisk fejl. Ønsker hr. Steen Gade en kort bemærkning? Nej. Tak til ordføreren.

Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:12

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 18 (DF og LA), imod stemte 93 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier. (Opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg, autorisationsordning for forhandlere, erhvervsmæssige brugere og rådgivere vedrørende bekæmpelsesmidler samt bødeskærpelse)

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 13:13

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord. (Offentlig indsats over for jordforurening, der kan have skadelig virkning på vand eller natur, og nedlæggelse af Depotrådet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 13:13

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændret anvendelse af ikke indløst pant, som kan indtægtsføres af et sel-

skab m.v., der har eneret til at drive en pant- og returordning, og sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 12.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

Kl. 13:14

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget også her går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af gymnasieloven, hf-loven og lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx). (Harmonisering af klageadgang og øget mulighed for at hæve faget matematik til B-niveau i stx-uddannelsen).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 30.04.2013).

Kl. 13:15

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet. (Forenklet indberetning af tilsynsresultater angående vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpelag og ophevelse af kvalitetsstyringsloven m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 02.04.2013. Betænkning 02.05.2013).

Kl. 13:14

Forhandling**Formanden:**

Hr. Peter Juel Jensen som Venstres ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg vil gerne på Venstres vegne bede om, at L 171 kommer tilbage til udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen med henblik på en opdeling af lovforslaget. Enhedslisten har desværre ikke fysisk været til stede for at begrunde over for udvalget, hvorfor de ønsker at opdele forslaget, og det vil vi selvfølgelig gerne give Enhedslisten en mulighed for, så jeg håber, man kan bakke op om, at vi sender forslaget tilbage mellem anden- og tredjebehandlingen.

Kl. 13:16

Forhandling**Formanden:**

Hr. Henrik Høegh som Venstres ordfører.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Jeg skal bare kort meddele, at ministeren nu har lovet, at vi vil få en halvårlig oplysning fra de enkelte kommuner om antallet af verserende sager og sagsbehandlingstider på disse husdyrbrugsrelaterede sager. Det gør, at vi nu kan stemme for lovforslag L 192. Den betænkkelighed, vi havde ved at afskaffe kvalitetsstyringssystemerne i kommunerne, er nu overvundet. Det er vi tilfredse med. Tak.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:15

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:16

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), tiltrådt af et andet mindretal (DF, LA og KF), om at opdele lovforslaget i to lovforslag. (*Tilråb fra salen*).

Er der nogen, der ønsker en afbrydelse af forhandlingen?

(*Bekræftende tilråb*).

Kl. 13:17

Forslag om standsning af sagens behandling**Formanden:**

Der er fremsat ønske om en afbrydelse af forhandlingen, og at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Det kan man få en forhandling om efter reglerne om korte bemærkninger.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Det er der ikke. Så går vi til afstemning om det stillede forslag om udvalgsbehandling.

Kl. 13:17

Afstemning om standsning af sagens behandling

Formanden:

Hvis der er tilslutning til det, behøver vi selvfølgelig ikke at stemme om det. Der er tilslutning til det.

Så er der stillet forslag om, at lovforslaget sendes til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget. Og så vender vi måske tilbage til ændringsforslaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne. (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 13:18

Forhandling

Formanden:

Hvis der er en hel masse medlemmer, der er i gang med at gå, fordi de ikke regner med flere afstemninger, vil jeg godt lige orientere om, at jeg har fået at vide fra forslagsstillerne, Enhedslisten, at man er indstillet på, at der sker en sambehandling af de tre sidste punkter på dagsordenen, nr. 28, 29 og 30, og at det bliver med en taletid på 10 minutter. Hvis der ikke er meget stærke indvendinger fra ordførerne, vil jeg følge den indstilling. Det synes jeg er vigtigt at ordførerne og ministrene er orienteret om nu.

Der er ikke stillet ændringsforslag. Jeg ser, at ministeren gerne vil have ordet.

Vi venter et øjeblik med det, for vi skal lige have lidt mere ro på. Må vi bede om lidt mere ro.

Vi forsøger. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:19

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er en detalje. Jeg skal bare bede om, at forslaget returneres til udvalget efter andenbehandlingen, altså mellem anden- og tredjebehandling.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Der er stillet forslag af ministeren om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister. (Indførelse af iværksætterselskaber, nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital, afskaffelse af muligheden for at stifte nye selskaber med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

Kl. 13:20

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:20

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-17, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. (Omtrykt)).

Kl. 13:20

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:21 Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.
Det er vedtaget.

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-7, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 8, tiltrådt af et flertal (V, S, RV, SF, EL og KF), om ændringsforslagene nr. 9-12, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 13, tiltrådt af et flertal (V, S, RV, SF, EL og KF), om ændringsforslagene nr. 14-16, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 17, tiltrådt af et flertal (V, S, RV, SF, EL og KF), om ændringsforslagene nr. 18-31, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 32, tiltrådt af et flertal (V, S, RV, SF, EL og KF), eller om ændringsforslagene nr. 33-45, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

Kl. 13:22

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:22

Afstemning

Formanden:

Afstemningen drejer sig først om L 176.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-8, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Dernæst stemmes der om L 177.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-14, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 13:23

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:23

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-9, tiltrådt af et flertal (S, RV, SF, EL og LA)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Udbetaling Danmark, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forskellige andre love. (Overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013. Ændringsforslag nr. 13 af 06.05.2013 uden for betænkningen af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup)).

Kl. 13:24

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:24

Afstemning

Formanden:

Ønskes der afstemning om ændringsforslagene nr. 1-10, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 13 uden for betænkningen af social- og integrationsministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 11-12, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Kriminalpræventive sociale indsatser).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 13:25

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:25

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-9, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Beskyttelse af børn og unge mod overgreb m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 20.03.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 13:25

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om den eskalerende bandekonflikt, hvordan vil regeringen sikre, at banderne bliver revet op med rod, og har myndighederne tilstrækkelige ressourcer og redskaber til arbejdet?

Af Peter Skaarup (DF), Pia Adelsteen (DF), Kim Christiansen (DF) og Dennis Flydtkjær (DF).

(Anmeldelse 20.03.2013. Fremme 02.04.2013).

Kl. 13:26

Formanden:

Jeg gør her opmærksom på, at afstemningen om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 14. maj 2013.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti, til grundlag af forespørgslen.

Kl. 13:26

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi rejst debatten om bandekonflikten, herunder hvad vi kan gøre for at bremse den, fordi vi synes, det er nødvendigt, at Folketinget reelt forholder sig til, hvad der skabes af utryghed og urimelige forhold for vores borgere – specielt de steder, hvor bandekrigen har fyldt meget og stadig væk fylder meget i gadebilledet.

Det er jo en kendt sag, at specielt det storkøbenhavnske område og området på Vestegnen igennem måneder med jævne mellemrum har været plaget af skyderier og af politisirener, når banderne har taget uskyldige borgere og hele bydele som gidsler i deres kyniske magtspil.

De fleste danskere er på den baggrund blevet bekendt med, at der er noget, der hedder Værebroskabet, at der er noget, der hedder Loyal to Familia, og at der er noget, der hedder Brothers – ja, you name it, siger mange vel efterhånden om alle de forskellige grupperinger,

der findes. Derudover har vi jo i forvejen de gammelkendte rockergrupper Hells Angels og Bandidos.

Det er jo ikke mindst eksplosionen i indvandrerbandernes antal og omfang, der synes at være drivkraften i den verserende bandekrig, hvor især banderne på Nørrebro synes at ligge i en åben krig med det, der kaldes Værebromanen. Og konsekvenserne er jo tydelige og voldsomme. Alene i år er flere blevet dræbt af skud. En er blevet dræbt med kniv, mange er blevet såret, og endnu flere mennesker lever i konstant utryghed eller sågar frygt for bandernes hærgen.

Her tænker jeg selvfølgelig først og fremmest på mange børn, mange unge, som trykkes af banderne i det gademiljø, hvor de nu færdes. Men jeg tænker også på ældre medborgere, svage medborgere, butiksejere og hvem som helst, der tilfældigvis måtte nærme sig de steder, hvor banderne hærger. Hele bydele er faktisk i bandernes vold, hvilket ikke bare er noget, vi siger i Dansk Folkeparti. Nej, sågar en SF-borgmester ved navn Ninna Thomsen, der bor på Nørrebro i København, siger det samme.

Så det, der er situationen, er, at bandekrigen er blusset op, og at specielt indvandrerbanderne fylder mere. Og det, vi er interesseret i i forbindelse med den debat, vi har i Folketinget i dag, er at høre: Hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 13:29

Formanden:

Tak til forespørgeren. Så er det justitsministeren for besvarelse af forespørgslen.

Kl. 13:29

Besvarelse

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Og det er jo en belejlig overgang til at sige, igen, at vi jo ved flere lejligheder i løbet af de seneste måneder har drøftet indsatsen over for bandekonflikten både her i salen, i Folketingets Retsudvalg, og vi har tillige i forbindelse med debatprogrammer på tv diskuteret det. Men det afspejler jo desværre, hvor uhyrlig og også hvor vanvittig bandernes voldelige adfærd har været. Både for regeringen og selvsagt også for mig selv som justitsminister har bekæmpelsen af rocker- og bandegrupperingernes afstumpede kriminalitet haft en absolut topprioritet allerede fra første dag.

Det har jeg redegjort for ved flere lejligheder, ikke mindst under et nyligt afholdt samråd i Folketingets Retsudvalg om samme emne, hvor også hr. Peter Skaarup var til stede og faktisk havde indkaldt mig til samrådet. På det samråd redegjorde jeg detaljeret for den ekstraordinære indsats, som politiet har ydet og fortsat yder i forbindelse med den aktuelle konflikt, og jeg redegjorde desuden for, hvordan regeringen har sikret, at indsatsen på området har fået et væsentligt løft.

Derfor vil mit indlæg i dag være mindre udførligt end ellers, men jeg vil ridse op, hvad jeg redegjorde for i Retsudvalget om den seneste tids konflikter på rocker-bandemiljø-området og om politiets indsats på området. Dernæst vil jeg redegøre for de initiativer, som regeringen allerede har iværksat på området, og endelig vil jeg slutte med et par generelle bemærkninger om indsatsen mod rocker-bandekriminaliteten.

Under samrådet for nylig redegjorde jeg for det første for de konflikter, der den seneste tid har udspillet sig mellem bandegrupperinger i det storkøbenhavnske område. Det tog jo sin begyndelse den 11. januar i år, hvor en ung mand blev skuddræbt i Høje Gladsaxe. Siden har der som bekendt været en række voldsomme sammenstød mellem personer med tilknytning til miljøet. De sammenstød har bl.a. fundet sted i Københavns Nordvestkvarter, Kokkedal og Skovlunde, og de omfattede jo altså flere skudepisoder og også skuddrab.

Som ansvarlig justitsminister har jeg selvfølgelig fulgt den aktuelle konfliktsituation i bandemiljøet meget, meget tæt. Mit fokus har først og fremmest været at sikre, at politiet sætter alle kræfter ind på at få fat i de hensynsløse typer, som findes i bandemiljøet, og som bekriger hinanden, og jeg tror også, at det er klart for enhver, at politiet den seneste tid har ydet og fortsat yder en ekstraordinær indsats for at normalisere situationen og skabe tryghed for de borgere, der bor og færdes i de berørte områder.

Som jeg også for nylig redegjorde for i samrådet, har den optrappe politiets indsats således bl.a. omfattet en skærpet patruljering, øget synlig polititilstedeværelse i områderne, målrettet brug af visitationszoner og også de såkaldte zoneforbud. Hertil kommer en massiv efterforskningsmæssig indsats, som har ført til, at de involverede politikredse sammen med den særlige Task Force Øst, som den hedder, og Rigspolitiet, har gennemført flere store, koordinerede aktioner mod bandemiljøet. Og så man tv her i sidste uge, så man resultatet af det: Den seneste aktion fandt som bekendt altså sted her i sidste uge.

Tallene taler også deres tydelige sprog. I årets første kvartal blev der således varetægtsfængslet 112 personer med relation til rocker-bandemiljøet, lige som der blev rejst 644 sigtelser mod i alt 505 personer. Samtidig blev der foretaget langt over 2.000 visitationer i de etablerede visitationszoner, og også her blev der beslægtet et stort antal skydevåben.

Den massive indsats kan mærkes. Det er således Rigspolitiets vurdering, at den skærpede politimæssige tilstedeværelse og også den styrkede efterforskningsmæssige indsats generelt synes at have lagt et øget pres, som påvirker konfliktniveauet. Det skyldes ikke mindst den strategiske indsats for at fængsle så mange af de ledende medlemmer af grupperingerne som muligt.

Der er dog fortsat risiko for, at konflikten blusser op på ny. Det har vi jo desværre også set eksempler på hen over de seneste uger. Derfor fortsætter Rigspolitiet og politikredsene også den målrettede og meget intensive indsats for yderligere at reducere konfliktniveauet.

Men samlet set kan der som sagt ses resultater af den øgede indsats, og det vedvarende pres påvirker situationen i positiv retning, så vi er på rette vej. Det skal vi glæde os over og i øvrigt frem for alt jo selvfølgelig rose politiet for den meget stærke indsats, de har ydet. Der kan ikke være to meninger om, at politiet har ydet og fortsat yder en helt ud over det sædvanlige stor indsats for at komme den seneste tids vold og sammenstød til livs.

Kl. 13:35

Når det er sagt, er der som sagt risiko for, at konflikten kan blusse op på ny. Derfor er det helt afgørende for mig at sikre, at politi og anklagemyndighed og kriminalforsorg også fremover er bedst muligt rustet til at håndtere udfordringen med rocker- og bandegrupperingerne. Det er også derfor, vi fra regeringens side fra dag et har iværksat en hel række af initiativer på området. Først og fremmest har den samlede indsats mod rocker-bandekriminaliteten fået et væsentligt løft med den brede flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden, som regeringen har indgået med et stort antal af partier bredt her i Folketinget, bl.a. spørgerens eget parti. Med den aftale, altså flerårsaftalen, er der som bekendt blevet afsat midler til at fastholde den intensiverede indsats til bekæmpelse af rocker-bandekriminalitet, der er forankret i det, jeg omtalte før, altså den her Task Force Øst, og der er derudover etableret en ny, fleksibel Task Force Vest, som vi kalder den, der ligger i Horsens, ligesom der er afsat midler til at gennemføre en ny målrettet indsats mod rockere-bandemiljøets rekrutteringsbaser i de særlig udsatte boligområder.

I dagens forespørgsel er der i den forbindelse spurgt til, om myndighederne har de nødvendige ressourcer til at håndtere den aktuelle konflikt i rocker-bandemiljøet. Her vil jeg altså netop fremhæve flerårsaftalen for politi og anklagemyndighed, hvor bandeindsatsen er prioriteret højere end nogen sinde. Samtidig har aftalen skabt et

økonomisk råderum og en fleksibilitet, der gør, at politiet kan håndtere en situation som den, vi har været vidne til her de seneste måneder. Derfor så vi også for nylig et eksempel på, at rigspolitichefen traf en beslutning om at tilføre flere efterforskningsmæssige ressourcer til Københavns Politi og Københavns Vestegns Politi.

Jeg vil også fremhæve aftalen fra sidste år om kriminalforsorgens økonomi. Med den aftale er der sikret 48 nye pladser til negativt stærke indsatte, det kunne være rocker-bande-medlemmer, i en ny afdeling i statsfængslet i Østjylland, som for tiden er under etablering. Med de her nye 48 pladser sker der et væsentligt løft i mulighederne for at håndtere de sikkerhedsmæssige udfordringer, som rocker-bande-medlemmer giver for vores fængsler i øjeblikket. Men på trods af at aftalen altså indeholder væsentlige tiltag, må jeg desværre konstatere, at spørgeren, altså hr. Peter Skaarup, og Dansk Folkeparti noget besynderligt ikke vil være med til at løfte lige nøjagtig den her indsats på området.

Regeringen har også for nylig fremsat et lovforslag, der bl.a. skal udvide anvendelsesområdet for hemmelige ransagninger. Lovforslaget tager på det her punkt netop sigte på den verserende bandekonflikt, og hvis forslaget bliver vedtaget, vil politiet fremover have langt bedre muligheder for at efterforske og slå ned på den organiserede kriminalitet. Jeg kan også nævne behandlingen af sager om prøveløsladelse, hvor regeringen har taget initiativ til, at de relevante myndigheder fremover vil arbejde endnu tættere sammen for at undgå, at de forkerte, så at sige, bliver prøveløsladt. Det er således af væsentlig betydning, at kriminelle med tilknytning til rocker-bandemiljøet ikke prøveløslades, hvis der er en særlig grund til at frygte, at de på fri fod vil begå ny kriminalitet. Det gælder jo altså særlig i en tid, hvor der er risiko for banderelaterede konflikter. Når man så også inddrager politiets viden, får kriminalforsorgen selv sagt et mere fyldestgørende grundlag for at vurdere, om prøveløsladelsen er utilrådelig.

Når det gælder det lange seje træk mod banderne, har jeg flere gange understreget, at fokus også her er at få brudt bandernes fødekæde, som vi kalder den. Kommunerne gør allerede en meget stor indsats på det her område, men vi skal selvfølgelig hele tiden have fokus på, om vi kan gøre det bedre. Derfor har jeg i den seneste tid sammen med min kollega social- og integrationsministeren holdt møder med en række borgmestre for de her områder, der er direkte berørt af konflikten, samt de pågældende politikredse. Møderne har haft det formål, at vi åbent og også ærligt har kunnet drøfte indsatsen og samarbejdet i forhold til de sårbare unge i særlig udsatte boligområder, hvor vi ved, at banderne forsøger at rekruttere medlemmer.

Samtidig har vi også fra regeringens side ønsket at markere klart over for kommunerne, at vi selvfølgelig står hundrede procent bag dem i deres arbejde på dette område. Processen her er sat i gang med flere møder, og de møder fortsætter. I den forbindelse har jeg også for nylig sammen med min ministerkollega by-, bolig- landdistriktsministeren præsenteret initiativer, som skal bidrage til at øge trykningen i netop de særlig udsatte boligområder. Det vil nu således bl.a. blive lettere for et sammenhængende boligområde, der består af afdelinger fra forskellige boligorganisationer, at afvise en boligsøgende fra hele boligområdet, hvis den pågældende er blevet udsat på grund af en husordensovertrædelse.

Kl. 13:40

Endelig vil jeg fremhæve den såkaldte exitindsats, der som bekendt har til formål at hjælpe de personer, der søger at finde en vej ud af det kriminelle miljø. Også på det område er det selvfølgelig vigtigt, at man hele tiden har øje for, om man kan gøre tingene endnu bedre end i dag.

Derfor har vi taget initiativ til en evaluering af exitindsatsen; derudover har jeg for nylig holdt møde med økonomi- og indenrigsministeren, Kommunernes Landsforening og rigspolitichefen for at drøfte behovet for nye initiativer med henblik på at sikre, at sagerne

kan håndteres på den rette måde. På det møde, der blev afholdt, var der enighed om, at navnlig behovet for at se nærmere på samarbejdet mellem kommunerne i de her sager var til stede, og det vil der også blive arbejdet videre med.

Så kan jeg i øvrigt tilføje, at vi også i flerårsaftalen for Kriminalforsorgen har valgt at styrke exitindsatsen i Kriminalforsorgens eget regi. Man indfører således bl.a. individuelle mentorforløb for indsatte, som ønsker at deltage i et exitprogram og komme væk fra deres gruppering, men det er altså også en ordning, som målrettes personer, der vurderes til at være både motiverede og egnede til det.

Så sammenfattende må man sige, at regeringen har iværksat en hel række tiltag, som har løftet indsatsen over for rocker-bande-miljøet til det højeste niveau nogensinde. Men det er klart, at vi står over for et alvorligt problem, og samarbejdet fortsætter. Den seneste tids begivenheder illustrerer jo også med al tydelighed, hvor vigtig indsatsen er på det her område, og fremadrettet har jeg også bedt mine embedsmænd om sammen med politiet, anklagemyndigheden og Kriminalforsorgen at overveje nye initiativer, bl.a. til at sikre, at alle involverede myndigheder også fremover er bedst muligt rustet til at håndtere udfordringerne med rocker-bande-grupperingerne. Der vil være tale om en meget bred gennemgang, hvor der ikke skal være nogen hellige køer. Jeg har således bedt om, at man bredt ser på politiets efterforskningsredskaber, straffniveauer, afsoningsvilkår og reglerne for udgang og prøveløsladelse for rocker-bande-medlemmer samt politiets redskaber i øvrigt, herunder reglerne om visitationszoner og også reglerne om zoneforbud.

Jeg vil her i dag slutte af med igen at understrege, at regeringens linje har været ganske klar fra allerførste dag. Bekæmpelsen af rocker-bande-kriminaliteten er en absolut topprioritet, og det har selv sagt allerhøjeste prioritet for både politiet og regeringen at få stoppet de seneste tiders voldsomme konflikter og sammenstød i rocker-bademiljøet.

Som jeg har redegjort for, har politiet således optrappet det i forvejen massive retshåndhævende pres; vi har i regeringen fra start sat handling bag ordene og intentionerne, og som jeg har redegjort for, har regeringen således iværksat en række tiltag, som har sikret, at indsatsen over for banderne nu er løftet markant. Der bliver altså allerede lagt et massivt pres på rocker-bande-miljøet, og det vil regeringen sikre at der også bliver gjort fremover.

Tak for ordet.

Kl. 13:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup. Nej, det er der alligevel ikke. Han vender tilbage.

Det er der derimod fra ordføreren for Venstre, hr. Karsten Lauritzen, værsgo.

Nå, hr. Peter Skaarup vil gerne først som ordfører for forespørgerne. Det respekterer vi så også. Så bliver det alligevel til, at han får ordet.

Kl. 13:44

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Vi siger tak til justitsministeren for redegørelsen for, hvad regeringen vil og ikke vil vedrørende bandebekæmpelse. Vi synes selvfølgelig, at det er positivt, at regeringen forsøger på noget, men jeg må sige, at hvis man hører lidt nærmere efter, hvad det er, justitsministeren siger på regeringens vegne, er det svært at høre, at der er nogle nye initiativer.

Langt hovedparten af det, der fortælles om, er noget, hvor man kigger bagud i stedet for at kigge fremad. Og man kan sige til justits-

ministeren, at det gode spørgsmål, som der ikke bliver svaret på, er: Det er fint, at der er lavet initiativer, ja, men der er jo i øjeblikket en trusselssituation og en bandekrig, der stadig væk kører, uanset de gode initiativer, og hvad er det så, regeringen vil gøre ved det?

Det kunne jeg jo godt tænke mig at få en dialog med justitsministeren om. Og den håber jeg vi kan nærme os sådan under debatten. Jeg håber også, at justitsministeren vil deltage i en reel meningsudveksling og debat om de her ting.

I Dansk Folkeparti er vi af den meget klare opfattelse, at der skal nye boller på suppen i bekæmpelsen af bandekriminalitet. Vi er af den klare opfattelse, at bandekrigen kun kan stoppes ved at sætte straffene op for at begå organiseret kriminalitet, og det skal vel at mærke ske på et afskrækkende niveau, sådan at alternativet til bandekriminalitet trods alt er mere tillokkende, så vi får sagt til medlemmerne af banderne, til de bandetilknyttede, at det ikke kan betale sig at være med i en bande, tværtimod.

Som udgangspunkt mener vi i Dansk Folkeparti, at al kriminalitet i forening, altså i banderegi, skal straffes markant højere, end tilfældet er i dag. Vi skal væk fra rabatter, man jo får på grund af gammelkendte ordninger, der betyder, at bare man laver tilstrækkelig meget kriminalitet, får man rabat på hver enkelt kriminel handling. Sådan er det jo, som retssystemet er strikket sammen i dag. Og det er spørgsmålet, om det holder over for den her meget organiserede kriminalitet, den her meget forfærdelige, kolde og kyniske kriminalitet, som banderne står for.

Bander og andre foreninger, der virker ved vold, skal efter Dansk Folkepartis opfattelse opløses. Grundlovens § 78 fortæller os, at foreninger, og det vil også sige bander, der virker ved vold eller opfordrer til vold, skal opløses.

For os at se i Dansk Folkeparti opfylder sådanne bander, vi kender i øjeblikket fra skyderier, brug af knive, private vagtværn og lignende, alle betingelser for at blive opløst ved dom og ikke længere kunne fungere i vores samfund.

I det hele taget mener vi, at de i øjeblikket ifølge politiets statistikker kendte 1.647 bandetilknyttede skal føle et kontant pres fra myndighedernes side hele tiden. Det vil derfor være nødvendigt set med Dansk Folkepartis øjne at forstærke den indsats, der i dag ydes hos det offentlige med at gennemgå alle bandemedlemmernes sociale forhold.

Står de reelt til rådighed for arbejdsmarkedet? Skal de på den baggrund, hvis de ikke gør det, ikke have inddraget de offentlige ydelser, som de jo i høj grad modtager, kan vi se på de svar, vi får i Retsudvalget? Betaler de retmæssigt den skat, de nu skal betale? Bor de, hvor de påstår de bor? Og ejer de deres biler retmæssigt, eller er der også fusk på den front?

Mange vil selvfølgelig mene – og der er også repræsentanter for den mening herinde i Folketinget, og de er også tilstede nu, tror jeg – at højere straffe ikke gør det alene. Det er der en flig af sandhed i.

Derfor foreslår vi også i Dansk Folkeparti en væsentlig forbedret bandebekæmpelsesindsats mere generelt. Det skal som sagt inkludere væsentlig højere straffe, udvisning af alle bandemedlemmer, der er udenlandske statsborgere, men også kombineres med en form for amnesti ved god opførsel.

Det skal forstås sådan, at vi inden de væsentlige lovstramninger, som vi satser på at kunne gennemføre efter et valg, hvor den regering, vi har nu, ikke har flertal, skal kunne tilbyde bandemedlemmerne at bevæge sig ind i et fornuftigt exitprogram og på den måde forberede en tilværelse uden for banderne.

Som sagt ønsker vi at fremsætte et forslag til vedtagelse, der er udtryk for nye boller på suppen. Jeg skal derfor på vegne af Venstre, De Konservative, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager ministerens redegørelse til efterretning og understreger, at indsatsen mod bandekriminalitet skal vægtes højere af hensyn til borgernes tryghed og sikkerhed.

Bandemedlemmer begår mange former for kriminalitet og samfundsnedbrydende aktiviteter, og det er vigtigt, at banderne og deres kriminalitet bekæmpes af politiet og straffes hårdt af domstolene, og at rekruttering til banderne forebygges via en effektiv kriminalpræventiv indsats.

Folketinget opfordrer regeringen til at udvise ikkedanske statsborgere, der laver kriminalitet i banderegi, samt til at få sagerne behandlet hurtigere og til at stramme op, så strafudmålingen foregår efter de politiske ønsker om markante straffe for bandekriminalitet.

Folketinget opfordrer desuden regeringen til at få bandeexitprogrammet til at virke effektivt.

Folketinget opfordrer i lyset af det ændrede kriminalitetsmønster, bandekrigen er udtryk for, regeringen til at genåbne aftalen om politiets økonomi med henblik på at styrke bekæmpelse af bandekriminalitet. Regeringen pålægges på den baggrund at indkalde Folketingets partier til forhandlinger herom.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 64).

Kl. 13:51

Formanden:

Det af hr. Peter Skaarup oplæste forslag til vedtagelse fra flere partier indgår selvfølgelig i de videre forhandlinger.

Så er det hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det, formand. Det er jo som sagt en eskalerende bandekonflikt, som Dansk Folkeparti har indkaldt til en forespørgselsdebat om. Den er vi i Venstre glade for at de har indkaldt til, så vi får mulighed for at drøfte det her i Folketingssalen.

For selv om bandekrigen måske er forsvundet fra mediebildet, er den ikke forsvundet fra virkeligheden. Hvis man kigger lidt på, hvad der er sket alene i maj måned, står det lysende klart. Den 1. maj blev der affyret skud i Værebroparken nordvest for København. Der var heldigvis ikke nogen, der blev ramt. Den 2. maj, altså dagen efter, anholdt politiet to unge mænd i 20'erne med skudsikre veste og radioer på sig. Mændene lavede bandefpatruljering for banden Værebros Hårde Kerne, VHK. Den 4. maj, altså 2 dage efter, blev der affyret adskillige skud i den københavnske bydel Tingbjerg. Skudene ramte bl.a. en kiosk, hvor der var mennesker, men gud ske tak og lov blev ingen ramt. Kort efter fandt man bl.a. en udbrændt bil tæt på gerningsstedet. Dagen efter, den 5. maj, altså søndag aften, i søndags, blev en 17-årig dreng skudt og dræbt i bydelen Tingbjerg i København. Spørgsmålet er, om det er banderelateret eller ej. Det får vi sikkert oplyst senere, men folk derude er i hvert fald af den opfattelse. Samme dag, altså i søndags, blev to mænd på 19 og 24 år med en skarplad pistol anholdt og varetægtsfængslet. Det var også to bandevagter.

I Venstre deler vi ikke justitsministerens vurdering om, at der er grund til optimisme med hensyn til at få løst den eskalerende bandekonflikt. Vi har respekt for Rigspolitiets vurdering, men man har også frihed – og det kan man så opfordre justitsministeren til at gøre – til at foretage en politisk vurdering af en situation. Man må sige, at Venstres opfattelse ikke er, at bandekonflikten forsvinder i morgen. Tværtimod er det vores opfattelse, at vi er vidne til en ændring i kriminalitetsmønsteret, som har været undervejs i et stykke tid og er sprunget ud i fuldt flor her i 2013.

Til dato har der ifølge Rigspolitiets opgørelse været 22 banderelaterede skudepisoder på Sjælland i hele 2012 og 39 til dato i 2013. Altså har vi samlet set på nuværende tidspunkt allerede haft en fordobling. Så skal man lægge det, der er sket i maj, oveni. Heldigvis er

det kun tre, der er blevet dræbt, men skyderier, bandedrab, private vagtværn, umotiverede overfald og andet skaber utryghed for den enkelte borger, og det er en utryghed, der kan være dræbende for et retssamfund som det danske. Frygten for bander og bandekrig har ført til en ændret opførsel for ganske almindelige mennesker. Beboere i nogle af de ramte boligområder tør ikke gå ud om natten. Butikker lukker, da kunder ikke tør handle der. Der er sågar eksempler på, at SFO-børn – jeg tror, det er i Køge – må have et privat vagtværn for at kunne gå igennem et boligområde i dagslys.

Altså, skal vi finde os i det i Danmark? Er det det samfund, vi ønsker at leve i? Jeg kan sige, at for Venstres vedkommende er det ikke tilfældet. Vi ved fra Københavns Politi, at omkring vores hovedstad er man tilbageholdende over for at vidne i sager om alvorlig kriminalitet og over for at samarbejde med politiet. Vi ved fra den seneste undersøgelse om udsatte boligområder, at hver anden forbrydelse ikke bliver anmeldt til politiet. Derfor er det klart for Venstre, at vi ser et ændret kriminalitetsmønster, som man ikke kan ignorere. Man må bekæmpe det forebyggelsesmæssigt, efterforskningsmæssigt og også lovgivningsmæssigt.

Jeg vil godt sige, at i Venstre synes vi, at politiet gør en rigtig, rigtig god indsats. Vi har ikke andet end ros til overs for politiets og den menige politimands indsats i bandekonflikten, men vi ønsker ikke som justitsministeren at parkere det her problem hos politiet og henvise til, at politiet må løse det. Det her er et ændret kriminalitetsmønster og en opgave, som politiet ikke kan løse alene.

Jeg synes ikke, at vi som lovgivere kan være bekendt at skubbe ansvaret fra os og over til politiet, om det så er rigspolitichefen eller den menige politimand. Nej, vi må påtage os det politiske ansvar, som det er at sige, at der er behov for lovgivning. Der er ikke behov for små nålestiksoperationer, som justitsministeren lægger op til med forslaget om, at bandemedlemmer, der sidder i fængsel, ikke må lukkes ud, hvis der er risiko for, at de begår kriminalitet igen. Sådan er det allerede i dag. Der er ikke ændret noget i realiteten. Det er justitsministeren, der oversælger den eksisterende lovgivning.

Så er der en række eksempler på, at vi synes, at justitsministeren skulle følge den udtalelse, som alle borgerlige partier i Folketinget står bag, og som hr. Peter Skaarup har præsenteret her fra Folketingets talerstol, og som opfordrer til at indkalde til brede forhandlinger om, hvordan vi i fællesskab løser opgaven med det kriminalitetsmønster, vi står over for, og med den alvorlige kriminalitetstrussel, som gør, at rigtig, rigtig mange danskere og rigtig mange borgere og indbyggere i vores hovedstad er meget, meget bekymrede og ændrer deres adfærd.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Som det allerede er fremgået, er det rigtigt, at vi igen den seneste tid har set, hvad de fleste vel er enige om er en helt uacceptabel bandekonflikt, som udvikler sig i særlig det storkøbenhavnske område. Jeg tror heller ikke, der er megen uenighed om, at det skal vi hverken som borgere eller samfund på nogen måde acceptere eller tolerere for den sags skyld. Det er også allerede blevet sagt, at vi skal bakke op om politiet. Politiet har jo været effektivt med ransagninger og razziaer. Det skal vi først og fremmest, fordi noget af det mest effektive værn mod banderne lige præcis er, at det at være en bande skal føre til, at man skal straffes for de ulovligheder, man måtte have begået. Vi skal have et effektivt politi, der afskrækker andre, der måske ellers kunne føle sig tiltrukket af livet i

banderne, og det skal ikke give respekt eller være et nemt liv at være uden for samfundet i en bande. Det skal give et liv i fængsel.

Af samme grund er noget af det vigtigste ved forliget om politiet – som en bred gruppe af partier her i Folketinget i øvrigt indgik – også, at der ud over den taskforce, vi allerede har til at tage sig af rocker- og bandekriminalitet, skulle oprettes endnu en taskforce. Det er selvfølgelig for at gøre endnu mere ved rocker- og bandekriminaliteten. Det er også af samme grund, synes jeg, at det er vigtigt, at politiets organisation er blevet indrettet så fleksibelt, at man kan flytte rundt på ressourcer og mandskab, så de kommer derhen, hvor der er størst behov.

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at hovedopgaven for dansk politi mindst det seneste halve år i virkeligheden har været den konflikt, der udspringer af rocker- og bandemiljøet. Der skal selvfølgelig også laves en efterforskning, som betyder, at vi ikke alene får arresteret de skyldige, men at der også er grundlag for at få dem dømt ved domstolene.

Aktiviteten er omsiggribende, og i den forbindelse er det værd at nævne den melding, som Politiets Efterretningstjeneste kom med for noget tid siden, om, at der også er nogle fra bandemiljøet, som tager del i konflikter uden for landets grænser, særlig i Syrien. Folk, der på den måde kaster sig ud i fanatisme eller fundamentalisme, hører jo i virkeligheden dybest set ikke hjemme i Danmark. Kan Politiets Efterretningstjeneste og politiet finde grundlag for at sigte dem, skal det selvfølgelig ske.

Ministeren nævnte i sin redegørelse det her med, at der er rejst 644 sigtelser mod 505 personer. Det er udtryk for, at politiet i virkeligheden er i gang med at løse opgaven. Det vil selvsagt med tiden også betyde flere fængslede. Det er en opgave, som fængslerne og Kriminalforsorgen kommer til at stå med i de kommende år. Det er i virkeligheden noget af det, vi også tog sigte på, da vi lavede aftalen om Kriminalforsorgen. Jeg underer mig i øvrigt lidt over, at de, der har rejst forespørgslen, ikke har kunnet anbefale aftalen til deres folketingsgruppe. I aftalen ligger der bl.a. mentorordninger for indsatte, der vil ud af banderne.

Så må man jo helt generelt sige, hvis vi ser på rocker- og bandekriminaliteten, at det jo desværre ikke er første gang, at vi i det danske samfund rammes af denne type kriminalitet. Vi skal som samfund altid være parat til at se på, hvad vi kan gøre for at komme til at stå så stærkt som muligt over for netop rocker- og bandekriminaliteten. Det udvikler sig jo fra gang til gang. På den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokraterne, SF, De Radikale og Enhedslisten fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager på det kraftigste afstand fra den seneste tids voldelige konfrontationer i rocker- og bandemiljøet. Det er uacceptabelt, skaber utryghed og sætter uskyldige menneskers liv i fare. Derfor skal de ansvarlige stilles til regnskab.

Folketinget noterer sig med tilfredshed, at politiet har forstærket indsatsen mod rocker- og bandemiljøet, og at politiet har ydet og fortsat yder en massiv og ekstraordinær indsats for at skabe tryghed for de borgere, der bor og færdes i de berørte områder.

Folketinget understreger behovet for, at der fastholdes en massiv og koordineret indsats mod rocker- og bandekriminaliteten. Det gælder den politimæssige indsats, arbejdet med at få bandemedlemmerne ud af miljøet og indsatsen for at få brudt bandernes »fødekæde« gennem et effektivt kriminalpræventivt arbejde.

Folketinget understreger derfor, at en sådan indsats kræver et intensivt samarbejde mellem de relevante myndigheder, herunder kommunerne og politiet, folkeskolerne samt civilsamfundet i de berørte lokalområder.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 65).

Kl. 14:00

Kl. 14:03

Formanden:

Tak for det. Det af hr. Ole Hækkerup netop oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier indgår naturligvis i de videre forhandlinger.

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger, først er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:01

Karsten Lauritzen (V):

Ja tak. Jeg er sådan set enig i meget af det, hr. Ole Hækkerup siger fra Folketingets talerstol, men der er jo ikke, ligesom der heller ikke var det i ministerens tale, sådan mange løsningsforslag; nogle myndigheder skal samarbejde lidt mere. Jo, jo, det kunne man da have en forventning om de gjorde helt af sig selv, altså, det er jo ikke noget, der er behov for vi i Folketinget beder dem om at gøre. Det er simpelt hen i deres egen interesse.

Jeg vil godt høre, om hr. Ole Hækkerup ønsker, at bandemedlemmer skal straffes hårdere, end de bliver i dag, når de bliver taget for bandekriminalitet. Der er jo altså fængslet en masse i øjeblikket som følge af politiets indsats, og det skal de som sagt have ros for, men der er jo nogle partier i Folketinget, der ønsker at straffe bandekriminaliteten hårdere. Deler hr. Ole Hækkerup det synspunkt, og synes hr. Ole Hækkerup, at den nuværende lovgivning er fuldstændig, som den skal være?

Kl. 14:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Ole Hækkerup (S):

Jeg synes, at man skal straffe den her type kriminalitet hårdt. Der er tale om grov kriminalitet. Jeg synes selvfølgelig, der skal være en proportionalitetsafvejning, sådan at man, afhængig af hvad det er for en type forbrydelse, man har begået, får straf derefter.

Jeg må også sige, at jeg tror, at det, der er allerallermest effektivt til at gøre noget ved rocker-bande-kriminaliteten, i virkeligheden ligger i det, der for rocker-bande-medlemmerne er risikoen for at blive fanget og for os andre er chancen for at få dem fanget, nemlig at man bliver stillet til regnskab, at man bliver dømt. Altså, jeg tror også, det er det, der giver, at der er flere og flere, der ønsker at komme i exitprogrammerne, og det er i virkeligheden at få afskaffet det, nogen engang troede var en behagelig tilværelse, hvor man kunne nøjes med ½ år eller 1 år, hvert 10. år at skulle i fængsel, fordi man ikke blev taget så tit, så det normale er, at man bliver taget.

Det er derfor, jeg tror, som jeg prøvede på at sige i min ordførertale, at noget af det, der i virkeligheden er allermest effektivt, er, at politiet, når de har været ude at lave ransagninger, har hele det efterforskningsarbejde, der ligger i det, så man har et grundlag for at få folk dømt. Altså, ét er at få taget dem ud her og nu i situationen, noget andet er også at have skaffet sig bevismaterialet for at kunne dømme dem.

Jeg tror, at det er den indsats, som i virkeligheden er det, der kommer til at virke mest afskrækkende og i virkeligheden dermed også kommer til at være mest effektivt i forhold til fødekæden ind i banderne.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Jo tak. Det var jo svar på en lang række andre ting end det, der blev spurgt om, og jeg vil godt sige til den socialdemokratiske ordfører, at i Venstre betragter vi det ikke som et enten-eller, men som et både-og. Man kan godt styrke den efterforskningsmæssige del, samtidig med at man burer folk inde i længere tid.

Der er et af problemerne, jeg sådan set godt vil have hr. Ole Hækkerup til at forholde sig til, fordi hr. Ole Hækkerup tidligere har sagt, at han personligt godt kunne se, at man kunne straffe nogle bandemedlemmer hårdere, end man gjorde i dag. Så jeg vil godt høre hr. Ole Hækkerup, om han ikke erkender, at der er et problem med, at nogle bandemedlemmer ikke er bange for at komme i fængsel, fordi de får nogle overskuelige fængselsstraffe; fordi de har masser af andre bandemedlemmer inde i fængslet; fordi det, hvis man skal tro på, hvad bl.a. Fængselsforbundet siger, er de banderelaterede indsatte, der styrer nogle af fængslerne på trods af den aftale, som hr. Ole Hækkerup og justitsministeren har lavet om Kriminalforsorgens økonomi.

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:04

Ole Hækkerup (S):

Jo, men hvis man skal gøre noget yderligere for at styrke det med efterforskningen, så kunne jeg jo opfordre hr. Karsten Lauritzen og hr. Karsten Lauritzens parti til at støtte det lovforslag, vi har været fremme med om eksempelvis at kunne udvide brugen af hemmelige ransagninger, så det ikke kun gælder sager, hvor det handler om terrorisme.

Den anden del af det, altså det der med bandemedlemmer, som ikke er bange for at komme i fængsel, tror jeg er rigtigt. Jeg tror desværre, vi ser nogle komme igennem vores fængselssystem og komme igennem kriminalforsorgen, som har nogle succeskriterier og en livsopfattelse, som ligger meget, meget langt fra, hvad vi forestiller os. Jeg tror sådan set også, at man nogle gange kan forestille sig, at nogle af dem, der deltager i exitprogrammerne, i virkeligheden ikke gør det ud af en reel interesse, men gør det for at rykke sig, så der bliver bedre plads på den afdeling, hvor de sidder.

Men at komme alle disse problemer til livs forudsætter en langsigtet løsningsmodel for kriminalforsorgen, det forudsætter, at man får oprettet flere lukkede fængselspladser, det forudsætter, at man har et system, der ikke er under så voldsomt et pres, som det er i øjeblikket, og det er jo lige præcis det, vi med aftalen om kriminalforsorgen prøvede at få taget fat på. Der er det jo så, jeg beklager, at i hvert fald nogle af de partier, der har rejst den her forespørgsel, ikke var med i den aftale. Jeg er så glad for de af partierne, der har rejst forespørgslen, og som er med i den aftale.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, kort bemærkning.

Kl. 14:05

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg er optaget af, at regeringen får gjort noget i forhold til de ikkedanske statsborgere, der er tilknyttet banderne. Vi ser jo en krig i øjeblikket, som typisk foregår mellem indvandrerbander, som kriger om de kriminelle markeder. Og en pænt stor del af medlemmerne af de indvandrerbander, vi ser på gaderne i øjeblikket, er jo ikke danske statsborgere. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Ole Hækkerup på vegne af Socialdemokraterne, hvad Socialde-

mokraterne mener der vil blive gjort, og hvad Socialdemokraterne sørger for der bliver gjort for at udvise de ikkedanske statsborgere, der egentlig bare bruger Danmark som en slagmark til at udvikle deres kriminelle aktiviteter på med de klare ofre, vi ser: borgerne, der er utrygge; borgmestre, der mener, at deres bydel er taget fra dem osv. osv.

Så hvad vil regeringen gøre for at udvise de 235 mennesker tilknyttet banderne, som ikke er danske statsborgere?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:06

Ole Hækkerup (S):

Jeg har helt grundlæggende den holdning, at når det gælder udvisning af udenlandske statsborgere, der har begået kriminalitet i Danmark, skal alle muligheder bruges. Det er også min oplevelse, hvis jeg spørger min kære partifælle justitsministeren, at det gør man. Og jeg tror simpelt hen, det er godt, og det er positivt, hvis vi kan få udvist alle, der kommer her til landet for at begå kriminalitet, så hurtigt og effektivt som muligt.

Så ved jeg godt, at vi har en begrænsning – og den kender hr. Peter Skaarup sikkert godt – som ligger i den europæiske menneskerettighedskonvention osv., men alle, vi *kan* få udvist, *skal* vi få udvist. Det er simpelt hen min grundlæggende politiske holdning, og det er også min oplevelse, at det er det, domstolene forsøger i dag. Altså, når vi har de her tilfælde af grov kriminalitet, er vi jo ikke inde i trappetigemodeller osv.; så er det jo direkte at undersøge muligheden for at foretage udvisning.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:07

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Hækkerup, hvilket hensyn vi skal tage mest vare på: Er det hensynet til borgernes situation, altså den utryghed det skaber, at vi har kriminelle grupperinger rendende rundt i gaderne og skyde – er det hensynet til de ofre og borgere, der oplever det, vi skal vægte tungest? – eller er det hensynet til nogle familiemæssige forhold hos bandemedlemmerne? Hvor mener hr. Ole Hækkerup vi skal lægge vægten?

Set med Dansk Folkepartis øjne er der ingen som helst tvivl om, at vi i Folketinget først og fremmest skal varetage den lovlige del af befolkningens tarv og jo slet ikke varetage tarven for nogle, der ikke engang er danske statsborgere, i forhold til at de begår omfattende voldskriminalitet som en del af et organiseret netværk.

Så jeg kunne godt tænke mig – og det er det, jeg vil spørge hr. Ole Hækkerup om – at spørge, om man kunne forestille sig, at Socialdemokraterne ville ændre signaler og faktisk tage hensyn til de lovlydige borgers tarv i stedet for til de kriminelles.

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Ole Hækkerup (S):

Hvis jeg på nogen måde undervejs i min ordførertale har sagt noget som helst, der antydningssvis kunne lyde, som om at jeg foretrak at varetage de kriminelles tarv frem for de almindelige borgers tarv, må det bero på en misforståelse. Alle ikkedanske statsborgere, som begår kriminalitet, skal vi, så vidt som det overhovedet kan lade sig

gøre, få udvist. Det skal vi af en lang række gode grunde: for det første, fordi folk skal stilles til ansvar for de handlinger, de selv har lavet; for det andet, fordi det fører til færre problemer her i landet; for det tredje, fordi det gør det lettere for nogle af de ikkedanske statsborgere, der er her, og som opfører sig ordentligt. Der er et væld af gode argumenter for at sørge for, at folk bliver udvist, og de muligheder skal bruges. Det er også min oplevelse, at man bruger de muligheder i dag, og det synes jeg er rigtigt, og det synes jeg er vigtigt.

Så sagde hr. Peter Skaarup det med at ændre signaler. Jeg mener jo, at når vi udvider politiets efterforskningsmuligheder, skulle det jo også gerne føre til, at der var et større grundlag og flere forhold at sigte folk for, og det ville dermed også betyde, at de ville blive dømt for flere forhold. Det er vel kun rimeligt, at man, hvis man har begået noget kriminelt, skal dømmes for alle de ulovlige forhold, man har begået. I den forbindelse synes jeg det er vigtigt at give politiet nogle af de nye efterforskningsmuligheder. Der er jeg jo glad for, at Dansk Folkeparti i modsætning til Venstre er med på det, vi har i gang med at udvide brugen af de hemmelige ransagninger f.eks., for det vil lige præcis betyde, at vi kan dømme folk for flere forhold, og så får de en længere straf. Den del af forespørgerens partis synspunkt er jeg jo glad for; det er så lidt anderledes med nogle af de andre, der er med i det forslag til vedtagelse, som bl.a. hr. Peter Skaarup er med i.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Tom Behnke (KF):

For mig som konservativ er det vigtigt, at vi får gjort op med den her flokmentalitet. Det er det, at de, når de er sammen, opdigner til kriminalitet og til at angribe hinanden osv., og derfor har jeg jo flere gange foreslået, at man skulle give domstolene mulighed for, at domstolene, når bandemedlemmer bliver dømt for kriminalitet, så derudover kan idømme dem et tilhold, således at de 2 år efter udstået straf ikke må ses sammen med de bandemedlemmer, de ellers render rundt sammen med og får dårlige ideer sammen med, sådan at man på den måde river bandemedlemmerne ud af miljøet og forbyder dem overhovedet at være der. Da jeg foreslog det, meddelte hr. Ole Hækkerup, at det lød meget interessant, og at det ville man da overveje. Jeg vil høre, hvad overvejelserne er mundet ud i.

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Ole Hækkerup (S):

Jo tak. Ja, det er rigtigt, der er første gang hørte om De Konservatives idé, tænkte jeg: Det kan der være noget om. Jeg skal ikke på forhånd sige, at jeg kan overskue alle juridiske konsekvenser af at gennemføre den, og om der ville være nogle problemer. Det kan vi måske få anledning til at komme dybere ned i i Retsudvalget, men jeg synes, at der var noget musik i ideen med at spørge, hvordan man kan forhindre den adfærd, vi ser.

Det var i virkeligheden også det, jeg sigtede til i min ordførertale, hvor jeg sagde, at vi skulle sørge for hele tiden som samfund at spørge: Hvordan er det, vi ser den her type kriminalitet udvikle sig, og for hver gang det her problem popper op eller viser sig igen, desværre, så spørge, hvilke nye sanktionsmuligheder vi har, når problemet viser sig igen. Og der synes jeg i virkeligheden, hvis jeg kigger på de tre partier, der står bag forslaget til vedtagelse, VKO-partierne, at det er De Konservative, der er kommet med det bedste forsøg på at lave

noget politikudvikling, der faktisk kunne løse problemet, og det var det, jeg forsøgte at anerkende.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:12

Tom Behnke (KF):

Jeg tror ikke, at det juridisk er det store problem, for i dag har vi jo den ordning, at hvis en forsmået ekshustru bliver ved med at chikanere manden, så kan hun få et tilhold om, at hun ikke må opsøge manden. Det kan man give administrativt. Det, vi foreslår her, er, at man gør det ved domstolene, altså bare for at sagerne ikke skal ankes til domstolene, og de så tager tid igen, men at det er ved domstolene, at man afgør de her ting, hvis en forsmået ekshustru chikanerer eksmanden, eller hvis bandemedlemmer render rundt og prøver på at slå hinanden ihjel og skyder i gaderne. Så hvis man kan i den ene situation, kan man vel også i den anden. Så det kan ikke være det juridiske argument, der er. Det må være, fordi man endnu ikke er helt klar til at gribe den bold, vi har spillet, og sige: Det er da den vej, vi skal gå.

Derfor vil jeg høre hr. Ole Hækkerup, om man fortsat vil overveje det her, og ikke bare overveje det, men rent faktisk gøre noget ved De Konservatives forslag, fordi det vil helt konkret komme til at give og gøre en forskel.

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Ole Hækkerup (S):

Jeg lytter altid meget til gode ideer fra De Konservative, bl.a. fordi Det Konservative Folkeparti jo er med i aftalen både om politiets og anklagemyndighedens økonomi og også aftalen om kriminalforsorgen. Så jeg tænker, at her er der jo noget konstruktivt arbejde at komme efter jævnfør det gamle slogan om de borgerlige stemmer, der arbejder. Det er i hvert fald ikke på det her punkt, at de strejker.

Så over til det konkrete: Ja, jeg vil gerne rigtig positivt overveje det her. Hvorvidt der ligger noget i, om det er domstolene eller ej, vil jeg gerne have boret ud, før jeg giver hr. Tom Behnke et fuldstændig krystalklart svar, men den tankegang, der ligger bag De Konservatives forslag, nemlig at sige, hvordan man kan forhindre en, hvad skal vi kalde det, antisocial adfærd, synes jeg grundlæggende er rigtig. Så derfor vil jeg gerne vente med at skulle skyde noget som helst ned eller melde noget som helst positivt tilsagn, før jeg er fuldstændig sikker på det. Og det kan jo godt være, at det, hvis det undervejs i behandlingen viser sig, at der er noget, som kunne laves på en anden eller mere hensigtsmæssig måde, så også kunne få hr. Tom Behnke til at revidere sin idé. Men det arbejde vil jeg gerne gå fuldtønt og positivt ind i.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg tror, at det er ganske ubestridt, at bandekonflikten jo er eskaleret ganske voldsomt. Hr. Karsten Lauritzen redegjorde for antallet af episoder her i indeværende år, der jo nærmest er noget af det dobbelte af, hvad sædvane desværre er.

Vi ved, at politiet kan etablere visitationszoner, men vi må jo altså erkende, at de visitationszoner, som de kriminelle etablerer, jo er

langt flere og desværre også nok, vil jeg sige, mere effektive, så et eller andet skal der ske, og jeg er derfor nødt til at afæske ordføreren et direkte udsagn om, hvad det er for konkrete tiltag, som Socialdemokratiet pønser på for at få stoppet den eskalerende konflikt. Jeg synes, at det, jeg har hørt fra både ordføreren og fra ministeren, er noget med, at skattevæsenet også skal til at gøre noget ved det her. Det er noget med, at boligforeningerne også skal til at føre et register og sådan noget, og så må jeg sige til ordføreren, at det er meget godt, men det er altså ikke noget, der virker på bandekonflikten, slet ikke her og nu og næppe heller på længere sigt. Så mit spørgsmål går på: Hvad er de konkrete tiltag, som ordføreren kan pege på?

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:16

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil gerne pege på en lang række konkrete tiltag, men jeg er jo i virkeligheden enig med hr. Preben Bang Henriksen, hvis jeg skal begynde med det positive først, i det der med, at der er nogle, der tror, at de skal etablere en zone, hvor de skal være vagtmænd. Det er helt uacceptabelt. Jeg tror, at det var her forleden dag, at politiet faktisk fik fat i to, som havde stillet sig op for at lege vagtmænd, den ene vist oven i købet bevæbnet, men han prøvede at smide pistolen. Det tager jeg i virkeligheden lidt som et udtryk for, at politiet prøver at gøre, hvad de kan, for at komme efter dem, der tror, de skal lege private vagtværn. Det må aldrig blive sådan i Danmark, at vi tillader, at der er nogen som helst, uanset hvilken sygelig begrundelse de finder frem, der tror, at de skal stille sig op og lege vagtværn noget som helst sted i det her land. Det var bare for lige at runde den del af det.

Så i forhold til det der med, hvad det konkrete er, vil jeg sige flere ting. For det første er jeg i virkeligheden ikke helt enig med hr. Preben Bang Henriksen, når han siger noget om skattevæsenet og noget om boligforeningerne, og det ikke virker. Jeg tror, at man i forhold til mange af de grupper, der ligger i rocker-bande-miljøet, må sige, at indsatsen fra skattevæsenets og de sociale myndigheders side, det, som i virkeligheden den gamle VK-regering var fremme med, det, som man populært kaldte Al Capone-metoden, hvor man forsøgte at ramme dem på alt muligt andet, netop deres ejerskab af bil og alt muligt andet, er noget af det mest effektive, vi kan gøre.

Så nævnte jeg i min ordførertale indledningsvis det der med exitprogrammer, det med de hemmelige ransagninger og det med hele politiets hårde prioritering af indsatsen og oprettelse af en ny taskforce.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:17

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg må jo så sige, nu hørte jeg jo ikke alt, hvad der blev sagt, men vi var jo i hvert fald i gang med skatteprogrammer og sociale programmer og Al Capone-metoder, og det kan være meget godt, hvis det er en mand, man skal have sat ud af kraft, at man så fokuserer al energien på Al Capone, om jeg så må sige, men i det her tilfælde via det her vil man måske og via en skattesag kunne få en rocker sat ud af drift i 2 måneder eller 3 måneder. Det er jo altså ikke noget, der biter noget i det lange løb, så jeg vil godt have at vide, hvad det er af konkrete tiltag, som Socialdemokratiet har i tankerne for at stoppe den aktuelle konflikt.

Kl. 14:17

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:17

Ole Hækkerup (S):

Jeg er simpelt hen helt uenig med hr. Preben Bang Henriksen i det der med at sætte en mand ud af kraft, tror jeg hr. Preben Bang Henriksen formulerede det som, ikke er effektivt. Jo, jeg tror faktisk lige præcis, at det, der er allerallermest effektivt i forbindelse med de her konflikter i rocker-bande-miljøet, er, at man ved, at der er en stor chance for at blive taget, eller risiko i virkeligheden for dem, der er i miljøet. Det tror jeg virker.

Når man ser på, hvor mange af dem vi har stående på rocker-bande-listen, altså dem, der overhovedet er tilknyttet det her, og hvor mange af dem der er i fængsel, tror jeg, at det er vigtigt for, hvor tillokkende det er at være i miljøet. Altså det der med, om lillebroren eller andre, der hænger ude omkring, vil sige: Det liv vil jeg gerne have, hvor er det sejt, der er flotte biler og meget bling bling, men der følger også med, at jeg ved, at jeg før eller siden bliver taget og jeg bliver buret inde og jeg kommer til at sidde inde i lang tid. Det tror jeg virker afskrækkende. Og derfor er jeg ikke enig i det der med at sætte en mand ud af kraft.

Jo, det tror jeg faktisk virker noget, og derfor tror jeg også, at det virker noget, og det, der primært virker i den forbindelse, er den politindsats, som sørger for at komme efter folk, og som sørger for, at man har lavet en efterforskning, så man ikke bare tager dem ud her og nu. Symbolsk virker det godt, og man gør en masse, men man har også grundlag for at få dem dømt, så de sidder inde, fordi så kan alle de andre i miljøet se, at det søreme ikke er et let og nemt liv bare at være i det her miljø. Og sådan skal det selvfølgelig heller ikke være.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 14:19

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, formand. Jeg tror, at vi alle er enige i, at bandekonflikten bør have allerhøjeste prioritet for politiet, og det har den heldigvis også. Det har den også for regeringen, og jeg vil gerne takke justitsministeren for igen, igen, igen at møde op og fortælle om de iværksatte initiativer. For det er naturligvis vigtigt, at vi fastholder et massivt pres mod bandemiljøet. Det skylder vi de mange folk, som lever i områder, hvor der særlig i den senere tid har været skyderier.

Initiativerne er rigtig mange: to særlige taskforce, særlig sikre fængselspladser, et massivt økonomisk løft til den politimæssige indsats, styrket samarbejde med kommunerne for at forhindre entry og forbedre exitmulighederne m.m., som det er blevet glimrende redegjort for bl.a. af den socialdemokratiske ordfører.

Jeg vil gerne takke alle de partier, som står bag disse tiltag. Den seneste tids mange aktioner fra politiet viser jo med al tydelighed, at det både har været rigtigt og nødvendigt, at disse initiativer er blevet taget. Vi bør stå sammen i kampen mod banderne. Det er for vigtigt til at lade partitaktiske hensyn veje tungest. Derfor vil jeg også gerne understrege, at vi løbende vil følge området nøje i samarbejde med de øvrige regeringspartier og resten af Folketinget. Og derfor kan vi bakke op om forslaget til vedtagelse, som blev fremført af hr. Ole Hækkerup for lidt siden. Tak.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:21

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget positivt, at Det Radikale Venstres ordfører også mener, der er brug for engagement og ressourcer til at bekæmpe banderne, for de skaber utryghed hos borgerne. Der er ingen tvivl om, at det er en sund og fornuftig holdning til tingene fra Det Radikale Venstres side.

Jeg tror også, at det er vigtigt, at vi har et godt overblik over, hvad der bliver gjort for at forhindre bandernes aktiviteter, og også har et overblik over, hvad det så er for nogle aktiviteter, der foregår. Hvad er det for nogen skudepisoder, og hvad er det for nogen episoder, hvor der bruges kniv, som findes, og hvor foregår de henne? Der kunne jeg godt tænke mig at spørge Det Radikale Venstres ordfører, om Det Radikale Venstre er enig i, at det er et vigtigt grundlag at have for hele debatten om bekæmpelsen af bander, at vi har et totalt overblik over, hvor mange skudepisoder og knivepisoder der har været forårsaget af bander.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nu ved jeg jo ikke, om hr. Peter Skaarup hentyder til noget specifikt – måske kan hr. Peter Skaarup udbygge det – men umiddelbart er jeg da positivt indstillet over for at have en oplyst og velbegrunnet debat. Ja.

Kl. 14:22

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:22

Peter Skaarup (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er også, at Dansk Folkeparti har den opfattelse – og jeg tror sådan set, at Det Radikale Venstre er enige – at for at kunne have en oplyst debat og for at kunne tage de rigtige initiativer er det også vigtigt at have et totalt overblik over, hvad det egentlig er, der er facts. Altså, hvad er det, der foregår, og hvor er det, at skyderierne foregår? Hvor mange er der tale om i forbindelse med konflikten mellem banderne?

Jeg står her med et svar fra justitsministeren på spørgsmål 716, hvoraf det faktisk fremgår, at der ikke findes et overblik over, hvor mange voldsepisoder med relation til bandekonflikten der har været, fordi man ikke indsamler sådan nogle oplysninger systematisk. Og det kom egentlig lidt bag på mig, for jeg vurderede, at det var nogle oplysninger, som umiddelbart ville være til stede. Vi ved, hvor mange bandetilknyttede der er – det er 1.647, har vi fået at vide i Retsudvalget. Vi ved, hvor mange der ikke er danske statsborgere – det er 235. Men vi kan altså ikke få et totalt overblik over, hvad der er af episoder.

Vil Det Radikale Venstre arbejde for, at vi får sådan et overblik, så vi kan få den reelle faglige og saglige diskussion ud fra det?

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg må sige, at jeg ikke lige præcis har besvarelsen af spørgsmålet i frisk erindring, men jeg vil gerne være med til at kigge på det sammen med hr. Peter Skaarup. Jeg synes sådan set, det er fornuftigt, at man får mange nøgletal frem. Jeg synes faktisk også, at vi får mange frem. Og et andet tal, som hr. Peter Skaarup ikke nævnte, var det tal, der kom frem for nylig. Det blev sagt, at 362 bandemedlemmer sidder i fængsel i øjeblikket – omkring 20 pct. af de registrerede 1.647, som hr. Peter Skaarup nævnte.

Så jeg synes, at vi har mange nøgletal fremme. Jeg vil gerne være med til sammen med hr. Peter Skaarup at kigge på, om vi har brug for endnu flere. Det vil jeg ikke afvise.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal bare høre hr. Jeppe Mikkelsen, om hr. Jeppe Mikkelsen deler justitsministerens vurdering af, at man er på vej til at løse bandekonflikten, at der er grund til optimisme, eller om Det Radikale Venstres ordfører og Det Radikale Venstre ligesom de borgerlige partier er under det indtryk, at vi desværre ser en ændring i kriminalitetsmønsteret og dermed altså også har nogle andre udfordringer end dem, vi tidligere har haft. Altså, deler hr. Jeppe Mikkelsen justitsministerens vurdering af, at det her er noget, politiet bare kan håndtere? Det er lidt besværligt, det er lidt træls, men det får de styr på, og så er der ikke behov for at gøre noget yderligere ud over måske at justere nogle ting. Eller er hr. Jeppe Mikkelsen af den opfattelse, at der er tale om noget ganske voldsomt og alvorligt, som gør, at vi med rette kan sige, at der er tale om et ændret kriminalitetsmønster, så man også politisk, forebyggelsemæssigt, efterforskningsmæssigt og lovgivningsmæssigt må agere for at imødegå det?

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:25

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det synes jeg er svært at sige. Jeg tror sådan set, at man skal være noget af en spåmand for at forudse, hvordan det kommer til at gå. Vi så ved den tidligere flerårsaftale for politiet, da VK lavede den, at man jo ikke havde taget højde for en bandekonflikt. Det vil jeg sådan set ikke bebrejde VK-regeringen, for man kunne jo selvfølgelig ikke spå om, at bandekonflikten ville bryde ud i lys lue. Ligeledes ved jeg jo heller ikke, hvordan det vil udvikle sig. Jeg vil sådan set give hr. Karsten Lauritzen ret i, at kriminalitetsmønstrene ændrer sig, ingen tvivl om det, men jeg ser også positivt på, at vi har søsat nogle rigtig gode initiativer, og jeg ser sådan set også positivt på, at vi sammen fremadrettet kan finde nye initiativer, hvis det viser sig, at der er politifagligt belæg for det.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:26

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det svar. Justitsministeren afviser jo kategorisk, at der er tale om et ændret kriminalitetsmønster. Det skal vi bare overlade til politiet, og så skal vi som lovgivere intet foretage os. Der er jeg da glad for, at den radikale ordfører peger på, hvad der skete under den tidli-

gere regering. Der skete nemlig det, at der var en bandekonflikt. Det var også sådan, at regeringen tog en række lovgivningsmæssige initiativer. Man lavede en bandepakke i 2009, som jo til dels har haft en virkning, men vi må også sige – og det er vi i den borgerlige lejr ikke blege for at indrømme – at det ikke har været nok til at håndtere den bandeudfordring, som vi står over for, og derfor er vi villige til at tage yderligere initiativer.

Hr. Jeppe Mikkelsen siger, at man godt vil gøre noget yderligere, men har man nogen bud på, hvad det så skulle være? Hvad ønsker Det Radikale Venstre at gøre for at imødegå det her ændrede kriminalitetsmønster? Hr. Jeppe Mikkelsen anerkender jo, at der sker noget på det her område, og det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 14:27

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror nu altså også, at politiet er enig i, at nogle kriminalitetsmønstre er ændret osv. Det tror jeg nu nok, men lad det ikke blive en kamp på ord om det. Det er selvfølgelig svært, når der skydes i gaderne osv., men jeg synes en gang imellem, at man glemmer, hvor meget der faktisk er sat gang i under den nuværende regering. Der er et massivt løft af den økonomiske ramme, som politiet har til at bekæmpe banderne med. Der er en hel masse gode tiltag, herunder bologisocialt tiltag. Vi samarbejder med kommunerne osv., vi løfter løbende opgaven, og vi overvejer løbende, hvilke initiativer der skal tages. Men jeg tror ikke, at jeg vil stå her på Folketingets talerstol og offentliggøre nye tiltag, hvis det er det, hr. Karsten Lauritzen spørger til. Det vil jeg lade justitsministeren om til et pressemødeovre i Justitsministeriet, hvis det er.

Kl. 14:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Boye som SF's ordfører.

Kl. 14:28

(Ordfører)**Mette Boye (SF):**

Tak for det. Jeg er her i dag på vegne af fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF's retspolitiske ordfører. Jeg tror, at alle her i salen kan blive enige om at tage kraftig afstand fra den seneste tids voldelige konfrontationer, som finder sted i bande-rocker-miljøet. Det skaber utryghed, og det skaber frygt i uskyldige menneskers hverdag, og det er ikke acceptabelt.

Vores mål er at nedbringe kriminaliteten og øge trygheden i Danmark, og vi skal især have fokus på de udsatte områder og øge både den hårde og den bløde indsats i de områder, der har et særligt behov. Det kræver, at vi kigger dybt i værktøjsskassen for at finde de rigtige redskaber, og jeg må sige, at jeg tror ikke på, at der findes én simpel løsning. Politiet hverken kan eller skal stå alene med arbejdet. Poliitindsatsen skal beskæftige sig med de situationer, der opstår her og nu, og så skal vi derudover også finde de rigtige forebyggende indsatser.

Dansk Folkeparti spørger til, hvad regeringen vil gøre for at sikre, at de her bander bliver revet op med rode, og jeg tror godt, at jeg kender svaret på Dansk Folkepartis spørgsmål og deres løsning. Her til skal jeg bare sige: Ja, vi skal have et massivt fokus på en forstærket rets- og politiindsats. Og det har vi også. Politiet yder en helt ekstraordinær indsats i den her tid for at skabe tryghed for de borgere, der lever og færdes i de berørte udsatte områder. Og vi skal tage et ansvar i bandekonflikten og forholde os alvorligt til problemet. Men det er nu afgørende, at den her indsats over for bandekriminalitet går på to ben. Det styrkede retshåndhævende arbejde må komplementeres med omfattende forebyggende tiltag. Vi bliver med andre ord nødt til både at have en kortsigtet og en langsigtet strategi.

Som udgangspunkt skal vi sætte hårdt mod hårdt her og nu. Vi skal sende et klart signal og sætte alle sejl til for at bekæmpe bander-

ne. Men vi bliver også nødt til at have et længere præventivt sigte. I SF tror vi på forebyggelse. Vi bliver nødt til at kigge længere frem. Vi skal komme kriminaliteten i forkøbet. Vi må sørge for, at unge mennesker ikke vokser op uden aktive alternativer til kriminalitet, og vi må iværksætte indsatser, der kan genskabe trygheden i lokalsamfund, der oplever de her voldelige konflikter mellem kriminelle grupperinger.

Her er det vigtigt at sige, at det er en forudsætning for det forebyggende arbejde, at vi formår at arbejde på tværs af fagligheder. Vi kan lære af hinanden, og vi skal tænke nyt, men vi skal også bruge den viden og forskning, der allerede i dag eksisterer på området. Forudsætningen er en fælles indsats, hvor både offentlige myndigheder, civilsamfund og erhvervsliv bør spille en væsentlig rolle.

Regeringen har sat rigtig mange initiativer i søen, som indbefatter et bredt samarbejde mellem de forskellige myndigheder. Vi har lavet en flerårsaftale for politiets og anklagemyndighedens økonomi, hvor vi har afsat midler til netop at fastholde den intensive indsats i bekæmpelsen af netop rocker- og bandekriminalitet, og en tilsvarende aftale for kriminalforsorgens økonomi med samme formål.

Jeg vil her også gerne fremhæve regeringens exitstrategi. Det er vigtigt, at vi hjælper de personer, som gerne vil forlade de her udsigtsløse miljøer. Strategien har fået en del kritik, og vi er bestemt heller ikke i mål med et endeligt program. Derfor evaluerer vi exitindsatsen og søger svar på, hvordan vi kan gøre det endnu bedre.

Afsluttende vil jeg gerne gøre det klart, at vi i SF vil arbejde rigtig hårdt for at bekæmpe de kriminelle bander og rockere. Det er en uhyggelig udvikling, vi ser, og vi skal sætte alle sejl ind og være åbne for nye ideer. Tak for ordet.

Kl. 14:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det, formand. Det er jo en stor diskussion, vi har i dag, som der er rigtig mange forskellige facetter af. Jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om, at organiseret kriminalitet, bande- og rockerkriminalitet er noget ganske forfærdeligt, fordi det truer noget helt grundlæggende i vores samfund, hvis man kan oprette parallelle retssystemer, hvor man kan afkræve små handelsdrivende beskyttelsespenge; hvor man kan kontrollere gader som en organiseret gruppe uden for almindelig lov og orden. Så truer det det helt grundlæggende i vores retssystem. Og Venstres ordfører sagde det jo i hvert fald meget klart. Han sagde: Skal vi finde os i det? Og nej, selvfølgelig skal vi ikke finde os i det. Spørgsmålet er jo så nærmere ikke at pege fingre af, hvem det er, der gerne vil finde sig i det, og hvem det er, der ikke vil finde sig i det, for jeg tror godt, vi kan blive enige om, at det er dybt, dybt problematisk, at vi har en bandekonflikt, og at banderne eksisterer og skaber parallelle retssystemer.

Det, der er det store spørgsmål, er jo, hvordan vi så forhindrer det effektivt og godt. Der er ikke nogen tvivl om, at vi i Enhedslisten mener, at dem, som begår kriminalitet, skal findes, og de skal have deres straf, selvfølgelig. Men det er ét element af det, vi skal gøre for at forsøge at forhindre bandekonflikten i at eskalere og banderne i at vokse. Noget af det vigtigste, vi skal gøre, og det er noget, som er knap så sexet, skulle jeg til at sige, for det skaber knap så mange overskrifter, er at få stoppet fødekæden til banderne. Det er et langt, sejt træk. Det er noget, der kræver en grundlæggende langsigtet socialpræventiv indsats, ikke 2-3-årige projektbevillinger, hvor projekter lukker ned, lige så snart de endelig har fået fat i de unge mennesker, de forsøger at få ud af kriminalitet eller forhindrer i at komme ind i kriminalitet. Vi har behov for lokale betjente, som har et konti-

nuerligt og løbende samarbejde med folkeskolerne, klubordningerne og forældrene og de gadeplansmedarbejdere, som møder de unge uden på gaderne til hverdag.

Vi skal have skabt et alternativt fællesskab til det fællesskab, som nogle unge desværre finder og bliver fascineret af omkring banderne. Det lyder kedeligt. Det er et langt, hårdt arbejde. Og det er ikke noget, man løser ved at ændre straffeloven med et fingerknips.

Derudover er det vigtigt, vi får flere ud af banderne, altså de mennesker, som desværre er kommet ind i organiseret kriminalitet. Det bliver deres liv og deres fællesskab, og det er ikke noget, man bare sådan lige forlader igen. Derfor er arbejdet med exitstrategier rigtig, rigtig vigtigt. Hver gang vi får bare et menneske til at forlade organiseret kriminalitet, til at forlade banderne eller rockerne, ja, så får vi det mindre kriminalitet og mindre udgifter også for det offentlige.

Til slut vil jeg sige, at hvis vi reelt vil løse problemerne og stoppe og forhindre så meget organiseret kriminalitet, som vi overhovedet kan, så skal vi holde op med i fællesskab herinde i Folketinget at fokusere så meget på overskriften, selv om højere straffe lyder som en løsning. Selv om det bliver sagt i et meget slagkraftigt citat i en avis, ved vi jo godt alle sammen herinde, at det ikke er en løsning i sig selv. Desværre er det netop sådan, at det for kernen i rocker- og bandemiljøet sådan set er irrelevant, om de får et halvt eller et helt eller to års fængsel fra eller til, for de har ordninger, der sørger for, at de har det fint i fængslerne, og der er også ordninger, der sikrer deres familier, mens de sidder inde. Nogle af dem, som er i periferien, får desværre en større tilknytning til bandemiljøet af at komme ind og sidde i fængsel i en periode, og derfor er det også vigtigt, at vi er fokuseret på exitprogrammer, ikke kun uden for fængslerne, men også inde i fængslerne.

Tilbage i 2008, da der også var en stor diskussion om rockere og bandekonflikten, foreslog Enhedslisten sammen med Socialdemokratiet, SF og Radikale, at man gik i gang med et arbejde med en langsigtet plan. Vi foreslog, at man lavede en national strategi, og at man virkelig gik i gang. Det afslog Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti dengang, og det er ærgerligt, at de stadig væk den dag i dag tror på snuagsløsninger.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:38

Peter Skaarup (DF):

Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper, taler fint om, at der skal være nogle alternativer til det at være i bande, at vi skal have nogle fællesskaber, der er attraktive på måske det uformelle plan, og det kan så gøre, at vi kan trække bandemedlemmerne eller bandetilknyttede ud af banderne. Ikke, at jeg taler for, at vi ikke skal gøre det, men det bliver jo også forsøgt på masser af områder. Københavns Kommune er en af de kommuner, der har de helt store problemer, og den kommune har jo postet millioner af kroner i sådan nogle projekter. Men alligevel står vi altså nu tilbage med, at der findes 1.647 bandetilknyttede, og der er skyderier i gaderne, og derfor kan jeg ikke lade være med at spørge Enhedslisten, når nu Enhedslisten siger, at straffe på ½ år, 1 år eller 2 år ingenting løser, altså at det er ligegyldigt, hvad straffniveauet er, om det er årsagen til, at Enhedslisten har stemt imod, hver evig eneste gang Dansk Folkeparti og andre partier har foreslået, at vi indfører nogle højere straffe, der skal virke afskrækkende, for at begå bandekriminalitet.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Pernille Skipper (EL):

Ja, det er, fordi det ikke virker. Må jeg ikke starte med at sige, at for det første er det angående alternative fællesskaber til banderne meget sværere i virkeligheden, end det er for mig og hr. Peter Skaarup at stå herinde og snakke om det. Det skal forhindre, at unge mennesker, som er rodløse, som er socialt udsatte, som ikke får en ordentlig opbakning derhjemme, som ikke finder tilknytning til folkeskolen og til venner, ender i banderne, for det er der, de finder et fællesskab, det er der, de finder venner. Det er ekstremt svært at gøre, og det er rigtigt, som hr. Peter Skaarup siger, Københavns Kommune har brugt rigtig meget energi på det, men desværre er meget af det også kortsigtede projekter. Det ved hr. Peter Skaarup også, for hans parti sidder også i satspuljen og lukker projekter hvert eneste år for at starte nogle nye op og sige, at nu har man gjort det.

Det korte svar er igen, at det at hæve straffene momentant ikke har en afskrækkende effekt på den kerne, der er hos organiserede kriminelle. Om de kommer til at sidde 2 år eller 2½ år i fængsel, har ikke en afskrækkende effekt, fordi de tjener så mange penge på deres kriminalitet. Så vi skal stoppe fødekæden, så unge ikke ender der, og så skal vi slå hårdt ned på pengepungen for dem, der er derinde, og samtidig tilbyde dem en mulighed og en vej ud derfra.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:41

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til fru Pernille Skipper, at lige præcis det, at det kommer til at koste så meget at være medlem af en bande og begå kriminalitet, at man går fra det, er det, der vil kunne få en effekt. Det var det, der viste sig under den krig, som vi sidste gang havde mellem to store bander, Bandidos og Hells Angels, hvor førende forskere, der har analyseret, præcis hvad der skete, sagde, at det lige pludselig havde så store omkostninger, ikke alene for ofrene selvfølgelig, ved skyderierne, men også det, at man røg i fængsel og fik nogle følelige straffe, så man stoppede, at familien, at børnene til dem, der var med i banderne, simpelt hen sagde: Kan du ikke godt lade være med det her, farmand, kan du ikke godt trække dig ud af det her, for omkostningerne er simpelt hen nu for store?

Derfor synes jeg, at Enhedslisten ser et fatamorgana af aktiviteter og fællesskaber, som Københavns Kommune har postet millioner af kroner i uden i virkeligheden at kunne se det, der er det rigtige, nemlig at den hårde kerne kun kan opføre sig ordentligt, hvis de mærker en konsekvens og en markant konsekvens, ikke rabatter, ikke prøveløsladelser, ikke sløve holdninger fra Enhedslisten og andre tilknyttede partier.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Pernille Skipper (EL):

Jeg skal være ærlig og sige, at jeg tror, Dansk Folkepartis ordfører står og finder på ting for at kunne argumentere for sig selv. Det er rigtigt nok, at der er nogle forskere, som har sagt, at da bandekonflikten og rockerkrigen var på sit højeste, fik risikoen for at miste sit liv så stor en konsekvens for nogle, at de trak sig ud. Jeg vil gerne se, hvad det er for en forsker, der siger, at en straffeskærpelse på et halvt eller et helt år eller på to eller tre år har nogen som helst præventiv effekt over for den hårde kerne af rockere, før jeg tror det.

Derudover vil jeg sige, at det er rigtigt nok, at man da skal have sin straf, og at man skal i fængsel. Jeg siger bare, det virker ikke, om man sætter det 2 år op eller 3 år op, det, vi skal sørge for, er, at når man også er endt i hård kriminalitet, er endt i kernen, at så er der nogle exitprogrammer, som kan sørge for, at man kan komme ud og skabe et andet liv. For det er altså ikke lige sådan at gå ned og få et job i Netto, hvis man hedder Brian Sandberg, tror jeg, og vi skal selvfølgelig sørge for, at der er et alternativ, også for den hårde kerne.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:43

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes, der er grund til at rose Enhedslistens ordfører for en del af ordførertalen, for fru Pernille Skipper anerkender jo den udfordring, som vi står over for, modsat justitsministeren, der til dels forsøger at fornægte virkeligheden. Så det vil jeg godt rose for. Men der, hvor kæden hopper noget af, og hvor det bliver sådan meget Enhedslisteagtigt, er det her med, at det ikke hjælper noget at sætte nogen i fængsel. Altså, hvis man skulle følge den argumentation, der bliver fremført af fru Pernille Skipper, ud i dens yderste konsekvens, så skulle man slet ikke sætte dem i fængsel. Så selvfølgelig hjælper det at placere hardcorebandemedlemmer bag lås og slå, og i den tid, hvor de sidder der, kan de jo så ikke begå forbrydelser – vi tillader mange ting i de danske fængsler, men skydevåben er mig bekendt ikke blevet tilladt der endnu – og så kommer de væk fra gaden, det er fuldstændig klart.

Men det, jeg godt vil spørge fru Pernille Skipper om, er sådan set det her med den nationale strategi. For det er jo rigtigt, at det blev afvist dengang, men vi anerkender, at der er sket noget siden. Vi vil i Venstre sådan set godt være med til at diskutere en national strategi, hvis det er et ønske, Enhedslisten også har, og så kan det være, at der kan dannes et flertal om det i Folketinget.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Pernille Skipper (EL):

Jamen det er fuldstændig rigtigt; skydevåben er, indtil Liberal Alliances Ungdom kommer til magten, ikke tilladt i Danmark heller. Jeg forsøger ikke at fornægte virkeligheden. Altså, som jeg også indledte min ordførertale med at sige, er det da rigtigt nok, at man, hvis man begår kriminalitet, så også skal findes; det er rigtig vigtigt, at der er en risiko for at blive opdaget. Det er noget af det, der kan have en præventiv effekt. Det er bl.a. også derfor, vi har sat hårdt ind med nogle nye tiltag for at bekæmpe økonomisk kriminalitet, for det handler om at ramme den hårde kerne af rockere, som også hvidvaske deres penge igennem selskaber m.v. Der har vi sammen med regeringen i to omgange sat ekstra penge af. Og vi har skærpet straffene i forbindelse med nogle af de tiltag. Det er rigtig vigtigt for at kunne ramme ned i kernen. Det er da også fuldstændig korrekt, at medlemmerne af rocker- eller bandegrupperingerne i den tid, hvor de sidder i fængsel, i det mindste er væk fra gaden.

Problemet er, at det, når man sætter nogle af de mennesker derind, som er i periferien, så nogle gange kan forværre problemerne. Og man bliver nødt til at lade være med at se på de her mennesker, som om det er sort-hvidt. For der er milevid forskel på dem, der er den hårde kerne, lederne, og så de små unger, der render rundt og leger stik i rend-drenge ude på gaden. Der skal der forskellige ting til. Virkeligheden er ikke så sort-hvid.

Kl. 14:46

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:46

Karsten Lauritzen (V):

Fru Pernille Skipper har jo ret i, at det, når det gælder nogle, kan være, at det, hvis man placerer dem i det forkerte fængsel, så bare sådan bliver til en erfa-gruppe i forhold til at udvikle mere kriminalitet. Men det må man da tage hånd om, og det vil vi også gerne i Venstre. Det var ikke noget, regeringen var vildt optaget af i forbindelse med aftalen om Kriminalforsorgens økonomi, som Venstre ikke har del i, men vi vil gerne møde op og diskutere det, også sammen med Enhedslisten, hvis det skulle have interesse.

Men det, jeg godt vil spørge fru Pernille Skipper om, er det her med den nationale strategi. For jeg er sådan set et stykke hen ad vejen enig med fru Pernille Skipper i, at der er behov for at lave en national strategi i forhold til det her. Men man kan ikke bare parkere det hos politiet og sige, at myndighederne skal samarbejde, og at politiet skal løse den her konflikt; vi bliver nødt til at påtage os et lovgivningsmæssigt ansvar.

Så jeg vil godt sige til fru Pernille Skipper, at vi i Venstre gerne vil være med til at diskutere, hvad man på sådan et overordnet strategisk niveau kan gøre for at bekæmpe bandekonflikten, i form af en national strategi eller andet. Men jeg er også bare nødt til at fortælle fru Pernille Skipper, at forudsætningen er, at justitsministeren vil indkalde til forhandlinger. Men det er der ikke noget der tyder på at han vil.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Pernille Skipper (EL):

Jamen hr. Karsten Lauritzen er mere end velkommen til at drikke en kop kaffe på mit kontor i Provianthuset, hvis justitsministeren ikke inviterer; det er da en stående invitation. Jeg synes, det lyder strålende, hvis Venstre er blevet klogere og er kommet på bedre tanker. For det er alt for sent, at vi går i gang med at kigge på en national strategi, som tager fat på en bredspektret og langsigtet indsats, og som ikke bare handler om at sætte straffene op, og hvor man tror det løser alting. Så det vil jeg da se frem til at diskutere mere med Venstre og eventuelt også med andre partier her i Folketinget.

Så vil jeg til slut sige, at det da også er fuldstændig rigtigt, at Venstre ikke er med i kriminalforsorgsforliget, og det synes jeg er ærgerligt. Et af de tiltag, der blev gjort der, var bl.a. at opdele de fængslede mere, sådan at vi kan sørge for, at dem, som er kernen i bande- og rockergrupperingerne, når de kommer i fængsel, så ikke sidder derinde og bestemmer over andre af de indsatte.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:48

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg vil bare lige sikre mig, at jeg har forstået Enhedslistens stilling. Eller rettere sagt: Jeg har ikke forstået Enhedslistens stilling til forholdene omkring de udenlandske statsborgere. Der er blevet nævnt de 235 udenlandske banderelaterede statsborgere, der begår kriminalitet. Skal de udvises, eller skal de blive her i Danmark, efter Enhedslistens opfattelse?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Preben Bang Henriksen ikke har forstået Enhedslistens holdning til det, for vi har heller ikke talt om det i dag; så det er derfor.

Enhedslisten mener ikke, at det er en løsning at udvise mennesker, som for manges vedkommende er født og opvokset i Danmark og har deres hjem her, for uanset om man kan lide deres kriminelle handlinger eller ej, så er de herfra og bor her og er danskere i ånd, hvis de ikke er det på papir.

De skal have præcis samme behandling, som var der tale om en dansk statsborger, og det betyder, at de skal fanges, hvis de begår kriminalitet, og at de skal have deres straf, men de skal søreme også udsættes for en socialpræventiv indsats, inden de når ind i banderne. Der skal være exitprogrammer til dem, hvis de ender i bande-rocker-miljøet, osv. – alle de ting, jeg talte om tidligere.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:49

Preben Bang Henriksen (V):

Vil det sige, at en udlænding, som kommer til Danmark og måske bare har været her 2, 5, 10 år eller noget i den retning, efter Enhedslistens opfattelse skal tilbydes socialpræventive ting og sager, når han begår bandekriminalitet? Har jeg forstået det korrekt: at han ikke skal smides ud, hvis han er banderelateret kriminel?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Pernille Skipper (EL):

Jeg synes, at man skal bide mærke i udtrykket ting og sager om en socialpræventiv indsats. Altså, det vidner jo om en fuldstændig uvidenhed om, hvad der egentlig skal til for at forhindre kriminalitet, hvor hårdt et arbejde det er, og hvor meget det egentlig kræver. Ting og sager! Der bliver kæmpet for at holde unge mennesker ude af kriminalitet, og det kræver socialmedarbejdere, gadeplansmedarbejdere – det er klubansatte, det er folkeskolelærere, det er lokalbetjente – og så står Venstre her i Folketingssalen og kalder det ting og sager.

Det er rigtigt, at hvis mennesker kommer til Danmark udelukkende med det formål at begå kriminalitet – det ser vi jo desværre at der er nogle der gør – så skal de udvises af Danmark igen; det synes jeg. Men der er stor forskel på at have været her i 2 måneder og i 10 år, selv om Venstres hr. Preben Bang Henriksen putter det ind i den samme kasse i det indlæg. Altså, hvis man er 15 år gammel og har været her, siden man var 5 år, og har hele sin familie her, vil jeg sige: Nej, så synes jeg ikke, at man skal udvises.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, som ordfører.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne lægge ud med at sige, at dansk politi gør det *fremragende*. Jeg synes, det er en fornøjelse at se den indsats, som bliver gjort i forhold til bandekonflikten. Man kan selvfølgelig diskutere, om midlerne er prioriteret rigtigt inden for politiet, eller om det kunne gøres det bedre. Det vil vi gerne være med til at se på, hvis justitsministeren går med til at åbne aftalen på politiforligets område op. Det kunne der måske godt være brug for, men udgangspunktet er altså, at politiet gør det fremragende.

Jeg vil sådan set også gerne rose de danske domstole. De gør det sådan set også ganske fint ud fra de økonomiske rammer, som er sat dem op. Man kunne måske ønske sig, at vi kunne gøre et eller andet, så det gik lidt hurtigere med nogle af tingene på bandeområdet, så man hurtigere kunne få de bandemedlemmer bag tremmer, som politiet rent faktisk fanger.

Det er først i tredje led i kæden, det går galt. Det er, når vi kommer til, hvor lang tid bandemedlemmerne så skal opholde sig i fængslerne. Der vil jeg godt gøre det fuldstændig klart, at vores grundlæggende holdning i Liberal Alliance er, at de bande- og rockerkriminelle personer hører til i fængslerne og ikke på gaderne. For der bliver naturligvis skabt utryghed med den megen bande- og rockerrelaterede kriminalitet, som vi ser, og det er en skandale, at disse bande- og rockerkriminelle ikke engang kommer til at afsone 3 år i gennemsnit – de får faktisk ikke engang en dom på 3 år i gennemsnit. Så det er på staffedelen, at problemet er.

Vi bakker selvfølgelig fuldt op om det fælles borgerlige forslag til vedtagelse, som er lavet, hvor vi gerne vil have, at man sikrer sig, at de bandekriminelle også får de markant øgede straffe, som det politisk har været ønsket. Men vi mener, at det her hænger sammen med diskussionen om absolut kumulation op til en 20-årsgrænse, som vi har foreslået fra Liberal Alliances side. Så kan man sørge for at få de kriminelle bag lås og slå, i stedet for at de skal rende og gøre gaderne utrygge i de københavnske brokvarterer, i de københavnske forstæder og andre steder i landet. Det vil vi ikke være med til. Vi synes, at gaderne skal overlades til de lovlige mennesker, der kan leve deres liv i tryghed, og så skal vi i øvrigt sørge for, at politiet har de nødvendige ressourcer, at domstolene har ligeså, og at straffene bliver lange og konsekvente.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke, ordfører for Konservative.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tidligere i debatten var der en, der nævnte, at det er lidt svingende med mediernes interesse for det her område, og hvis man ser dagens aviser, kunne man næsten tro, at bandekonflikten er væk. Og jeg vil da sige, at det er godt, at vi ikke har et politi, som på samme måde er meget svingende i indsatsen over for problemet her, men at vi tværtimod har et politi, som er vedholdende og bliver ved og kører hårdt på i forhold til den her problemstilling – og ros for det. Politiet gør alt, hvad de overhovedet kan, og der bliver prioriteret hver eneste dag – desværre også med den konsekvens, at der er andre kriminalitetsområder, hvor det ikke går helt så godt. Det var jo noget af det, man kunne diskutere, hvis man fik genåbnet politiforliget, hvilket der bliver lagt op til i det forslag til vedtagelse, som også Konservative står bag. For der er ingen tvivl om, at når politiet prioriterer benhårdt hver eneste dag og prioriterer bandeindsatsen, er det en rigtig prioritering. Men det er ærgerligt, at politiet er nødt til at prioritere

så hårdt, at der er andre områder, der bliver nedprioriteret – ikke bare i en uge eller en måned, men i rigtig lang tid, og det bliver ikke ved med at holde i længden.

Når vi ser på bandekonflikten med konservative øjne, er der ingen tvivl om, at det, der er problemet med bandekonflikten, er den flokmentalitet, der er; det er det, at når man er sammen i flokken, får man ligesom slået hinanden på skulderen og givet hinanden modet til at rende rundt og begå kriminalitet. Og man begår kriminaliteten i læ af de andre bandemedlemmer – det er jo det, der gør sig gældende. Det er jo, når de optræder som en flok, at de for alvor udgør et problem. Og det har man jo så på forskellig vis forsøgt at gøre noget ved. Mens vi havde en borgerlig regering, var der jo en lang, lang stribe af tiltag for at prøve at gøre noget ved problemerne i det hele taget i forhold til børns og unges kriminalitet. Man lavede jo en historisk stor ungdomspakke med forebyggende tiltag, præventive tiltag, og hvor der blev afsat over 700 mio. kr. for at gøre noget ved ungdomskriminaliteten. Og det har jo virket; det tog nogle år, men så begyndte det at virke, og i dag kan vi jo se, at ungdomskriminaliteten simpelt hen er så lav som nogen sinde. Og det er supergodt.

Et af de steder, hvor det så ikke er gået så godt, er i forhold til bandekonflikten, og derfor er vi nødt til at forholde os til, at de almindelige tiltag, vi gør, ikke virker på banderne. Der er måske en mentalitetsforskel, der gør, at det er noget andet, der skal til, og det havde vi håbet på regeringen havde nogle svar på i dag. Altså: Hvordan vil man adressere det her? Hvordan vil man gøre en forskel, så man rent faktisk får bragt kriminaliteten ned i banderne, på samme måde som det er lykkedes i resten af samfundet?

Men det eneste, vi ser fra regeringens side, er en afværgedagsordenen med en masse sniksnak og ingen konkrete tiltag. Og det er skuffende midt i en bandekonflikt, der eskalerer for hver dag, der går. Så er regeringens holdning: Vi låner os tilbage med korslagte arme, håber på det bedste, og det skal nok gå, hvis bare politiet fortsætter deres arbejde.

Men der skal noget mere til, det er ikke nok med den indsats. Vi skal have den exitstrategi, som den borgerlige regering startede, og som den nuværende regering har fulgt op på, langt højere op i gear. Vi skal sørge for, at vi med hensyn til den ghettostrategi, som et samlet flertal i Folketinget gentagne gange har konfirmeret, rent faktisk får gjort noget ved den. Vi skal fortsætte den målrettede politiindsats, og vi skal se i øjnene, at politiet ikke kan løse opgaven alene – selvfølgelig kan de ikke det.

Vi har fra konservativ side fremsat nogle helt konkrete forslag, og vi har bemærket, at specielt det ene forslag har vundet bred opbakning i hele Folketinget. Jeg tror, det er alle partier i Folketinget, der synes, at det lyder fornuftigt og hensigtsmæssigt, men der sker ligesom ikke mere. Vi har også kunnet forstå på ministeren, at han var så begejstret for ideerne, at han i hvert fald i et tv-show gav udtryk for, at det da var noget, der skulle ses på. Men jeg har ikke rigtig hørt noget siden, og derfor vil jeg bare gentage i dag, at jeg tror, noget af det, der virkelig kunne gøre en forskel, var, hvis vi ud over den straf, som et bandemedlem selvfølgelig skal have, når dette bandemedlem har begået en kriminel handling, også sørgede for at idømme vedkommende 2 års tilhold, således at det pågældende bandemedlem efter udstået straf ikke måtte ses med andre bandemedlemmer de næste 2 år.

Det vil have to helt klare fordele. For det første vil det gøre, at rigtig mange vil sige: Så er det nok en god idé at blive væk fra banden, for ellers risikerer man at ryge direkte tilbage i fængsel. Det skal være forbundet med fængselsstraf, hvis man overtræder sådan et tilhold, for ellers virker det ikke. For det andet tror jeg, det vil have en effekt i forhold til at være en ganske kærkommen mulighed og et kærkomment tilbud til de bandemedlemmer, der egentlig dybest set gerne vil ud af det her. Og det tror jeg at der er rigtig mange af dem der gerne vil. Der er mange af de her bandemedlemmer, der ikke

bryder sig om, at de hver eneste dag skal kigge sig over skulderen af frygt for, hvad der kommer til at ske med dem. Så mange af dem vil gerne ud af det. Og gav man dem nu 2 års tilhold, havde de en god anledning til at sige til resten af banden: Kære venner, jeg kan desværre ikke ses med jer de næste 2 år, for så ryger jeg direkte i fængsel. Og de 2 år kan vi så bruge på en resocialiserende indsats og sørge for, at de pågældende er ude af bandemiljøet.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 15:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):
Tak for det, formand.

Det er ikke op til mig at takke for debatten, men bare lige opsummere et par ting. Jeg synes jo, man må sige, at den debat, vi har haft i dag, viser en vis desperation fra oppositionens side. Det er, som om man ikke rigtig tør indrømme, at den her regering har sat sig i spidsen for den stærkeste indsats mod rocker-bande-miljøet, der er set nogen sinde. Det er, som om man ikke tør indrømme, at indsatsen er løftet til det højeste niveau, og at effekten af det, der sker, aldrig nogen sinde har været stærkere. Og det tilskrev jeg lidt, at man ikke rigtig tør sige det, for så bevæger man sig ud på en endnu tyndere is, end man rent faktisk står på nu.

Jeg vil så gerne starte med at rose Konservative og for den sags skyld også Liberal Alliance, for modsat Dansk Folkeparti og Venstre er der her tale om to partier, som rent faktisk har taget et ansvar, og det synes jeg er flot. Og det konkrete ansvar, der er taget fra de to partiers side, altså fra Konservatives og Liberal Alliances side, er jo et ansvar, som kunne være fint, hvis både Dansk Folkeparti og Venstre også ville tage det. Modsat Venstre og Dansk Folkeparti har både Konservative og Liberal Alliance jo en sammenhæng i deres politik, forstået på den måde, at når man på den ene side siger, at regeringen ikke gør det godt nok, og på den anden side, når regeringen så kommer med konkrete forslag, enten ikke vil være med til at betale regningen eller siger nej til det, så er det jo, at det ikke hænger sammen for Dansk Folkeparti og Venstre.

Men der er det jo meget mere ligetil med De Konservative. Det er fair nok at komme med kritik som sagt – det skal man jo, når man er i opposition – men det er også meget fair, at når man har kritiseret regeringen og regeringen så kommer med forslag, så er man trods alt klar til at forstærke indsatsen. Det må jeg sige jeg har respekt for.

Men Venstre og Dansk Folkeparti er på en meget, meget tynd is, må jeg sige. Hr. Peter Skaarup, Dansk Folkepartis ordfører, talte i sine indledende bemærkninger om behovet for, at SKAT og de sociale myndigheder går hårdere til dem, som han sagde, og ser på, om det nu er deres biler. Jeg kan berolige hr. Peter Skaarup med, at det lige nøjagtig er det, vi har sat i værk med eksempelvis det kommunale samarbejde, som jeg før stod her og talte om, i forbindelse med udvisningsreglerne, hvor alle, der kan udvises på det her område, selvfølgelig bliver udvist, ingen tvivl om det. Meget mere var der jo ikke rigtig i det – og ja, igen et manglende ansvar for de alvorlige problemer, der er.

Når det handler om hr. Karsten Lauritzen fra Venstre, er det jo et stadig større mysterium, hvad det er, Venstre rent faktisk mener om den her indsats. Altså, den ene dag vil man prioritere politiets ressourcer fra færdseleksindsatsen til banderne. Det bliver kritiseret af Politiforbundet. Den næste dag vil man tage dem fra nogle af taskforceenhederne og sende dem til brændpunkter, herunder eksempelvis Vollsmose, som vi har set, uagtet at det allerede er i gang. Når regeringen så laver aftaler om, at der skal bygges 200 nye pladser i kriminalforsorgen, at mulighederne for at opdele fængslerne skal være bedre, at vi skal lave 48 særlige pladser, eksempelvis til rockere, at vi skal skærpe indsatsen i fængslerne over for indsmugling af narko i

de her miljøer, have flere narkohunde, og alle de forskellige initiativer, vi har sat i værk over for de her typer, ja, så vil Venstre ikke være med.

Det samme gælder forslaget, som også har været fremme et par gange her. Det ligger godt nok i et andet lovforslag, men ikke desto mindre er der specifikt henvist til bandekonflikten i forbindelse med spørgsmålet om øget brug af hemmelige ransagninger over for bl.a. håndvåben. Hvorfor er det nødvendigt? Fordi vi ved, at de er nervøse på grund af det enorme pres, der er på miljøet i øjeblikket. Venstres ordfører har stået heroppe på Folketingets talerstol og talt imod det. Og der er det bare, jeg ikke forstår det.

Ligeså ved vi, at internetlogning og logning af teleoplysninger er helt afgørende for politiets muligheder for at efterforske grov, alvorlig organiseret kriminalitet, og hvem er det, der fører an i kritikken af det lige i øjeblikket? Det er partiet Venstre. Altså, hvis man gør, som Venstre foreslår på logningsområdet, hvad sker der så? Ja, så begrænser man politiets muligheder for at bruge effektive efterforskningsværktøjer mod organiserede kriminelle, herunder rocker-bande-miljøet.

Kl. 15:04

Så kan der godt være alle mulige liberale diskussioner om, at det er overgreb og andet, men altså, det er domstolskontrol, som står bag det her. Det er målrettet de her miljøer, og redskabet bliver brugt, men hvis man gør som Venstre, trækker man stikket for den indsats, som politiet bruger de her redskaber til. Jeg forstår det simpelt hen ikke, men det kan være, det er mig, der ikke har lyttet ordentligt efter. Det plejer hr. Karsten Lauritzen ganske ofte at sige.

Men jeg tror dog alligevel – nu har jeg haft den her diskussion så mange gange – at man, hvis man mener, indsatsen skal forstærkes, skylder svar på: Hvorfor støtter man ikke flere fængselspladser? Hvorfor støtter man ikke forslaget om hemmelige ransagninger? Hvorfor vil man svække politiets muligheder for at bruge internet- og telebaserede logningsoplysninger i kampen mod den organiserede kriminalitet? Det skylder man svar på, og danskerne kan forstå, at det, der bliver sagt, er hult fra ende til anden.

Den her regering har løftet indsatsen til et nyt niveau. Aldrig nogen sinde har indsatsen været stærkere, og vi kan forhåbentlig være enige om her, at den indsats, der sker, er både effektiv og helt værdifuld. Der er et stort antal bandemedlemmer, som nu sidder bag tremmer. Aldrig nogen sinde har så mange rocker-bande-medlemmer siddet bag tremmer, som det er tilfældet nu. Der er en massiv tilstedeværelse de steder, hvor der er problemer. Der er etableret nye stærke taskforceenheder, som virkelig går efter det. Der sker målrettede ransagninger. Jeg tror, vi er oppe på over 200 ransagninger alene på Sjælland og i hovedstadsområdet her inden for det seneste par måneder.

Der er en indsats mod bandevagter, og der er etableret visitationszoner med langt over 2.000 visitationer her siden begyndelsen af januar måned. Der er en styrket indsats i de udsatte boligområder, bl.a. med bedre muligheder for boligforeningerne til at sætte ind over for kriminelle i boligområderne. Der er en forstærket indsats på exitområdet, som eksempelvis Venstre og Dansk Folkeparti jo ikke vil være med til at betale regningen for, i hvert fald ikke for den del, der ligger i kriminalforsorgens regi. Og så er der som sagt præsenteret forslag om en skærpet indsats over for prøveløsladelse, nye fængselspladser, hemmelige ransagninger, boligområdeindsats og en hel række andre ting.

Så har regeringen som sagt sagt meget åbent, at vi betragter det her som et ganske alvorligt problem, og derfor har vi bedt dem, der så at sige har fingrene i maskineriet, om at kigge på, om der er elementer, der skal forstærkes; om der er efterforskningsredskaber, der skal forbedres; om der er straffeskæmpelser, der skal ses på; om der er en række andre ting, som man kan se på for at få den her indsats skærpet. Så det synes jeg man skulle tage at se positivt på, når det

arbejde kommer. Og så synes jeg, at man inden da kunne starte med at stemme for eksempelvis bare det forslag, som regeringen har fremsat, om at styrke mulighederne for brug af hemmelige ransagninger. Så ville der være sammenhæng i politikken, men problemet er, at det er der desværre ikke.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er nogle spørgsmål. Først hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:07

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, at justitsministeren kunne blive en dygtig sælger – og det er jo altid rart at have noget at falde tilbage på, hvis man på et tidspunkt ikke længere skulle være i politik som folketingsmedlem eller minister – for ministeren er dygtig til, undskyld udtrykket, at svine modstanderens, konkurrentens produkt til og så i øvrigt lidt forsøge at oversælge det, han så selv leverer. Det er i hvert fald det, der er situationen her. Lad os tage fat i nogle af de konkrete ting, som justitsministeren siger han har gjort.

Ministerens påstår, at ministeren har gjort noget i forhold til prøveløsladelse af bandemedlemmer. Ministeren siger den 10. april, altså om at bandemedlemmer skal have sværere ved at blive prøveløsladt: Hvis der er risiko for, at den pågældende vil begå ny kriminalitet, skal han ikke prøveløslades, for vi vil ikke have, at han begår kriminalitet med tilknytning til konflikten.

Hvor er den præcise forskel, hvor er det nye i det? Det har man jo gjort hele tiden, det står i lovgivningen. Ministeren har ikke fremlagt en ny lovgivning, ministeren har ikke fremlagt nye bekendtgørelser, ministeren har ikke lavet andet end at stille sig ud foran Justitsministeriet og påstå, at nu gør man noget ekstra, når man i virkeligheden bare gør det, man har gjort hele tiden. Hvor er det nye i det konkrete forslag, som ministeren er så stolt af?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jamen det er et administrativt tiltag, som kan sættes i værk, og det er sat i værk, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen. Og igen: Altså, det er sat i værk, og det vil selvfølgelig have den effekt, som der er skitseret. Pointen er den, at der er behov for at se med skærpet opmærksomhed på prøveløsladelsen af de her typer. Hvorfor? Jo, fordi vi – i øvrigt helt i forlængelse af det, hr. Tom Behnke var inde på – skal se på det her med meget stor alvor. Vi skal sørge for, at hvis der som sagt er risiko for, at de begår ny kriminalitet, så skal de ikke kunne vende tilbage til deres netværk. Det er sådan set meget enkelt.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:09

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo, og det ved ministeren udmærket godt, noget, vi generelt ser med justitsministeren, nemlig at ministeren puster sig op og får oversolgt nogle ting. Altså, jeg tror, at det gør sig gældende generelt, i forhold til hvad justitsministeren foretager sig. Man lægger sådan nogle små ting frem og siger, at de løser nogle store problemer.

Jeg har faktisk stillet et spørgsmål om det, og der er også kommet svar på det fra justitsministeren, og der er jo ikke noget nyt i det. Det er sådan i lovgivningen i dag, at hvis Kriminalforsorgen har en mistanke om, at en person vil begå ny kriminalitet, så bliver vedkom-

mende ikke prøveløsladt. Det gælder også for rockere og bander – der er intet nyt i det forslag. Og det er jo også derfor, at ministeren ikke har fremsendt en ny bekendtgørelse eller lagt noget nyt frem i Folketingssalen, for der er ikke noget nyt. Det, der er det nye, er, at justitsministeren siger det foran Justitsministeriet, men det gør det jo altså ikke til noget nyt.

En helt konkret ting, som justitsministeren stolt siger, er, at det her er med til at løse bandekonflikten. Faktum er, at det står allerede i lovgivningen, og sådan burde Kriminalforsorgen allerede agere i dag, og det tror jeg faktisk også den gør.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Karsten Lauritzen springer jo let hen over de spørgsmål, som jeg rent faktisk håbede han ville reflektere lidt over, da jeg bragte dem på bane.

Når nu Venstre siger, at regeringen ikke gør noget, og regeringen så rent faktisk laver en aftale om vores fængsler til flere milliarder, hvor der er 200 nye pladser, hvor der er bedre mulighed for at sektionere eksempelvis rocker-bande-medlemmer fra andre indsatte, hvor der er etableret en afdeling for 48 særlig negativt stærke fanger, herunder rocker-bande-medlemmer, hvorfor stemmer Venstre så ikke for det? Når nu regeringen fremlægger forslag, som går målrettet efter et af de problemer, som politiet peger på, nemlig at der er behov for at skærpe indsatsen over for brug af hemmelige ransagninger, så man kan gå efter eksempelvis mindre våben i rocker-bande-miljøet, hvorfor stemmer Venstre ikke for det?

Når vi ved, at særlige logningsoplysninger, altså de oplysninger, som kommer fra eksempelvis mobiltelefoner, bliver et stadig vigtigere redskab i kampen mod organiseret kriminalitet, hvorfor er det så, at Venstre har en så kritisk indgang til det, at man agter at begrænse opbevaringstiden, at man derudover agter at stække politiets muligheder for at bruge det her? Det er det, jeg simpelt hen ikke forstår. Og jeg tror, at der er rigtig mange, der ikke forstår det. Hvis man på den ene side gerne vil have en skærpet indsats og på den anden side, hver gang der kommer forslag, er imod, særlig på de her tre områder, så er der virkelig grund til at være bekymret for Venstres politik på området.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 15:12

Tom Behnke (KF):

Regeringen skal sandelig have ros for det gode, regeringen gør. Og regeringen gør nogle gange noget godt, når Det Konservative Folkeparti er med til at lave nogle aftaler. Så bliver det jo godt. Der er f.eks. aftalen om Kriminalforsorgen. Der er ingen tvivl om, at den er noget af det, der kommer til at have en effekt.

Men jeg vil alligevel spørge ind til noget, som jeg hørte ministeren sige, og som ministeren tidligere har sagt. Ministeren og regeringen tager æren for, at det er en historisk stor og omfattende politimæssig indsats mod banderne. Der vil jeg høre, om ikke politiet under alle omstændigheder ville have prioriteret, som de gør i øjeblikket, uanset hvem der havde været justitsminister.

Er det ikke rigtigt, at det er politiet, der selv disponerer i forbindelse med det her, eller er vi i den situation, at justitsministeren har givet politiet et diktat om, hvor mange mand der skal sættes af til det?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg deler altså gerne æren med folk, og jeg deler også gerne æren med både politiet og med De Konservative, når De Konservative er med i gode aftaler.

Læser man den flerårsaftale, altså flerårsaftalen for anklagemyndighedens og politiets økonomi, som var en af mine første gerninger som justitsminister, fremstår det jo meget, meget klart, hvad et af de helt centrale dagsordenspunkter er, og det er en skærpet indsats over for rocker-bande-miljøet.

Det signal, det ved hr. Tom Behnke jo godt, bliver jo givet hele vejen igennem politiet, og derfor er der mulighed for at lave den her type prioriteringer.

Så er der sket en helt række andre ting. Samlet set er det, vi står med nu, den stærkeste indsats mod rocker-bande-miljøet, som det her land nogensinde har set.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Tom Behnke? Nej. Så går vi til hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:13

Peter Skaarup (DF):

I fodbold er det jo sådan, at det bedste forsvar er et angreb. Jeg synes, at justitsministeren lever meget godt op til det. Jeg kunne så bare godt ønske mig, at det var et angreb på de bander, som gør gaderne utrygge i øjeblikket, i stedet for et angreb på vel først og fremmest Venstre og Dansk Folkeparti. Altså, det kan vi jo ikke bruge til så meget.

Skulle vi ikke se at angribe og udfordre de bander, som i øjeblikket skaber utryghed i den danske befolkning? Det synes jeg justitsministeren skulle koncentrere sig om og så lade være med at komme med efterrationaliseringer om gamle aftaler, hvor regeringen ville spare 720 mio. kr. på danskernes tandrensning og ikke ville sende kriminelle udlændinge hjem. Det var jo argumenterne for, hvorfor Venstre og Dansk Folkeparti ikke var med i den aftale. Det glemmer justitsministeren alt om.

Men hvis vi nu ser fremad, kunne vi så ikke få justitsministeren til i hvert fald at give det tilsagn under den her debat, at justitsministeren indkalder samtlige partier i Folketinget til en fuldstændig fordomsfri debat og forhåbentlig en aftale med henblik på at tage initiativer, der kan bekæmpe de her bander, altså i virkeligheden få alle de gode ideer samlet ind, som justitsministeren åbenbart har et behov for.

For vi ser jo skyderier næsten hver dag i gaderne. Så til trods for de gode tiltag er der brug for nye initiativer. Og der kunne jeg godt tænke mig at høre justitsministeren, om vi vil se et initiativ, at vi får lejlighed til at drøfte det her direkte med ministeren.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Alle er velkomne til at komme med gode, konstruktive forslag til, hvordan vi kan få forbedret og forstærket indsatsen. Regeringen har allerede fremlagt en hel række initiativer, og dem synes jeg da Dansk Folkeparti skal vælge at bakke op om.

Kl. 15:15

Jeg er ked af, at Dansk Folkeparti ikke ville være med til at sikre fængselspladser til de mange rocker-bande-medlemmer, som, fordi indsatsen er den stærkeste nogen sinde, jo bliver varetægtsfængslede og kommer i fængsel; der skal være pladser til dem. Men den regning løb Dansk Folkeparti jo fra.

Jeg håber også – og det mener jeg oprigtig talt – at Dansk Folkeparti vil vælge at slutte op om behovet for at bruge internetoplysninger, altså loggede internetoplysninger til at forstærke indsatsen over for den organiserede og alvorlige form for kriminalitet. Det håber jeg virkelig.

Altså, hvis man der støtter politiets muligheder for at bruge ny teknologi, støtter man virkelig politiets muligheder over for den udvikling, som vi ser den organiserede kriminalitet tager nu og tager i fremtiden.

Men vi kommer også til at diskutere det her til efteråret. Det arbejde, der nu er sat i værk, kommer vi til at diskutere resultatet af i efteråret, og så er alle gode ideer selvfølgelig velkomne. Det er klart, at vi skal undgå at begå de fejl og undgå den mangel i indsatsen, som er lavet under den tidligere regering. Nu skal vi sikre, at vi er for alvor får fat om roden på de problemer, som vi ser nu.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:16

Peter Skaarup (DF):

Jamen det var da et glimrende tilsagn at få, at alle gode ideer er velkomne.

Det, som så er problemet, er jo, hvis justitsministeren sådan pr. automatik afviser alle de gode ideer, som vi har oplevet det i forbindelse med gentagne debatter her i Folketinget. Så kan vi jo ikke bruge det til så meget. Vi kan ikke bruge det til så meget, for hvis legekammeraterne er Enhedslisten som parlamentarisk grundlag og Det Radikale Venstre, som måske har en noget slap holdning til retspolitik, får vi ikke de gode initiativer. Det er jo situationen lige nu, uanset om ministeren kan lide det eller ej. Sådan er det jo. Det er det parlamentariske grundlag. Enhedslisten er det parlamentariske grundlag.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge om bare én ting, for vi får åbenbart ikke noget tilsagn om, at der bliver en fordomsfri forhandling og aftale mellem partierne. Nu er der jo et ændret kriminalitetsmønster, fordi vi ser alle de her skyderier, til trods for alle de gode initiativer sker det næsten hver dag, at der er skyderier.

Det, jeg gerne vil spørge om, er: Giver det ikke det udgangspunkt meget god vind i sejlene, at den aftale om politiets økonomi bør tag- es op til revision? Var det ikke en rigtig god idé fuldstændig fordomsfrit at se på, om ressourcerne skal fordeles på en anden måde? Det kunne være et godt initiativ for ministeren at komme med her i dag.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen mener ikke, at vi skal tage flerårsaftalen for dansk politi op til revision. Vi mener, at vi har lavet en rigtig god aftale.

Det, vi har set de seneste måneder, er en massiv indsats, som er sat ind over for miljøet nu med mere end 2.000 visitationer – der er sat ressourcer af til og prioriteret mere end 2.000 visitationer – siden januar måned. Bare i første kvartal i år, altså i første kvartal i år, er 112 personer blevet varetægtsfængslet, og der er altså rejst næsten 650 sigtelser.

Det viser jo, at den aftale, vi har lavet, rummer mulighederne for at lave en effektiv prioritering. Og det er jeg jo helt tryk ved politiet er i stand til. Det er den måde, dansk politi skal ledes på.

Der er nogle meget klare politiske signaler i den aftale, vi har lavet, eksempelvis at vi ønsker en forstærket indsats mod rocker-bande-miljøet. Og det er jo det, politiet efterlever i den meget fine indsats, som de har leveret. Så jeg synes, at der er en meget klar sammenhæng mellem den aftale, vi har lavet, og den indsats, som politiet har leveret.

Så vil jeg bare sige, at jeg lige troede, at hr. Peter Skaarup var på vej ind i et konstruktivt mode, men nu er han på vej ud ad tangenten igen. Altså, det vi har set her, er udtryk for den retspolitik, som der skal være, nemlig at den skal være konsekvent, og at den skal sætte ind over for de problemer, der er. Og man må sige, at hvis man ser resultaterne, kan man se, at der virkelig bliver sat ind i øjeblikket.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det kan også være, at vi skal have lidt mere konsekvens i forbindelse med taletiden. Det er selvfølgelig formandens pligt at sørge for det.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:19

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg er da sådan set glad for, at ministeren er glad for, at vi har indgået en fælles aftale om kriminalforsorgen. Det er vi sådan set også glade for. Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, at man glider lidt uden om, ministeren glider lidt uden om.

Det, der er problemet i dansk retspolitik, er, at man ikke sørger for, at de bandemedlemmer bliver længe nok i fængslerne. Og det er jo nærmest en historisk dag i dag, fordi der ikke er lavet en særlig politiindsats, når vi har en debat i Folketinget. Det ved jeg godt plejer at falde meget godt sammen, men det gør det altså ikke i dag.

Men politiet gør en fremragende indsats. Hvorfor er det, at de skal bruge så meget af deres tid på at fange de samme forbrydere flere gange, fordi regeringen ikke ønsker, at rocker-bande-kriminelle skal være særlig lang tid i fængslet? Hvorfor gør man ikke noget ved den del? Det vil jeg spørge justitsministeren om.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 15:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har stor respekt for hr. Simon Emil Ammitzbøll, og det ved han udmærket godt. Der, hvor jeg synes man skal passe lidt på, er der, hvor man begynder på gennemsnitsberegninger, der, hvor man tager x antal hundrede, som sidder i Kriminalforsorgens fængsler og institutioner, og så at sige dividerer antallet op i det samlede antal års fængsel, som de har fået, og så kommer man ud med et gennemsnit på 3½ år i fængsel, tror jeg nok; jeg tror, det var det tal, som hr. Simon Emil Ammitzbøll nævnte fra Folketingets talerstol.

Han ved jo udmærket godt, at hvis han ser på de enkelte sager, bliver der også givet temmelig lange straffe for bandekriminalitet. Man kan få skærpede straffe, hvis det bliver gjort af flere i forening, man kan endda, hvis det er et led i en bandekonflikt, få en fordobling af straffen.

Så er jeg godt klar over, at hr. Simon Emil Ammitzbøll vil have, at man så at sige skal kunne få helt op til 20 års fængsel. Det forslag behandlede vi jo her i sidste uge i Folketinget. Det, hr. Simon Emil Ammitzbøll mangler at overveje, er, hvor pengene til det skal komme fra. Det mangler vi jo stadig et svar på.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er dog den første, der mener, at Liberal Alliance ikke er særlig effektiv i forbindelse med at finde besparelsesforslag i den offentlige sektor. Det er da en nyhed. Så er der da sket noget i dag.

Nej, lad os forholde os til emnet. Sandheden er den, at tre fjerdedele af de her rocker-bande-folk vader ude i gaderne og skaber utryghed for almindelige mennesker. Så mange er det.

Det kan da godt være, at der er nogle, der får en straf, der er højere end gennemsnittet. Men vi kan nok hurtigt blive enige om, at der også er en del, der får en, der ligger under gennemsnittet.

Når man ser de her retssager beskrevet i medierne, må man nogle gange undre sig over, hvilket cv med forbrydelser de mennesker, der nu kommer ind til en ny retssag, har. Hvordan er de mennesker overhovedet kommet så hurtigt ud?

Det er der, jeg synes justitsministeren helt negligerer det ansvar, der er for, at almindelige mennesker kan gå trygt rundt i gaderne og ikke være bange for at komme ind midt imellem nogle i en eller anden bandekonflikt eller bandekrig, eller hvad vi skal kalde det.

Har man helt afskrevet at tage initiativer for, at de mennesker kan komme til at sidde noget længere i fængslerne?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige, at vi nok aldrig når til enighed om de mere sådan yderliggående – misforstå mig ikke – forslag, som Liberal Alliance har præsenteret om, at vi mere eller mindre skulle bruge den her absolutte kumulation, som handler om, at man bare skal lægge straffene sammen. Og det ville Liberal Alliance så gøre op til en grænse på 20 år. Det tror jeg aldrig vi når til enighed om.

Det er fair nok, at man siger, at man bare vil finde pengene ved at skære ned i det offentlige forbrug, som var den måde, Liberal Alliance ville finansiere det på. Det er fint nok. Men jeg tror, at man dog alligevel skal passe på med at lave en sammenstilling mellem det faktum, at der er 1.600-1.700 registrerede bandemedlemmer, og så, at der lige i øjeblikket sidder mere end 360 i fængsel eller varetægt, og at man så siger, at det betyder, at mere end to tredjedele af dem går løs ude på gaderne.

Det er vel også stadig væk sådan, at Liberal Alliance er af den opfattelse, at for at man kan komme ind og få en straf, skal man have begået noget kriminelt. Altså, årsagen til, at de her er overvågede og registrerede, er deres tilknytning til rocker-bande-miljøet som sådan. Jeg håber dog alligevel, at det stadig væk er Liberal Alliances opfattelse, at selv om man er registreret, skal man dog alligevel have begået noget strafbart, som kan betinge, at man kommer ind at sidde i fængslet.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:24

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Jeg anerkender ministerens bemærkninger om, at politiet gør en massiv indsats for øjeblikket. Det er fuldkommen rigtigt, og det er godt at se. Men det skal der også til, for vi har da aldrig nogen sinde

haft en aktivitet på det her område som den, der foregår nu. Derfor er vi nok nødt til at skulle have fat i nogle konkrete tiltag, og i ministerens indlæg havde jeg lidt svært ved at finde de konkrete tiltag. Det var noget med boligforeningernes registre, og det var noget med, at nu skulle man også køre et intensivt samarbejde på tværs af myndighederne, en exitstrategi osv., og endelig blev Venstre klandret for ikke at gå ind for hemmelige ransagninger.

Jeg er nødt til at sige, at hemmelige ransagninger i den her type sager jo har fundet sted i mange år. Det står i retsplejelovens § 799, og der afsiges jævnligt kendelser om det. Såfremt det er af afgørende betydning for efterforskningen, at ransagningen foretages, uden at den mistænkte eller andre gøres bekendt hermed, kan retten, hvis efterforskningen angår bl.a. narkokriminalitet, beslutte, at der foretages en sådan hemmelig ransagning. Så hjemmelen er der, så det er heller ikke Venstres modstand mod det forslag, der dybest set hører hjemme i en anden lovgivning, der kan være årsag til, at der ikke sker mere på området. Nu skal vi ikke hakke på hinanden om paragraffer her, men jeg vil sætte pris på, om ministeren vil forsøge at gentage, hvad det er af konkrete tiltag, som ministeren vil skride ind med mod bandekriminaliteten.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kunne jeg sagtens gøre. Der er den mest massive indsats, der nogen sinde har været, over for det her miljø. Der er et kæmpe antal af dem, som sidder bag tremmer. Der er etableret en ny taskforceenhed i Vestdanmark, Østdanmarktaskforcen er fortsat. Der er målrettede politiaktioner, og der er indsats mod bandevagter. Der er visitationszoner med mere end 2.000 visitationer siden januar måned. Der er en styrket indsats i de udsatte boligområder, hvorfra vi ved at de her modbydelige typer rekrutterer nye medlemmer. Der er en stærkere indsats i samarbejde med kommunerne, eksempelvis er der forstærket indsats i forhold til exit fra miljøet. Der er også inden for rammerne sat flere penge af til efterforskningsindsats i de områder, hvor der har været problemer. Og så er det så, det, jeg ikke rigtig forstår, kommer: Hr. Preben Bang Henriksen siger, at nu skal vi ikke stå og hakke hinanden med paragraffer. Men det er faktisk sådan, at det forslag, som regeringen har fremsat, om øget og udvidet brug af hemmelige ransagninger er nyt i forhold til det, hr. Preben Bang Henriksen står og læser op. Og der kunne hr. Preben Bang Henriksen jo så åbenbare for forsamlingen, om Venstre vil støtte det forslag, man har fremlagt. For Venstres ordfører har tidligere sagt noget andet heroppe fra Folketingets talerstol. Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på. Jeg ved godt, man ikke må stille spørgsmål, men man undrer sig over svaret.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:27

Preben Bang Henriksen (V):

For lige at tage det sidste først: Der er fuldt ud hjemmel til også narkefterforskning i § 799 i dag. Den praktiseres over hele landet, så det kan jeg klart svare på.

Jeg kunne godt høre på hele opremsningen her, at det jo var en gentagelse af, hvad der allerede er sagt, så det eneste, jeg mangler at høre fra ministeren, er ministerens kommentarer til, om det efter ministerens bedste overbevisning er nok. Nu er det jo svært at spå om fremtiden, men er det nok? Jeg tager såmænd hatten af for ministeren, hvis han siger, at man allerede nu kan se, at der nok bliver be-

hov for yderligere tiltag eller flere penge eller flere betjente eller flere taskforces osv. Mener ministeren, at det her er nok til at dæmme op for bandekriminaliteten?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi er der nu, hvor vi har fremsat et forslag i Folketinget, og det har vi gjort, fordi indsatsen skal skærpes. Det har vi gjort med de her udvidede muligheder for hemmelige ransagninger, og det synes jeg Venstre skal tage at støtte. Det er et konkret forslag, som ligger til behandling i Folketingssalen, og som Venstre har sagt nej til heroppe fra talerstolen. Hvis jeg skal forstå hr. Preben Bang Henriksen sådan, at man nu vil støtte det, synes jeg, det er fint.

Så har vi jo skærpet indsatsen også i vores fængsler: Øget brug af opdeling, flere nye fængselspladser og særlige fængselspladser til de her negativt stærke fanger, altså rockerne. Så har vi også et forslag til behandling vedrørende brug af loggede oplysninger eller internet- og teleoplysninger. Det håber jeg så sandelig også Venstre vil bakke op om og ikke stække politiets muligheder for at bruge det her. Jeg tror, at hr. Preben Bang Henriksen med sin erfaring som advokat ved, hvilken betydning det her instrument har for politiets indsats i efterforskningsøjemed. Jeg kan se, at hr. Preben Bang Henriksen nikker. Derfor vil jeg bare kraftigt opfordre til, at Venstre ikke medvirker til at stikke en kæp i hjulet for politiet på det her område. Det er et helt afgørende instrument.

Så der er allerede nye initiativer, og så har jeg som sagt bedt embedsmændene i Justitsministeriet og tilknyttede så at sige om at kigge på mulighederne for yderligere at skærpe indsatsen.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak for tak til justitsministeren. Så er det hr. Peter Skaarup i anden runde som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det, og tak til Folketingets partier for en fornuftig debat om bekæmpelsen af bander.

I Dansk Folkepartis synes vi, det er godt, hvis Folketinget stille og roligt hele tiden kan sætte fokus på bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet, fordi for den borger eller de borgere, det går ud over, er det så utryghedsskabende, som det næsten kan være, hvis andre i forening, altså i en bande, virker truende, udøver kriminalitet mod enkeltpersoner eller grupper. For det er noget, der på en helt anden måde end den enkelte kriminelle handling – f.eks. knyttnæveslag eller vold eller lignende – psykisk går hårdt ud over dem, der er ofre for de her kriminelle handlinger. Og derfor er det ikke noget, vi skal tage let på. Det er ikke noget, hvor vi skal sidde på hænderne fra Folketingets side uden at gøre noget ved det, når vi taler om initiativer i forhold til bekæmpelsen af bandekriminalitet.

Derfor synes jeg jo også, det så er ærgerligt, at man – hvor vi set med Dansk Folkepartis øjne ser meget fornuftige taktik fra Venstre, Konservative og Liberal Alliance under en debat som den her – kan se, at dem, der sidder på magten, altså regeringspartierne Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, kraftigt bakket op af Enhedslisten, kommer med en så fattig vedtagelse, som det reelt er – altså fuldstændig uden indhold. Der er ikke noget konkret i det forslag til vedtagelse, der ligger, og man skulle næsten tro, at det var ovre i fru Pernille Skippers skrivestue, at regeringen havde siddet og forfattet det her. For Enhedslisten – det kunne vi høre på

ordførertalen – vil jo ikke ret meget i forhold til bekæmpelse af bandekriminalitet, og de vil slet ikke straffe de bandemedlemmer, der begår kriminalitet. Der håbede jeg og Dansk Folkeparti på, at her så regeringen – eller i hvert fald Socialdemokraterne – lidt anderledes på det. Det kommer bare ikke rigtig til udtryk i den vedtagelse, der ligger på bordet i dag, og der har heller ikke været noget tilsagn om, at man i det mindste vil indbyde til en kop kaffe i Justitsministeriet og høre på, hvad partierne mener og lave en aftale, der virkelig kan sætte ind over for bandekriminalitet. Det, der kommer fra justitsministeren, er sådan noget med: Nåh, jamen der var en aftale omkring noget med fængsler, hvor specielt Venstre og Dansk Folkeparti får på hattenpuden, fordi de ikke var med i den aftale. Man glemmer jo så fra justitsministerens side at nævne, at det skyldtes, at pengene til den aftale lige pludselig ovre i Justitsministeriet skulle tages fra danskernes tilskud til tandrensning, og at man heller ikke i den aftale gør nok for at udsende og udvise personer, der har begået kriminalitet i Danmark, til afsoning i deres hjemland. Her er Danmark i eklatant grad bagefter eksempelvis de andre nordiske lande, og vi lever altså med, at der er ca. 1.100 ikkedanske statsborgere i vores fængsler, som vi betaler til, så de kan sidde i fængsel der. Det var dog bedre, at de pågældende kom hjem og afsone i deres hjemland og vænne sig til, at det altså er der, deres tilværelse skal være.

Så er der politiets situation, hvor jeg heller ikke synes regeringen tager det her alvorligt. Politiet oplever en ekstrem belastning på grund af bandekriminaliteten lige nu. Man har meget få ressourcer at gøre godt med. Man har en situation, hvor politistyrken gradvis bliver ældre, og der er ikke nogen plan for, hvordan man kan få fornyet den politistyrke. Det vil regeringen heller ikke være med til. Her er der brug for, at man sadler om og ser lidt frem i tiden og ser på det, at der faktisk bliver behov for, at vi ansætter flere politibetjente – langt flere politibetjente – i fremtiden, for ellers kan vi ikke modgå den her udvikling.

Så har vi også i Dansk Folkeparti noteret os, at justitsministeren ikke gør noget for at udvise kriminelle indvandrere, som bruger de danske gader som legeplads, tumleplads for deres kriminelle aktiviteter. Og det er meget fint, at hr. Ole Hækkerup som ordfører siger: Jamen der blev ikke sagt noget i min ordførertale, der talte imod at gøre det. Nej, men der bliver altså heller ikke gjort nok for, at de 235 ikkedanske statsborgere, der er bandetilknyttet, rent faktisk bliver udvist. Prøv lige at tænke på, hvor stort et problem det er for indvandrere i Danmark, at vi har den her kriminalitet blandt en lille gruppe fuldstændig utilpassede unge, der ikke har dansk statsborgerskab. Vi kunne jo gøre en kæmpe integrationsindsats for mange lovlydige indvandrere i Danmark, hvis vi tog fat i den her situation i stedet for at sidde på hænderne.

Så alt i alt: Det taler for, at vi skal i omdrejninger, og at regeringen bør gøre noget. Jeg synes desværre, der sker for lidt, vil jeg sige til justitsministeren.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:35

Ole Hækkerup (S):

Tak, hr. formand. Nu har vi været igennem en hel debat om initiativer og efterforskningsmuligheder for politiet osv. Tidligere har Dansk Folkeparti jo tilsluttet sig en beretning i Folketingets Retsudvalg, der vedrører politiets brug af logning, myndighedernes brug af logning. Så jeg skal bare lige sikre mig her undervejs i den her debat, for så er vi jo dog nået et stykke vej: Kan man forestille sig, at Dansk Folkeparti vil støtte, at man indskrænker mulighederne for logning? Set fra mit perspektiv vil det jo forringe myndighedernes og politiets mulighed for at løse deres opgave. Jeg kan selvfølgelig sagtens forstå fristelsen fra hr. Peter Skaarup og Dansk Folkepartis

side til at sige: Jamen det kan vi lave et flertal sammen med Enhedslisten om, og så kan vi bringe regeringen i mindretal. Det er måske meget sådan politisk morsomt, men omvendt er det også på bekostning af politiets mulighed for at efterforske.

Derfor er mit helt banale spørgsmål til hr. Skaarup: Kan man forestille sig, at Dansk Folkeparti vil støtte noget, der reelt indskrænker mulighederne for at lave logning?

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Peter Skaarup (DF):

Altså, ud fra det, vi kan se indtil nu, er logning jo ikke det, der er de vises sten. Det er ikke det, der afhjælper bandeproblematikken, og nu er det jo bander, vi diskuterer i dag. Hvis man er heldig, er det en lillelillebitte flig af et eller andet, der måske kan have med bander at gøre. Og der vil jeg gerne give det tilsagn, at hvis politiet kan bruge logningen fornuftigt i forhold til at bekæmpe bander, så skal politiet selvfølgelig have de muligheder, altså set med Dansk Folkepartis øjne.

Men jeg kunne godt tænke mig, at hr. Ole Hækkerup og Socialdemokraterne forholdt sig til nogle lidt mere jordnære virkningsfulde ting lige præcis i forhold til den her indsats. Jeg har nogle eksempler: Hvad med det her med, at bandemedlemmer render rundt med skudsikre veste på offentlige gader og stræder? Politiet må tage dem ind til afhøring og må så konstatere: Nå, jamen der er jo ikke noget strafbart, så vi må sætte jer fri igen. Hvad med det her med, at strafene er meget milde for alvorlig organiseret kriminalitet? Man får rabatter i ét væk. Hvad med det her med, at vi har et stort antal ikkedanske statsborgere, som ikke bliver udvist? Var det ikke en idé at tage fat på sådan nogle ting? vil jeg spørge hr. Ole Hækkerup om.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:38

Ole Hækkerup (S):

Jo tak. Så havde hr. Peter Skaarup en besvarelse, der handlede om alt muligt andet. Alle de spørgsmål prøvede jeg jo at svare på, allerede da jeg havde min ordførertale. Så nu vil jeg prøve at få hr. Peter Skaarup til at svare på mit spørgsmål, som jeg ikke var så ufin at begynde at hive frem, da det var mig, der stod på talerstolen. Lad mig derfor vende tilbage til det.

Folketingets Retsudvalg har jo fået et helt notat om alle de sager af forskellig karakter, hvor man lige præcis bruger logningen. Jeg nævnte i min ordførertale, hvad der sikkert også er hr. Peter Skaarup bekendt, det forhold, at vi ser, at der er nogle af dem, som er involveret i bandekonflikten, der også deltager i Syrien. Det er sikkert heller ikke undgået hr. Peter Skaarups opmærksomhed.

Der må jeg bare spørge: Tror Dansk Folkeparti ikke, at det er ret afgørende for politiet i deres opklaringsarbejde, at man fastholder de nuværende regler om logning? Og betyder det så ikke, at den beretning fra Folketingets Retsudvalg, som også Dansk Folkeparti tilsluttede sig – formentlig ud fra et ønske om at bringe regeringen i mindretal – er rigtig, rigtig uhensigtsmæssig? For kunne vi nå dertil i dag, under den her forespørgselsdebat, at Dansk Folkeparti sagde nej til, at de kunne forestille sig, at de i Dansk Folkeparti ville reducere politiets muligheder for at lave effektiv opklaring, og sagde, at de derfor ikke kunne støtte indskrænkninger i logningen, så synes jeg, at vi ville være nået et langt stykke på vejen i den her debat.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes jo, det er interessant, at Socialdemokraternes ordfører kan få så meget ud af en ting som logning lige i forbindelse med en debat om bandekriminalitet. Jeg vil sige til hr. Ole Hækkerup: Der blev ikke svaret fra Socialdemokraternes side på, hvad der fremadrettet vil ske for at udvise ikkedanske statsborgere. Det, at man har en lille gruppe, der ikke vil opføre sig ordentligt, har det resultat, at der er integrationsproblemer, og at indvandrere føler sig mistænkeliggjort og udsat for mistænkeliggørelse. Det blev der ikke svaret på; den slags ting var ikke indeholdt i hr. Ole Hækkerups svar.

Med hensyn til logning vil jeg sige: Hvis det er noget, der kan hjælpe politiet, så støtter vi gerne alle de beretninger, det skal være, for at gå tæt på bandemedlemmerne. Det gør vi meget gerne, men jeg synes bare ikke, at vi her i Folketinget skal foregøgle nogen, at vi så dermed har afhjulpel alle problemerne. Vi har måske set på en lille del af problemet, hvor man ikke forringer politiets muligheder.

Så det, jeg godt kunne tænke mig Socialdemokraterne gør, er at se på alle de andre gode ideer, som ligger der nu, men som man åbenbart ikke gider at høre på. Man vil kun være sammen med Det Radikale Venstre, som er en del af regeringen, og så Enhedslisten, der er udenfor. Det er åbenbart legekammeraterne.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Karsten Lauritzen, Venstre, i anden omgang.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg synes jo, det er meget interessant, at det, Socialdemokraterne her er optaget af, er logning. Jeg tror, at den almindelige dansker, som sidder og følger med, vil have svært ved at se, hvad pokker det har med bandekonflikten at gøre. Det vil jeg give dem fuldstændig ret i. Det har absolut ingenting med bandekonflikten at gøre.

Den rapport, hr. Ole Hækkerup henviser til, kan alle finde på Folketingets hjemmeside, og der står ikke et ord om det. Det, man diskuterer inden for logning er det, der hedder sessionslogning, og det har intet – intet – med bandebekæmpelse af gøre. Og jeg synes egentlig, det er ynkeligt, at Socialdemokratiet er derude, at de skal hive sådan en sag frem for at forsøge at svare igen på den udmærkede debat, som hr. Peter Skaarup rejser, nemlig hvad man vil gøre ved bandekonflikten. Jeg synes også, det er lidt pinligt, men fred være med det.

Jeg vil godt svare på nogle af de spørgsmål, som justitsministeren stillede. Justitsministeren har jo den stil, at han i stedet for at svare på de spørgsmål, Folketinget stiller ministeren, selv stiller spørgsmål. Det er jo fint nok, når man er i opposition, men det er ikke meningen, når man sidder i regering og er justitsminister. Vi kan jo håbe, at ministeren på et tidspunkt lærer det. Man kan jo håbe på det, men det er ikke tilfældet. Jeg vil i hvert fald godt svare på nogle af spørgsmålene, for der bliver rejst nogle spørgsmål, som man godt kan synes måske ser lidt mærkelige ud.

Det ene er om logning. Det har vi været omkring. Vi vil gerne være med til logning, hvis det nytter noget i forhold til banderne, men det gør det ikke – i hvert fald ikke det, som man diskuterer i forhold til logning.

Så er der forholdet til kriminalforsorgens økonomi. Vi ville gerne have været med i et forlig, hvis det havde været sådan, at der var en

Kl. 15:39 finansiering på plads, og hvis man havde gjorde noget ved det store problem, som også er banderelateret, og som kan løses ved afsoning i hjemlandet. Vi har rigtig mange, der sidder i danske fængsler på de danske skatteborgeres regning, som ikke bliver sendt hjem til deres hjemlande, fordi justitsministeren ikke ønskede at gå så langt i aftalen. Derfor er Venstre ikke med. Vi har finansieret masser af aftaler om kriminalforsorgen i de 10 år, vi sad i regering, og jeg kan forsikre justitsministeren om, at vi vil gøre det samme, hvis vi igen skulle få regeringsmagten.

Kl. 15:39 Den tredje og sidste ting er spørgsmålet om hemmelige ransagninger. Og igen griber man fat i noget helt andet end det, det handler om. Jeg tror ikke, at bandemedlemmerne er bange for hemmelige ransagninger. Jeg tror, de er bange for synlige ransagninger. Jeg tror, at de bange for at blive taget af politiet. Vi i Venstre har været bekymret for det forslag, der ligger om hemmelige ransagninger. Og vi har spurgt til, om der er nogen effekt, og hvis justitsministeren kommer med et svar fra politiet om, at det har en effekt over for banderne, vil vi gerne være med til det.

Vi vil gerne være med til alle de ting, der har en effekt. Det er Venstres linje, og det vil jeg gerne sige til justitsministeren. Men vi vil ikke være med til ting, der ingen effekt har, såsom logningsbekendtgørelsen og ransagninger for økonomisk kriminalitet, som ikke har noget med banderelaterede ting at gøre. Det er vores linje. Og jeg synes helt ærligt, at justitsministeren og regeringen skulle vælge den konstruktive linje i stedet for at være polemisk hernede i Folketingssalen. Men forudsætningen for det er, at justitsministeren anerkender virkeligheden, og den er, at der ikke er udsigt til, at den her bandekonflikt bliver løst i øjeblikket, og at politiet ikke kan klare det alene. Der er brug for nogle yderligere tiltag.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:44

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg har to pointer. Den første vedrører hemmelige ransagninger. Der vedgår jeg gerne, at Dansk Folkeparti er med, men der er Venstre – i hvert fald indtil videre – ikke med. Så spørger hr. Karsten Lauritzen, hvad det dog har med bandekonflikten at gøre. Altså, i det lovforslag, der bl.a. omfatter de hemmelige ransagninger, er der jo direkte henvisning til bandekonflikten, så det må stå lyssende klart. Det var den ene pointe.

Den anden pointe vedrører spørgsmålet om logning. Jeg tror, at det må stå klart for os alle sammen. Politiets Efterretningstjeneste har i hvert fald været ude at meddele det soleklart, og der er også navngivne folk i bandemiljøet, som eksplicit i medierne er blevet nævnt som nogle af dem, der deltager eksempelvis i konflikten i Syrien. Jeg tror, at det står klart for os alle sammen, at hvis vi ser på lige præcis den gruppe, så er det at kunne logge deres adfærd på nettet alfa og omega, herunder for politiet og Politiets Efterretningstjeneste.

Vil man derfor, hvis man følger Dansk Folkeparti og Venstres holdning om at indskrænke logning, forringe mulighederne for at efterforske dem, der deltager i krigen i Syrien, og som er med i bandekonflikten osv.? Ja, det vil man. Derfor er mit banale spørgsmål: Vil Venstre og Dansk Folkeparti støtte en logningspolitik, der reelt reducerer myndighederne og politiets mulighed for at drive en effektiv efterforskning? Det er i virkeligheden det, der ligger i den beretning, som Venstre og Dansk Folkeparti bl.a. står bag i Folketingets Retsudvalg, når det gælder logning. Det er jeg bare bekymret for, for den holdning vil føre til ringere efterforskningsmuligheder.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak! Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Nu blander hr. Ole Hækkerup jo endnu flere ting ind i det. Nu blandes der pludselig en krig i Syrien ind. Jeg kan forsikre hr. Ole Hækkerup om, at vi ikke logger oplysninger fra Syrien. Så sker det i hvert fald i efterretningsmæssigt regi, og så skulle det være Forsvarets Efterretningstjeneste, der gjorde det. Det har ikke noget som helst med det her at gøre.

Hr. Ole Hækkerup skulle tage at læse den rapport, der ligger. Man kan nævne et enkelt eksempel, der handler om sessionslogning, som er det, vi diskuterer her, og det har ikke noget med bandekriminalitet at gøre ifølge den pågældende rapport. Jeg vil gerne være med til at give politiet redskaber, der er effektive, og som virker, men sandheden er, at det, vi diskuterer inden for logning, ingen effekt har på bandekonflikten. Telefonaflytning og sådan nogle ting synes vi er godt, det er o.k., det er fint, men diskussionen om logning har overhovedet ikke noget med bandekonflikten at gøre, og det synes jeg hr. Ole Hækkerup skulle anerkende.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

O.k. Politiets Efterretningstjeneste har været ude at sige, at der er et sammenfald mellem nogle af dem, der deltager i kampene i Syrien, og nogle af dem, der deltager i bandekonflikten. Det er sådan nogle typer, der søger ekstremer. Navnene på nogle af disse, som er kendte figurer i offentligheden, og som er kendte i bandemiljøet, har allerede været fremme.

Hvordan mon myndighederne, Politiets Efterretningstjeneste og politiet holder øje med dem? Og hvordan mon disse personer etablerer deres kontakt med de grupper, de skal ned at slås sammen med i Syrien? Tja, det tror jeg såmænd at de bl.a. gør via nettet. Er det nødvendigt, at vi holder øje med dem, alt, hvad vi overhovedet kan? Ja. Kan man forestille sig, at politiet som en del af den indsats, som de har gjort i forbindelse med bl.a. bandekonflikten, uden at det har været fremme i offentligheden, har haft nogle med fra Politiets Efterretningstjeneste, der lige præcis har forfulgt det her spor? Tja, det kan man vel nok.

Kan man forestille sig, at hvis Venstre og Dansk Folkeparti får magt, som de har agt og reducerer mulighederne for sessionslogning, så vil det reducere myndighedernes mulighed for at drive en effektiv efterforskning af lige præcis det her problem? Ja, det kan man vel nok. Vil det så betyde, at der er færre forhold, man kan anklage og dømme nogle af dem, der er i bandemiljøet, og som også deltager i disse fundamentalistiske aktiviteter, for? Ja, det vil det nok. Det er bare den banale pointe, jeg prøver at få Venstres ordfører til at forholde sig til.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil på det varmeste anbefale hr. Ole Hækkerup at læse noget om tingene i stedet for at forestille sig alle mulige ting. Altså, det er jo helt tydeligt at høre, at hr. Ole Hækkerup ikke har læst den rapport,

Kl. 15:46

der ligger fra Justitsministeriets side. Han har lært at referere fra den, men han har ikke læst den. Hvis hr. Ole Hækkerup havde læst den rapport, ville hr. Ole Hækkerup vide, at det, vi diskuterer, nemlig sessionslogning, siger Politiets Efterretningstjeneste man bruger i meget begrænset omfang. Det er et præcist citat fra rapporten, at det er i meget begrænset omfang. Og enhver, der har beskæftiget sig med Politiets Efterretningstjeneste, ville vide, at det betyder, at det bruger man i realiteten ikke. Hvorfor gør man ikke det? Det gør man ikke, fordi de ting, man gemmer inden for sessionslogning, ikke kan bruges til noget. Det er jo også derfor, at man ikke kan komme med nogen gode eksempler på, at det har været brugt i bandekonflikten.

Vi kan da godt have en lang diskussion om det, men jeg synes helt ærligt, at det ville være mere relevant at diskutere noget af det, der virker. Vil Socialdemokratiet være med til hårdere straffe og længere straffe? Nej, det vil de ikke. Udvisning virker. Vil Socialdemokratiet være med til det? Nej, det vil de ikke. Vil Socialdemokratiet være med til omprioritering inden for politiet, mindre fokus på fartkontrol og mere fokus på bandekontrol? Nej, det vil de ikke. Tag dog og kom ud i virkeligheden, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup, i stedet for at rende rundt og nørkle med sådan en logningsbekendtgørelse, der absolut intet har at gøre med det, vi diskuterer.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 15:47

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted den 14. maj.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om æreskrænkelser.

Af Peter Skaarup (DF), Preben Bang Henriksen (V), Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 25.01.2013).

Kl. 15:49

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Først er det justitsministeren.

Kl. 15:50

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Beslutningsforslaget, der, som vi lige hørte, er fremsat af Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti, indebærer, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag om ændring af straffeloven med henblik på at skærpe straffen for grove tilfælde af æreskrænkelser. Det fremgår bl.a. af forslaget, at de elektroniske medier har gjort det lettere at udbrede grove æreskrænkelser til en meget stor del af offentligheden, og at der derfor ifølge forslagsstillerne er behov for strengere straffe.

Lad mig med det samme sige, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, og som jeg vil redegøre for nærmere om lidt, mener regeringen ganske enkelt ikke, at der er behov for at ændre straf-

Kl. 15:48

Kl. 15:48

feloven med henblik på at skærpe straffen for grove tilfælde af æreskrænkelser.

Før jeg kommer nærmere ind på strafniveauet og retspraksis i sager om æreskrænkelser, vil jeg gerne understrege, at retten til at udtale sig kritisk, herunder ikke mindst om offentlige myndigheder, er helt centralt for ytringsfriheden. I takt med at internettet og de sociale medier har fået flere brugere, er det jo blevet muligt at nå ud til en bredere skare med sine synspunkter, også de kritiske synspunkter, og det er jo for så vidt en god ting. Dialog og debat er fundamentet for et levende folkestyre. Det er imidlertid vigtigt, at dialogen og debatten er båret af både saglighed og respekt.

Jeg vil gerne slå fast, at urigtige æreskrænkende beskyldninger ikke bør have nogen som helst plads i den offentlige debat. De, der mod bedre vidende beskylder andre, herunder også offentligt ansatte, for straffbare forhold, vil ikke finde en sikker havn i ytringsfriheden.

Som jeg har forstået beslutningsforslaget, ønsker forslagsstillerne at sikre, at straffen for æreskrænkelsen afspejler den udbredelse, som æreskrænkelsen har haft. Jeg kan glæde forslagsstillerne med, at udbredelsen af en æreskrænkelser allerede i dag bliver tillagt en skærpende betydning ved domstolene. Som eksempel herpå kan jeg nævne en dom, som er blevet afsagt af Østre Landsret tilbage i 2011. I sagen havde DR P1, altså Danmarks Radios program 1, bragt et dokumentarprogram om Rigshospitalets behandling af patienter med lungehindekræft. I programmet kom DR med forkerte oplysninger om den ansvarlige overlæges behandling af patienter. Østre Landsret dømte programmets tilrettelægger og redaktionschefen for injurier efter straffelovens § 267. I forbindelse med strafudmålingen oplyste landsretten:

»Det er en skærpende omstændighed, at de urigtige beskyldninger er fremsat i landsdækkende TV i primetime og på DR's hjemmeside, hvorved beskyldningerne har fået en betydelig udbredelse.«

Det er altså en skærpende omstændighed. Jeg kan oplyse, at straffeloven indtil 2004 indeholdt en udtrykkelig bestemmelse i § 267, stk. 3, hvorefter det bl.a. skulle betragtes som en skærpende omstændighed, at en æreskrænkelser er fremsat i et, som det hed, trykt skrift eller på anden måde, hvorved den altså får større udbredelse. Bestemmelsen blev ophævet ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 efter forslag fra den daværende regering, VK-regeringen, bl.a. med stemmer fra Dansk Folkeparti.

Hvorfor blev den her bestemmelse så ophævet? Det blev den på baggrund af et forslag i den omfattende betænkning om straffastsættelse og strafferammer fra Straffelovrådet, som fandt, at bestemmelsen er uden praktisk betydning. Som det fremgår af både Straffelovrådets betænkning og bemærkningerne til det pågældende lovforslag, tilstegede ophævelsen ikke at udelukke, at det forhold, som var nævnt i bestemmelsen, fortsat skulle kunne tillægges en skærpende betydning ved strafudmålingen. Bestemmelsen var med andre ord overflødig.

Derfor må jeg medgive VKO, at det faktisk gav god mening dengang at ophæve den, ligeså meget som det nu synes at savne mening rent faktisk at genindføre en lignende bestemmelse. Domstolene kunne allerede dengang lægge vægt på, hvordan æreskrænkelsen var blevet fremsat og betragte det som en skærpende omstændighed, hvis æreskrænkelsen var fremsat i et trykt skrift eller på anden måde havde fået en større udbredelse. Det er helt på samme måde, som domstolene i dag – som jeg har været inde på med den tidligere nævnte dom fra Østre Landsret, der illustrerer det – helt naturligt kan tillægge det betydning, hvor stor udbredelsen af æreskrænkelsen har været.

Kl. 15:55

Man kan så spørge, om den skærpende virkning er tilstrækkelig. Passer straffene nu også til overtrædelsen? Når man kigger på den afgørelse, som forslagsstillerne henviser til, må man erkende, at det kan se lidt mærkeligt ud. En beskyldning om pædofili er i sagens na-

tur en alvorlig anklage. Det gør for så vidt ikke sagen bedre, at anklagerne er rettet mod en kommunal familiechef. Som jeg sagde tidligere, bør urigtige æreskrænkende beskyldninger ikke have plads i den offentlige debat. Jeg synes, det er helt uacceptabelt, at offentligt ansatte eller andre for den sags skyld uberettiget skal udsættes for den slags ondsindede anklager.

Jeg kender ikke de nærmere detaljer i sagen, og som justitsminister er det klart, at så bør jeg naturligvis ikke forholde mig til den konkrete dom. Jeg kan dog generelt oplyse, at en straf på fire dagbøder á 125 kr. ligger meget langt fra det strafniveau, vi normalt ser i den her type af sager. I forbindelse med dette beslutningsforslag bad Retsudvalget mig ved et spørgsmål af 30. januar 2013 at gennemgå de seneste 5 års trykt retspraksis og redegøre for strafniveauet i sager om æreskrænkelser. Som det fremgår af mit svar til Retsudvalget, viste gennemgangen, at der i sagerne blev idømt mellem 10 og 20 dagbøder, og at dagbødernes størrelse varierede fra 100 kr. til 1.000 kr. I seks ud af de ni sager skulle den dømte tillige betale en tortgodtgørelse til den forurettede. Størrelsen heraf varierede fra 5.000 kr. til 50.000 kr.

Strafniveauet i de gennemgående afgørelser ligger altså generelt væsentlig højere end det, der var resultatet i den konkrete sag, som forslagsstillerne har henvist til. Så efter min og regeringens opfattelse er straffe og godtgørelser i den størrelsesorden, som er udmålt i de gennemgængede trykte afgørelser følelige, og jeg mener derfor heller ikke, at der er behov for at foretage ændringer i de gældende regler med henblik på at forhøje straffen i sager om æreskrænkelser. Det er argumenterne for, hvorfor regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et par spørgsmål. Det første er fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:57

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Ministeren koncentrerer sig meget om spørgsmålet om, hvorvidt udbredelsen allerede i dag tillægges skærpende betydning, men jeg skal skynde mig at sige, at udbredelsens omfang jo ikke er det eneste bærende for forslaget; det drejer sig jo altså mere om det, der er overgået den forurettede.

Ministeren citerede Østre Landsrets dom – jeg går ud fra, at det er den, der er offentliggjort på side 1929 i ugeskriftet fra 2012 – og det er korrekt, som ministeren siger, at den udbredelse, der har fundet sted, var en skærpende omstændighed. Men det, ministeren så glemmer at nævne, er, hvad den skærpede straf, der kom ud af det, så var. Den skærpede straf, som ikke overgik hr. Jensen eller hr. Pedersen, men derimod en tilrettelægger og en redaktionschef, altså folk, der nok burde kende reglerne, bestod af 10 dagbøder á 1.000 kr. Det er altså under skærpende omstændigheder. Jeg synes jo faktisk, at den dom til fulde illustrerer, at den almindelige straf i hvert fald er alt for lav.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:58

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er rigtigt, at det er den dom, der bliver henvist til. Når man ser på det svar, som er sendt over til Folketingets Retsudvalg, på spørgsmålet vedrørende de sidste 5 års retspraksis på området, så er konklusionen, at der er tale om dagbøder, altså mellem 10 og 20 dagbøder, hvor dagbøderne enkeltvis varierer fra 100 kr. op til 1.000 kr., og det betyder jo, at man allerede dér kommer noget op over. Tillige

er der eksempler på, at dømte også skulle betale en tortgodtgørelse til den forurettede i størrelsesordenen fra 5.000 kr. til 50.000 kr.

Jeg synes, at det skal med i billedet, at det er det, der får regeringen til at mene, at der sådan set er en ganske udmærket balance. Det er ikke ensbetydende med, at vi synes, at det, der sker, er acceptabelt, og jeg håber, at det er noget, vi alle sammen kan tage klart afstand fra.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren. Spørgeren vil ikke. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:59

Peter Skaarup (DF):

Men jeg må sige, at jeg jo ikke rigtig synes, at justitsministeren svarer på det spørgsmål, der kom fra hr. Preben Bang Henriksen, og det skyldes måske, at det er ulogisk, at vi stadig væk skal operere med den her forholdsvis forældede lov på det her område, som justitsministeren så stadig væk åbenbart forsvarer. Sagen er jo, at internettet og tv-udbredelsen i den grad sætter det her lovkompleks under pres, fordi vi ser, at nogle, det kan være enkeltpersoner, det kan være medier, benytter sig af, at det er forholdsvis straffrit at udsprede løgnagtige oplysninger om andre mennesker. Ligesom vi skal behandle kriminalitet, der udføres og har ofre, med hård afstandstagen efter Dansk Folkepartis opfattelse, er der også brug for, at regeringen tager den her form for tilsvining for reel.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 16:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror ikke, at der er to synspunkter om, at noget af det, man har set, er helt uacceptabelt. Vi har jo alle sammen erfaringer med internettets udbredelse og debatter på internettet som sådan, og der bliver sagt ting en gang imellem, hvor man tænker, om det virkelig kan være rigtigt, og det bliver jo spredt i meget stor hast. Når der er behov for at sætte ind, bliver der sat ind, og den gennemgang, som der jo er på beslutningsforslaget, viser altså også, at der så at sige bliver hugget til i straffene for det – altså, mellem 10 og 20 dagbøder varierende fra 100 kr. pr. dagbøde op til 1.000 kr. plus altså tortgodtgørelse fra 5.000 kr. og op til 50.000 kr. Det var det, der var svaret til hr. Preben Bang Henriksen. I den konkrete sag var min holdning jo også den – og det skal jeg selvfølgelig afholde mig fra at gå ind i, men jeg tror, at man må sige, som jeg også sagde – at den som sagt ligger noget under, hvad der synes at være det sædvanlige på området.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 16:01

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at justitsministeren bevæger sig sådan lidt på tynd is, fordi virkeligheden er, at justitsministeren taler for, at man ved særlig skærpende omstændigheder, hvor man hænger andre mennesker ud for f.eks. at være pædofil, så bare giver en dagbøde på måske 100 kr., ti dagbøder a måske 100 kr. eller ti dagbøder a måske 1.000 kr. Hvis justitsministeren virkelig mener, at det er afskrækkende f.eks. for en redaktør, der har viderebragt sådan nogle oplysninger i sin avis eller i sit ugeblad, så tror jeg, at justitsministeren er nødt til at tænke lidt over sin regnemetode, fordi virkeligheden er, at en redaktør med en bøde af den størrelse jo bare fortæller sit blad eller avis, at den betaler det blad eller den avis, og det er vel at mærke en me-

get lille bøde for at sælge blade eller aviser til flere mennesker, end man ellers ville gøre det. Så vil justitsministeren ikke uddybe, hvad det er, der er begrundelsen for ikke at gøre noget?

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 16:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det var sådan set det, jeg forsøgte i min indledning og min tale her. Det er en skærpende omstændighed i dag, altså man tager højde for så at sige udbredelsens karakter. Hvorfor gør man det? Det er, fordi man selvfølgelig mener, at det er alvorligt. Så det er allerede en skærpende omstændighed i dag. Dansk Folkeparti har selv stemt for i 2004, at man så at sige skulle fjerne en unødig bestemmelse i straffeloven, fordi Straffelovrådet mente, at den var overflødig. Den dom, som jeg før læste op fra tilbage fra 2011, altså en dom, der ligger 7 år efter, at Dansk Folkeparti stemte for, at man skulle fjerne paragraffen om en skærpende omstændighed, og det skulle stå i en isoleret paragraf, viser, at det er en skærpende omstændighed i dag.

Så det, Dansk Folkeparti her vil, bider sig selv lidt i halen. Dommen viser, at det er en skærpende omstændighed, og Dansk Folkeparti vil gerne have, at det skal fremgå, at det er en skærpende omstændighed. Nu viser dommen, at det er en skærpende omstændighed, når man ser på udbredelsens karakter, og derfor sammenholdt med de bøder, der bliver givet, og de tortgodtgørelser, der bliver idømt, og de dagbøder, der som sagt bliver givet, synes regeringen, at det er i balance.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til justitsministeren. Så er det den første ordfører, som er hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Det beslutningsforslag, der er fremsat, har til formål at forhøje straffen for ærekrænkelser, også kaldet injurier. Det er sådan i dag, at ringeagtstytringer eller falske sigtelser som f.eks. »han er en tyveknægt« eller »han er pædofil« er strafbare efter straffelovens § 267. Det er der ikke noget nyt i. Det nye er nok nærmest, at udbredelsen af de her sigtelser er blevet langt nemmere og langt mere populær – om man må bruge det kedelige udtryk – via de elektroniske medier.

En gennemgang af de sidste 5 års domspraksis afslører, som justitsministeren også har bekræftet, et niveau i dagbødestørrelsen på 10-20 dagbøder a 100-1.000 kr. Jeg synes måske det niveau kommer allertydeligt til udtryk i den sag, som der nævnes i forslaget bemærkninger, hvor en kommunal familiechef af to mænd på internettet bliver beskyldt for at være pædofil. Straffen fastsættes til fire dagbøder a 125 kr. Det er fuldstændig latterligt.

Jeg bemærkede, at justitsministeren sagde, at han ikke har læst dommen. Han refererede dog en anden dom, som han havde læst. Jeg synes måske, der var endnu mere grund til at læse den dom, der henvises til i netop bemærkningerne til beslutningsforslaget, fordi fakta er, at den er et ganske godt udtryk for, at retspraksis er kommet helt ude af trit med virkeligheden. Det er helt ude af proportioner, helt uden nogen special- eller generalpræventiv effekt overhovedet. Straffen bør skærpes væsentligt i de her tilfælde, hvis det skal have nogen som helst præventiv effekt.

Så siger justitsministeren, at når der er behov, så bliver der sat ind. Nej, det er nu en sandhed med modifikationer, for forholdet er det, at den her type sager jo ikke er sager, der rejses af politiet. Det er jo sager, der rejses af den private i en noget særegen procesform,

nemlig i strafferettens procesform. Det er et privat søgsmål, kan man sige, selv om der påstås straf.

Det betyder jo i realiteten, at de, der ikke selv har råd til at bækoste en sådan sag, der måske løber op i 20.000-40.000 kr. i sagsomkostninger for sagsøgeren, har svært ved at værne om deres egen ære, om jeg så må sige. Fri proces, fremgår det faktisk af § 228, er særdeles svær at få i sådanne sager. Det er en yderligere konsekvens af en dom, der tilkender sagsomkostninger hos modparten og ofte kun giver spinkelt håb om refusion hos den modpart, der ingen penge har. Tilsvarende gælder udgifter til offentliggørelse, som man også kan få med i en dom, og hvis ikke den, der har fremsat beskyldningerne, har penge, får man jo ikke refunderet udgifter til det.

Endelig er det også fint, at ministeren nævner torterstatning, som man kan nedlægge påstand om efter erstatningsansvarsloven § 26. Men også her gælder der jo, at hvis der ingen penge er at hente, så er der ingen penge at hente. Så det korte af det lange er, at man som oftest i de her injuriesager står med en stor regning, fordi man selv er nødt til at anlægge søgsmålet. Det er ikke noget, det offentlige gør på ens vegne eller det offentlige supporterer.

En ting er, at skadelidte ikke får nogen økonomisk oprejsning, men med forslaget ønsker vi, at den straf, som det offentlige via domstolssystemet fastsætter, i det mindste bliver relevant og proportional i forhold til den krænkelse, der er sket. Det er ikke tilfældet i dag, og det viser den refererede domspraksis og ikke mindst straffen på fire gange 125 kr. for at blive kaldt pædofil på internettet.

Det hører ingen steder hjemme, og med forslaget ønsker vi i det mindste, at den, om jeg så må sige, offentlige straf – for de penge, der skal udveksles mellem private, kan vi jo ikke rigtig gøre noget ved – skærpes i overensstemmelse med den krænkelse, som er overgået offeret, hvor omtalen har givet et uopretteligt sår på livet. Det nuværende strafniveau har hverken special- eller generalpræventiv effekt af nogen som helst betydning. Tak.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Hækkerup fra Socialdemokraterne. Nej, der var et enkelt spørgsmål. Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 16:08

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, formand. Tusind tak for den spændende debat, det synes jeg faktisk det er, så den tak vil jeg gerne give til ordføreren fra Venstre.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den sag, der var fremme i pressen for nylig, hvor hr. Søren Pind – fra ordførerens eget parti – hængte en mand ud på Facebook for noget, som politiet mente der ikke var beviser for, har givet inspiration til det her forslag.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:09

Preben Bang Henriksen (V):

Ja, jeg har set, at spørgeren har været ude med den udmelding før. Jeg skal sige, at uanset hvad resultatet af det her forslag bliver, uanset hvilken lovgivning vi har i dag og kommer til at leve under fremover, vil det også gælde for hr. Søren Pind, ingen tvivl om det. Men så må jeg nok lige erindre om, at § 267, som vi taler om at forhøje straffen for her, omhandler sigtelser, der kan bevises. Hvis de viser sig ikke at kunne bevises, ifalder man straf, og det gør hr. Søren Pind selvfølgelig også, men han var åbenbart så sikker i sin sag, at han mente, at det kunne bevises. Så det kan være en af grundene til, at han ikke har fået en injuriesag på nakken.

I forhold til politiets holdning stemmer min erindring nu ikke helt overens med spørgerens, men det skal ikke skille os ad. Jeg tror nu, der blev rejst tiltale mod den anden bilist, men det er dog sagen uvedkommende.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeppe Mikkelsen.

Kl. 16:10

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jo, der blev rejst tiltale for visse dele, det er korrekt. Men der var også det, der ikke var belæg for. Altså, der er ingen tvivl om, at når man kører ind i en person, så skal man kontakte vedkommende og ikke bare køre væk, som personen jo gjorde i den konkrete sag. Og det er vedkommende blevet straffet for. Men hr. Søren Pind hængte jo personen ud for at have kørt ind i hr. Søren Pind bevidst, fordi hr. Søren Pind var hr. Søren Pind. Men jeg er da glad for, at ordføreren er enig med mig i, at det selvfølgelig er regler, der gælder for alle.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:10

Preben Bang Henriksen (V):

Jamen det er helt korrekt, og jeg kan kun sige, at hr. Søren Pind skal have en strengere straf, hvis det her gennemføres, såfremt den sigtelser, han kom med, ikke kan bevises. Men det folte hr. Søren Pind sig overbevist om den kunne. Hvis det er korrekt, og det har jeg ingen grund til at betvivle, vil han blive frifundet.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, fru formand. Som det allerede er fremgået, ønsker man med det her beslutningsforslag at skærpe straffen for grove æreskrænkelser. Forslagsstillerne anfører i den forbindelse, at straffen skal afspejle den udbredelse, som krænkelsen har haft, og at udbredelsen af krænkelsen er blevet mere omfattende med den teknologiske udvikling med udbredelsen af nettet, de sociale medier osv. Socialdemokraterne er helt enige i, at det skal afspejle sig i straffen, og derfor er det vigtigt, også som det sker i dag, og som det allerede er fremgået af justitsministerens besvarelse, at udbredelsen er en skærpende karakter, når straffen udmåles.

Kunne det så, som det har været fremme i debatten, have været hensigtsmæssigt, at det var en særskilt skærpende omstændigheder i loven, altså ud over i domstolspraksis? Som det jo også er fremgået, var det faktisk tidligere en særskilt paragraf. Den blev så afskaffet under VK-regeringen, og det var netop med henvisning til, at bestemmelsen var uden praktisk betydning. Ville den så være værd at genindføre? Næppe, hvis domstolene allerede dømmer efter, at udbredelsen er en skærpende omstændighed.

I forslaget er der så henvist til en konkret sag om falske beskyldninger. Jeg må sige, at når jeg læser det, der står i beslutningsforslaget, synes jeg også, at den helt konkrete sag umiddelbart virker mærkelig. Jeg ved så ikke, om den konkrete sag er anket videre, og i givet fald den er anket videre, så synes jeg jo, at det er uhensigtsmæssigt, hvis vi står her i Folketinget og har en diskussion om den. Så den vil jeg meget nødig forholde mig til. Jeg formoder selvfølgelig – og nu kigger jeg på hr. Preben Bang Henriksen – at hvis den var an-

ket videre, havde man ikke haft den med her i Folketingssalen. Det tænker jeg.

Kl. 16:15

Jeg vil for den politiske del af det gerne sige, at det er vigtigt for Socialdemokraterne, at straffen for æreskrænkelser skal kunne følges. Og vi mener, at det, som justitsministeren sagde, er tilfældet med den domstolspraksis, der er i øjeblikket, når man ser på de sidste 5 års sager om æreskrænkelser. Dette fremgår jo netop af det første spørgsmål til dette beslutningsforslag. Men vi vil gerne være med til at holde et vågent øje med, at det bliver ved med at være på den måde, for vi har sådan set den samme grundholdning – det tror jeg man kan sige – som hr. Preben Bang Henriksen gav udtryk for.

På den baggrund skal jeg afvise det her konkrete forslag.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:13

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører, om hr. Ole Hækkerup er enig i følgende udsagn, der kom fra kommunaldirektøren i Morsø Kommune, Per Flemming Laursen, til avisen.dk den 26. marts 2012. Han relaterede sig til den her sag, hvor en familiechef i Morsø Kommune af to personer var blevet hængt ud for at være pædofil. Det var altså usandt, for det var vedkommende ikke. Den pågældende kommunaldirektør sagde så: Der skal meget til at chokere mig. Jeg har hørt meget i min tid som kommunaldirektør, men det her var simpelt hen under lavmålet.

Er hr. Ole Hækkerup ikke enig i, at det da er uholdbart i længden, at det, hvis man udspreder den slags rygter om en anden person på internettet om, at vedkommende er pædofil, bare så straffes med nogle få hundrede kroner i bøder? Skal man virkelig tage Socialdemokraternes holdning til det her forslag som udtryk for, at man ingenting vil gøre?

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:14

Ole Hækkerup (S):

Hvis man skal være god og rar og helt ærlig, tror jeg, der var tale om, at jeg var meget tæt på at blive lagt en række antagelser og betragtninger i munden, som der vist ud fra min ordførertale ikke rigtig var dækning for. Jeg synes, at der skal skrives ind konsekvent i forhold til æreskrænkelser, og det skal være sådan, at det er en straf, der kan mærkes. Jeg synes også, det er det, der fremgår af svaret på spørgsmål nr. 1 til netop det her beslutningsforslag, hvor justitsministeren er blevet bedt om at redegøre for de seneste 5 års domspraksis, når det gælder overtrædelse af netop bestemmelsen om æreskrænkelser.

I forhold til den konkrete sag vil jeg sige, at hvad angår det, som står skrevet i bemærkningerne til det her beslutningsforslag, har jeg det, tror jeg, ligesom hr. Peter Skaarup, på den måde, at det umiddelbart virker mærkeligt på mig, at det ikke har ført til en anden og hårdere straf. Nu kender jeg ikke den konkrete sag, og som jeg sagde i min ordførertale, ved jeg ikke, om sagen er anket videre i systemet, jeg ved ikke, hvor den står henne i systemet, for ellers ville det være uhensigtsmæssigt, at Folketinget behandler den. Jeg ved heller ikke, hvad der konkret er sket i den sag, men hvis der kun er sket det, som der står oplyst her, har jeg den samme forundring, som hr. Peter Skaarup har, men det gælder bare ikke generelt, hvad man kan se af besvarelsen fra Justitsministeriet.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:15

Peter Skaarup (DF):

Men er vi ikke nødt til at være borgernes advokater nogle gange herinde på Christiansborg og følge med i, hvad det er for en lovgivning, vi har, hvordan den virker, hvad det er for nogle straffe, der bliver givet for ting og sager ude i samfundet? Så langt kan vi vel være enige. Så er det så, at jeg undrer mig over, hvordan det kan være, justitsministeren har energi og mandskabsressourcer til i sit ministerium at følge en sag, som måske passer meget godt ind i Justitsministeriets eller justitsministerens kram. Jeg synes ikke, det er en meget høj bøde, der gives i den konkrete sag fra Østre Landsret, men det er så, hvad det er. Man har ikke energi til at sætte sig ind i den sag, som er nævnt i beslutningsforslaget, som bl.a. er afsættet til, at vi overhovedet diskuterer det her, hvor Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har syntes, det har været vigtigt at diskutere det ud fra den her sag. Virker det ikke mærkeligt på hr. Ole Hækkerup også, at justitsministeren har energi til at kigge en sag igennem, der passer ind i hans kram, men vil ikke se på den sag, det i realiteten handler om?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:16

Ole Hækkerup (S):

Jo, men jeg vil da bestemt tro – og det passer i hvert fald ind i mit kram at sige det – at hvis man skal være borgerens advokat, som hr. Peter Skaarup sagde, er opgaven selvfølgelig også at kigge på, hvad det er for nogle sager, der overhovedet har været på det her felt med æreskrænkelser. Derfor synes jeg sådan set, det er et glimrende svar, der er på spørgsmål nr. 1 til præcis det her beslutningsforslag. Og så er det jo også at være borgerens advokat at sige, at hvis vi har otte sager, hvor der er en af dem, der er mundet ud i en straf, som hr. Peter Skaarup og jeg måske havde ønsket havde været på en anden måde, skal vi selvfølgelig ikke kun kigge på den ene sag, men kigge på alle otte sager, når vi så spørger, om vi synes, lovgivningen er tilfredsstillende. Det tror jeg i øvrigt hr. Peter Skaarup og jeg vil være enige om. Derfor kan vi jo godt undre os over den enkelte sag. Men der må jeg bare sige, at hvis vi skal lave lovgivning efter én sag, selv om vi synes, straffen har været den rigtige i de øvrige syv sager, er vi jo også meget tæt på at være ude i noget, der godt kan blive en lille bitte smule uholdbart, for så skal man virkelig være grundigt nede i den enkelte sag og finde ud af, hvorfor den har skilt sig ud fra de øvrige syv sager. Det kan man så godt gøre, men hvis nu vi skal være gode og rare og helt ærlige over for hinanden, fremgår det jo ikke af bemærkningerne til det her beslutningsforslag, hvor det adskiller sig fra alle de øvrige sager om æreskrænkelser, siden straffen efter hr. Peter Skaarups opfattelse har været så mild.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er der en ny til korte bemærkninger. Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 16:18

Preben Bang Henriksen (V):

Ganske kort: Altså, man kan jo sige, at den der Morsø-sag adskiller sig fra de øvrige sager ved det, at den er et udtryk for den nyeste retspraksis; så er den historie jo næsten ikke længere. Det er jo den vej, retspraksis går, og jeg kan da kun dele hr. Peter Skaarups undren over, at justitsministeren og ministeriet har haft energi til at løbe alle

mulige andre praksis igennem, men ikke den allerseneste og ikke den, der decideret nævnes i beslutningsforslaget. Det er nærmest helt fremmed land, og det er da noget mærkeligt noget.

Så den sidste bemærkning vedrørende, om den er anket eller ej. Jamen det er jo godt eksempel på det, jeg sagde, nemlig at det er en type sager, som føres af private, men i strafferetligt regi. Hvis man skal anke, er det derfor en privatmand, der skal ud at anke den her sag. Det er jo en utrolig bekostelig affære. Nu kan det godt være, at kommunen støttede op om familiechefen her, men ellers er det jo årsagen til, at mange af sagerne ikke ankes.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:19

Ole Hækkerup (S):

Jo, men efter det, der fremgår af bemærkningerne – det jo ikke mig, der skal stå til ansvar for, hvad der står i bemærkningerne til det her beslutningsforslag, det er jo forslagsstillerne – vedrører den konkrete sag, man henviser til, så vidt jeg kan vurdere, perioden fra den 30. januar 2008 til den 30. januar 2013; altså må den konkrete sag, der henvises til her, så vidt jeg umiddelbart kan se, også være med i besvarelsen af spørgsmål 1, for i besvarelsen af spørgsmål 1 siger justitsministeren jo netop, at det dækker de 5 år, der ligger fra 30. januar 2008 til 30. januar 2013. Så umiddelbart vil jeg mene, at det må være en af de sager, der er med her.

Det ændrer ikke på min grundlæggende pointe, nemlig følgende: Vi er jo nødt til, synes jeg, med hensyn til lovgivningen fra Folketingets side selvfølgelig at kigge på enkeltsager, men vi er jo også nødt til at kigge på summen af sager. Derfor er jeg heller ikke sikker på, når hr. Preben Bang Henriksen siger, at det her er udtryk for retspraksis, at det nødvendigvis er rigtigt. Der ville jeg jo nok mere kigge på sagerne over de sidste 5 år.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 16:20

Preben Bang Henriksen (V):

Jamen altså, nu skal uenigheden jo heller ikke blive større, end godt er. Jeg noterede, at ordføreren var indstillet på at holde et vågent øje med udviklingen på dette område, og min personlige opfattelse er, at udviklingen er i gang med at skride. Det gælder ikke bare udviklingen inden for almindelige injuriersager, men altså også tilsvining i pressen osv. Jeg kvitterer for, at ordføreren vil være med til at holde øje med udviklingen. Tak.

Kl. 16:20

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg er jo sådan set enig. Der er ingen grund til nødvendigvis at snakke sig fra hinanden. Så kan vi jo diskutere lidt, om det her er udtryk for, hvordan retspraksis er ved at udvikle sig. Men jeg tror jo i hvert fald, at jeg er enig med Venstre i – det er også lidt bredere end retspolitikken, det er også sådan lidt kulturpolitisk næsten – at hvis man ser på tendensen i medierne i den offentlige debat for, hvad der sker, og hvor grænserne går for, hvad man vil hænge folk ud for, og hvor hurtig man er til at hænge folk ud, så flyttes de i de her år.

Jeg er ikke sikker på, at det nødvendigvis lige er her, man skal tage fat, i den forbindelse, men der har vi som samfund generelt en udfordring af en helt anderledes karakter. Der kan vi sagtens finde hinanden og sige: Hvad pokker kan man så i øvrigt gøre ved det?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen. Men han er ikke til stede, så det bliver SF's ordfører, fru Mette Boye.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak til formanden. Jeg er her på vegne af fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som desværre ikke kunne være her i dag.

I dag behandler vi Dansk Folkepartis, Det Konservative Folkepartis og Venstres forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om æreskrænkelser. SF tager stærkt afstand fra de sager, hvor der sker æreskrænkelser.

Der er ikke nogen tvivl om, at udbredelse af de sociale medier har gjort den potentielle udbredelse af æreskrænkelser meget mere alvorlig og skræmmende. Der er jo folkeskoleelever, der nu sidder derude og ikke kan koncentrere sig i skoleundervisningen, fordi de konstant er bange for, at der bliver skrevet krænkelser og decideret onde kommentarer og trusler på deres netprofiler. Mobning har jo altid været et problem, men det kan antage nogle helt andre dimensioner, end da jeg f.eks. var barn i 1970'erne.

Dertil kommer også, at krænkelser på sociale medier står for tid og evighed. Der er på flere af de sociale medier det problem, at det er meget, meget svært at få slettet krænkelser og statusopdateringer osv. Så de står der altså for tid og evighed.

Vi mener, at der bl.a. skal en holdningsændring til, også blandt brugerne af de her sociale medier, i retning af, at man er mere bevidst som bruger om at beskytte sine private oplysninger og bruger en god tone på nettet. Vi kan let blive enige om, at æreskrænkelser ikke bør tolereres. Spørgsmålet til diskussion i dag er, om straffen for æreskrænkelser skal skærpes. Som ministeren oplyste i sin tale, bliver udbredelsen af æreskrænkelser allerede i dag tillagt skærpende betydning ved domstolene.

Vi mener ikke i SF, at vi løser problemet med æreskrænkelser ved at skærpe straffen yderligere, og derfor kan vi ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke for De Konservative.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan fra konservativ side selvsagt støtte beslutningsforslaget her. Vi er medforslagsstiller på det, så selvfølgelig kan vi det.

Grunden til, at vi er medforslagsstiller, er jo, at der er kommet eksempler frem, som gjorde, at vi tog os til hovedet og sagde, at det da ikke kan være rigtigt, at man kan slippe så billigt for at komme med æreskrænkelser, når vi tænker på, i hvilken udstrækning de bliver udbredt. Det var vores klare opfattelse, at vi med den lovgivning, vi har i dag, måske ikke helt er fulgt med den teknologiske udvikling. Domstolene er måske ikke helt fulgt med, retspraksis tager måske ikke helt højde for, at der er nogle nye muligheder i dag i forhold til før i tiden.

Før i tiden var jo sådan, at hvis man råbte noget grimt om sin nabo, kunne man være heldig, at den eneste, der hørte det, var naboen selv, og at ingen andre hørte det. Nu er det sådan, at man på Facebook, Twitter og alle mulige andre sociale medier og på internettet i det hele taget kan komme med den ene beskyldning efter den anden.

Så er det pludselig ude hos rigtig, rigtig mange tusinde mennesker, der ser den her æreskrænkelser.

Det næste, som gør sig gældende, og som for mig at se også er en meget skærpande omstændighed, er, at når det først har været ude på nettet, forsvinder det jo aldrig igen. Man kan gøre nok så mange forsøg på at slette det igen, men det bliver ikke slettet. Det står der til evig tid. Hvis man derimod har råbt noget grimt til sin nabo, er ordene væk, så snart man er færdig med at råbe. Selv hvis man havde været heldig at få noget trykt i en avis – det er nærmest en umulighed, fordi der er en chefredaktør, der holder øje med, at sådan noget ikke sker – ville den være brugt til at pakke fisk ind i dagen efter, og så var den også væk.

Men det er en ny tid, det er nye muligheder, som teknologien giver. Der kunne vi i hvert fald godt tænke os, at vi lovgivningsmæssigt fulgte med. Det er vores indtryk fra de eksempler, vi har set, at man ikke er det. Derfor har vi fremsat beslutningsforslaget.

Nu kan jeg så forstå på ministeren, at det er en misforståelse, der ligger faktisk en række domme, der netop understreger, at det i sig selv er en skærpande omstændighed, at man udbreder det til så stor en personkreds, som man gør, når man lægger ting ud på internettet. Det er vi da interesserede i at høre mere til og grave dybere ned i, for det er klart, at vi ikke skal stramme en lov, som ikke har behov for at blive strammet. Er der en enkelt retsafgørelse, der stritter helt vanvittigt og forkert ud, skal den ikke være årsag til, at vi strammer noget. Men fra konservativ side vil vi nu gå i udvalgsbehandling med beslutningsforslaget her og forfølge det spor, nemlig at det må være en endda særdeles skærpande omstændighed, at de æreskrænkelser, man kommer med, lægges ud på nettet, fordi de rammer så mange tusinde, og fordi de står der til evig tid.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Og så giver jeg ordet til De Radikales ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det var lidt pinligt før; det vil jeg godt beklage over for formanden. Jeg havde glemt, at hr. Peter Skaarup skulle på til sidst, så jeg troede, at jeg lige havde tid til at ordne et telefonopkald uden for salen. Det beklager jeg mange gange.

Men jeg siger tusind tak for ordet og tak til forslagsstillerne for denne debat. Jeg synes faktisk, at den er ret interessant, for jeg tror sådan set, at forslagsstillerne på mange måder har ret i, at ting er accelereret en smule i takt med internettet.

Jeg tror dog ikke, at det nødvendigvis handler så meget om strafferammerne. De er nok langt hen ad vejen ret fine, da de også afspejler, at det er en skærpande omstændighed, når æreskrænkelser bliver slynget ud i en større personkreds. Jeg synes dog, at det eksempel, som forslagsstillerne fremhæver, har et meget lavt strafniveau, men som justitsministeren oplyste, er det her langt fra det normale strafniveau. Man kan altid finde enkeltsager, der falder uden for den normale ramme, og det understreger jo, at vi *aldrig* må lave politik på baggrund af enkeltsager.

Men jeg vil gerne være med til at drøfte, hvordan vi kan skabe et bedre debatmiljø på nettet. For nettet har jo uanede muligheder for at demokratisere den offentlige debat, men vi ser også til tider en meget hård tone på nettet og nogle rigtig dårlige eksempler på, at folk får krænket deres ære. Vi så f.eks. for nylig, at hr. Søren Pind fra Venstre lagde en nummerplade ud på nettet og beskyldte en mand for bevidst at have kørt ind i ham, fordi han var hr. Søren Pind. Det var ganske vist en mand, der havde kørt ind i hr. Søren Pind og efterfølgende forlod stedet uden at kontakte hr. Søren Pind. Det er jo en forbrydelse, som man kun kan tage afstand fra, og som manden mig

bekendt også er blevet straffet for. Men politiet fandt ikke beviser for den alvorlige beskyldning om, at manden bevidst skulle have påkørt hr. Søren Pind.

Derfor er det jo vigtigt, at man ikke hænger en person ud og gør det muligt at identificere vedkommende på baggrund af personens nummerplade. Vi har ikke brug for Facebookdomstole eller Twitterinkquisitioner. Vi lever med et retsvæsen, som skal tage sig af den slags, ikke folkets domstol.

I forlængelse af den uheldige sag tror jeg, at man her i Tinget bør starte med sig selv, altså med som politiker at være en rollemodel, for vi er på mange måder rollemodeller for, hvordan man debatterer online og bruger sociale medier. Men øvrige bud på, hvordan vi kan ændre kulturen, vil jeg også meget gerne være med til at drøfte. Jeg takker for budet her, men jeg tror ikke, det er det rigtige middel, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget. Men jeg takker stadig væk forslagsstillerne for det.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for Liberal Alliance.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal starte med at beklage over for Tingets formand og de ærede medlemmer, at jeg ikke var til stede på rette tid. Det skal forhåbentlig aldrig gentage sig, men man skal passe på, hvad man lover.

Lad os forholde os til beslutningsforslaget, som ligger her, om forhøjelse af straffen i sager om æreskrænkelser. Partierne bag forslaget siger, at formålet med beslutningsforslaget er at ændre straffeloven, sådan at straffen for grove tilfælde af æreskrænkelser skærpes.

Jeg er lidt i tvivl – og derfor spørger jeg; det kan jo være, at der er nogen, der vil tage ordet – om, hvor meget man egentlig forestiller sig, at de skal skærpes. Vi stiller os nemlig tvivlende over for, at det gør den store forskel, om man får bøder i størrelsesordenen 10.000 kr. kontra 20.000 kr., eller om det er 5.000 kr. kontra 10.000 kr., eller om det er sådan mindre skærper. Derfor kommer vi også ud i nogle andre problemer, for hvis det skal have en stor nok afskrækkende effekt, kan man så forestille sig, at hvis folk har sagt et eller andet tosset på internettet, skal de pludselig betale 100.000 kr. eller 250.000 kr. eller 500.000 kr. for sådan æreskrænkelser? Jeg synes i hvert fald, at der er nogle klare dilemmaer i forhold til, hvornår man mener, at straffen har en størrelse, så den har en effekt og ikke bare er ren symbolik.

Det er jo klart, at i alle de eksempler, der er, tænker man, at det da også er noget værre noget, at folk har sagt sådan. Men nogle gange tror jeg også, at man må lade det ligge. Der er selvfølgelig de slemme sager, der også bliver nævnt eksempler på, og der er jo også blevet straffet i de sager. Det tror jeg sådan set er godt nok. Men i en lang række andre sager må man jo bare sige, at de her injuriesager er sager – jeg ved ikke, om man må bruge de ord – hvor det er en idiot, der anlægger en sag mod en anden, fordi man tit i stedet for at lade det ligge lader sig hidse op og gør det til en sag for domstolene. Jeg tror også, at hvis man begynder at gennemtrawle Facebook og Twitter og lignende steder, vil der simpelt hen ligge oceaner af mulige sager, og jeg er ikke sikker på, at det er det, domstolssystemet skal bruges til at gøre noget ved.

I Liberal Alliance har vi egentlig også det udgangspunkt, at hvis vi skal gøre noget ved æreskrænkelser og i øvrigt andre spørgsmål i forhold til ytringsfriheden, vil vi hellere udvide ytringsfriheden, end vi i første omgang vil indskrænke den. Hvis man kan lave en pakke, hvori det kunne indgå, når der engang måtte komme en borgerlig regering, at man gør noget ved racismeparagraffen og blasfemipara-

graffen og nogle af de mere tåbelige dele af det her med injurier, kan det da godt være, at vi er til at tale med. Men så må det være sådan et større kompleks, hvor man samlet set udvider ytringsfriheden og ikke det modsatte.

Det er jo ikke, fordi jeg prøver at bagatellisere nogle ting, der selvfølgelig for den enkelte godt kan føles alvorligt, men jeg har altså lidt svært ved det her med, hvor man vil sætte niveauet, så straffen ikke virker fuldstændig uproportional, samtidig med at den har en effekt. Jeg tror desværre, at det bliver svært at finde det gyldne punkt. Så Liberal Alliance stemmer umiddelbart nej til beslutningsforslaget.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Peter Skaarup med en kort bemærkning.

Kl. 16:33

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om det alligevel ikke giver stof til eftertanke, at resultatet, hvis man på internettet beskylder en kommunal familiechef for at være pædofil, så er, at de to mænd, der gør det, får en bøde på 500 kr. Til trods for at hr. Simon Emil Ammitzbøll jo er liberal – og det er også fint – og er repræsentant for Liberal Alliance, er der så ikke grænser for, hvor liberal man skal være over for det?

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er tankevækkende. Det synes jeg, og jeg synes, at det er godt, at der er en straf. Man kan selvfølgelig sagtens diskutere, om det i den pågældende sag burde have været en højere straf. Nu blev der nævnt nogle andre eksempler, hvor der var en højere straf. Men det er jo svært for mig at kende alle detaljerne og vide, hvorfor man har vægtaget det på én måde i en sag og på en anden måde i en anden. Det ville det jo også være, selv om vi lige hævdede det til det dobbelte. Det ville efter min opfattelse stadig være latterligt små beløb. Men jeg ved ikke, i hvilken størrelsesorden hr. Peter Skaarup har forestillet sig at straffen skulle være. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få et bud på, og det er jo heldigt, at hr. Peter Skaarup har en chance for at fortælle os det nu.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 16:34

Peter Skaarup (DF):

Nu er jeg jo ikke dommer, men jeg har været med til at lave noget lovgivning herinde, der sikrer, at niveauet skulle være højere, og sagen er jo, at hvis domstolene af forskellige årsager ikke følger det, vi fra politikernes side har ment var det rigtige niveau sådan i store træk, så har vi mulighed for at sadle om. Jeg synes ikke, at det, justitsministeren er kommet med i dag, har overbevist mig – eller Venstre og Konservative – om, at det niveau, der er i dag, er tilfredsstillende, hverken hvad angår den sag, som er nævnt i beslutningsforslagets bemærkninger, eller i andre sager. For vi har fået internettet, hvor det er så forholdsvis nemt at anklage folk for alt muligt, og hvor det desværre er meget svært at få slettet ting. Det kan ikke lade sig gøre, så derfor står de anklager der mere eller mindre for tid og evighed.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Altså, hvis jeg selv prøver at se på, hvad folk dog anklager mig for på internettet – og det er sikkert det samme, der gør sig gældende for hr. Peter Skaarup – så vil jeg i hvert fald sige, at jeg sikkert ikke havde tid til at passe mit arbejde her i Folketinget, hvis jeg skulle tage mig af alle de anklager, der var, i hvert fald i form af et retsligt efterspil. Jeg medgav jo faktisk, at den konkrete sag, som blev nævnt, virker bemærkelsesværdig. Som jeg hørte ministeren, gav regeringen i hvert fald også udtryk for et ønske om, at man ville følge det her område og se, om der var yderligere problemer ud over den enkelt-sag, som har været diskuteret her i dag. Det synes jeg sådan set er et meget fint tilsagn, som man er kommet med, og vi vil gerne kvittere for, at man kommer med det tilsagn. Så må vi jo se, om det står så galt til, som det umiddelbart kan virke på baggrund af en enkelt-sag.

Men jeg synes stadig, at hr. Peter Skaarup glemte at svare. Jeg ved ikke, om hr. Peter Skaarup vil komme herop igen som den sidste; det tror jeg nok han gør. Så kan hr. Peter Skaarup jo sige, hvad det er for et niveau for bøder, Dansk Folkeparti forestiller sig, for det er da det nemmeste i verden at sige, at det ikke er godt nok, hvis man ikke har noget svar.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 16:36

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg kan have misforstået det, og derfor beder jeg hr. Simon Emil Ammitzbøll om at be- eller afkræfte det, han sagde om ytringsfriheden. Er det er hr. Simon Emil Ammitzbølls opfattelse, at en højere straf, som der lægges op til i forslaget her, indskrænker ytringsfriheden?

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo sådan, at vi alle vel ønsker en eller anden form for indskrænkninger af ytringsfriheden, eksempelvis at der er grænser i forbindelse med injurier og lignende. Men det er vel stadig rent formelt en eller anden form for indskrænkning, selv om det, der bliver sagt, er løgn. Sådan ville jeg umiddelbart opfatte det, men det er sådan set ikke det, der skal skille os ad. Det ændrer jo sådan set ikke på det politiske synspunkt i forhold til, om vi synes, man skal vedtage det her forslag eller ej, og hvad det er for et niveau, man så forestiller sig. Det kunne Dansk Folkeparti ikke svare på. Jeg forestiller mig, hr. Preben Bang Henriksen måske har haft fingrene endnu mere nede i forslaget, så det kunne være, Venstres ordfører kunne komme med et mere specifikt bud på, hvad det egentlig er, vi står og diskuterer.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 16:37

Preben Bang Henriksen (V):

Nej, jeg hverken kan eller vil komme med noget specifikt bud, for det ligger jo i enhver form for domstolsbehandling, at det er undergivet domstolens frie skøn over sagens samtlige omstændigheder, så hr. Ammitzbøll får altså ikke mig til at give et bud på, hvad straffen skal være i en sag, som ingen af os kender. Så enkelt er det.

Jeg må tilbage til det her med ytringsfriheden og så sige, at jeg er bange for, at hvis man ikke gør noget ved det her, hvis man ikke sørger for, at der er tilpas høje straffe og sanktioner i de her situationer, så kommer vi netop til at indskrænke ytringsfriheden, for så begrænses folks lyst til at ytre sig i aviser, i læserbreve, på blogs osv., for de bliver jo beskyldt for hvad som helst bagefter. Og det allerværste er jo, at folks lyst til at blande sig i det politiske liv begrænses også. Man skal ikke rodes ind i noget, for så bliver man svinet til, enten på de førnævnte medier eller også i avisen, som jo altså også, som vi har været inde på tidligere på dagen, har fået friere og friere retninger for, hvad man må have lov til at skrive.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Mit indtryk er faktisk lidt det modsatte, selv om jeg egentlig deler bekymringen for alle de mærkelige beskyldninger, der florerer. Men mit indtryk er faktisk, at der er langt flere, der blander sig i den politiske debat i dag, end der var for 5, 10, 15 år siden. Det er jo helt imponerende, hvilken feedback man også som folketingsmedlem kan få via Facebook og andre sociale medier og også via e-mail osv. Der er klart nogle, som burde lære at opføre sig ordentligt. Det tror jeg sådan set ikke vi kan blive uenige om, men derfra og så til at gå ind og ville støtte det her forslag er der stadig et stykke. Men jeg synes, at hr. Preben Bang Henriksen skulle lægge mærke til, at jeg faktisk sagde, at vi kvitterede for det, justitsministeren sagde, om, at man følger området og ser på, om det bliver nødvendigt at gøre noget. Og det vil sige, at der jo ikke ligger en fuldstændig afvisning af, at der kan ske noget på et tidspunkt.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren, og så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:39

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det, og tak til de ordførere, der har tilkendegivet en forståelse for det her problem, som jo desværre har vist sig at være omsiggribende, som vi behandler i dag, og det er spørgsmålet om ærekrænkelser. Her tænker vi jo bl.a. på den sag, som har været i offentlighedens søgelys, fra Morsø Kommune, hvor en kommunal familiechef bliver hængt ud på internettet for at være pædofil.

Man kan sige – som hr. Simon Emil Ammitzbøll også var inde på – at der jo er masser af beskyldninger og små og store insinuationer mod politikere, givetvis, og andre mennesker her i vores samfund. Men det at blive hængt ud som pædofil må være meget grænseoverskridende for dem, det går ud over. En beskyldning om at have misbrugt et lille barn kan man næsten ikke forestille sig hvordan man på nogen måde skal kunne forsvare over for et menneske, der overhovedet ikke har andel i sådan en situation. Så jeg forstår godt, at den her familiechef reagerer, og jeg forstår også godt, at der er andre, der reagerer, hvis de bliver beskyldt for at have været pædofile, have

udøvet vold mod andre eller begået drab eller lignende. Og derfor er det også rimeligt, at der falder en følelig straf.

Fra Dansk Folkeparti og forslagsstillerne side har vi jo nævnt internettet som det, der i virkeligheden er årsagen til, at vi diskuterer de her ting, fordi internettet har vundet den udbredelse, det har, og man på den måde, via internettet, kan komme ud til en meget stor gruppe af mennesker. Justitsministeren nævner også, at det er en skærpende omstændighed, hvis man når ud til en større gruppe af mennesker med det her ærekrænkende budskab.

Men internettet – og tv og radio sådan set også – og nye teknologiske medier har jo betydning i den her fagre nye verden, vi oplever, hvor alle inden for få øjeblikke ved, hvad der foregår på den anden side af jordkloden. Det kunne man for bare få år tilbage regne med at der måske skulle gå uger før man fandt ud af. Der er jo Facebook, der er chatfora, der er Twitter, der gør, at man på meget få øjeblikke kan sprede nyheder og sensationer, også når der måske kan være tale om ren fri fantasi hos dem, der spreder sådan nogle informationer. Og det er ikke et ukendt fænomen, at borgere udsættes for mediernes opmærksomhed eller andre borgers opmærksomhed via internettet og sættes i forbindelse med forskellige holdninger eller episoder, og så selv om de ikke nødvendigvis har været involveret i dem.

Sagen er, at man egentlig, hvis man først bliver sat i forbindelse med sådan nogle episoder, har meget svært ved at blive renset for den slags beskyldninger. Det kan være næsten umuligt at blive renset, og vi har også i forbindelse med udarbejdelsen af det her forslag kigget på en hel del sager, hvor mennesker, ukendte og kendte, er blevet beskyldt for noget, men hvor de umuligt har kunnet frigøre sig fra de beskyldninger, som nogen har rejst i en avis eller via medierne i det hele taget.

Vi ved jo også godt, at selv om man vinder, hvis det endelig kommer dertil – hr. Preben Bang Henriksen har fortalt, hvor svært det kan være – og man endelig bliver renset ved en sag i Pressenævnet eller ved domstolene, så er sagen jo, at den anklage mod ens integritet, som der i virkeligheden var tale om, stod måske på forsiden af en avis eller et ugeblad. Men den tilbagevisning, man fik gennemtruffet med møje og besvær og efter store økonomiske omkostninger, kommer så i en notits nederst på side 8. Det er jo virkeligheden, og den kan vi ikke se bort fra. Så ubegrundede og firkantede beskyldninger, som udgives på tryk eller fremføres på tv, kan koste mennesker deres karriere, deres ægteskab og deres sociale liv i yderste konsekvens. Og det er blevet ganske nemt og hyppigt, at vi ser, at danskere i det hele taget bliver hængt ud på et løst grundlag og ofte uden at have mulighed, reel mulighed, for at forsvare sig i tide.

Man kan så sige, at det næsten kun er de mennesker, der udsættes for ubegrundede og uunderbyggede beskyldninger i al offentlighed, der lider under dem. Men skadevolderen vil som regel kunne gøre det, uden at det får konsekvenser for vedkommende selv. Og det betyder jo f.eks., at incitamentet nogle gange hos visse medier til at researche sine kilder grundigt og i det hele taget benytte sig af troværdige kilder kan ligge på et ret lille sted, når det gælder om at få den gode historie ud i medierne og solgt nogle aviser eller ugeblade.

Kl. 16:45

Det er derfor, at vi ser et behov for, både selvfølgelig med fokus på den aktuelle sag, som vi har set på, men også med fokus på de sager, som ministeren har vurderet i det svar, vi har fået i Folketingets Retsudvalg, at stoppe de her halve vinde og hele rygter, som ignorerer, at det har med mennesker at gøre, der f.eks. bliver udsat for at blive beskyldt for at være pædofile.

Det må aldrig være sådan, at man kynisk spekulerer i, at hvis man bare hænger et menneske tilstrækkelig meget ud, f.eks. i den offentlige forvaltning, så gør vedkommende nok ikke det, som vedkommende er sat til. Det er også derfor, at kommunaldirektøren fra Morsø Kommune reagerer så kraftigt, for det er jo en af hans ansatte, der bliver beskyldt for de her ting, og måske kommer beskyldningen

i forbindelse med, at vedkommende personer føler sig gået for nær på en eller anden måde i forbindelse med nogle myndighedsudøvelser, som de pågældende har været i gang med.

I Dansk Folkeparti ser vi desværre det her skred, og vi ser det sådan, at vi er nødt til at gøre noget fra Folketingets side. Det nytter ikke noget at kaste med grus og komme med undskyldninger om, at der engang i 2004 var et lovforslag, som nogle stemte for og andre ikke stemte for. Det har jo vist sig at være anderledes. Det er lige nu, at vi ser internettet eksplodere yderligere. Ja, det eksploderer i og for sig næsten hvert eneste år, fordi antallet af brugere bliver større, udbredelsen bliver større, og dem, der går ud over, hvis man beskylder nogen uretmæssigt for noget, bliver jo så også desto hårdere ramt. Så vi skal stoppe glidebanen, inden vi når nogle tilstande, hvor mennesker helt uden modspil kan karaktermyrde andre mennesker, der ikke har nogen jordisk chance for at forsvare sig.

Derfor er tiden kommet til at sige, at hvis ikke nu – og det lader det jo ikke til at regeringen vil være med til – så skal vi i hvert fald snart komme med nogle mere markante restriktioner, selvfølgelig ud fra ønsket om at bevare den totale ytringsfrihed og kun, selvfølgelig, begrænset af, at man ikke må ærekrænke personer i forhold til pædofili eller ubegrundede beskyldninger om voldsudøvelse eller drab.

Der er situationen kommet så langt nu, at vi er nødt til at gøre noget. Vi kan ikke bare se på det her, uden at vi gør noget. Og der burde det egentlig være sådan, at alle partier i Folketinget seriøst kunne gå ind i en debat omkring det her. Der har været nogle initiativer i Kulturudvalget og Retsudvalget i forhold til specielt pressens behandling af nogle ting, der har været meget spændende og interessante, men vi er også nødt til at kigge på strafdelen, for det skal ikke kunne betale sig at svine andre mennesker til og sige, de er pædofile og så få en bøde samlet set for to mennesker på 500 kr.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis der ikke er nogen, der gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om drab og grov vold mod børn.

Af Peter Skaarup (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 19.02.2013).

Kl. 16:49

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 16:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Ifølge beslutningsforslaget skal regeringen fremsætte forslag til ændring af straffeloven, så straffen i sager om drab og grov vold mod børn skærpes med indtil 50 pct. Forslagsstillerne begrunder bl.a. forslaget med de senere års alvorligere sager,

hvor børn er blevet udsat for særdeles grove overgreb fra personer, der burde have ydet børnene omsorg og beskyttelse. Forslagsstillerne henviser også til sagen om Tobias, der døde som følge af meget grov vold begået af drengens mor og stedfar, så beslutningsforslaget har en meget tragisk baggrund. Jeg tror, vi alle kan være enige om, at når man er barn, skal man lege og lære uden at frygte overgreb. Alle børn fortjener en tryk barndom, og der skal ikke herske tvivl om, at børns forhold selvsagt er meget vigtige for regeringen.

I det lovforslag om seksualforbrydelser, som jeg fremsatte i februar måned i år, indgår der derfor også flere tiltag rettet mod seksuelle overgreb mod børn. Bl.a. bliver straffelovens regler om voldtægt udvidet, så de kommer til at omfatte ethvert samleje med et barn under 12 år. Desuden bliver der mulighed for at give personer dømt for seksuelt misbrug af børn pålæg om ikke at kontakte fremmede børn via internettet.

Regeringen er også meget opmærksom på problemstillingen med voldelige overgreb mod børn. Overgreb mod børn – det være sig af seksuel eller voldelig karakter – er, og det kan vi alle sammen være enige om, helt og aldeles uacceptabelt. Det tror jeg ikke der kan være to synspunkter om i salen i dag.

Når vi fra regeringens side ikke kan støtte beslutningsforslaget, er det, fordi vi mener, at det hviler på en forkert præmis, nemlig en præmis om, at rammerne for at idømme hårdere og følelige straffe for voldelige overgreb mod børn i dag ikke er til stede. Denne præmis er regeringen ikke enig i. De lovgivningsmæssige rammer for sager om vold mod og drab på børn er efter regeringens opfattelse allerede på plads. Det er således allerede i dag en skærpende omstændighed efter straffeloven, hvis offeret for vold eller drab er et barn. Efter de gældende regler skal det nemlig ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling, som det hedder. Denne bestemmelse omfatter jo bl.a. børn.

Desuden indeholder straffeloven allerede i dag en bestemmelse om, at straffen kan stige med indtil 50 pct., i forhold til hvad straffesammenhængen ellers giver mulighed for. Det gælder, hvis nogen har begået flere strafbare lovovertrædelser og der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

En ting er naturligvis de lovgivningsmæssige rammer. De gør det ikke alene, for også i praksis skal der selvfølgelig være fokus på området. Og det er der også. Anklagemyndigheden har således de senere år haft særlig fokus på sager om vold mod børn.

Efter anmodning fra Justitsministeriet og på baggrund af en gennemgang af domme fra perioden 2004-2009 afgav Rigsadvokaten i juli måned 2010 en udtalelse om strafniveauer i sager om forældres eller andre familiemedlemmers vold mod børn. I udtalelsen vurderede Rigsadvokaten, at domstolene i flere sager om simpel vold mod børn syntes at have udmålt hårdere straffe end i andre lignende sager. Rigsadvokaten fandt dog også, at der på visse områder forekom forholdsvis milde straffe. Rigsadvokaten mente imidlertid ikke, at der var grundlag for lovgivningsmæssige initiativer vedrørende strafniveauer i sager om vold mod børn. I stedet tog Rigsadvokaten initiativ til at koordinere anklagemyndighedens indsats på området ved udstedelse af retningslinjer for anklagemyndighedens behandling af sager om vold mod børn. Retsudvalget blev af den daværende konservative justitsminister skriftligt orienteret om Rigsadvokatens redegørelse og de påtænkte initiativer, som jeg har omtalt. Den daværende minister meddelte samtidig Retsudvalget, at man fra Justitsministeriets side kunne tilslutte sig Rigsadvokatens vurdering af, at der ikke var anledning til lovgivningsinitiativer, men at der var grund til at iværksætte andre tiltag fra anklagemyndighedens side.

Kl. 16:54

Rigsadvokaten udsendte på den baggrund i december 2010 retningslinjer for behandling af sager om vold mod børn med henblik på at sikre, at de enkelte sager ikke bedømmes for mildt. Rigsadvo-

katen iværksatte samtidig en forelæggelse- og indberetningsordning med henblik på i en periode at kunne følge den fremtidige straffastsættelse i sager om grov vold mod børn.

Heldigvis – heldigvis – har der kun været et mindre antal domme for Rigsadvokaten at gennemgå, og det er derfor i sagens natur vanskeligt at sige noget generelt om straffastsættelsen i sager om vold mod børn. Det skyldes også det forhold, at omstændighederne i sagerne jo er meget forskellige.

Det er generelt meget svært at sammenligne strafniveauet i volds-sager, hvad enten offeret er et barn eller en voksen. Sagerne spænder meget vidt fra simpel vold, og det kan f.eks. være et løft i kraven, og til meget alvorlig vold, der fører til offerets død. Det er i det hele taget de konkrete omstændigheder og oplysningerne om gerningsmanden, og virkeligheden er jo den, at i volds-sager er de jo meget forskellige.

Hertil kommer, at sager om vold mod børn ofte adskiller sig meget fra sager om vold mod voksne. F.eks. kan handlinger, der i forhold til voksne er mindre betydelige, jo få fatale konsekvenser i forhold til børn. Voldsom rysten af et spædbarn kan jo f.eks. medføre en hjerneblødning. I sidste ende må domstolene jo derfor foretage en helt konkret vurdering, hvor både formildende og også skærpende omstændigheder må indgå.

Rigsadvokatens gennemgang af de modtagne domme viser, at domstolene ved den konkrete vurdering i stort set alle domme udtrykkeligt har tillagt det en skærpende betydning ved strafudmålingen, at volden er begået mod et barn.

Når vi nu er ved retspraksis, kan jeg også oplyse, at Højesteret her sidste år, i 2012, tog stilling til, hvornår flere gentagne tilfælde af simpel vold mod børn skal anses for mishandling efter straffelovens bestemmelser om kvalificeret vold. I den konkrete sag fandt Højesteret, at der var tale om mishandling. Det er Rigsadvokatens vurdering, at Højesteret herved, altså ved den her sag, har udstukket vigtige retningslinjer for behandlingen af sådanne sager.

Så altså, hvis jeg kort skal sammenfatte, er det altså allerede i dag en skærpende omstændighed, hvis offeret er et barn. Hvis der er begået flere lovovertrædelser, har domstolene desuden mulighed for at forhøje straffen med indtil 50 pct. i forhold til strafferammen. Hvis der altså foreligger særdeles skærpende omstændigheder i anklagemyndigheden, så er der et særligt fokus på behandlingen af sager om vold mod børn. Hertil kommer, at Højesteret for nylig har udstukket vigtige retningslinjer for, hvornår flere tilfælde af simpel vold, som jeg omtalte, bliver til mishandling. Ligesom det også er blevet vurderet under den tidligere konservative justitsminister, er det på den baggrund også min opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for lovændringer på det område.

Jeg er imidlertid ligesom forslagsstillerne selvsagt meget berørt af sagen om Tobias. Det tror jeg at vi alle sammen var, og jeg er helt enig i, at der i sådan en alvorlig sag skal udmåles en endog meget følelig straf. Jeg mener faktisk også, at der blev det med bl.a. 9 års fængsel til stedfaren. Når det er sagt, at jeg sådan set også enig i, at der i de meget grove sager om vold mod børn efter omstændighederne skal kunne udmåles straffe på mere end de 10 års fængsel, som ellers er strafferammen efter den paragraf, vi taler om i straffeloven, altså § 246.

Som jeg allerede har nævnt, giver de gældende regler også allerede muligheder for under nærmere angivne omstændigheder, som jeg var inde på, at gå ud over de almindelige strafferammer med indtil 50 pct. I forlængelse af de retningslinjer, som Rigsadvokaten allerede har udstukket på området, vil Rigsadvokaten tage initiativ til at sikre, at anklagemyndigheden er opmærksom på de relevante sager og er opmærksom på, at den her mulighed bliver anvendt.

Så selv om jeg udmærket klart kan forstå intentionerne bag beslutningsforslaget, mener jeg altså, at de eksisterende lovgivningsmæssige rammer allerede i dag er gode nok, og derfor kan regerin-

gen ikke støtte beslutningsforslaget. Det er samtidig klart, at hvis det senere viser sig, at der er behov for at se på det, er jeg selvfølgelig klar til at tage de nødvendige initiativer. Tak for ordet.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:58

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg er da glad for, at justitsministeren også kan se alvor- ren i den sag, vi har nævnt i bemærkningerne, nemlig sagen om Tobias, hvor gerningsmændene, dvs. familien, jo fik en straf på 9 års fængsel – faren fik en straf på 9 års fængsel ved landsrettens behandling i december 2012.

Når jeg alligevel stiller spørgsmål til justitsministeren, er det selvfølgelig, fordi det for os at se i Dansk Folkeparti er et problem, når det, som anklagemyndigheden kræver i en sag som den her med så store følger, altså at Tobias afgår ved døden, er meget lidt, nemlig 10 års fængsel. Virkeligheden er jo, som justitsministeren er inde på, at der er nogle muligheder i dag. Vi ønsker så de muligheder skærpet. Men der er nogle muligheder i dag, som anklagemyndigheden ikke benytter sig af, da de går til retten.

Kan justitsministeren forklare, hvorfor man ikke gør det?

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 16:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Peter Skaarup ved jo ganske udmærket godt, at det er domstole- ne, der tager stilling til de konkrete sager og dermed udstikker ret- ningslinjerne for de konkrete sager. Det er domstolenes afgørelse.

Rigsadvokaten har jo, som jeg omtalte, altså tidligere lavet en indberetningsordning, og der er også tidligere kommet redegørelser til Retsudvalget om det. Og som jeg sagde, vil Rigsadvokaten altså tage initiativ til at sikre, at anklagemyndigheden er opmærksom på i de relevante sager at anvende den her mulighed, der er, for, når man taler om de her helt særligt skærpende omstændigheder, at forhøje strafferammen med indtil 50 pct. Det er det, der står i beslutningsfor- slaget, og det er det, som der også bliver lagt op til.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 17:00

Peter Skaarup (DF):

Når jeg spørger, er det, fordi det jo også har betydning for behand- lingen af det her forslag videre i Folketinget, for hvis vi kan have en tro på, at anklagemyndigheden vil være meget mere opmærksom på, at der gives nogle følelige straffe i sådan nogle sager, så står vi da lidt bedre i forhold til den aktuelle situation, mener vi i Dansk Folke- parti. Virkeligheden er jo altså, vi taler om en lille dreng, som døde som følge af 80 skader, som den 30-årige stedfar udsatte ham for. Den lille drengs mor så på uden at gribe ind eller tilkalde lægehjælp, og døden var altså ifølge retten kulminationen på flere måneders mishandling af den lille dreng.

Kan justitsministeren ikke godt se, at her er der da tale om eks- tremt skærpende omstændigheder? Men alligevel gives der altså kun en straf på 9 års fængsel. Man kan jo komme ud, skal jeg lige i pa- rentes bemærke og sige til ministeren, efter at have udstået måske halvdelen eller to tredjedele af fængselsstraffen.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 17:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, som sagt tror jeg ikke, at der er to synspunkter om, at det, der blev blotlagt i den konkrete sag, var helt vanvittigt – det er der ikke to synspunkter om. Regeringen har meget fokus på vold mod børn. Jeg redegjorde for, at vi skærper indsatsen over for seksuelle overgreb mod børn i forbindelse med et lovforslag, som vi også har til behandling. Og som sagt er det nu sikret, at Rigsadvokaten vil tage initiativ til at sikre, at anklagemyndigheden er opmærksom på, at det er noget, der skal under særligt opsyn, og at man så at sige skal sikre, at de muligheder, der er på det her område for at skærpe straffen, også bliver anvendt i de relevante sager.

Så fokus er rettet på det, og jeg tror sådan set ikke, at der er to synspunkter om det. På den baggrund må Dansk Folkeparti jo selv vurdere, om det her beslutningsforslag skal have en videre færd i Folketinget.

Regeringen har taget initiativer. Vi vil følge det og siger som sagt, at hvis det senere viser sig, at der er behov for det, så er vi klar til at se på nye og nødvendige initiativer.

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Så er det hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tobias blev kun 15 måneder. Han blev tæsket ihjel af sin stedfar, mens hans mor så passivt til. Vold med døden til følge er under alle omstændigheder en forfærdelig forbrydelse, og når offeret er et forsvarsløst barn, så bør det naturligvis være en skærpende omstændighed.

I sagen mod Tobias' stedfar og hans mor idømte landsretten 9 års fængsel til stedfaren, hvilket er tæt på lovens maksimum på 10 år. Jeg har desværre kun haft lejlighed til at læse presseresummet af dommen, for selv om forslagsstillerne direkte har nævnt sagen i begrundelsen for deres forslag, så har Folketinget ikke fået tilsendt selve dommen. Det er ikke særlig tilfredsstillende, for af presseresummet kan man ikke se, i hvilket omfang landsretten har lagt vægt på, at volden er begået mod et forsvarsløst 15 måneder gammelt barn.

Det har landsretten med al sandsynlighed gjort, men forslagsstillerne foreslår, at det fremover skal fremgå direkte af straffeloven, at den maksimale strafferamme forhøjes med 50 pct. i sager om vold mod børn under 15 år. Det lyder som udgangspunkt yderst rimeligt, og straffeloven har allerede en paragraf, hvor strafferammen forhøjes i tilfælde af vold mod særlig udsatte grupper. Det drejer sig om § 247, stk. 2, der handler om personer, som f.eks. i kraft af deres erhverv løber en særlig risiko eller udfører særlige funktioner, og det er f.eks. sådan nogle som taxachauffører, dørmænd, læger, sygeplejersker og lignende, der kører vagtkørsel, og så er det ansatte i døgnkiosker og på tankstationer.

Da denne bestemmelse kom ind i straffeloven, hed det i bemærkningerne – og nu citerer jeg fra Justitsministeriets bemærkninger:

»Selv om det må antages, at domstolene allerede i dag i et vist omfang ved strafudmålingen tillægger det vægt, om en voldsforbrydelse er udøvet mod en person, der tilhører sådanne særlig udsatte grupper, finder Justitsministeriet det rigtigst, at der i straffeloven indsættes en udtrykkelig regel, hvorefter strafferammen for vold, der udøves mod disse grupper, forhøjes med indtil det halve, og således,

at retterne ved strafudmålingen i sådanne sager skærper straffen med omkring en trediedel i forhold til det nugældende niveau.«

Præcis de samme argumenter kan fremføres, når vi taler om børn, så Venstre kan støtte denne del af beslutningsforslaget, selv om noget tyder på, at forslagsstillerne måske ikke selv helt er klar over betydningen af § 247, stk. 3. Der er jo ikke tale om, at vold automatisk straffes 50 pct. hårdere, når offeret tilhører den omtalte personkreds. Paragraffen giver domstolene mulighed for at give en maksimumstraf, der er 50 pct. højere end sædvanligt, og det er jo ikke helt det samme.

Af samme grund giver den anden halvdel af beslutningsforslaget ikke så meget mening. Forslagsstillerne ønsker, som man skriver, en tilsvarende bestemmelse indført i forbindelse med sager om manddrab, hvor den dræbte er et barn. Da strafferammen imidlertid allerede går helt op til livstid, er det i sagens natur umuligt at udvide strafferammen med 50 pct. Man kan jo altså ikke idømme fængsel i halvdelen gange livstid, selv om man muligvis kunne have lyst til det.

Venstre kan derfor ikke støtte denne del af beslutningsforslaget, selv om vi naturligvis mener, at det er en skærpende omstændighed, at et drabsoffer er et barn. Det er vi i øvrigt helt sikre på landets dommere er enige med os i, og det fremgik jo også af justitsministerens tale. Så derfor er der ikke det store behov for at ændre straffeloven på dette punkt.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jeppe Mikkelsen fra De Radikale.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet. Vi har allerede hørt meget om den frygtelige sag, som forslagsstillerne har baseret det her beslutningsforslag på, og det er svært at forstå, at folk kan finde på sådanne forfærdelige ting, og derfor kan forslagsstillerens synspunkt og deres forslag jo synes meget sympatisk. Men ikke desto mindre har vi allerede i dag en række gode bestemmelser, som understreger, at vold mod børn er en skærpende omstændighed, vi har også en generel bestemmelse, som siger, at straffen kan stige med op til 50 pct. ved særlige omstændigheder. Derfor vurderer vi, at strafferammerne sådan set er gode nok og afspejler, at det er en grovere forbrydelse, når vold og drab udøves mod børn.

Bruges de strafferammer så? Det spørgsmål kan man så stille sig. Det har man så tidligere fået Rigsadvokaten til at vurdere, og han kom til den konklusion, at man langt hen ad vejen straffer hårdere, når der er tale om børn, og gudske lov for det. Jeg synes dog, det er glimrende, at Rigsadvokaten igen tager initiativ til at sikre, at de skærpende omstændigheder bliver benyttet af anklagemyndigheden.

Men vi står altså igen her med et beslutningsforslag, som langt hen ad vejen bygger på en enkelt sag, og vi laver altså ikke lovgivning på baggrund af enkeltsager. Man vil altid kunne finde eksempler, enkelte sager, som falder uden for skiven, det ændrer dog ikke ved, at vores system grundlæggende kan være godt nok. Derfor kan vi Radikale ikke støtte det samlede beslutningsforslag, og jeg skal meddele, at det kan Socialdemokraterne og Enhedslisten heller ikke.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Mette Boye fra SF.

Kl. 17:08

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg er her på vegne af fru Karina Lorentzen Dehnhardt, der desværre ikke kunne være her i dag.

Vi behandler forslaget til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om drab og grov vold mod børn. Vi har i de senere år set flere alvorlige sager, hvor børn er blevet udsat for særdeles grove overgreb. Det er uhyggeligt, og der skal slås hårdt ned på den slags sager, hvor børnene ødelægges af mennesker, som skulle have givet dem omsorg og tryghed. Det gælder såvel fysisk som psykisk vold, vanrøgt og mishandling af børn.

Folketinget har i de seneste år vedtaget flere store reformer for at skabe bedre vilkår for udsatte børn og unge, og baggrunden har netop været de mange sager om grov vold og børnemishandling.

I maj 2012 vedtog vi et lovforslag som netop har til formål at styrke indsatsen over for den slags sager. Dengang var det en bekymring, at der fandtes et massivt svigt i de sociale systemer, som skal opdage de her sager og handle på grundlag af dem. Loven indeholder derfor bl.a. et element, som giver kommunerne adgang til at videregive oplysninger uden samtykke til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, VISO. VISO's behandling af disse oplysninger præciseres, og yderligere har de sociale myndigheder i dag fået mulighed for i særlige tilfælde at få adgang til hjemmet i såkaldt lukkede familier uden en retskendelse.

Indsatsen kan på den måde ses som en forebyggende indsats, hvor også SSP-samarbejdet bliver udvidet.

Hvordan skal vi så sikre, at vi får indrettet systemet til at være bedre i stand til at opdage de her sager? Skal vi skærpe straffen for sager om drab og vold mod børn? Ja, der skal være en skærpende omstændighed efter straffeloven, hvis offeret for vold eller drab er et barn, og den præmis findes allerede i dag. Efter de gældende regler skal det nemlig ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, hvis gerningsmanden har udnyttet et offer i en værgeløs stilling. Det dækker altså også, hvis der er tale om forurettelse af et barn.

Desuden vil jeg gerne pege på, at loven, som den ser ud i dag, allerede indeholder en bestemmelse, der giver mulighed for, at straffen kan stige med indtil 50 pct., i forhold til hvad strafferammen ellers giver mulighed for. Det gælder for sager, hvor lovovertrædelsen indbefatter særdeles skærpende omstændigheder, f.eks. overtrædelser om grov mishandling af børn.

Vi støtter i SF initiativet om at sikre, at anklagemyndigheden er opmærksom på i relevante at anvende denne mulighed, for det er rigtig vigtigt. Men vi kan ikke stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Liberal Alliance er medforslagsstiller til det her forslag om at forhøje straffen i sager om drab og grov vold mod børn. Der er vel ingen tvivl om, at overgreb mod børn er noget af det mest modbydelige, der findes. Det er jo ikke, fordi grov vold og drab ikke generelt er modbydelige forbrydelser. Det er de sådan set. Men det, at der er tale om børn og mindreårige, der ikke har nogen som helst mulighed for at sætte sig til modværge, og som skulle være beskyttet af voksne i en tryk opvækst, som bliver udsat for de her forbrydelser, synes vi er noget af det mest modbydelige, der findes.

I Liberal Alliance har vi jo den holdning, at der faktisk er sager, hvor der skulle være nogle mildere straffe, end man får i dag. Det er især, hvad angår mindre forbrydelser og i førstegangstilfælde, at vi også godt kunne tænke os, at vi i større omfang, end vi gør i dag, begyndte at benytte en alternativ straf til fængsel. Men når det kommer til grov vold, og når det kommer til voldtægt, når det kommer til trusler, og når det kommer til overgreb mod børn, så synes vi, at der er brug for strengere straffe. Derfor synes vi, at det her er et rigtig godt forslag.

Vi har jo desværre været vidne til en række sager i den senere tid. Efterhånden er det jo blevet sådan hverdagsbegreber med Esbjergmanden, Brønderslevsagen, Tøndersagen, og hvad ved jeg. Der er også nævnt eksempler her i beslutningsforslaget. Så der er god grund til at se på, hvordan vi kan prøve at sætte hårdt ind over for nogle af dem, der mishandler og overfalder børn, og hvor det sågar også er så slemt, at de slår dem ihjel.

Der er to af de indlæg, der har været indtil nu, som jeg bare gerne lige vil sige en enkelt ting til. Det er først til hr. Jan E. Jørgensen, som faktisk havde nogle ganske fornuftige bemærkninger til den del af forslaget, der handler om drab. Der burde vi måske have været lidt mere præcise. Vi er meget glade for – jeg er i hvert fald – de bemærkninger, der kom fra Venstres ordfører. Det er rart at kunne rose ordføreren i denne sag.

Jeg vil sådan set også gerne sige til justitsministeren, at jeg synes, det var opmuntrende, at man også ser på, hvilket straffniveau anklagemyndigheden i udgangspunktet beder om, og følger det løbende, for det kan jo i hvert fald ændre tingene helt reelt, hvis man går ind og ser på det.

Så fra Liberal Alliances side må vi sige, at selv om det ikke skulle ende med, at der er fuld opbakning til forslaget, så synes vi egentlig, at der var nogle gode takter også fra regeringens side, og det kan være, at vi kan komme videre med nogle reelle forandringer i den virkelige verden. Og det er jo sådan set det, der er det mest væsentlige, når vi står herinde, og ikke bare at prøve at få forskellene trukket frem.

Så selv om dette forslag sikkert ikke bliver vedtaget, så synes jeg egentlig, at det har været en rigtig god debat, og at vi kan gøre noget for at beskytte de børn, som i dag bliver udsat for overgreb, og vi kan måske forhindre, at nogle børn i fremtiden måtte blive det. Det ville jo være skønt.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke, De Konservative.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side rimelig positive over for det her beslutningsforslag. Der er selvfølgelig nogle forbehold, man er nødt til at tage, som hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre var fuldstændig korrekt inde på. Der er nemlig nogle tekniske ting, der gør, at man ikke bare sådan kan vedtage beslutningsforslaget, som det foreligger, men det skal ikke afholde os fra at have en positiv tilgang til beslutningsforslaget og være tilfredse med, at temaet bliver sat på dagsordenen til en debat i Folketinget.

Det er godt, for der er en gruppe her, nemlig børn, i forbindelse med hvem det i sig selv burde være en skærpende omstændighed. Det tror jeg faktisk det er i nogle situationer, men det kan vi jo få afdækket meget mere præcist i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og der er det en ganske god ting, at der nu er fremsat et beslutningsforslag, for så har vi ligesom noget at arbejde videre ud fra, for allerede i dag er det muligt at skærpe straffen i de grove tilfælde. Hvornår er det et groft tilfælde? Det kan det f.eks. være, hvis det er

børn, for der er jo også straffelovens § 81, punkt 11, der handler om, at hvis barnet eller personen, offeret, har været værgeløst, og det vil børn typisk være, er det i sig selv en skærpende omstændighed, så jeg tror også, at den bestemmelse kan bruges, men spørgsmålet er, om man så bruger den bestemmelse. Bruger anklagemyndigheden den bestemmelse, bruger domstolene den bestemmelse, ser vi, at man rent faktisk skærper strafudmålingen med henvisning til de paragraffer, som der er mulighed for i dag? Det ved vi ikke helt præcis endnu, men det kan vi jo få fundet ud af, efterhånden som forslaget kommer i udvalg, og vi kan få stillet nogle spørgsmål, og ministeren kan give nogle svar til os.

Beslutningsforslaget her skal også ses i lyset af, at i de 10 år, hvor vi havde en borgerlig regering, skærpede vi jo straffene for personfarlig kriminalitet gentagne gange, og det gjorde vi med vilje, for vi havde set, at der var et efterslæb i proportionaliteten mellem strafudmålingerne for økonomisk kriminalitet i forhold til strafudmålingerne for personfarlig kriminalitet, der haltede ganske alvorligt bag efter. Derfor brugte vi 10 år, mens vi havde regeringsmagten, til at skærpe strafudmålingerne, strafferammerne for personfarlig kriminalitet, og flere gange skærpede vi straffene direkte for vold og grov vold igennem de 10 år.

Vi ser meget positivt på principperne i beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti, og vi håber, at vi i det videre arbejde kan nå hinanden, finde hinanden, så vi kan finde en løsning på, hvordan vi kommer videre herfra, for det er jo, som hr. Jan E. Jørgensen sagde i sin tale, lidt problematisk at forlænge ud over livsvarigt fængsel. Det er lidt kompliceret, kan man sige. Teoretisk kan det nok lade sig gøre, men i virkelighedens verden er det ikke så nemt, så der er nogle ting, vi skal have på det rene, og jeg synes også, vi skal have noget mere fakta, viden, men vi er positive over for forslaget.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Jeg siger tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:17

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak til Folketingets partier for en seriøs behandling af forslaget, B 63, om en forhøjelse af straffen i sager om drab og grov vold mod børn. Det er fremsat af Liberal Alliance og Dansk Folkeparti. Og jeg tror, at både Liberal Alliance og Dansk Folkeparti meget gerne vil kigge på eventuelt tekniske justeringer, der måtte være behov for, for at Folketingets partier kan tilslutte sig det her forslag eller måske tilslutte sig en beretning, der kan pålægge regeringen at sikre, at anklagemyndigheden udnytter rammerne fuldstændig, i stedet for, som det er sket i den sag, ikke at gå efter den maksimale straf, som det er blevet omtalt i bemærkningerne.

Sagen er jo faktisk den, at den mishandling, der fandt sted af det lille barn, Tobias, blev en øjenåbner for mange borgere. Derfor bør vi også fra Folketingets side se på, om der kan laves ting, der gør, at der falder mere følelige straffe i sådan nogle sager.

Sagen viste jo, at ondskab i den reneste form findes, også her i Danmark, og nogle gange kommer den så op til overfladen, når det er en forælder og sådan set også det offentlige, der svigter et barn. Tobias blev kun 15 måneder gammel, for hans stedfar ønskede jo ikke, at han skulle leve, og mishandlede ham groft. Til sidst betød det så, at Tobias døde, og moderen gjorde ikke noget for at forhindre det, kan man sige.

Tilbage står de ulykkelige pårørende til Tobias, herunder hans far, der ikke fik lov til at være sammen med sit eget barn, der i stedet for blev overladt til moren og den kæreste, der misbrugte Tobias meget brutalt.

Det, der står tilbage, er, at i sådan nogle sager får vi jo ikke barnet tilbage. Men det største problem er jo i virkeligheden, at der kan være en risiko for, at der vil være andre i tilsvarende situationer, der også kan blive udsat for de samme handlinger, fordi man ikke får gjort noget i sådan nogle sager.

Det er sådan, at børn ikke kan forsvare sig mod voksne. De er helt afhængige af, at deres forældre eller værger tager vare på dem. Derfor er vold mod børn at betragte som en langt værre kriminalitetsform end meget andet, fordi børnenes hjælpeløshed gør dem til nemme og forsvarsløse ofre. Det var også tilfældet i den sag, som vi har beskrevet i beslutningsforslagets bemærkninger.

Det betyder så, at vi fra samfundets side må gøre det ekstremt klart over for børnene og deres forældre og værger, at børn skal have immunitet mod voldelige overfald. Og bryder man den norm, skal straffen også være meget hård og konsekvent.

Der har været en række sager, som Folketinget heldigvis er blevet mere og mere opmærksom på, og der bliver også gjort mere ved dem. Men desværre tyder alt på, at vi ikke har set den sidste af den slags sager, hvor børn bliver udsat for vold og i det her tilfælde udsat for så grov vold, at det betyder, at barnet afgår ved døden.

I Dansk Folkeparti er vores sympati altid på ofrenes side. Og der er forskel på ofre for værtshusvold, hvor man måske selv har startet en slåskamp, og så et lille barn, hvis eneste brøde er, at det giver lyd fra sig, når det er sultent eller ked af det. Der bør være nogle forældre, der aflæser det, og hvis ikke forældrene gør det, bør der være en støtte i det offentlige system, der kan hjælpe forældrene til det, i stedet for det, som er sket i den sag, som vi har omtalt i beslutningsforslaget.

Så det er fuldstændig utidigt og rystende, når barnet, i det her tilfælde Tobias, reelt bliver tortureret til døde, og efter endt obduktion konstateres det så, at vedkommende barn har været udsat for 80 skader på kroppen. Voldelige overgreb mod børn, om det gælder ens egne eller andres børn, bør straffes langt hårdere, end det er tilfældet i dag.

Jeg undrer mig over, at regeringen ikke tager den her sag mere seriøst. Jeg erkender, at regeringen har forsøgt med nogle ting, men på det her punkt er man åbenbart ikke villig til at gå den vej, som er nødvendig.

Kl. 17:23

Vi bør ikke finde os i, at vores børn ikke beskyttes bedre, og der er ikke nogen formildende omstændighed, når det gælder grov vold mod børn. Jeg håber aldrig, at nogen skal opleve, at et barn afgår ved døden og har været udsat for grov vold af en stedfar, hvorefter straffen bliver symbolske 9 års fængsel, hvilket i den virkelige verden ligger tættere på det halve, i forhold til hvornår den pågældende bliver løsladt fra det fængsel. I Dansk Folkeparti og i Liberal Alliance, som også er medforslagsstiller på forslaget, vil vi gerne gå den anden vej og forhøje straffene, så man automatisk får 50 pct. lagt oven i straffen, når man har begået grov vold mod et barn. For det skal straffes hårdere, når man begår overgreb mod et uskyldigt lille væsen, der har et helt liv foran sig og er helt og aldeles forsvarsløst. Så vi håber på, at vi i forbindelse med den her debat i det mindste kan få lavet en beretning fra et flertal i Folketinget, der kan bede anklagemyndigheden og Rigsadvokaten være meget mere årvågen i sådan nogle sager, og meget gerne vil vi have forslaget her vedtaget, hvis ikke lige i den her form, så måske i en lidt anden afskygning. Det tekniske kan vi sagtens mødes om, spørgsmålet er, om der er en vilje fra regeringens side, og det håber vi der er.

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg henvise det til Retsvalget.
Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til justitsministeren og social- og integrationsministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om det stigende pres – fra visse muslimske miljøer – på religionsfriheden i Danmark især over for danske jøder?

Af Martin Henriksen (DF), Pia Adelsteen (DF), Kim Christiansen (DF), Dennis Flydtkjær (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 21.02.2013. Fremme 26.02.2013).

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 14. maj 2013.

For begrundelse er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:25

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det er forholdsvis enkelt. Grunden til, at vi fra Dansk Folkepartis side har indkaldt til den her forespørgselsdebat er jo, at vi desværre har kunnet konstatere, at der stadig væk foregår chikane, bl.a. på Nørrebro, men også i andre dele af Danmark, af mennesker, simpelt hen fordi de har jødisk baggrund. Det mener jeg simpelt hen ikke at vi kan være tjent med; det kan vi simpelt hen ikke leve med.

Det er baggrunden for den her forespørgselsdebat, og jeg håber selvfølgelig, at et bredt flertal i Folketinget vil være enige om at fordømme den chikane. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at det jo i høj grad er visse grupper med muslimsk baggrund, der står bag. Jeg håber også, at vi kan blive enige om nogle initiativer, som rækker fremad, så der ikke kun bliver ord, men også lidt handling. Så det er baggrunden.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren og giver ordet til justitsministeren.

Kl. 17:26

Besvarelse

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Spørgeren har, som vi hørte det med hans egne ord, ønsket den her forespørgsel i dag for at få en debat om religionsfriheden i Danmark. Det er et vigtigt emne, og det er et emne, som ligger regeringen meget på sinde.

Så lad mig starte med at slå helt fast: Religionsfrihed er et centralt og grundlæggende princip i det danske samfund, hvor ingen bør udsættes for forskelsbehandling eller overgreb på baggrund af deres religion. Lad det også være sagt helt klart med det samme: Regeringen tager skarpt afstand fra intolerance i enhver form. Vi siger nej til fremmedhad og racisme, og vi siger nej til overgreb på grund af sek-

sualitet. Og vi siger naturligvis også kollektivt nej til enhver, der ikke respekterer andres tro.

Religionsfrihed er et helt centralt og grundlæggende princip. For det enkelte menneskes livsudfoldelse har det stor betydning frit at kunne følge den religion, som man bekender sig til, frit at kunne skifte tro og frit at kunne stå frem som ikketroende. Men herudover er religionsfrihed også en nødvendig og selvfølgelig forudsætning for vores samfund som sådan.

Religionsfriheden udgør ganske enkelt en del af det fælles demokratiske værdigrundlag, som vores samfund bygger på. Vi skal alle kunne færdes trygt og sikkert uden frygt for at blive udsat for overgreb på grund af vores tro, og vi skal trygt kunne udtrykke vores tro i det offentlige rum, hvad enten det så består i, at man bærer kalot, slør, kors eller turban.

Med forespørgslen har spørgeren bedt mig oplyse specifikt om det stigende pres fra visse muslimske miljøer på religionsfriheden, især over for danske jøder. Lad mig i den forbindelse gentage, at regeringen tager kraftigt afstand fra alle overgreb, som er begrundet i en persons etnicitet, tro, seksuelle eller politiske overbevisning, og det gælder, uanset hvem der er ophavsmand til overgrebene.

Vi ved, at der desværre findes folk, som ikke har forstået de her spilleregler. Det gælder visse personer og grupper med ekstreme islamistiske holdninger. Men det er væsentligt at understrege, at ekstremisme og hadforbrydelser også udspringer fra andre miljøer. Af samme grund vil mine bemærkninger i dag jo dreje sig om regeringens samlede indsats over for alle former for ekstremisme og hadforbrydelser.

I den senere tid er der faktisk taget en række skridt for at sikre, at myndighederne, herunder politiet, til stadighed har den fornødne fokus på ekstremisme og hadforbrydelser. Lad mig indledningsvis nævne, at straffelovens § 81, nr. 6, indeholder en bestemmelse om, at det i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, når straffen fastsættes, at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende.

Rigsadvokaten udsendte i efteråret 2011 en ny og i øvrigt udbygget meddelelse om politiets og anklagemyndighedens håndtering af sager om hadforbrydelser. Meddelelsen udgør efter min opfattelse et vigtigt redskab til at sikre effektiv strafforfølgning i den her type sager, som vi taler om her. Meddelelsen indeholder bl.a. en række eksempler på omstændigheder, der kan tale for, at der er tale om hadforbrydelser. Når der i en konkret sag foreligger omstændigheder, der taler for en hadforbrydelse, ja, så skal politiet søge dette aspekt af sagen belyst nærmere under efterforskningen. Og anklagemyndigheden skal desuden tilrettelægge bevisførelsen sådan, at der kan føres det fornødne bevis for, at der foreligger en skærpende omstændighed.

Det er naturligvis ikke nok, at der hos politiet og anklagemyndigheden er fokus på håndteringen af hadforbrydelser. Mindst lige så vigtigt er det jo, at vi som borgere er opmærksomme på problemet og f.eks. anmelder hadforbrydelser til politiet. Derfor er information om hadforbrydelser jo selvklart af afgørende betydning.

Lad mig i den forbindelse fremhæve kampagnen – den, der hedder »Stop hadforbrydelser«. Det er en kampagne, som med udgangspunkt i København har til formål at reducere antallet af hadforbrydelser og få flere ofre og vidner til at anmelde hadforbrydelser. Det er et fremragende initiativ, som Justitsministeriet i øvrigt har valgt at yde støtte til.

Lad mig også nævne, at jeg sammen med min kollega social- og integrationsministeren var vært for en 12-timerscamp, som det hedder, om hadforbrydelser og intolerance i marts måned sidste år. På den her camp var der deltagelse af et bredt udsnit af udvalgte repræsentanter fra forskellige dele af vores samfund. På baggrund af et intensivt gruppearbejde – det kan man roligt sige – på den her camp blev der iværksat en række initiativer på lokalt niveau, som har til

formål dels at forebygge intolerance og hadforbrydelser, dels at sikre, at ofre for hadforbrydelser får den nødvendige støtte.

Kl. 17:31

Lad mig så endelig fremhæve endnu et initiativ, som har til formål at skærpe politiets og anklagemyndighedernes opmærksomhed på hadforbrydelser. PET, altså Politiets Efterretningstjeneste, har sammen med en række samarbejdspartnere i løbet af 2011 og 2012 gennemført kurser om hadforbrydelser i de enkelte politikredse. Og det har faktisk været en stor succes.

Det er i øvrigt en af de helt centrale opgaver for Politiets Efterretningstjeneste i dialog og samarbejde med de enkelte politikredse at bekæmpe voldelig ekstremisme, herunder jo også hadforbrydelser. PET har i den forbindelse en væsentlig opgave i at sikre, at de relevante politimyndigheder kender trusselsbilledet og på den baggrund er i stand til at afpasse indsatsen i forhold til den aktuelle trussel.

Derfor kortlægger PET både omfanget og karakteren af hadforbrydelser i en årlig rapport, de såkaldte RACI-rapporter. Ordningen har eksisteret siden 1992 og er løbende blevet forbedret og også udvidet. Ordningen blev senest udvidet i 2009 til at omfatte alle kriminelle forhold, altså alle kriminelle forhold med mulig ekstremistisk baggrund, herunder forhold motiveret af spørgsmål vedrørende netop race, tro, politisk eller seksuel orientering. Og efterretningstjenesten fik samtidig direkte adgang til selv at søge efter ekstremistisk motiverede forbrydelser i politiets register.

Med den seneste udvidelse af ordningen er det min og regeringens opfattelse, at vi har et godt værktøj til at kunne følge udviklingen i hadforbrydelser med hensyn til deres omfang, men selvfølgelig også deres karakter.

Men regeringen vil ikke stoppe her. Regeringen agter at igangsætte en ny landsdækkende kortlægning af hadforbrydelser, og det ved jeg at social- og integrationsministeren vil fortælle mere om lige her efter mig.

Så lad mig for min del runde af med en, lad os kalde det formaning om, at vi aldrig må glemme – aldrig glemme – de grundlæggende demokratiske værdier, som vores samfund hviler på. Det gælder ikke mindst retten til religionsfrihed. Og vi bør alle tage skarpt afstand fra racisme og intolerance, og for regeringen er der her tale om et prioriteret område, og politiet, Politiets Efterretningstjeneste og anklagemyndigheden har, som jeg netop har været inde på, iværksat en hel række initiativer med det formål at sikre fortsat fokus på hadforbrydelser. Det gælder som sagt både registrering og effektiv retshåndhævelse og også forebyggelse af hadforbrydelser.

Lad mig afslutningsvis forsikre om, at regeringen selvfølgelig også i fremtiden vil fastholde sit fokus på en bredspektret myndighedsindsats på det her område. Tak for ordet.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er social- og integrationsministeren for besvarelse.

Kl. 17:34

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Også en tak fra mig til Dansk Folkeparti for at rejse denne forespørgselsdebat, som jeg selv ser som en kærvkommen lejlighed til at vise, at vi som politikere står sammen om at bekæmpe alle former for intolerance og chikane. Vi har nemlig alle sammen respekt for vores personlige frihed og vores integritet uanset vores tro, hudfarve, seksuelle orientering eller politiske overbevisning.

Som justitsministeren sagde, er chikane, vold og anden forulempende adfærd ikke kun en trussel mod den enkeltes sikkerhed. Det er også et angreb på selve demokratiet, som netop bygger på den enkeltes frihed og ligeværd, når det, vi bliver angrebet for, bare er at være os selv. Om det er med den religiøse baggrund, vi har, den seksuelle observans, vi har, eller om det er, fordi vi måske er et menneske med et handicap, er det udtryk for et angreb på demokratiet og ikke kun

et angreb på det enkelte menneske, når sådanne angreb finde sted motiveret i, at folk er anderledes.

Når vi oplever aggressiv adfærd og hører hadefuld retorik, skaber det utryghed, og det skaber mistrivsel i vores fællesskaber. Uanset om det er på gaden, i skolen, på arbejdspladsen, i boligområdet, på Facebook, eller hvor det nu er, vi færdes i det daglige, har vi derfor alle sammen et ansvar for at slå ned på denne form for hadefuld retorik.

I den her forespørgsel har Dansk Folkeparti sat fokus på det stigende pres på religionsfriheden i Danmark især over for jøder. Det er et emne, som jeg også er meget optaget af, og som jeg synes det er vigtigt at vi får drøftet. På baggrund af den debat, der har været igennem det seneste års tid om netop chikane vendt mod danske jøder, afholdt jeg den 30. november 2012 et møde med Det Mosaiske Troessamfund for at få uddybet, hvordan de oplever situationen, og for at drøfte med dem, hvordan problemerne kan forebygges og modvirkes. Vi drøftede behovet for åbenhed, oplysning og vigtigheden af gensidig dialog – et skridt til at komme fordomme til livs er, at vi taler sammen og lærer hinanden at kende også på tværs af vores forskelligheder. Det Mosaiske Troessamfund gør selv en stor indsats for at åbne op, gøre synagogen tilgængelig, invitere børn og andre ind til besøg og på rundvisning.

En anden ting, vi drøftede, var, hvor afgørende det er, at vi som samfund og som borgere tydeligt viser, at vi ikke accepterer intolerance, forulempelse, vold og chikane. Og det gælder, uanset hvem der udsættes for chikane eller volden, og uanset hvem der begår den. Vi har alle sammen et personligt medejerskab og medansvar for at nedbryde fordomme og for at sige fra over for intolerance, så alle kan gå i fred på gaderne, og så ingen forældre føler sig nødsaget til at fravælge den lokale folkeskole.

Kimen til intolerance kan blive lagt allerede hos bittesmå børn. Derfor er det hos den enkelte skolelærer, den enkelte pædagog og i særdeleshed den enkelte forælder, at ansvaret ligger for at slå ned på de fordomme, fjendebilleder og intolerant adfærd, der måtte vise sig, uanset hvem det er vendt imod. For en ting er sikkert, og det er, at vi kun kommer chikane og forulempelse til livs ved en massiv afstandtagen til alle former for intolerance. Det gælder, når vi er vidner til episoder i supermarkedet eller bussen, eller hvis vi hører vores egne børn udtrykke sig fjendsk og fordomsfuldt over for bestemte grupper mennesker. Det handler selvfølgelig ikke om at være tankepoliti. Man kan godt være uenig og sige fra på en måde, der både er respektfuldt og kalder på andres respekt. Det er jo kernen i vores demokrati.

Ud over at vi alle har et personligt ansvar, er der selvfølgelig også en forpligtelse fra myndighedernes side til at forebygge problemer med chikane, forulempelse og intolerance lokalt, dér, hvor de ting finder sted. Jeg har derfor en klar forventning om, at lokalpolitikere, skoleledere og andre myndighedspersoner iværksætter nødvendige indsatser for at løse problemer med chikane og intolerance. Findes problemerne på en skole, i en klub eller andre steder, er det sådan set mit udgangspunkt, at problemerne skal løses der og det med det samme.

Det er et arbejde, som vi fra regeringens side understøtter og medvirker til bliver løftet lokalt. Over hele landet er der i dag oprettet regionale netværk af SSP-ressourcepersoner med særlig viden om ekstremismens fjendebilleder og arbejdet med at forebygge radikalisering og intolerant adfærd. I et samarbejde mellem PET og mit ministerium bliver der ydet rådgivning og undervisning til disse SSP-medarbejdere og andre relevante kommunale medarbejdere, som vil kunne give modspil til unge, som giver udtryk for intolerante holdninger.

Vi går også i dialog med foreninger, trossamfund og andre aktører i civilsamfundet, for at også de er opmærksomme på deres ansvar.

Kl. 17:39

Konkret i forhold til at forebygge hadforbrydelser og intolerance er der taget en række konkrete initiativer. Dansk Institut for Internationale Studier er med støtte fra og i dialog med Social- og Integrationsministeriet i færd med at udvikle et undervisningsmateriale, som hedder »Forskellighed og fordomme«. Det skal bruges til undervisning i grundskolen. Materialet skal udfordre fordomme og fjendebilleder og sætte fokus på både antisemitisme og andre former for intolerance. Med udgangspunkt i projektet »Din tro min tro«, hvor repræsentanter for det kristne, det jødiske og det islamiske trossamfund besøger skoler og går i dialog med børn og unge, understøtter regeringen nu en fornyet indsats, for at de tre trossamfund kommer ud på skoler og viser hinanden, at de har meget tilfælles.

Det skal lige bemærkes, at Justitsministeriet støtter kampagnen »Stop hadforbrydelser«, som justitsministeren allerede har nævnt. En af de helt store udfordringer med forebyggelse af intolerance og hadforbrydelser er den manglende viden om omfanget af og motiverne bag forbrydelserne. Politiet gør en stor indsats for at registrere hadforbrydelserne, men mange borgere er formentlig tilbageholdende med at anmelde dem. Det kan i hvert fald konstateres, at der er store forskelle mellem det tal, som politiet registrerer, og tallene fra offerundersøgelsen, som viser borgernes oplevelser af at have været udsat for hadforbrydelser.

Det er baggrunden for, at vi i Social- og Integrationsministeriet og i regeringen nu igangsætter en landsdækkende kortlægning af hadforbrydelser, dvs. vold og andre forbrydelser, der er motiveret af de forurettedes tro, etnicitet, seksuelle orientering, politiske overbevisning eller lignende. Vi vil gerne have belyst det reelle omfang af disse forbrydelser, og hvor de sker, uanset om det er i bestemte landsdele eller byområder, eller om det er på internettet. Vi vil også skaffe mere viden om, hvem ofre er, herunder deres alder, køn, sociale baggrund og etnicitet, og hvis det er relevant i relation til forbrydelser, som menes begået, også gerne viden om deres seksuelle orientering, politiske holdninger, religiøse overbevisninger, eventuelle handicap m.v.

Vi håber også, at vi kan få mere viden om, hvorfor der tilsyneladende er nogle ofre, der ikke anmelder forbrydelserne. Derudover vil vi gerne vide, hvem gerningsmændene er, hvad der er deres drivkraft og deres motivation, hvad der er deres alder, køn, sociale baggrund, og i hvilket omfang de f.eks. er en del af ekstremistiske miljøer. Den kortlægning, vi nu igangsætter, håber jeg vil give os både en bred og mere detaljeret viden om problemet og dermed et grundlag for at styrke indsatsen på området, og vi får mulighed for at følge udviklingen over tid.

Der indsamles i disse måneder også data til en kortlægning af ekstremistiske og antidemokratiske miljøer rundt om i de enkelte politikredse. Kortlægningen er aftalt i satspuljekredsen, og jeg forventer, at vi med den indsamling får en værdifuld viden om de forskellige former for intolerance og ekstremisme, der er en del af baggrunden for chikane og hadforbrydelser. Det er SFI, der står for undersøgelsen, og vi håber at kunne offentliggøre de første delresultater for de enkelte områder til sommer, og den endelige rapport, der beskriver hele landet, er færdig i juni 2014.

Vi vil derfor i det kommende år få massiv viden om hele området og forhåbentlig en viden, der mere præcist kan fortælle os, hvor udfordringerne findes, og hvordan vi skal tackle dem.

I forespørgslen spørges der specifikt til det stigende pres fra visse muslimske miljøer på religionsfriheden, især over for danske jøder. Vi kender ikke præcis til motiverne bag det pres eller for den sags skyld til omfanget, og vi ved heller ikke, om det er religiøst eller politisk motiveret, men det skal vi vide mere om, og det er baggrunden for den nye kortlægning, der nu igangsættes.

Jeg må desværre konstatere, at der også i Danmark er radikaliserede kræfter, der udnytter politiske konflikter rundt om i verden til at

udbrede deres polariserede og forsimplede fjendebilleder. Netop derfor er det også vigtigt, at vi markerer vores klare afstandtagen, og at vi fortsætter indsatsen for, at en bred vifte af aktører kan være med til at give de ekstreme kræfter modspil. Heldigvis findes der fornuf-tige mennesker i alle befolkningsgrupper, både i og uden for Danmark, som ikke lader sig besnære af disse fjendebilleder, men som tværtimod er en del af os, der argumenterer imod dem.

For det, vi alle sammen må blive ved med at insistere på, er jo, at vi ikke køber de forsimplede verdensopfattelser og fjendebilleder, og at vi ikke accepterer, hvis nogen forsøger at bruge disse til at retfærdiggøre vold og chikane. Det er i høj grad det, indsatsen for at forebygge intolerance, hadforbrydelser og ekstremisme går ud på.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så kan forhandlingen begynde. Den første er ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:44

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Vi havde jo i 2009 en tilsvarende debat, som Dansk Folkeparti også rejste, fordi der jo også dengang var en række eksempler på, at danskere med jødisk baggrund simpelt hen blev forfulgt og chikaneret, fordi de var jøder. Dengang endte det, så vidt jeg husker, med, at et enigt Folketing vedtog et forslag til vedtagelse, som skulle munde ud i en handlingsplan, sådan at man havde noget, der pegede fremad, og det ikke bare blev ved alle ordene og alle undersøgelserne.

Der kom jo faktisk en handlingsplan ud af det; det er ikke alt, der står i den handlingsplan, som jeg synes er lige godt, men noget af det, der bl.a. kom ind i handlingsplanen – og ministeren fremhævede det faktisk også som noget af det, man gør på området – var initiativ 4, som blev til på baggrund af det forslag til det vedtagelse, der blev vedtaget under debatten i 2009. Der står følgende:

»Regeringen vil i samarbejde med Dansk Institut for Internationale Studiers Afdeling for Holocaust og Folkedrab videreudvikle og fremme anvendelsen af de allerede eksisterende undervisningsmaterialer mv. om antisemitisme, racisme og diskrimination.

Der vil endvidere blive iværksat en opsøgende indsats vedrørende brugen af materialet særligt i forhold til skoler og uddannelsesinstitutioner i områder, hvor mange elever har en anden etnisk baggrund end dansk.«

Der er jo ingen grund til at lægge skjul på, at en del af de problemer, som vi ser på det her område, altså har at gøre med, at der er nogle – ikke alle – med muslimsk baggrund, som har en lidt alternativ opfattelse af, hvad der er acceptabelt i det danske samfund, og de mener f.eks., at det er helt i orden, at man chikanerer folk, fordi de f.eks. går med en kalot eller har jødisk baggrund, hvilket man har fundet ud af på den lokale folkeskole, eller hvad ved jeg.

Der har jo været eksempler fremme om, at skoleledere på Nørrebro simpelt hen fraråder jødiske familier at lade deres børn indskrives på en dansk folkeskole i Danmark. Det er sådan set det, vi står over for, og jeg synes, det er forfærdeligt, at det forholder sig sådan, men sådan forholder det sig.

Den handlingsplan, der blev vedtaget i 2009, kom der altså nogle konkrete initiativer ud af, bl.a. noget undervisningsmateriale, som skulle målrettes nogle af de grupper af elever, som vi ved har nogle antisemitiske holdninger til jøder med dansk baggrund. Jeg håber, at der også i dag kan komme noget lignende ud af det. De initiativer har så løbet et stykke tid, og nogle af dem mangler sådan set stadig at blive iværksat, men jeg tror også godt, man kan tillade sig at kon-

kludere, at vi kan se, at det ikke er tilstrækkeligt. Derfor håber vi fra Dansk Folkepartis side, at det, der kan blive enighed om i dag, er, at Folketinget pålægger regeringen at lave en ny handlingsplan, der kigger på forholdene for danske jøder og på, hvordan man kan blive bedre til at gå imod de holdninger, der er i visse miljøer i Danmark. Jeg håber meget, at man kan blive enig om det.

Vi har også fra Dansk Folkepartis side i forbindelse med de igangværende skoleforhandlinger spurgt ind til den indsats, som gøres mod chikane af jøder på Nørrebro, og nu rejser vi også spørgsmålet her og håber selvfølgelig, at et bredt flertal i Folketinget kan enes om en indsats på det her område.

I forbindelse med forberedelsen til den her debat faldt jeg over en artikel fra Kristeligt Dagblad fra den 13. februar i år, hvor overskriften lyder: »Jøder taler ud om arabiske unges chikane.« Det var fra en konference i København, og der står bl.a. i artiklen, at der var en række »rørende beretninger fra jøder, hvoraf nogle for første gang talte om chikane i offentlige skoler i København.« Endvidere står der:

»Der var ingen tvivl om, hvor pilen pegede hen, da den ene jøde efter den anden i aftes gik på talerstolen for at tale om antisemitisk chikane i København.«

Der er ikke nogen tvivl om, at vi altså har nogle udfordringer der, og der er ikke nogen tvivl om, at hvis ikke Folketinget står sammen om at modvirke det her, ikke bare med ord, ikke bare med at lave undersøgelser, der kigger på, hvor udbredt det er, men med, at vi også tager nogle initiativer, der rækker fremad, så bliver det ikke bedre.

Det er derfor, at jeg på vegne af V, K, LA og DF skal fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

Folketinget konstaterer med bekymring, at der desværre fortsat er eksempler på, at danske jøder udsættes for chikane på grund af deres tro.

Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til at iværksætte en ny handlingsplan, der i høj grad fokuserer på forholdene for danske jøder, og på hvordan det danske samfund kan blive bedre til at påvirke holdninger og sanktionere over for individer og grupper, som begår antisemitiske handlinger.

Folketinget opfordrer regeringen til inden udgangen af 2013 at fremlægge en ny handlingsplan, der tager udgangspunkt i F 35 om religionsfriheden i Danmark.
(Forslag til vedtagelse nr. V 66).

Det er så vores forslag til vedtagelse, og jeg vil ikke kunne forstå, hvis der er nogle partier i Folketinget, der ikke kan bakke op om det.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Venstre, fru Inger Støjberg.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her meget væsentlige debat om det stigende pres, som vi ser, på religionsfriheden i Danmark.

Det er fundamentalt for Venstre, at vi har religionsfrihed, og at religionsfriheden i forhold til den enkelte ikke bliver angrebet. Det er en frihed, der har dybe, historiske rødder i vores grundlov, og det er en frihed, som vi skal værne om. For Venstre er religionsfrihed friheden til at tro på lige præcis den gud, man vil, og praktisere sin tro, men det er i lige så høj grad også friheden til ikke at tro og friheden til ikke at blive påduttet andres religiøse dogmer.

Vi har set, at visse muslimske grupperinger i Danmark forsøger at afholde andre religiøse grupperinger for at praktisere deres religion. Vi har også set, at muslimske grupper forsøger at underlægge andre deres religiøse dogmer. Det er det, vi ser, når ekstreme muslimer prøver at indføre shariazoner i København. Det er det, vi ser, når jøder ikke længere kan færdes trygt i danske gader, som da journalisten Martin Krasnik i december måned sidste år satte sig for at prøve at finde ud af, om man som jøde kunne bære kalot og ugeneret bevæge sig rundt på Nørrebro i København uden at blive offer for chikane fra muslimer. Ukvemsord og tilråb var, hvad han blev mødt med. De bange anelser, som både han havde, og som andre af os har haft, blev desværre bekræftet. Det er også det, vi ser, når en skoleleder på Nørrebro fraråder jødiske børn at søge ind på skolen med fare for mobning fra skolens muslimske elever med palæstinensisk baggrund.

Det er tre åbenlyse eksempler på, at friheden til at dyrke sin religion i fred og fordragelighed er sat under pres af muslimske grupperinger i Danmark. Men justitsministeren kan åbenbart ikke få øje på det. Han kan ikke få øje på, at der er et problem, for i et svar til Folketingets Retsudvalg den 30. januar i år skrev justitsministeren således, og det er et citat:

»Der kan således ikke udpeges særlige områder, hvor der er speciel risiko for chikane over for eksempelvis religiøse minoriteter.«

Som så mange gange før vender justitsministeren det blinde øje til, og det finder vi i Venstre er dybt problematisk. Vi forstår, at justitsministeren på den her måde forsøger at benægte problemets omfang, og det er selvfølgelig også den bedste undskyldning for ikke at gøre noget.

Venstre ønsker, at religioner skal kunne leve side om side i Danmark. Vi har religionsfrihed i Danmark, og det er en frihed, der skal opretholdes, men det kræver, at muslimer, der bor i Danmark, indser, at det skal være muligt at gå med kalot på Nørrebro uden at blive mødt med tilråb, og det kræver også, at muslimske børn ikke viderefører den krig og det had, som deres forældre flygtede fra, ved at mobbe jødiske børn i danske skoler.

Derfor må muslimer, der bor i Danmark, med andre ord tage hele pakken med. Til gengæld har man så også retten til at dyrke sin religion alt det, man ønsker. Man må holde alle de Eid-fester, man vil, fredagsbønner, man vil, og andre helligdage, så længe man også respekterer, at andre har muligheden for at udøve deres religion, som de vil.

Til slut vil jeg endnu en gang takke Dansk Folkeparti for at have rejst den her meget væsentlige debat og understrege, at for Venstre er det helt afgørende, at der hersker religionsfrihed i Danmark. Derfor vil vi også fra Venstres side opfordre regeringen til at tage aktion på det her område, og det er selvfølgelig også årsagen til, at vi støtter det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om ordet, og det er hr. Tom Behnke.

Kl. 17:54

Tom Behnke (KF):

Jeg føler bare anledning til at sige tak til fru Inger Støjberg, for vi er fra konservativ side helt enige i hvert et ord, der er blevet sagt, altså vi er fuldstændig enige i den her debat og de synspunkter, der er lagt for dagen. Fra konservativ side støtter vi også forslaget til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere på.

Når jeg siger det her på nuværende tidspunkt, er det, fordi jeg desværre bliver nødt til at forlade debatten og ikke kan komme ind i ordførerrækken på det tidspunkt, hvor jeg ellers skulle. Så det er bare en tilkendegivelse af, at vi er helt enige.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Inger Støjberg (V):

Jeg takker for tilkendegivelsen. Det vidner jo om det stærke bånd, der også er mellem Venstre og Konservative.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om en kort bemærkning. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Jacob Bjerregaard.

(Ordfører)

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for det. I de historiebøger, jeg har læst, har der ellers altid været et relativt kompliceret forhold mellem V og K, men det må være mig, der har læst forkert.

Der skal også herfra lyde et tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her debat om religionsfrihed med det udgangspunkt, at religionsfriheden er under pres fra visse muslimske miljøer. Det gælder ifølge forslagsstillerne i særlig grad over for de danske jøder. Lad mig slå det helt fast, at religionsfriheden selvfølgelig udgør en hjørnesten i det danske demokrati. Enhver har ret til at danne sin egen politiske eller religiøse overbevisning ifølge grundloven, og det er selvfølgelig vigtigt at stå fast på det. På arbejdsmarkedet er man beskyttet mod forskelsbehandling på baggrund af religion, hvilket også er slået fast, og det er forbudt offentligt at fremsætte truende, forhånende og nedværdigende udtalelser om en gruppe personer på grund af deres tro jævnfør straffeloven.

For os som socialdemokrater er det afgørende, at enhver har mulighed for i bredeste forstand at kunne vælge sin egen livsbane, og at muligheden ikke bare er et vilkår, men også et valg, uanset opvækst, social baggrund og forældrenes økonomiske situation. Det handler både om indretningen af vores samfundsinstitutioner, om fordelingen af velstand og om rettigheder. Derfor har vi stået i spidsen for opbygningen af et velfærdssamfund med lige uddannelsesmuligheder, fri og lige adgang til sundhed, men også med lige rettigheder til borgerne.

Danmark er i dag på mange måder et land, hvor den enkelte har mulighed for at kunne forme sit eget liv efter ønske og samtidig have et legitimt krav på at blive respekteret uanset baggrund, køn, alder, holdning eller overbevisning af nogen art. Homoseksuelle bliver ikke længere betragtet som sindssyge, racisme og diskrimination er i vidt omfang forbudt, ligesom det hverken længere er lovligt at slå sine børn eller udøve køns- eller aldersdiskrimination på arbejdsmarkedet. Der er al mulig grund til at glæde sig over og værne om det.

Når vi så oplever stigmatisering eller diskrimination af minoritetsgrupper, eller når grundlæggende rettigheder som ytringsfrihed eller religionsfrihed udfordres, skal vi sige klart fra. Det gælder også, når det handler om jøder, og det gælder også, når det handler om muslimer, kristne, hinduer osv. Religionsfriheden er ikke eksklusiv, men gælder for alle, og sådan skal det være.

I forbindelse med denne forespørgselsdebat har Dansk Folkeparti lagt særlig vægt på danske jødernes religionsfrihed. Det er vigtigt. Det er i et historisk perspektiv desværre ikke en ny debat. Lad mig på vegne af Socialdemokratiet sige det krystalklart: Enhver forfølgelse, chikane eller diskrimination af vores jødiske medborgere er fuldstændig uacceptabel. Enhver skal kunne færdes frit hvorsomhelst i Danmark, og det gælder selvsagt også for mennesker, der med deres påklædning signalerer et trosforhold, som det f.eks. er tilfældet med

Kl. 17:54 jøder, der har valgt at gå med kalot. Vi skal stå vagt om et samfund med plads til forskellighed, og den opgave indebærer bl.a. at modarbejde intolerancen i alle dens afskygninger, også over for jøder. Det er her, man vil finde Socialdemokratiet. Så har jeg et forslag til vedtagelse fra regeringspartierne, og Enhedslisten bakker op om den, så vidt jeg har forstået.

Kl. 17:54

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at religionsfriheden som en fundamental frihedsrettighed er en nødvendig og selvfølgelig forudsætning for et hvert demokrati. Det har samtidig stor betydning for den enkeltes livsudfoldelse, at man frit kan følge den religion, man bekender sig til, frit kan skifte tro og også frit kan stå frem som ikke-troende.

Folketinget tager på det kraftigste afstand fra ethvert tilfælde, hvor enkeltpersoner eller grupper gennem chikane, vold eller på andre måder forsøger at lægge pres på religionsfriheden.

Folketinget understreger, at religionsfriheden skal beskyttes ved at fastholde og styrke det fælles demokratiske værdigrundlag, som vores samfund bygger på, samtidig med at der sættes effektivt ind over for dem, der bekæmper vores grundlæggende værdier om demokrati, religionsfrihed og ligeværd.

Folketinget noterer sig med tilfredshed, at regeringen har styrket indsatsen mod bl.a. ekstremisme og hadforbrydelser. Folketinget opfordrer regeringen til at fastholde fokus på en bredspektret myndighedsindsats på området.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 67).

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:59

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, at det er lidt trist, at sidste gang, vi havde den her debat, var det hele Folketinget, der kunne samle sig om, at man skulle tage nogle initiativer for at bekæmpe det her fænomen. Og nu kan partierne til venstre side i Folketingssalen af en eller anden årsag ikke bakke op omkring, at man skal tage nogle nye initiativer på det her område, at regeringen skal komme med en ny handlingsplan på området. Der er blevet vedtaget en handlingsplan tidligere i forhold til det her, som løber, og nogle af elementerne er stadig ved at blive udarbejdet, men der er jo ikke nogen tvivl om, at der er behov for mere.

Hvad er det, der er sket hos Socialdemokratiet – man kan jo også spørge andre partier, men i det her tilfælde er det Socialdemokratiet – eftersom man ikke længere vil være med til at tage nogle initiativer, der rækker fremad på det her område, at man ikke vil være med til at pålægge regeringen inden udgangen af 2013 – der er trods alt lidt tid til at løbe på der – at komme med et nyt forslag til en handlingsplan, der kan bekæmpe antisemitisme? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Der er mange ord, der bliver sagt oppe fra talerstolen, som vi alle sammen kan være enige i, men jeg forstår ikke, at man ikke vil være med til noget handling, det må jeg sige.

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for spørgsmålet. Regeringen har jo netop gjort flere ting på det her område, og der sker lige nu kortlægninger af antidemokratiske og ekstremistiske miljøer og af hadforbrydelser. Og som det er ble-

vet sagt tidligere, er det her jo relativt komplekst, og man er nødt til at finde ud af, præcis hvad omfanget er. I første omgang er det selvfølgelig en politimæssig og anden opgave, hvis man ser folk, der bliver forulempet på den ene eller den anden måde, eller det er en opgave for den enkelte ude i institutionen, eller hvad det måtte være, at tage fat, for det her er ikke i orden, og det er ikke lovligt. Men vi går spadestikket dybere, vi laver de her undersøgelser for at finde ud af, præcis hvad omfanget er. Det tror vi er helt afgørende for at kunne følge det her ordentligt til dørs.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:01

Martin Henriksen (DF):

Man kan jo have mange og lange diskussioner om, hvad det er, der er årsagen til problemet, og hvad man kan gøre for at løse problemet. Det er jeg sådan set ikke i tvivl om.

Det, der er årsagen til problemet, er, at vi har haft indvandring til Danmark fra lande, og lad os bare sige det, som det er, fra muslimske lande, hvor man har en lidt alternativ indgangsvinkel, i hvert fald for nogles vedkommende, til det, at der f.eks. er jøder, der har lov til at være jøder. For nu at sige det, som det er. Og den bedste måde at forebygge det på, er sådan ved at begrænse indvandringen fra de lande; så kan det være, problemet løser sig selv om 10, 20, 30 år – lad os håbe på det. Men det er jo sådan set ikke det, vi diskuterer her nu.

Det kunne vi sådan set godt sige fra Dansk Folkepartis side, men det er ikke engang det, vi siger i dag. Vi ønsker bare, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2013 at komme med en ny handlingsplan på det her område. Der er sådan forholdsvis vide rammer for, hvilket råderum regeringen har, og derfor kan jeg ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for det. Det undrer mig meget.

Så hvad er det nye, der gør, at i 2009 kunne man godt stemme for et forslag til vedtagelse, som alle partierne sådan set var enige om, men at man ikke kan gøre det i dag? I stedet fremlægger man et forslag til vedtagelse, som indeholder en masse fine ord, men hvori der er ikke noget konkret. Det synes jeg er lidt trist.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:02

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for det spørgsmål. Det er jo rigtigt, at det er et stort problem, når visse grupperinger har holdninger, som strider imod grundlæggende danske værdier, det er også et problem, hvis der i muslimske miljøer forefindes, og det gør der nogle steder, holdninger, der f.eks. går ud over jøder. Og en ting er holdningerne, men når det så kommer end-nu videre, er det selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt.

Det er jo netop derfor, som jeg sagde lige før, at vi faktisk er ved at lave en kortlægning. Vi har faktisk sat fuldt fokus på det her område for at finde ud af, hvor stort det her problem er. Der er slet ingen tvivl om, at det ikke kun handler om tale om handlingsplaner osv. osv., dem kan man lave mange af, det er også blevet gjort, mange af dem er ikke blevet til særlig meget.

Vi har jo rent faktisk taget fat på det her område, men det er jo en bredspektret indsats. Det handler ikke kun om at kortlægge, præcis hvor store de her problemer og udfordringer er, men det handler også om at tage fat i unge purke og dem, der laver den her slags ting, og få dem forklaret, at det gør man ikke, og få lavet en meget klar tilkendegivelse af, at her i landet opfører vi os ordentligt, også hvis folk har en anden religion end en selv.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort kommentar, og det er fru Inger Støjberg fra Venstre.

Kl. 18:03

Inger Støjberg (V):

Tak. Jeg må sige, at jeg også undrer mig meget over, at Socialdemokratiet ikke vil være med på det forslag til vedtagelse, som er blevet lagt frem. Det gør jeg jo, i særdeleshed fordi det er på lige linje med det, vi vedtog for jo ikke mange år siden med socialdemokratisk støtte. Men mit spørgsmål skal gå på, om ordføreren er enig i det udsagn, som justitsministeren kom med i et svar til Retsudvalget den 30. januar i år, og jeg citerer:

Der kan således ikke udpeges særlige områder, hvor der er en speciel risiko for chikane over for eksempelvis religiøse minoriteter.

Er ordføreren enig i det? Er ordføreren enig med justitsministeren i det? Jeg har jo lige givet tre eksempler på, at det netop ikke er sandt.

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:04

Jacob Bjerregaard (S):

Nu var jeg ikke til det pågældende samråd, eller hvad det er, som Venstres ordfører henviser til, men jeg kan forstå, at det oplyses af Københavns Politi, og jeg har da en vis tillid til, at det, som de indberetter, kan vi som Folketing forhåbentlig stole på er rigtigt.

Derudover kan jeg sige, at jeg fuldstændig kan afvise den bekymring, som ordføreren lægger for dagen. Jeg læste et forslag til vedtagelse op for et par minutter siden – og jeg ved ikke, om Venstres ordfører ikke har hørt efter – som netop utrolig tydeligt understreger, at vi på ingen måde vil finde os i, at jøder eller andre, for det er jo ikke kun tilfældet for jøder, bliver udsat for nogen som helst form for diskrimination. Og vi må sige, at hvis vi kigger på danmarkshistorien, er der jo desværre mange, der har oplevet, at de på grund af deres tro eller kultur eller andet er blevet lagt for had eller andet. Det tager vi dyb, dyb afstand fra.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 18:05

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo faktisk ikke fra et samråd. Det er fra et helt officielt § 20-spørgsmål, der er skriftligt besvaret, så det er jo bare at printe det ud fra Folketingets hjemmeside.

Men det var slet ikke forslaget til vedtagelse, jeg ville diskutere med ordføreren. Det, jeg spurgte om, var, om ordføreren er enig med justitsministeren i, at der ikke er nogen, der bliver chikaneret, og at der ikke er risiko for det. For så undrer det mig jo lidt, hvad der ligger i ordet chikane, hvis ikke det er, når man opretter shariazoner, hvor man visiterer folk og tjekker, om de har holdninger, der passer til de her ekstreme muslimske grupperingers holdninger, eller når journalisten Martin Krasnik ikke kan gå med kalot på hovedet på Nørrebrogade uden at blive chikaneret, eller når jødiske børn bliver mobbet og chikaneret i skolen. Hvis ikke det er et særligt problem, vil jeg gerne høre, hvad der er et særligt problem. Jeg synes faktisk, det her er meget, meget alvorligt.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:06

alle om, at man deltager i det her projekt om tolerance, og dermed også til alle minoriteter.

Kl. 18:06

I forhold til det her med fordomme er det jo – som jeg også snakke med de jødiske repræsentanter om – netop sådan, når vi specifikt snakker om problemet med, at nogle muslimer chikanerer nogle jøder, at jøder i Danmark holdes ansvarlige for en konflikt, der foregår et helt andet sted i verden, nemlig i Israel og Palæstina. Det er urimeligt. Det er lige præcis lige så urimeligt, som da min grønthandler på Nørrebro fik sat ild til sin butik efter terrorangrebet den 11. september – noget, politiet mente der var en sammenhæng imellem – for ingen skal naturligvis stå til regnskab for, hvad andre mennesker måtte gøre på den anden side af kloden, blot fordi de tilhører den samme religion. Og det skal vi insistere på, også selv om det netop er det her lange, seje træk.

Jacob Bjerregaard (S):

Hvis jeg havde et par timer, skulle jeg nok redegøre for alle de særlige problemer, der er her i landet. Der er mange af dem, og mange af dem er vi ved at rydde op i efter den tidligere regering.

Et af dem, der er, er jo selvfølgelig, at der er nogle, der bliver udsat for ekstremisme og hadforbrydelser, og det er derfor, at vi netop, som jeg sagde i min tale, og som vi prøver at lægge frem i vores forslag til vedtagelse, har styrket indsatsen mod ekstremisme og hadforbrydelser og også mod chikane. Det gør vi, fordi vi mener, det er fuldstændig vigtigt, og derfor synes jeg, man skal passe på med at gøre det her til en debat, hvor man prøver at finde nogle uenigheder, som jeg ikke er sikker på er der.

Jeg mener selvfølgelig, at der er nogle meget, meget store problemer f.eks. i form af de eksempler, der er, på jøder, der er blevet chikaneret. Men vi har også set, at der er en usikkerhed om problemets præcise omfang, og det er jo det, vi har lagt op til at vi vil til bunds i, så vi præcis kan se, hvor stort det problem er. Det gælder for så vidt også andre grupper, der bliver udsat for den slags udanske metoder.

Kl. 18:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke yderligere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 18:07

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Etnicitet, hudfarve, religion eller politisk overbevisning må aldrig være eller blive afgørende for, hvordan folk behandles. Vi skal derfor være kompromisløse i vores kamp for det simple, at alle skal kunne være her. Det er en af de ting, der i vid udstrækning faktisk netop har gjort Danmark til et godt land at leve i.

Men ikke alt er godt, og når jeg hører historier om jøder, der ikke tør gå med kalot, om homoseksuelle, der bliver slået ned i århusianske parker, eller om muslimer, der får smidt sten gennem ruden til deres moskeer, gør det mig oprigtigt talt ked af det, for det kan naturligvis ikke være rigtigt.

Det er altså vigtigt for mig og for Det Radikale Venstre at markere over for alle borgere, at religionsfriheden i Danmark er uomtvistelig og gælder alle, og at alle i Danmark naturligvis, fristes man næsten til at sige, må indordne sig under principperne om respekt og tolerance – og det er igen, uanset ens etnicitet, ens baggrund, ens hudfarve, ens religion eller for den sags skyld ens politiske overbevisning. Med andre ord skal tolerance være noget, som alle kan forventes at blive mødt med, men også noget, som kan forventes at enhver udviser.

Jeg har selv siden sagerne om jødiske børn, der udsættes for chikane på nørrebro-skolerne, haft møder med flere repræsentanter for det jødiske samfund og talt med dem om, hvad de mener er løsningen. De siger dialog og oplysning – oplysning og dialog. Og jeg er et langt stykke hen ad vejen enig, for rigtig megen om end ikke al chikane handler jo grundlæggende om manglende viden, om fordomme og om stereotyper, som der kan graves grøfter på baggrund af. Det er faktisk et modigt svar, de kommer med, for det, de foreslår, er jo et langt, sejt træk – og et langt, sejt træk, der kræver noget af os alle sammen. Det kræver, at vi siger fra, at vi tager ansvar, og at vi fortsat kræver en kultur i Danmark, bygget på stadig mere ret til og flere krav til tolerance og sameksistens. Ret til for alle, men også krav til

Enhver chikane eller diskrimination skal tages up front, og vi skal have et kontinuerligt fokus på det og en kontinuerlig samtale om det. Der skal samarbejdes med minoriteterne selv, der skal samarbejdes med de steder – om det er folkeskoler eller det er natklubber – hvor udfordringerne udspiller sig, og hvor vi kan finde og videreudvikle på koncepter og løsninger, der viser gode resultater.

Regeringen har som tidligere nævnt taget initiativer for på bedre vis at kortlægge og gå ind i ekstremistiske og antidemokratiske miljøer. På den måde får man indsigt i, hvor problemerne befinder sig, hvad problemerne handler om, og vi kan diskutere med pågældende kommuner og andre aktører om, hvordan vi bedst sætter ind.

Samtidig ønskes der også større viden om hadforbrydelser, og det er jo et område, hvor der bliver sat ind med yderligere kortlægning, så vi også her kan sætte målet ind. Vi skal have folk til i højere grad at anmelde det, det skal efterforskes alvorligt, og det skal i øvrigt også tages meget alvorligt af alle vi andre. Så det fokus må vi rette, og det er igen, uanset hvem der udsættes for vold, trusler og lignende, og uagtet hvem det er, der begår denne vold, kommer med disse trusler osv. – det vil igen sige, uagtet om det er trusler, når man går med kalot, eller om man nægtes adgang til et sted på grund af ens hudfarve, ja, eller endda det, der er værre. Det tror og håber jeg sådan set at vi alle er enige om i det her rum, og det er også det, jeg har hørt indtil nu, altså, at chikane af minoriteter ikke er vores kære Danmark værdigt, og at det gælder, uanset hvilke minoriteter – eller andre for den sags skyld – der er tale om og hvilken form for chikane der er tale om.

Til sidst må jeg endnu en gang slå fast, at chikane, diskrimination og hadforbrydelser over for jøder såvel som over for alle andre grupper er et problem. Det er et problem, som vi må være samlet om at bekæmpe, og derfor vil jeg også takke for, at emnet er blevet bragt på bane.

Sluttelig – for jeg kan se, at det er sluttelig – vil jeg bare sige, at Det Radikale Venstre bakker op om den vedtagelsestekst, der blev læst op af den socialdemokratiske ordfører, og så vil jeg sige tak for ordet.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke nogen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, fru Mette Boye.

Kl. 18:13

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af SF's retsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som desværre ikke kunne være her i dag.

Vi takker for ønsket om en forespørgselsdebat om religionsfrihed. Religionsfrihed, altså friheden til at tro på den gud eller de guder, man vil, og friheden til at undlade at tro på en gud, er jo en helt central frihed og værdi i det danske samfund. Den skal vi værne om.

Det skal være helt klart, at det er uacceptabelt, hvis særlige grupper i samfundet udsættes for chikane. Når vi snakker om chikane af jøder, som den her forespørgselsdebat er foranlediget af, må vi sige, at vores viden på området er begrænset. Det, vi ved, er, at PET ikke umiddelbart på det foreliggende grundlag kan se, at der skulle være sket en stigning i antallet af forbrydelser mod jøder. Det er altså vores vidensgrundlag.

I SF er vi interesserede i, når vi taler om diskrimination og intolerance, at vi tager et bredere fokus på de mange forskellige grupper – det være sig om det er et spørgsmål om tro, etnicitet, seksualitet eller politisk overbevisning.

Lad mig sige det med det samme: Vi kan desværre ikke støtte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, og det kan vi ikke, fordi der i straffeloven allerede er taget højde for hadforbrydelser. Vi kan heller ikke støtte det, fordi vi mener, at regeringen i forvejen allerede gør meget på det her område. Politiet, som vi også har hørt tidligere, er særlig fokuseret på problemet og gør en række ting. Også regeringen har sat en række tiltag i gang i forhold til forebyggelse af intolerance, hadforbrydelser og ekstremisme, og som social- og integrationsministeren redegjorde for tidligere, er der igangsat en national kortlægning af hadforbrydelser. Det støtter vi i SF.

På den baggrund kan vi ikke se, at der er behov for en ny handlingsplan, og vi vil også bemærke, at det er uhensigtsmæssigt med en handlingsplan, der alene drejer sig om en bestemt gruppe i samfundet. Så vi kan ikke støtte forslaget til vedtagelse, og jeg vil sige tak for ordet.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Christian Juhl.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Jeg skal sige, at jeg taler på vegne af Enhedslisten.

Det er helt og aldeles uacceptabelt, at jøder i Danmark kan føle sig tvunget til at skjule deres religion. Frihed til at mene, hvad man vil; tro på de guder, man vil, og være åben og offentlig om det, skal være en selvfølge i Danmark. Det gælder i øvrigt også retten til ikke at være religiøs. Det er skræmmende, at der, mindre end en menneskealder efter at jødeudryddelser foregik på vores europæiske kontinent, stadig findes antisemitiske holdninger i vores samfund både blandt højreradikale grupper og blandt religiøse fundamentalister. Vold mod og chikane af mindretal hører ingen steder hjemme, og det er uanset, om det er homoseksuelle, muslimer eller jøder, der står for skud.

Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination har påpeget, at omfanget af overfald og chikaner mod jøder i Danmark stiger i kølvandet på konflikter i Mellemøsten, f.eks. den israelske regerings invasion af Libanon for nogle år siden. Jeg deler som bekendt frustrationen over den fortsatte israelske besættelse af de palæstinensiske områder og den brutale fremfærd over for den palæstinensiske civilbefolkning. Men det er fuldstændig uacceptabelt, at nogle mennesker lader den frustration gå ud over jøder i Danmark eller for den sags skyld andre steder. Det er mennesker, der intet som helst ansvar har for den israelske regerings krænkelser af menneskerettigheder og international ret. At kritisere den israelske regerings fremfærd over for palæstinenserne har selvfølgelig intet med antisemitisme at gøre, ligesom kritik af USA's krigsførelse i Irak ikke er antiamerikansk, eller kritik af den danske krigsførelse i Afghanistan ikke er antidansk. Men i det øjeblik at mennesker blot på grund af deres jødiske tro og baggrund stilles til ansvar for den israelske regerings ugerninger, er den røde linje krydset med flere tusinde kilo-

meter. Så er det antisemitisme, og så skal der siges klart og entydigt fra.

Regeringen har taget en række initiativer på området, som vi i Enhedslisten støtter. Vi har i årevis argumenteret for, at det danske politi skal uddannes bedre i at opdage og registrere såkaldte hadforbrydelser. Der sker bestemt noget på området, og det er vi positive over for. Men vi mener, at der er grund til at gøre endnu mere for at uddanne vores politibetjente. I Danmark er det en straffeskærpende omstændighed, hvis vold eller trusler er f.eks. racistisk eller homofobisk motiveret. Hvis et overfald på to mænd skyldes, at de kysser hinanden, straffes det simpelt hen hårdere, end hvis der – i gåseøjne – blot er tale om almindelig vold.

Skal jeg vente, eller ..? Jeg ville så nødig have, at du gik glip af min tale.

Det kræver imidlertid, at politiet opdager og registrerer, at der er tale om en hadforbrydelse. Og som sagt: Det kan og skal politiet blive bedre til, også selv om der er sket store fremskridt i de seneste år. En mulighed kunne være at lære af svenskerne, der har uddannet specialister i politiet, der kan rådgive kollegaerne. Derudover mangler der viden i Danmark. Langtfra alle hadforbrydelser anmeldes, og vi er ikke i nærheden af at have overblik over, hvor mange hadforbrydelser der rent faktisk finder sted i det danske samfund.

Enhedslisten støtter ikke Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Vi er enige med regeringspartiernes ordførere om, at der er behov for et bredere fokus, nemlig et fokus på alle former for chikane og hadforbrydelser. Vi mener ikke, at der er behov for en handlingsplan, der udelukkende fokuserer på en gruppe.

Som afslutning vil jeg sige, at så længe der er jøder, der føler sig tvunget til at gemme kalotten; så længe, der er homoseksuelle, der ikke kan gå hånd i hånd; så længe der bliver spyttet efter og bandet ved synet af kvinder, der går med tørklæde, så har vi et problem. Det er et problem, som vi alle er ansvarlige for at løse. Vi skal hver især sige fra, og man skal fra politisk side gøre alt, hvad man kan, for overhovedet at komme den antidemokratiske opførsel til livs.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Men jeg kan lige benytte lejligheden til at minde om, at vi ikke bruger direkte tale her i Folketingssalen.

Så er det fru Thyra Frank som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 18:20

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Tak for ordet. Jeg skal meddele, at jeg holder denne tale på vegne af vores ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Næste år runder forordningen af 29. marts 1814 sin 200-årsdag. Det er værd at huske, for det er den lov, der sikrede, at de danske jøder fik fuld borgerret og stilledes helt under landets love. Man gjorde samtidig op med udtrykket den jødiske nation, så jøderne ikke betegnede som stående uden for folket – jøderne var lige så danske som de protestantiske kristne. Alligevel er vi her næsten 200 år senere fortsat vidner til en række bekymrende sager, hvor bl.a. jøders religionsfrihed bliver sat under pres. I september sidste år blev københavnske jøder af kommunens embedsmænd opfordret til ikke at flage for synligt med det israelske flag under Nørrebro's mangfoldighedsfestival »Smag verden«. Det kunne virke provokerende, forklarede Københavns Kommune. I december kunne Jyllands-Posten berette, at Mosaisk Trossamfund, den jødiske Karolineskole og den israelske ambassade i København rådede jøder til at skjule jødiske kendetegn, når de gik rundt i visse dele af hovedstaden.

I januar i år kom det frem, at jødiske børn oplever så stor chikane på visse folkeskoler på Nørrebro, at jødiske forældre ved flere lejlig-

heder er blevet frarådet at optage deres børn på skolerne. Skoleleder Lise Egholm fra Rådmandsgade Skole talte dengang lige ud af posen og sagde:

»Vi har haft nogle kedelige episoder, som gør, at jeg har været nødt til at sige til nogle forældre, at det kan blive svært at have jødiske børn i det her område, fordi der er rigtig mange palæstinensere«.

Det hører ingen steder hjemme, at jødehad på den måde har fået lov at bo i Danmark. Hadforbrydelser er modbydelige, og det er ikke rimeligt, at mennesker tildeles specielle negative egenskaber på grund af deres ophav eller religiøse overbevisning. I Liberal Alliance insisterer vi på, at mennesker skal behandles som de individer, de er, og derfor vil vi ikke være med til, at man lader hadet vinde. I stedet skal fanen holdes højt i kampen mod had, mobning, chikane og vold. Det betyder bl.a., at skolelederne skal stå til ansvar for, at der er plads til alle børn i deres skole og om nødvendigt må smide de børn, der mobber eller chikanerer, ud. Det betyder dog også, at myndighederne skal være deres ansvar voksent og altid stå imod presset mod religionsfrihed.

Derfor kan Liberal Alliance støtte op om det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti er kommet med.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det social- og integrationsministeren.

Kl. 18:24

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne takke for en god debat. Jeg synes, at det har været rart at høre et samlet Folketing tage afstand fra, at der er mennesker i vores midte, som skal udsættes for hadforbrydelser, for chikane eller for overgreb.

Vi har i fællesskab igangsat flere forskellige initiativer. Det har vi gjort igennem tiden, og vi har også igennem satspuljeaftaler og andre aftaler, vi har lavet, haft forskellige forståelser af, hvordan vi skulle gå til det her problem. Og jeg synes sådan set, det klæder os, at vi i fællesskab på den måde tager det lange, seje træk og trækker på, at vi vil være enige om nogle løsninger, der drejer sig om, at alle skal være trygge i vores samfund. Så tak for endnu god debat.

Jeg har redegjort for det nye, der er på vej fra regeringen, og det har jeg noteret mig at der var pæne ord at sige om, så det takker jeg for.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om ordet. Det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:25

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg forstår ikke helt, hvorfor ministeren siger, at vi er fælles om en masse ting. Altså, vi er fælles om i ord at sige, at jøder selvfølgelig skal have lov til at kunne gå frit omkring i Danmark. Men jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke vil være med til at forpligte sig på at lave en ny handlingsplan inden udgangen af 2013.

Altså, da regeringspartierne var i opposition, ville de sådan set godt pålægge den tidligere regering at lave en sådan handlingsplan, og den tidligere regerings partier stemte sådan set også for. Så jeg forstår ikke, hvorfor man ikke vil lave en opfølgning på det arbejde.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, at jeg har redegjort for det. Jeg synes også, justitsministeren redegjorde for mange af de initiativer, vi har sat i gang. Og når jeg henviste til, at vi har været enige bredt i Folketinget i dag, så er det jo korrekt, at der ligger to forslag til vedtagelse på bordet. Man kan så anerkende, at det er sådan, det er. Der ligger et forslag til vedtagelse, som er fremsat af de borgerlige partier, som ønsker at fokusere alene på chikane mod jøder. Og uanset at jeg synes, at chikane mod jøder er fuldstændig uacceptabelt og ikke må finde sted, så synes jeg, regeringen og Enhedslisten, at det er uhensigtsmæssigt, at vi på den måde skal til at lave handlingsplaner eller forslag til vedtagelse, der alene retter sig mod enkelte grupper.

For det, vi skal tage afstand fra, og det, vi skal være enige om, er jo, at intolerance og antidemokratisk adfærd er uacceptabelt, uanset hvem det går ud over, og uanset hvem gerningsmanden er. Uanset om det er ofrene, som har jødisk baggrund, om det er gerningsmændene, som har jødisk baggrund, om det er ofrene, som har muslimsk baggrund, gerningsmændene, som har muslimsk baggrund, eller om det er mennesker med handicap, homoseksuelle, unge eller gamle, eller hvad det er, skal vi tage afstand fra alle former for antidemokratisk adfærd. Og derfor har regeringen valgt at fremsætte det forslag til vedtagelse, som vi støtter.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:27

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Først skal jeg jo starte med at rette mig selv. Jeg sagde vist på et tidspunkt i debatten, at alle partier i 2009 stemte for et forslag til vedtagelse, der pålagde regeringen at lave en handlingsplan, der skulle modvirke den chikane, der foregik af jøder, og som kom fra visse muslimske miljøer. Jeg havde ikke tjekket op på det, og jeg kan konstatere, at Enhedslistens stemte ikke for dengang. Det kan måske være der, hvor Enhedslisten har gjort sin indflydelse gældende over for den nuværende regering, at man har lokket dem til ikke at kunne støtte op om noget, som man tidligere har bakket op omkring fra Socialdemokratiets og fra Socialistisk Folkepartis side og fra Det Radikale Venstres side. Jeg ved ikke, om det er det, der har gjort sig gældende, det kan man jo kun gisne om.

Jeg synes, der har været meget pladder, meget varm luft heroppe fra talerstolen i dag. Jeg synes, det er ærgerligt, og jeg synes, det er lidt foruroligende, at Folketinget ikke kan blive enige om at vedtage et forslag til vedtagelse, som peger lidt fremad, og hvor man pålægger regeringen at komme med nogle initiativer i forhold til den her specifikke problemstilling. Jeg er jo helt med på, at der også er andre problemstillinger, men altså: Jeg ved da ikke, om der sådan er andre områder i Danmark, hvor der er bestemte grupper, som ikke kan færdes, fordi de har en bestemt baggrund. Altså, lad os da være ærlige og sige, at det her da er et seriøst problem i det danske samfund.

Tænk engang, at der virkelig er danske folkeskoler, områder i Danmark, hvor folk med jødisk baggrund ikke føler, at de kan færdes, hvor de får at vide af skoleledere: Her skal I ikke skrive jeres børn ind på en folkeskole. Jeg ved ikke, om der er skoleledere, der siger til forældre, der har muslimsk baggrund: Jeres børn skal ikke skrives ind på den her folkeskole. Altså, hvis der var det, så synes jeg, at det var relevant at tage en diskussion om det. Jeg er ikke bekendt med det, jeg kan selvfølgelig tage fejl, men jeg er ikke bekendt med det.

Så derfor er det her en særskilt problemstilling, og hvis man vedtager nogle særlige initiativer på det her område i forhold til at bekæmpe den antisemitisme, som er i visse grupper med muslimsk baggrund, så udelukker det jo ikke, at regeringen kan vedtage handlingsplaner og tage initiativer på alle mulige andre områder. Det gør det ikke. Det, vi jo sådan set siger fra Dansk Folkepartis side med den her forespørgselsdebat, er, at her har vi en problemstilling, som er så alvorlig, og som springer så meget i øjnene i forhold til så mange andre problemstillinger, at den fortjener lidt særskilt opmærksomhed.

Jeg kommer nok ikke så langt med det, men jeg vil da opfordre regeringspartierne og Enhedslisten til at trække deres forslag til vedtagelse tilbage og stemme for det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Det burde man altså kunne støtte.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om ordet. Det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Kl. 18:29

Christian Juhl (EL):

Jeg beklager, at jeg kom til at sige du til det ærede folketingsmedlem. Jeg skulle nok have holdt en lidt længere pause, så det havde stået helt klart for hr. Henriksen, hvad det var, jeg sagde.

Jeg kunne godt tænke mig så i stedet at stille et spørgsmål: Hvorfor i alverden virkede den plan for 2010 ikke, når nu Dansk Folkeparti havde lavet den i en situation, hvor der var fuld kraft på en regering, der så måske kunne have skabt nogle resultater?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:30

Martin Henriksen (DF):

Jamen det her problem bliver ikke løst om 1 år, om 2 år, om 10 år, om 20 år; det gør det ikke. Og det her forslag til vedtagelse, som vi har fremsat fra Dansk Folkepartis side, og også det, vi fremsatte i 2009, er kun noget, der kan modvirke det en lille smule. Der er ikke nogen tvivl om, at hvis der skal gøres effektivt op med det her problem, må der jo kigges på, hvad der er årsagen til problemet – det er jo tidligere tiders indvandring til Danmark – og så må man se på, om man ønsker at tage højde for det i den udlændingepolitik, som man fører nu og her. Det har jeg så en forståelse af at regeringen og Enhedslisten ikke ønsker at gøre, og det er jo trist.

Jeg er sådan set med på, at vi ikke kan fremsætte et forslag til vedtagelse i Folketinget om at stramme udlændingepolitikken og så få flertal for det. Det er også derfor, at vi ikke har gjort det fra Dansk Folkepartis side. Men vi troede ærlig talt godt, at vi kunne få flertal for et forslag til vedtagelse, som pålægger regeringen at tage nogle initiativer, der modvirker det faktum, at jøder visse steder i Danmark ikke kan færdes i fred og ro, fordi de er jøder.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:31

Christian Juhl (EL):

Det var jo ikke noget særlig konkret svar. Jeg tænker på, hvorfor i alverden Dansk Folkeparti fremsætter et forslag, som man på forhånd kan sige at der ikke er nogen der vil stemme for, ud over Dansk Folkeparti, fordi det kun tager én gruppe med. Man tager meget se-

lektivt én gruppe med: jøderne. Det er fint, de har en særlig historie, men de er jo ikke en særlig gruppe, når vi snakker om hate crimes i Danmark.

Hvorfor er Dansk Folkeparti ikke så kløgtige, at de siger, at de gerne vil samle hele Folketingssalen om et forslag til vedtagelse, og så kommer med nogle konkrete nye forslag til at imødegå, at både jøder, muslimer, homoseksuelle og kvinder for den sags skyld stadig væk chikaneres og udsættes for hate crimes. Hvorfor i alverden gør man ikke det lidt fikser og mere elegant, sådan som andre ville gøre det i sådan en situation, i stedet for bare at udstille sig selv som dem, der har et håbløst forslag til vedtagelse?

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:32

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, Enhedslisten siger; jeg forstår det simpelt hen ikke. Altså, jeg er ikke bekendt med, at der er folkeskoler i Danmark, som fraråder kvinder at komme på bestemte folkeskoler – hvis der er det, skal det da så sandelig frem i lyset, vil jeg bare sige. Jeg er ikke bekendt med, at der er folkeskoler, som siger til familier med muslimsk baggrund: Jeres børn skal altså ikke gå på den her folkeskole, for vi kan ikke rigtig overskue konsekvenserne af det; I kan blive udsat for noget ubehageligt.

Jeg er ikke bekendt med, at det finder sted i Danmark. Hvis det finder sted i Danmark, vil jeg gerne blive bekendt med det, så vi kan gå imod det. Men det, jeg er bekendt med, er, at der er skoleledere, som siger til familier med jødisk baggrund: I kan ikke gå på den her folkeskole, jeres børn kan ikke gå her, fordi de risikerer at blive udsat for chikane af nogle børn – ikke af alle børn, men af nogle af de børn, der har muslimsk baggrund. Det er det, jeg er bekendt med, og det er bl.a. det, som vi forholder os til i det her forslag til vedtagelse.

Jeg ved jo godt, at Enhedslisten, sidste gang vi havde det her oppe, var det eneste parti i Folketinget, der ikke kunne stemme for – det eneste parti i Folketinget, der ikke kunne stemme for! Alle andre partier i Folketinget stemte for. Og det, der er det nye her, er jo ikke, at Dansk Folkeparti har den holdning, som vi har. Det nye er, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre ikke kan stemme for noget, som faktisk svarer til det, som de stemte for i 2009. Og det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om ordet. Ministeren vil gerne have ordet. Social- og integrationsministeren.

Kl. 18:33

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg skal beklage, at jeg går på talerstolen igen, men jeg bliver nødt til at bede om ordet ud fra devisen: Practice what you preach.

Vi har lige haft en debat, der handler om, at vi skal slå ned, når vi møder nogle, som med deres tale er med til at fremme en adfærd og opførsel, som vi ikke bryder os om, og derfor synes jeg, det bliver nødt til at blive påtalt, når der fra Folketingets talerstol bliver sagt, at når der findes mennesker med jødisk baggrund, som føler sig udsat for chikane i Danmark, skyldes det integrationspolitikken og den indvandring, der har været til Danmark. Jeg vil egentlig bare gerne lige sige, at det synes jeg ikke er i orden at sige, og jeg mener heller ikke, at man, når man tænker tilbage på, hvordan det historisk har været, kan sige, at den chikane og den forfølgelse, som mennesker med jødisk baggrund har været udsat for på det europæiske kontinent, skyldes indvandring. Jeg synes, det er vigtigt at få det sagt, for jeg synes, det sætter et forkert billede op, som man skal gøre op

med. Jeg synes, det er vigtigt at sige fra, når man møder udtalelser, som på den måde støder nogen, og den her støder mig.

Kl. 18:37

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har ønsket en kort bemærkning, og det er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:34

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er da ærgerligt, at ministeren er blevet stødt. Men sagen er jo bare den, at vi har at gøre med en konkret problemstilling, og regeringen vil ikke stemme for et forslag til vedtagelse, der faktisk peger fremad på det her område. Det er jo det, der er sagens kerne. Altså, jeg har da ikke på noget tidspunkt påstået – jeg ved ikke, om det var det, ministeren ville skyde mig i skoene – at tidligere tiders antisemitisme på det europæiske kontinent havde at gøre med muslimsk indvandring. Det er jo sådan set ikke det, jeg siger. Jeg forholder mig til det, der foregår i dagens Danmark, og der synes jeg altså, man bliver nødt til at være ærlig og sige, at nogle af de problemer, vi har med, at danskere med jødisk baggrund ikke kan gå i fred og bliver frarådet at sætte deres børn i bestemte folkeskoler i Danmark, har at gøre med tidligere tiders indvandring. Sådan er det bare.

Hvis man bliver stødt over det, bliver man jo stødt over virkeligheden. Det kan man selvfølgelig også blive, men jeg synes jo, at hvis den virkelighed støder en, må man forsøge at gøre noget ved det i stedet for bare at komme med en masse ord uden at ville være med til noget konkret. Så hvis ministeren vil gøre noget konkret, og hvis ministeren virkelig er stødt over den virkelighed, som er der, synes jeg, man skulle stemme for det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Konservative har fremsat.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 18:36

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg redegjorde for i min tale, har regeringen igangsat en kortlægning for at finde ud af, hvad omfanget har været i forhold til det emne, vi taler om, nemlig hadforbrydelser. Og når vi gerne vil have den kortlægning, er det, fordi det er vigtigt, da der er nogle mørketal, og de mørketal indikerer, uanset at politiet forsøger at være meget grundige med hensyn til at registrere, at der alligevel er en anden opfattelse hos dem, som er ofre, og som selv mener at have været udsat for en hadforbrydelse.

Men det drejer sig ikke alene om mennesker med jødisk baggrund. Det drejer sig om mennesker, som har et handicap, det drejer sig om hjemløse, om socialt udstødte; det drejer sig om en mangfoldighed af mennesker. Og derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi får lavet den kortlægning, at vi får skabt noget forebyggelse, og at vi også går skridtet videre og taler om det, som jeg også nævnte i min tale, altså at vi alle sammen har et ansvar. Vi har alle sammen et ansvar for at sige fra, og når der bliver sået et kim til noget, som kan udvikle sig hos andre, skal vi tage ordet og sige: Det der er ikke i orden. Og det er ikke i orden, hvis der bliver sået frø i folks hoveder, i børns hoveder, som handler om, at der er en bestemt logik, i forhold til at der er nogle, der er skurke, og nogle, der er ansvarlige. Uanset hvem der er ansvarlig i forhold til hadforbrydelser, uanset hvem gerningsmændene er, og uanset hvad motiverne er, skal vi være fælles om at tage afstand fra det. Det synes jeg at vi burde være enige om.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Jamen i forhold til alt det, ministeren har sagt, hvor er argumentet for ikke at stemme for det forslag til vedtagelse, der ligger? Det forstår jeg simpelt hen ikke. For hvis man stemmer for det forslag til vedtagelse, som ligger fra bl.a. Dansk Folkepartis side, forhindrer det jo ikke, at man gør alt muligt andet. Det understreger sådan set bare, at det her er en særlig problemstilling, og noget af det, der gør den her problemstilling særlig i forhold til andre problemstillinger, som kan være nok så relevante – det siger jeg ikke at de ikke er – er jo, hvis vi er nået helt derhen, hvor vi jo så faktisk *er* nået hen, hvor der er skoleledere, som føler sig nødsaget til at sige til forældre, der har jødisk baggrund, at deres børn ikke kan gå på skolen. Så mener jeg faktisk, at det er en særskilt problemstilling og en meget alvorlig problemstilling, og den fortjener også særskilt politisk opmærksomhed.

Så jeg vil sige til ministeren: Stem for det forslag til vedtagelse, så vi kan komme videre.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 18:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu har eksemplet med skolelederen på Nørrebro været nævnt flere gange. Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det udsagn blev trukket tilbage. Men når jeg ikke har nævnt det tidligere i debatten, er det, fordi jeg sådan set ikke betvivler, at der godt kan være nogle derude, som tænker, at det ikke er et rart sted at være, eller at det kan være utrygt. Derfor har jeg ikke bragt det på bane.

Men når det kan være utrygt, kan det også skyldes mange andre ting, og det kan også skyldes den befolkningssammensætning, der er, og som forskellige grupper måske ikke vil opleve som værende særlig tryk. Derfor er det, der er vigtigt for os, at få fremmet sameksistensen, få fremmet dialogen, få skabt den samme tillid i alle børns hjerter til, at når vi er medlem af det danske fællesskab, det danske samfund, passer vi på hinanden, og her er det o.k. at være forskellige, have forskellig baggrund, have forskellige guder eller ikke have nogen.

Men vi skal opføre os ordentligt, og derfor skal vi slå ned på intolerant adfærd, uanset hvem der har den, uanset hvem gerningsmændene er, uanset hvem der hvisker de her børn noget i øret. Vi har alle sammen et ansvar for at sige fra, når vi møder tale, som vi kan være bekymret for kan føre til, at mennesker, som måske opfatter tingene forkert, får en eller anden opfattelse, som kan være meget hadefuld.

Det ansvar vil jeg gerne påtage mig, og det synes jeg vi skal gøre i fællesskab. Vi har, som jeg har nævnt i min tale, i regeringen en hel masse forskellige undervisningsinitiativer, vi har kortlægning, vi har arbejdet med SSP. Vi gør meget på det her område, men vi gør det ikke alene rettet mod den jødiske befolkning; vi gør det med et mere bredt sigte, og sådan synes jeg at det skal være.

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Dermed er forhandlingen slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 14. maj 2013.

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelse for ledige på dagpenge.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.
(Fremsættelse 05.04.2013).

Kl. 18:43

Kl. 18:40

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er social- og integrationsministeren, der i dag også fungerer som beskæftigelsesminister.

Kl. 18:40

(Beskæftigelsesministeren (fg.))

Karen Hækkerup (fg.):

Enhedslisten foreslår, at alle ledige skal have ret til 1 års betalt uddannelse på dagpenge efter de samme regler, som gælder for den særlige uddannelsesordning. Den særlige uddannelsesordning er en midlertidig ordning, som giver de mennesker, som opbruger deres dagpengeret i perioden fra den 30. december 2012 til den 30. juni 2013, ret til uddannelse med særlig uddannelsesydelse i op til 6 måneder efter det tidspunkt, hvor de har opbrugt dagpengeretten. Uddannelsen skal give et målrettet og sammenhængende kvalifikationsløft, som styrker den enkelte lediges muligheder for at komme i job. Man skal stå til rådighed og aktivt søge job, mens man er omfattet af ordningen.

Regeringen arbejder målrettet på at få indrettet beskæftigelsesindsatsen, så ledige, der har brug for opkvalificering, rent faktisk kan få et uddannelsesløft i deres ledighedsperiode. For de ledige, der har brug for det, skal indsatsen fokusere på at give den enkelte ledige nogle bedre kvalifikationer og derigennem hjælpe den ledige til flere jobmuligheder og til at stå styrket på arbejdsmarkedet fremover.

For de ledige, som allerede har tilstrækkeligt med kvalifikationer, skal indsatsen derimod have fokus på job. I den eksisterende lovgivning er der allerede en række muligheder for, at jobcentrene kan give de ledige tilbud om opkvalificering. Tilbuddet skal gives på baggrund af en konkret vurdering af, om opkvalificering vil bringe den enkelte ledige tættere på arbejdsmarkedet. I dag er beskæftigelsesindsatsen ikke i tilstrækkelig grad med til at understøtte, at de ledige, der har brug for det, opkvalificeres.

Som bekendt har regeringen bebudet, at Danmark skal have en ny beskæftigelsespolitik. Regeringen har derfor igangsat et udredningsarbejde af hele indsatsen for ledige. Der er nedsat en ekspertgruppe til at lave et udredningsarbejde, som skal danne grundlag for en reform af den samlede beskæftigelsesindsats, hvor der er et mere målrettet fokus på opkvalificering. Målet er, at den aktive beskæftigelsesindsats skal bidrage til at bringe den enkelte ledige i varig beskæftigelse hurtigst muligt – det kan bl.a. være gennem relevant opkvalificering, hvis det er det, der skal til, for at den enkelte ledige står bedre rustet til at opnå varig beskæftigelse på fremtidens arbejdsmarked. Ekspertgruppen fremlægger en rapport med anbefalinger i løbet af efteråret, og på baggrund heraf vil regeringen komme med konkrete forslag til ændringer i indsatsen.

Regeringen er enig med Enhedslisten i, at de ledige, der har brug for det, skal hjælpes til at få et uddannelsesløft og hjælpes til at få de kvalifikationer, der efterspørges på fremtidens arbejdsmarked. Men det skal ske, uden at det samtidig fører til, at ledige, som ikke reelt har brug for yderligere kvalifikationer, fastholdes i ledighed og trækkes ud af arbejdsmarkedet. Regeringen er altså med andre ord enige i formålet med Enhedslistens forslag, men ikke enige i midlerne. Og på den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 18:43

Christian Juhl (EL):

Tak for de pæne ord – i hvert fald på de områder, hvor de var pæne.

Jeg vil gerne have uddybet, hvad regeringen mener. De taler nemlig meget ofte om det, de kalder at skulle give uddannelse, for at den enkelte ledige kan komme i arbejde *hurtigst* muligt. Er der slet ingen kvalitetskrav fra regeringen, så vi kan få en langtidsholdbarhed? Lad os nu sige, at der er ti ledige, og de ni af dem kan svejse, og så er der én ledig, der ikke kan. Hvis vi giver ham et svejsekursus, kan han selvfølgelig også få et job som svejser, men hvis vi gav de ni af de ti ledige en uddannelse som f.eks. smede, kunne det være, at de om 10 år også ville være omstillingsparate og have så meget generel uddannelse, at de ville være meget mere mobile i fremtidens samfund, når der kommer beskæftigelse igen. Det er, som om man fokuserer meget stramt på den kortest og hurtigst mulige uddannelse. Det er jo et systemskifte – i hvert fald i forhold til Socialdemokraterne og SF's holdning til uddannelse.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 18:44

(Beskæftigelsesministeren (fg.))

Karen Hækkerup (fg.):

Nu er jeg jo ikke er ressortminister, men som jeg hører det, tror jeg egentlig, at jeg er meget enig med Enhedslisten i den betragtning, at vi skal gøre det bedre i forhold til at give folk de kvalifikationer, de har brug for. Derfor nævnte jeg også i min tale, at beskæftigelsesindsatsen i dag ikke i tilstrækkelig grad er med til at understøtte, at de ledige, der har brug for det, bliver opkvalificeret. Det er derfor, vi har brug for en ny beskæftigelsesindsats med et mere målrettet fokus på opkvalificering. Derfor – og det nævnte jeg også i min tale – har regeringen igangsat et udredningsarbejde af hele indsatsen over for ledige, og vi har nedsat en ekspertgruppe, som skal lave udredningen, der skal danne grundlag for, at vi kan lave en reform af den samlede beskæftigelsesindsats.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:45

Christian Juhl (EL):

Jeg synes, det er fint, når der er udredninger og alle de der ting, men i øjeblikket har vi 160.000 mennesker, som i lange perioder af deres arbejdsløshed ikke får en opkvalificering. Den der grundlæggende idé med det dobbelte uddannelsesløft mærker de ingenting til, og nogle af dem går i 2 år, 2½ år, 3 år og endda helt op til 4 år og kunne i den periode have fået en systematisk uddannelse, som måske ikke kunne have bragt dem i arbejde lige i øjeblikket, hvor der er krise, men i hvert fald forberedt dem på, at de, når opsvinget kommer igen, stod endnu mere klar, end de gør nu. Det, jeg synes vi skal fokusere på, er, at vi også kan gøre det her og nu. Vi behøver ikke vente på nogen udredning; vi ved lige præcis, hvordan det her kan klares. Tilsyneladende har forårets aktiviteter vist, at nogle af vores uddannelsesinstitutioner jo er fuldt ud klar og trimmet til at tage imod dem, så hvorfor i alverden lade de ledige gå ledig og søge arbejde, når de kunne blive bedre til at passe et arbejde?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

(Beskæftigelsesministeren (fg.))

Karen Hækkerup (fg.):

I den gældende lovgivning har vi allerede mulighed for igennem jobcentre at give de ledige et tilbud om opkvalificering, og det tilbud skal netop gives på baggrund af en konkret vurdering af, om opkvalificeringen vil bringe den enkelte ledige tættere på arbejdsmarkedet.

Når det så er sagt, nævnte jeg også i min tale og i mine tidligere svar, at regeringen har nedsat en ekspertgruppe, der skal give et bud på en udredning af, hvordan en ny beskæftigelsespolitik kan se ud. Jeg forventer – og det gør regeringen – at den indsats, som den ekspertgruppe så vil pege på, vil føre til et markant løft i kvaliteten for de ledige, som har brug for samfundets hjælp.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Venstre, hr. Hans Andersen.

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det.

Som ministeren netop beskrev beslutningsforslaget, handler det jo om et forslag fra Enhedslisten om ret til uddannelse for ledige på dagpenge. Jeg vil indlede med at sige, at det kan Venstre ikke støtte, og jeg skal også hilse fra De Konservative og sige, at de heller ikke kan støtte det her beslutningsforslag.

Som ministeren også redegjorde for, foregår der faktisk en indsats på beskæftigelsesområdet allerede i dag. Vi bruger omkring 20 mia. kr. på vores beskæftigelsespolitik, hvis vi også tager de ressourcer med, som vi bruger på medarbejdere ansat i vores jobcentre. Så vi bruger rigtig mange penge på vores beskæftigelsespolitik, og her handler det jo sådan set om, at vi bruger de ressourcer endnu bedre, således at vi lykkes med at få de ledige tilbage i job. Der er ledige, der har uddannelse, og de skal have fokus på at finde et job. Så er der ledige, som skal have et uddannelsesløft, og der er jo altså tilbud allerede i dag om opkvalificering, hvis der er et job i den anden ende, og det synes vi er udmærket.

Men vi er sådan set meget enige i, at der er brug for, at man får bearbejdet det her område meget grundigt, og vi ser også frem til, at der kommer forslag til måder, hvorpå man kan få en mere effektiv beskæftigelsespolitik. Så samlet set kan vi ikke støtte det her, og vi ser frem til, at vi til efteråret kan få nogle gode forslag til en forbedring af vores beskæftigelsesindsats her i Danmark.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Christian Juhl (EL):

Nu har jeg 40 års erfaring med om ikke at være arbejdsløs, så i hvert fald at kende arbejdsløse, og jeg har også selv være arbejdsløs i en periode. Det var nok før ordførerens voksenperiode, men jeg kan fortælle, at da jeg var arbejdsløs, fik jeg chancen for f.eks. i et halvt år at lære at arbejde med metal. Det gav intet arbejde, og så sagde arbejdsformidlingen, som det dengang hed: Tag du at skifte over til bygge og anlæg, der må du gå endnu et halvt år. Det gav mig arbej-

de, og begge dele gav mig kvalifikationer, som gjorde, at jeg kunne søge her og der. Om vinteren søgte jeg på fabrikkerne, og om sommeren søgte jeg på byggepladserne, og jeg havde stort set arbejde bagefter, bl.a. fordi jeg fik den mulighed for at tage mig 1 års uddannelse.

Jeg kan forstå, at blandt Venstrefolk er det først og fremmest pisk, der er god. Altså, hvis man kan piske folk, skal de nok bestille noget. Der tror jeg, at hvis man kan gøre dem klogere og dygtigere, så skal man bare se effektivitet på det danske arbejdsmarked. Pisker duer ikke mere, den hørte til i 1930'erne eller før den tid. Derfor vil jeg gerne opfordre til at nytænke i Venstre.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Hans Andersen (V):

Jeg tror, det handler om både pisk og gulerod i beskæftigelsesindsatsen. Det handler også om, at vi i hele vores uddannelsessystem sørger for, at de unge mennesker får en uddannelse, de kan bruge til noget, når de er færdige med folkeskolen og gymnasiet osv. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg sådan set ikke støtter synspunktet fra Enhedslisten om, at vi skal vende tilbage til 1990'erne, hvor man kunne gå på dagpenge i adskillige år og sådan set blive koblet af. Det, jeg lytter mig til, at Enhedslisten en gang imellem siger, er: Vi er sådan set tilfredse med, at man kan gå i mange, mange år på dagpenge. Det er ikke nogen hjælp.

Vi skal sørge for, at folk kommer i beskæftigelse hurtigst muligt. Så er der jo også mulighed for at blive opkvalificeret, og der er jobrotation, for bare at nævne et tiltag, som vi kunne gøre meget mere ud af her i Danmark.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Christian Juhl (EL):

Nu kan jeg jo ikke forhindre, at ordføreren hører det, han vil høre. Uanset om jeg råbte det højt eller brugte et andet sprog, hjalp det nok ikke.

Det her drejer sig om 1 års uddannelse, det drejer sig ikke om at gå i mange år. 1 års uddannelse drejer det sig om, fordi 1 år er en rigtig god investering. Og det drejer sig ikke om at koble arbejdsløse af, det drejer sig om at koble arbejdsløse på, og det drejer sig om at give arbejdsløse en ret til uddannelse.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ordføreren ville have sagt, hvis der var nogle myndigheder, som ville bestemme, hvilken uddannelse ordføreren havde det privilegium at kunne vælge, da han var ung. Det er jo det, det drejer sig om, nemlig at give ret til uddannelse og valgfrihed og dermed frigøre kræfter hos mennesker i stedet for at give dem pisk og gulerod, som om det var en eller anden flok køer, man trak hen over græsmarken. Det er mennesker, som man skal have udviklet til at være dynamiske og yde en ekstra indsats og være endnu dygtigere på arbejdsmarkedet, og derfor drejer det sig om at give dem ret til uddannelse.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:52

Kl. 18:55

Hans Andersen (V):

I Venstre er vi sådan set optaget af, at flest mulige kommer ud på arbejdsmarkedet, og at flest mulige er i beskæftigelse. Det er jo også derfor, at vi sammen med regeringen har lavet en vækstplan og har lavet en skattereform. Det er da for at få vækst i det her samfund.

Vi kan så se, at Enhedslisten også her i dag, tirsdag, fremsætter en række forslag, der i princippet handler om at begrænse arbejdsudbuddet. Det bidrager ikke til væksten i Danmark, det gør det altså ikke. For det er job, der skal til. Der skal være job i den anden ende, og den største hjælp til de ledige i øjeblikket er da at få skabt nogle flere job i Danmark, og ikke, som Enhedslisten har fremsat forslag om både i sidste uge og i denne uge, at man kan forblive ledig i længere tid.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 18:53

(Ordfører)

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Det vigtigste, vi som politikere kan gøre for de mennesker i vores land, der ikke har noget arbejde, er at sikre, at de får et. Det må altid være vores hovedprioritet. Men vi deler i Socialdemokratiet sådan set Enhedslistens tro på, at vi skal bruge de der perioder, hvor folk går arbejdsløse, fordi der ikke er noget arbejde at få, til at opkvalificere dem og uddanne dem og gøre dem klar til et nyt arbejde – særlig de mennesker, der arbejder i brancher, som er på vej ud af vores land, eller hvor det også i fremtiden bliver sværere og sværere at finde noget at lave. De skal opkvalificeres, så de kan skifte spor, så de kan komme over i noget andet og komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Derfor investerer vi jo også i uddannelse, og vi har sammen med Enhedslisten haft et virkelig, virkelig godt samarbejde, hvor vi har lavet en indsats, hvor vi netop går væk fra pisker, vi går væk fra de der håbløse initiativer i vores beskæftigelsessystem og over til noget, der rent faktisk giver nye kompetencer. Vi har fjernet loftet over 6 ugers selvvalgt uddannelse, vi har investeret generelt i voksen- og efteruddannelse, vi har lavet en stærk indsats for ordblinde voksne, og vi har f.eks. også skaffet flere pladser til voksenlærlinge. Det er rigtig, rigtig vigtige initiativer, når man tror på, at det er uddannelse, der skal til, og at der også senere i livet skal være brug for og plads til at lære nye ting og komme videre på nye arbejdspladser.

I forhold til den konkrete indsats i vores beskæftigelsessystem er det jo en større maskine at få lavet om. Det er også derfor, som ministeren allerede har været inde på, at der er sat et udredningsarbejde i gang. For vi deler jo i Socialdemokratiet og Enhedslisten bekymringen om, om vi nu også gør det bedst muligt for vores arbejdsløse i øjeblikket. Og vi deler den nagende følelse af, at der nok er noget, vi kunne gøre bedre og få mere for pengene ved, og derfor er det her udredningsarbejde også vigtigt. Men lad os nu lige give det tid, og lad os tage den der samlede diskussion under et. Det synes jeg vil være fornuftigt, når vi senere på året får deres konklusioner. Det arbejde er i gang, og Socialdemokraterne kan derfor ikke støtte forslaget, som det foreligger.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort kommentar. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Christian Juhl (EL):

Nu lytter jeg jo altid med stor opmærksomhed, når fru Ane Halsboe-Jørgensen holder et oplæg, især i den her tid hvor vi nærmer os en helt særlig dato, som ikke er fru Ane Halsboe-Jørgensens fødselsdag, men den 1. juli, hvor det jo er alvor for ret mange arbejdsløse. Derfor er det jo rigtig spændende at høre om regeringens signaler om, at man så vil tage andre initiativer. Kan fru Ane Halsboe-Jørgensen sige noget om, om regeringspartierne er i gang med at gøre sig nogle overvejelser, som ikke skal diskuteres til efteråret, men som kan nå at blive realiseret inden den 01.07., fordi så synes jeg, at det er meget, meget interessant. I øvrigt var jeg glad for at høre om de enkeltelementer.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:56

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Men den snak er hr. Christian Juhl og hr. Christian Juhls parti jo selv inviteret med til, så det er jo så nemt. Vi har jo en fælles aftale og et håndslag på, at vi inden for ganske kort tid skal evaluere situationen og de initiativer, vi i fællesskab har taget for vores arbejdsløse i den seneste tid.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:56

Christian Juhl (EL):

Nå, så må vi jo vente på det. Så vil jeg gerne spørge lidt mere konkret. Lad os tage et enkelt element ud. Vi har fjernet loftet over 6 ugers uddannelse. Mener ordføreren, at 6 ugers uddannelse er nok for ledige, eller skal vi også løfte loftet over, hvor mange uger, man kan tage?

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:57

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Jeg tror, det er meget forskelligt for den enkelte. Jeg har set talrige eksempler på folk, der på 6 uger lige kan få det løft, der skal til for at være parat til det job, der er derude, og hvor det er fuldt tilstrækkeligt. Og så er der andre sammenhænge, hvor man måske skal helt ud at skifte spor. Det er jo også derfor, vi i fællesskab har haft så meget fokus på f.eks. voksenlærlinge osv., fordi det skal der også være plads til. Det er meget forskelligt, hvor meget den enkelte har brug for. Jeg tror, vi skal kunne rumme det hele i vores system, men der er ingen tvivl om, at de 6 uger er tilstrækkeligt for mange, og at det gør en stor forskel, at den mulighed er der og nu også uden maksimalt loft over, hvor meget det må koste.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:58

Kl. 19:02

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her forslag, som Enhedslisten kommer med, er, som jeg læser det, et forslag om, at man, når man har gået 2 år på dagpenge og mister dagpengene, kan gå på dagpenge i yderligere 1 år, bare man tager uddannelse. Jeg er så ikke helt klar over, hvad det er for nogle uddannelser af 1 års varighed, hr. Christian Juhl tænker på, men jeg kunne forstå, at det kunne være en kombination af flere forskellige kurser inden for det ene år.

Det er jo en diskussion, der har været oppe før. Der har været et ønske fra fagforeningerne om, at man kunne tage uddannelse på dagpenge, og de har også haft et ønske om, at man kunne tage en faglig uddannelse, der varer 3½ år, på dagpenge. Det er det så ikke her.

Vi synes, det er prisværdigt, at Enhedslisten kommer med det ene forslag efter det andet, men det, der kan undre i hvert fald os i Dansk Folkeparti, er, at der for mange af de her forslag gælder, at der ingen opgørelse er over, hvad det vil koste at finansiere dem, for det er ikke helt gratis. Det er også svært for os at bedømme, hvor mange der eventuelt vil kunne gøre brug af det her forslag.

Med hensyn til uddannelse har vi jo i forvejen en ordning med, at hvis man har udsigt til at få et job, kan man få en uddannelse i det, der er behov for, for at kunne varetage det job. Det ligger der aftaler om i dag, og den ordning synes vi jo skulle bruges noget mere. Men generelt vil det være oplagt for Enhedslisten at tage det her med til forhandlingerne med regeringen. Vi har lige hørt, at der kommer forhandlinger med Enhedslisten før sommeren om, hvad der skal ske efterfølgende, og det vil jo være oplagt for Enhedslisten at tage forslaget med der. For vi mener jo, at det er for stort et forslag at komme med som beslutningsforslag. Det skal jo forhandles på plads, fordi der også skal findes økonomi til det, og derfor mener vi da i hvert fald, at det er oplagt, Enhedslisten tager det med til disse forhandlinger.

I Dansk Folkeparti kan vi ikke støtte det her forslag, og vi mener heller ikke, at man skal ind på det med, at det mere er reglen end undtagelsen, at man går på dagpenge i 2 år og så tager 1 års uddannelse på dagpenge. Det er ikke det, der er hensigten med den indsats, der skal gøres på arbejdsmarkedet. Den indsats, der skal gøres, skal være sådan, at vi siger, at når der er et job, skal man også være klar til at give det uddannelsesløft, der er behov for, for at kunne bestræbe jobbet, om det så er i 6, 8, 12 eller 20 uger. Det er ikke det, der spiller ind, hvis man har en aftale om, at man kan få et job.

I den forbindelse så Dansk Folkeparti gerne, at vi så kom af med 6 ugers selvvalgt uddannelse, for det er langt fra noget, der giver job. Selvfølgelig er der nogle, der kan nøjes med 6 ugers kursus, der er også nogle, der kan nøjes med 4 ugers kursus for at kunne få et job, og det skal der også være plads til, og der mener vi også at der vil være behov for at nytænke arbejdsmarkedsuddannelserne. Der er behov for at lave om på arbejdsmarkedsuddannelserne, så de er mere målrettet det, der kan give et job.

Så med det som udgangspunkt kan vi ikke støtte forslaget, men vi vil anbefale Enhedslisten at tage det med til de kommende forhandlinger og så i den forbindelse får finansieringen på plads. Hvis Enhedslisten kan overtale regeringen til at være med på det her, så er det o.k., så er det jo det, der vil ske. Vi skal ikke gøre os kloge på, hvad regeringen vil i den forbindelse.

Kl. 19:02

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu har jeg jo tilsyneladende fået den opgave at være pædagogisk konsulent for Dansk Folkeparti. Det er en vanskelig opgave, vil jeg sige.

For 2 uger siden havde vi en debat om dele af dagpengelovgivningen, hvor hr. Bent Bøgsted næsten sagde det samme, nemlig at det ikke var en ting, som man kunne støtte. Ikke desto mindre blev jeg ringet op af en journalist i dag, der sagde, at den politiske ordfører for Dansk Folkeparti, hr. Kristian Thulesen Dahl, ville opfordre til, at de blev inddraget i forhandlinger om dagpengene, endda ændringer af lovgivningen. Så tænkte jeg: Det var da sjovt, at Dansk Folkepartis arbejdsmarkedsordfører havde sagt, at han ville stemme imod det, da jeg fremlagde det i forrige uge.

Jeg ved jo så ikke, hvad der sker i næste uge med det her forslag, men for at rette fejlene vil jeg sige: Det er 1 års uddannelse inden for dagpengeperioden. Det drejer sig om, at man tager uddannelse, hvis der er andre, der kan tage jobbet imens. Hvis ikke der findes nogen, der præcis kan fylde et job ud, må den uddannelsessøgende eller den, der er på uddannelse, selvfølgelig gå ud af uddannelsen og gå ind og passe arbejdet. Det står også i forslaget, og det er jo i øvrigt ikke nyt stof. Nu tror jeg, vi er næsten lige gamle, ordføreren og jeg, og derfor kan vi huske, at vi i 1990'erne, da Socialdemokraterne regerede i landet, havde sådan en ordning.

Kl. 19:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:03

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skulle lige se, om det var det rigtige beslutningsforslag her, for når jeg læser den tekst, der er på forsiden, kan jeg se, at der står:

»[...] inden for samme rammer som loven om forsørgelse og uddannelse (lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret [...])«.

Så siger hr. Christian Juhl, at det er *inden for* dagpengeperioden, inden for de 2 år. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen.

Så har jeg en rettelse til hr. Christian Juhl vedrørende det fra sidste uge – og den var jeg for øvrigt også ude med i går: Det er en masse gode beslutningsforslag, som Enhedslisten kommer med, men de skal indgå i et samlet hele, og det er der, jeg siger, at de kan indgå i en reform af dagpengesystemet, hvor man laver hele systemet om. Det er det, hr. Kristian Thulesen Dahl har henvist til. Det var også det, jeg nævnte i forbindelse med forhandlingerne i forrige uge – at det skulle indgå i et samlet hele.

Der vil Dansk Folkeparti da gerne være med til at forhandle en ny dagpengereform på plads, hvis vi ellers kan blive inviteret til det af regeringen. Det er slet ikke det, der er problemet, og der kan de her forslag da sagtens indgå som elementer. Der er rigtig meget indeholdt i dagpengesystemet, og det ved hr. Christian Juhl jo alt om. Der er mange aspekter i det.

Kl. 19:04

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:04

Christian Juhl (EL):

Ja, der er mange syge forklaringer på, hvorfor man ikke vil støtte enkeltforslag, og hr. Bent Bøgsted skal jo selv bestemme, hvad for nogle argumenter han bruger. Men det ville da være fremkommeligt, at man – hvis man havde lyst til at lave forlig her i Folketingssalen – så sagde: Ja, det der forslag var et godt element at tage med, det der

var godt, men det der duer ikke. Så ville man jo vide, hvor Dansk Folkeparti stod. Her ved vi ingenting, fordi de siger nej til alt det, som Enhedslisten foreslår, og Dansk Folkeparti skal jo sådan set også selv bestemme, hvad man siger nej til.

Men jeg vil bare sige, at det her forslag stort set er gratis. Forårets erfaringer indeholder netop det element, at vores uddannelsessystem er gearret til at give folk den her rettighed på visse områder – de skal trimmes på nogle andre områder. Det betyder, at hvis man giver folk ret og pligt til f.eks. uddannelse i et antal uger i løbet af en periode som i det her forslag, så kan det bygges ind i normale dagpengeperioder. Det er det, der er det geniale ved det.

Men da Dansk Folkeparti jo ikke ønsker at støtte det, hvordan pokker skal man så få en fornemmelse af Dansk Folkepartis ønsker, og hvorfor skulle man invitere Dansk Folkeparti med i forhandlinger om et dagpengesystem? Alene det faktum, at ordføreren for ca. en måned siden sagde til mig, at han ikke ville være med til at åbne loven op igen, men at han kun ville være med til at forlænge dagpengeperioden med ½ år, gør jo, at man ikke kan finde ud af, om det er noget værd at forhandle med Dansk Folkeparti.

Kl. 19:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:06

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, at hr. Christian Juhl sludrer lidt. Altså, Hr. Christian Juhl bliver ved med at sige: Inden for rammerne af dagpengene. Og når der så står »som har opbrugt deres dagpengeret«, er det jo 1 års dagpenge efter de 2 år, og så kan hr. Christian Juhl jo ikke komme og sige, at det stort set er gratis.

Problemet med mange af de beslutningsforslag, som Enhedslisten kommer med, og som Enhedslisten burde have taget op med regeringen i forbindelse med forhandlinger, men som Enhedslisten åbenbart ikke har magtet at tage op, er jo, at der ikke anvises nogen finansiering i dem. Det er sådan med spredhagl, i stedet for at man går samlet til regeringen og siger: Hør engang, regering, vi har de her ønsker, som vi skal have igennem – og så få det forhandlet på plads i stedet for at komme med alle de beslutningsforslag. Jeg ved ikke, hvor mange det bliver til, før vi er færdige, det kan godt være, det er oppe på 20 beslutningsforslag, eller 22, eller hvor mange det nu er. Dem kunne man taget samlet med til regeringen, som Enhedslisten jo sidder som støtteparti for, og som man virkelig har mulighed for at sætte tommelskrue på, og sige: Det her skal vi have igennem.

Det ville være den rigtige vej at gå med alle de forslag, som Enhedslisten kommer med, i stedet for at sprede dem ud på en masse beslutningsforslag.

Kl. 19:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 19:07

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand.

Det er regeringens politik, at de ledige skal opkvalificeres efter behov. Det er vigtigt, at vi bruger opkvalificering og uddannelse med omtanke, så vi siger ja til uddannelse og efteruddannelse til de personer, til de medborgere, som har brug for det. Omvendt skal de, som har de fornødne kvalifikationer, have den rigtige støtte og hjælp til at finde et job og helst et varigt job.

Først og fremmest handler den aktive arbejdsmarkedspolitik om at hjælpe de personer, som falder ud af arbejdsmarkedet, tilbage igen med en god og gedigen opkvalificeringsindsats eller rettene: Det er

den aktive arbejdsmarkedspolitik rolle i den såkaldte flexicuritymodel.

Det fungerer ikke helt optimalt i dag. Det erkender vi. Det handler vi også på. Der eksisterer allerede i dag en række muligheder for opkvalificering, f.eks. gennem ordinære uddannelsesforløb. Der er også muligheder for jobrotation. Jeg skal ikke undlade at nævne her i denne forbindelse, at de ledige også har ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Men vi kan gøre det bedre, og det er netop regeringens ambition med det udredningsarbejde, som er blevet søsat. Der er nedsat en ekspertgruppe, som anført af den tidligere skatteminister Carsten Koch skal se på, om vi får nok beskæftigelse for de penge, vi hvert år bruger på den aktive uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik. Så vi lægger op til et udredningsarbejde.

På baggrund af det udredningsarbejde vil regeringen komme med nogle konkrete anbefalinger til, hvordan vi så at sige får den aktive arbejdsmarkedspolitik til at køre længere på literen.

Det, der er vigtigt for regeringen, er, at vi hjælper de ledige, hvad jeg også var inde på i min tale, men at vi ikke fastholder de ledige længere end højst nødvendigt. På den baggrund vil jeg sige nej til Enhedslistens forslag.

Kl. 19:09

Formanden:

Hr. Christian Juhl, en kort bemærkning.

Kl. 19:10

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne kvittere for De Radikales indrømmelse af, at tingene kan gøres bedre. Det er et rigtig godt udgangspunkt for at komme videre, synes jeg. Det er jo dybest set politik, vi skal lave i den her sal, og i stedet for, at der bare er et udvalg af specialister, der kigger på det, kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad er egentlig Det Radikale Venstres bud på, hvordan vi gør flexicuritymodellen bedre og får den til at fungere optimalt, får den til at køre længere på literen? Ikke hvad der er Koch-udvalgets mulige forslag. Hvad er Det Radikale Venstres politik på det her område? Hvad er Det Radikale Venstres konkrete forslag på det her område?

Kl. 19:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:10

Nadeem Farooq (RV):

Det er et godt spørgsmål, og jeg er glad for, at spørgeren henleder opmærksomheden på det, for i den verserende debat har man det med at glemme at have fokus på selve indsatsdelen. Vi har gennemført en dagpengereform. Den kan ikke stå alene, for vi bliver nødt til også så at sige at gentænke vores indsatsdel.

Der mener jeg – og det er så mit syn på det – at vi skal se på, om ikke vi kan skrue ned for nogle af de bureaukratiske elementer, hvor man kan sige, at den der regelefterlevelse kunne der måske være mindre af, og så få mere fokus på en virksomhedsrettet og mere praktisk og pragmatisk indsats, så vi får de ledige hurtigere i varig beskæftigelse.

Kl. 19:11

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:11

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg spurgte egentlig om, hvad for nogle initiativer De Radikale ville tage. Altså, jeg har det sådan, at det kan godt ske, at vi kan få

nogle ledige ud i et halvt års arbejde ved hurtigere at skubbe dem derud, men hvis vi skal tænke på fremtiden, hvis vi skal udvikle Danmark, er det vel vigtigt, at vi tænker strategisk i forhold til uddannelse og ikke bare siger: hurtigst muligt ud hele tiden. Vi kan vel også en gang imellem sige – og vi har vel dybest set også råd til det med 150.000 arbejdsløse – at nu laver vi noget strategisk omkring uddannelse og siger: Jo bedre uddannelse de har, jo bedre kan vi også ruste os til tiden om 1, 2, 5 og 10 år. Eller er det helt uden for regeringens forståelse, at man kan tænke strategisk?

Der vil jeg gerne høre: Er det sådan, at det altid er myndighederne, der skal vurdere, om en ledig skal i uddannelse? Kan det ikke give sådan en mulighed for, at de ledige siger: Det her har jeg lyst til, det kunne være min mulighed, det ville skabe et bedre liv for mig, og det ville tilfredsstille nogle af mine drømme, og jeg ville være en meget, meget bedre borger på arbejdsmarkedet, hvis jeg fik lov til at tage den her uddannelse. Er det kun ovenfra, at man skal diktere og sige: Hvis du kan komme hurtigt på arbejde, skal du tage det her kursus? Skal der slet ingen rettigheder være for ledige?

Kl. 19:12

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:12

Nadeem Farooq (RV):

Jeg mener, at spørgeren især i den sidste del af spørgsmålet er inde på noget meget centralt, nemlig at vi skal forsøge at inddrage den ledige mere i beslutninger omkring uddannelse, så det ikke kun er et spørgsmål om, at den ledige skal bevilges uddannelse oppefra. Jeg mener også, at nogle af de perspektiver, der er, fra de forsøg, der bliver lavet med a-kasserne omkring den gode samtale, hvor man viser mere tillid til den ledige, har nogle perspektiver for sig. For jeg tror på, at den enkelte ledige jo har lyst til at få den fornødne uddannelse, sådan at man har den bedst mulige chance på arbejdsmarkedet. Og der tror jeg faktisk også, at den ledige har meget at byde ind med selv. Jeg tror faktisk meget mere på, at vi bygger de ledige og deres selvtilid op i stedet for kun at kontrollere dem. Så jeg mener faktisk, at der kunne vi godt finde fælles fodslag, og det mener jeg også der er perspektiver for i den fremadrettede indsats.

Kl. 19:14

Formanden:
Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Henning Hyllested (EL):

Hvorfor synes ordføreren egentlig ikke, sådan helt straight, at det er en rigtig god idé, at folk kan uddanne sig, f.eks. på dagpenge. Altså, den ledige går jo ledig alligevel og modtager dagpenge. Jeg har jo den opfattelse, at det er bedre med en uddannet ledig end bare en ledig, om jeg så må sige. Hvis man tager det sådan fuldstændig down to basics, som det hedder på dansk, hvorfor siger man så ikke: Jamen hvorfor er det ikke fornuftigt, at folk kan uddanne sig på dagpenge?

Der snakkes en del om, at vi skal bygge selvtiliden op og sådan noget. Jamen der er jo ikke nogen bedre måde at bygge selvtiliden op på, end hvis folk tager en uddannelse. Det er vi tilsyneladende enige om, jamen hvorfor så ikke give dem muligheden? De går ledige alligevel.

Kl. 19:14

Formanden:
Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Det her med uddannelse lyder også meget besnærende, jeg var lige ved at sige i længst mulig tid. Jeg tror bare, og det mener jeg også man kan få bekræftet ved forskellige undersøgelser på området, at hvis man ukritisk forlænger uddannelsesperioden generelt, vil flere blive fastholdt unødvendigt i ledighed og i mere langvarige ledighedsforløb, end godt er.

Den forrige spørger var inde på det her med, om folk skal hurtigst muligt ud. Det er ikke et spørgsmål om at sparke nogle folk ud på arbejdsmarkedet, overhovedet ikke, men det er også vigtigt, at man kommer ud på arbejdsmarkedet – og det er det, som er målsætningen for det hele – inden man sander til i langtidsledighed. For det er jo det, der er det mest kritiske, nemlig der, hvor man begynder at hænge fast i ledighed. Der tror jeg faktisk, at uddannelse kan være et rigtig godt redskab til at hjælpe de ledige, men vi skal finde den optimale mængde uddannelse for den enkelte, fordi for meget uddannelse også kan være med til at fastholde nogle i ledighed.

Kl. 19:16

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:16

Henning Hyllested (EL):

Vi er i hvert fald enige om, kan jeg høre, at det er rigtig godt med uddannelse. Hvorfor er man så ikke enig i, at det vil være en rigtig god motivation for mange til at tage en uddannelse, at de rent faktisk kan gøre det på de dagpenge, de får i forvejen? Det ville da være en klart medvirkende faktor til, at man ikke sander til i langtidsledighed. For der er en rigtig god, som det hedder på moderne dansk, motivationsfaktor i det.

Problemet, som vi vender tilbage til gang på gang, er jo: Jobbene er der ikke, og så længe jobbene ikke er der, er det vel egentlig ret godt at få uddannet folk. Og hvis det er en god motivation, at de faktisk kan uddanne sig på dagpenge, hvorfor så ikke, om jeg så må sige, score den gevinst, at det vil være et rigtig, rigtig godt bidrag til den aktive arbejdsmarkedspolitik, at man får uddannet arbejdskraften, så den er klar til at tage de job, der opstår, når opsvinget engang igen kommer.

Kl. 19:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:17

Nadeem Farooq (RV):

Jamen jeg stod her på talerstolen og nikkede til tre fjerdedele af spørgsmålet, indtil hr. Henning Hyllested sagde, at der ikke er job at få. Der er ingen tvivl om, at vi står over for en ekstraordinær svær situation i dansk økonomi, men der er jo faktisk jobmuligheder ude på arbejdsmarkedet. Det, der selvfølgelig er godt for dem, som allerede er indviet i jobfesten, dvs. dem, som allerede har solidt fodfæste på arbejdsmarkedet, er jo, at jobåbningerne især er til stor fordel for dem. Men det, vi skal gøre, og det, der er den store opgave, er at få flere af de langtidsledige, flere af dem, som er på dagpenge, og som står til at opbruge deres dagpenge, i spil til de jobåbninger. Det mener jeg må være opgaven.

Jeg er helt enig i, at hvis det var, at arbejdsmarkedet var helt frosset til, så kunne man måske godt have en eller anden overvejelse om at forlænge uddannelsesperioden, men det er jo ikke tilfældet. Derfor mener jeg faktisk, at uddannelse er rigtig godt, og at opkvalificering er godt, men hvis vi overgør det, fastholder det flere i ledighed.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 19:18

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

SF mener, at der er brug for en større uddannelsesindsats for arbejdsløse. Der er mange, der har brug for flere kvalifikationer, fordi det vil give dem en større chance for at få et job. Derfor er det fint, at Enhedslisten fremsætter forslag om bedre uddannelsesmuligheder, mens man er ledig.

Men som nævnt har regeringen nedsat et ekspertudvalg, der skal se på hele beskæftigelsessystemet, som trænger til voldsomme forbedringer, herunder skal udvalget også se på, om mulighederne for uddannelse for arbejdsløse skal forbedres, og på, hvordan det i givet fald kan foregå. Som nævnt vil det her ekspertudvalg komme med en konklusion til efteråret. Derfor må vi vente på den konklusion og derefter tage stilling til, hvad der skal ske, og derfor kan vi ikke stemme for forslaget, selv om vi i SF som sagt mener, at uddannelsesmulighederne for arbejdsløse bør opprioriteres.

Jeg vil i øvrigt også minde om, at der jo for ganske nylig er indgået et forlig om vækstplanen, både del 1 og del 2, og det første forlig om vækstplanen indeholder 1 mia. kr., fordelt over 4 år, til øget brug af voksen- og efteruddannelse. Det er jo udtryk for, at regeringen prioriterer, at der skal ske noget mere med hensyn til efteruddannelse og voksenuddannelse. Det gælder jo både folk i arbejde og folk, der er arbejdsløse.

Med hensyn til dem, der er i overhængende risiko for at falde ud af dagpengesystemet, skal Enhedslisten og regeringen jo snart mødes, og vi har på SF's landsmøde her i weekenden sagt, at selv om der er taget mange initiativer fra regeringens side, er der ikke gjort nok for at hjælpe dem, der bliver ramt af den 2-årige dagpengeperiode. SF forstår og deler derfor fagbevægelsens bekymring for de tusinde af arbejdsløse, der falder ud af dagpengesystemet, hvilke vi i SF ikke bare passivt vil se på. Det hedder det bl.a. i den udtalelse, vi har vedtaget.

Kl. 19:20

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 19:20

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg har også med stor spænding lyttet til SF's årsmøde, og jeg er da glad for den store erkendelse, der er blandt SF's årsmødedeltagere om behovet for, at der sker noget mere op til den 1. juli – det glæder jeg mig til. Jeg glæder mig også over den positive bemærkning om, at uddannelsesmuligheder for arbejdsløse bør prioriteres.

Jeg vil gerne høre hr. Eigil Andersens mening om, hvorvidt vi skal give arbejdsløse ret til at vælge, altså have en indflydelse på, hvad de skal bruge deres tid til, mens de er arbejdsløse, f.eks. at tage den uddannelse, som man har drømt om, eller f.eks. at forberede den uddannelse, man så kunne tage senere hen i livet.

Kl. 19:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:21

Eigil Andersen (SF):

Der bliver det spændende at se, hvad det her ekspertudvalg vil komme med i efteråret. Jeg vil sige, at jeg tror, man måske skal gå en anden vej end at give det totalt frit, men jeg tror til gengæld, man

skal løsne mere op for mulighederne. Og hvad mener jeg med det? Hvis vi nu et øjeblik tænker visionært og f.eks. tænker på, at der er en række ufaglærte, der har brug for at blive faglærte, så er det jo sådan, at en del af de her ufaglærte i forvejen har et vist branchekendskab, som de kan bygge på, og det betyder, at de måske kan blive faglærte i løbet af 1½ år. Det er noget, der tales om i fagbevægelsen. Og der er det klart, at med en 2-årsdagpengeperiode er det en meget stor mundfuld, hvis de 1½ år spiser af dagpengeperioden. Der tror jeg, at det på længere sigt – det er ikke noget, der kan laves lige nu – kunne være en god idé, hvis man sagde, at en sådan uddannelse fra ufaglært til faglært på 1½ år, som bliver bevilget af jobcenteret, i givet fald kunne tælle som en død periode i dagpengesystemet. Men det er altså en tanke og ikke et konkret forslag, der bliver fremsat nu.

Kl. 19:22

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:22

Christian Juhl (EL):

I forhold til den periode, hvor man er arbejdsløs, og hvor man intet arbejde kan finde, opfatter ordføreren ikke det som en bedre investering, at man får mulighed for at vælge den uddannelse, man nu kan nå, vel vidende at man selvfølgelig skal stå til rådighed, og vel vidende at der kan blive brug for en midt under den uddannelse? Er det ikke lidt for meget tomgang, at man bare går og venter og kun søger arbejde? Kunne tiden ikke bruges fornuftigere, sådan at man ikke kun havde de 6 uger, men at man reelt havde f.eks. 12 måneder, som man kunne råde over og bruge, hvis det overhovedet var muligt at få uddannelsessystemet til at passe dertil?

Kl. 19:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:23

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror, at det største udbytte af det her vil komme, hvis det er sådan, at det indgår i en jobplan. Men der mener jeg så til gengæld, at hvor det i dag er sådan, at der er mange arbejdsløse, som bliver mødt af et nej i jobcentrene – for det er de meldinger, jeg får fra en del arbejdsløse – bør vi konstruere et system, der gør, at den arbejdsløse i højere grad vil møde et ja i jobcentrene. Det har selvfølgelig også noget med økonomi at gøre, altså om der er penge til det, og der mener jeg, at det godt kan komme til at spille en stor rolle med den milliard kroner, der er afsat i vækstplanen til øget voksen- og efteruddannelse.

Kl. 19:24

Formanden:

Hr. Henning Hyllested, kort bemærkning.

Kl. 19:24

Henning Hyllested (EL):

Med hensyn til at den arbejdsløse skal mødes af et ja i jobcenteret, er hr. Eigil Andersen så ikke enig med mig i, at det faktisk skal være en retting, som den arbejdsløse kan møde op med? Så skal det ikke være noget med at komme med hatten i hånden eller noget i den stil. Det skal være en retting – jeg har ret til uddannelse – og så er springet jo sådan set nemt: Jeg kommer her, jeg er ledig, og jeg skal alligevel have dagpenge, så hvorfor kan jeg ikke få mine dagpenge med til den uddannelse, som jeg har ret til at tage? Det vil jeg gerne have hr. Eigil Andersens kommentar til.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:24

skridt for skridt og så se på, om jobcentrene og hele systemet kan udvise en større venlighed og større positivitet over for at bruge uddannelseselementet. Og det håber jeg at vi når frem til i efteråret.

Kl. 19:28

Kl. 19:24

Eigil Andersen (SF):

Altså, når jeg siger, at jeg tror, at man skal gå den vej, at man i højere grad skal lade den arbejdsløse mødes af et ja til uddannelse i jobcenteret, så ligger der selvfølgelig også i det, at jeg så forudsætter, at det skal godkendes i jobcenteret. Men det mener jeg, som jeg har prøvet at være inde på, så til gengæld har været styret alt for stramt, altså sådan som det har kørt hidtil. Og der bør siges ja i flere tilfælde.

I øvrigt lagde jeg også under et af de foregående indlæg mærke til, at der blev diskuteret, om det ikke skulle være sådan, at den arbejdsløse i højere grad skulle have indflydelse på, hvad der skete. Det mener jeg sådan set gælder generelt i forhold til jobcentrene, herunder i forbindelse med uddannelse.

Så jeg mener, at det skal styrkes, og at det bør man arbejde videre med. Jeg er meget spændt på, hvad det der ekspertudvalg kommer med af forslag. Men jeg tror, at man skal gå den vej, at det skal være en del af en godkendt jobplan.

Kl. 19:26

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:26

Henning Hyllested (EL):

Er hr. Eigil Andersen ikke enig med mig i, at en uddannet ledig til enhver tid faktisk er bedre end en uuddannet ledig, og at der derfor måske bør være en vis tolerance, med hensyn til hvad det egentlig er, den ledige gerne vil uddanne sig som, altså at der ikke skal være de der meget stramme tøjler fra jobcentrenes side, med hensyn til hvad man har brug for og ikke har brug for, fordi det under alle omstændigheder er med til at booste selvtilfiden og i øvrigt opkvalificere folk i det hele taget?

Derfor vil jeg stadig væk spørge: Er hr. Eigil Andersen ikke enig med mig i, at det er en rigtig god motivation, hvis den ledige kan stille sig op og sige: Jeg har for det første ret til at tage noget uddannelse, og for det andet kan jeg holde skindet på næsen, for jeg har mine dagpenge med mig til at uddanne mig for, i hvert fald i en periode? Er han ikke enig med mig i, at det vil medføre en voldsom opkvalificering af arbejdskraften, så den er klar, om jeg så må sige, til de ledige jobs, der forhåbentlig opstår, når opsvinget engang måtte komme?

Kl. 19:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:27

Eigil Andersen (SF):

Jeg er helt enig i, at hvis vi har et menneske – i det her tilfælde en person, der er arbejdsløs – som kommer og siger, at vedkommende frygtelig godt kunne tænke sig at uddanne sig til sådan og sådan, så er det en fantastisk god motivationsfaktor. Jeg mener, at det vil være af stor værdi, at vi på den måde får skabt et arbejdsløshedssystem, hvor der i højere grad bliver taget hensyn til det enkelte menneske, herunder det enkelte menneskes ønsker, frem for bureaukrati og fir-kantede regler, som i høj grad plager beskæftigelsessystemet i dag.

Men hvis man giver det helt frit, tror jeg også, at man kan forestille sig, at der kan blive valgt nogle uddannelser, som måske ikke er så hensigtsmæssige. Så jeg tror nok, det er en god idé at tage det

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:28

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. For det første synes jeg, det er underligt, at man kommer med et beslutningsforslag, som man ikke har finansieret. Vi ved ikke, hvad det her koster, og derfor bliver det jo svært at tage stilling til det. For det andet vil jeg sige, at erfaringerne fra 1990'erne om uddannelse af ledige jo ikke var entydigt gode. Mange blev fastholdt i uddannelsessystemet. Det var sådan set ikke til fordel for de ledige selv. Det medførte lavere anciennitet på arbejdsmarkedet og dermed en lavere livsindkomst. Det er også sådan, at uddannelse selvfølgelig kan være en god idé, hvis det medfører et job, altså at man ved: Hvis jeg får det her truckcertifikat, er der et job til mig, eller hvis jeg får det her svejsekursus, venter der et job i den anden ende. Så kan uddannelse selvfølgelig være en god ting. Men uddannelse for uddannelsens skyld er ikke nogen god ting. Så må det også være sådan, at ledige, som har kvalifikationer til at begå sig på arbejdsmarkedet, selvfølgelig skal blive og søge arbejde. De skal ikke sidde på uddannelsesbænken.

Så alt i alt er det her et forslag, som vi ikke kan støtte i Liberal Alliance, og vi mener sådan set heller ikke, at det er et forslag, som hjælper de ledige. For vi har ret mange erfaringer fra 1990'erne, hvor mange blev fastholdt i uddannelsessystemet. Det medførte, som jeg sagde, lavere anciennitet og lavere livsindkomst. Så selv om intentionerne måske er gode, viser erfaringerne, at det her ikke er den rigtige medicin. Tak.

Kl. 19:30

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu har jeg jo efterhånden lært, at hvis man skal imponere en akademiker, skal man bare spørge om noget med evidens. Det betyder, om der er bevis for det. Det ved ordføreren sikkert godt. Og jeg vil sige, at jeg endnu ikke har set – nu skal jeg bruge det rigtige udtryk – evidens for, at mange blev fastholdt i uddannelsessystemet i 1990'erne. Tværtimod var der mange, der fik deres livs chance og kom ud, og de har i dag fast arbejde og har haft det siden 1990'erne. Jeg kan nævne navnene på de første 300-400 stykker, som jeg personligt kender.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvor pokker ligger den evidens for, at mange blev fastholdt i uddannelsessystemet?

Kl. 19:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:30

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg mener, at Arbejdsmarkedskommissionen beskrev erfaringerne fra 1990'erne, men jeg vil meget gerne komme med det. Lige nu, på stående fod, kan jeg huske en bog, der er skrevet af Gunnar Viby Mogensen, forskningschefen i Rockwool Fonden gennem mange år. Jeg tror endda, at han er tidligere socialdemokrat. Men det er en gan-

ske anerkendt forsker, som har skrevet en bog, der hedder »Det danske velfærdssamfunds historie«, hvori han beskriver den politik, der blev ført i 1990'erne, herunder også uddannelses tilbuddene, der var dengang. Han beskriver ret indgående, at erfaringerne var, at mange blev fastholdt, og det var ikke til deres egen fordel.

Kl. 19:31

Formanden:

Christian Juhl.

Kl. 19:31

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu har jeg jo også lært, at der er forskel på erfaring og evidens, og at akademikere har en tendens til at nikke af vi andres erfaring. Jeg vil sige, at hvis der er skrevet en bog om, at der er erfaring for det, kan jeg jo så konkludere, at der ingen evidens er for, at nogen blev fastholdt i systemet dengang.

Så vil jeg gerne stille et personligt spørgsmål til ordføreren. Det er ikke for at være ubehøvet. Det er af ærlig interesse. Hvordan føles det, hvis man selv har fået en meget stor uddannelse, at stå og give karakterer og sige, at uddannelse for uddannelsens skyld ikke er nogen god ting, som ordføreren siger? Men hvis nu du og jeg har fået en uddannelse, vi ikke lige har brugt, så burde vi jo nok skulle betale pengene tilbage, hvis den påstand holder.

Jeg vil gerne høre: Er det ikke sådan, at hvis folk ikke i deres ungdom har fået sig en uddannelse, burde de vel have en eller anden ret til så at kunne løbe det ind og få en chance senere i livet, hvis ellers samfundet kan bruge det? Derfor mener jeg, at det er rigtig godt, at vi har uddannelse, som folk tager af lyst. Så lærer man mere. Men det er vel også godt at have et lille overskud. Altså, nu kender jeg ikke ordføreren uddannelse, men det kan være, at der er for mange af dem, og så har det måske været spildt, at ordføreren har taget den uddannelse, han har taget. Jeg mener: Kunne vi ikke godt have den der ret til uddannelse, som vi engang snakkede om?

Kl. 19:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:33

Joachim B. Olsen (LA):

Folk har vel også ret til uddannelse i Danmark. Man kan komme i gymnasiet, man kan komme på universitetet osv. Det er – i gæseøjne – endda gratis. Det er det jo så ikke. Man betaler i dyre domme for det. Men der er jo ret til uddannelse i dag. Men det her forslag, sådan som jeg forstår det, drejer sig om, at man, hvis man er ledig og på dagpenge, skal have ret til uddannelse. Jeg siger så, at det tror jeg ikke er en god idé, heller ikke for de arbejdsløse, idet der er erfaringer fra 1990'erne, der viser, at folk blev fastholdt i ledighed, ikke kom ind på arbejdsmarkedet, og det er ikke til nogens fordel. Og så kan jeg da som en ekstra bemærkning sige, at det er rigtigt, at jeg har fået en uddannelse og også har gået på universitetet, men den har ikke kostet skatteborgerne noget, da jeg gjorde det i et andet land.

Kl. 19:33

Formanden:

Hr. Christian Juhl. Nej, hr. Christian Juhl har været her en gang til. Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 19:33

Henning Hyllested (EL):

Det er sådan også lidt i forlængelse af den der diskussion om uddannelse for uddannelsens skyld og det der med, at man jo ikke skal fastholde folk i uddannelse. Jeg troede, at det allerstørste problem – det er det, jeg støder meget på – er det der med, at man søreme ikke

skal fastholde folk i ledighed. Jeg troede, at det lå os meget mere på sinde, og at det var det, det handlede om.

Er det ikke rigtigt, at manglende uddannelse jo da i høj grad kan være med til at fastholde folk i ledighed, og at folk uden uddannelse i stor udstrækning har den største risiko for at blive ramt af ledighed? Og er det ikke et langt, langt større problem at bekæmpe bl.a. med forslaget her ved at give en rigtig god motivation for at sige, at man tager en uddannelse, og at man faktisk samtidig kan sikre skindet på næsen, mens man tager i hvert fald dele af uddannelsen? Det troede jeg var et større problem, vi skulle konfrontere, end det at fastholde folk i uddannelse. Jeg ved ikke, om man sådan kan blive evighedsstudent i AMU-systemet eller sådan noget. Det har jeg ikke oplevet i hvert fald. Det er der, jeg har taget min uddannelse, skal jeg lige sige.

Kl. 19:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:35

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen uddannelse er en rigtig god ting. Det tror jeg ikke at der er nogen der er i tvivl om her, men jeg forholder mig bare til det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat i dag, og det går på uddannelse, hvis man er ledig, altså hvis man er på dagpenge. Nu synes jeg, at ordføreren sådan taler generelt om uddannelse, og der må jeg bare henvise til, at der er nogle erfaringer fra 1990'erne, og jeg kan forstå, at det her beslutningsforslag helt specifikt går ud på at genindføre den lovgivning, der var i 1990'erne. Der er en grund til, at den ikke findes mere, og det er, at man fik nogle negative erfaringer med, at folk blev fastholdt i ledighed. For de var jo ledige, de kom ikke ind på arbejdsmarkedet, og dermed gik de glip af anciennitet og fik dermed en lavere livsindkomst. Så den måde, det var bygget på i 1990'erne, var ikke ubetinget til de lediges fordel.

Kl. 19:35

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:35

Henning Hyllested (EL):

Jeg tog såmænd bare udgangspunkt i, og det kan jeg også forstå på ordføreren, at vi sådan set er enige om, at uddannelse er godt – som sådan et generelt udsagn. Uddannelse er godt, og så gælder det vel også om på alle mulige måder at motivere folk til at tage en uddannelse, allerhelst selvfølgelig en uddannelse, som umiddelbart kan føre til job, men det kan man jo aldrig sige på forhånd. Der kan vi sige, at hvis man tager et truckcertifikat, kan man nok få et job. Det kan også være, at det job først kommer om et år, fordi opsvinget først kommer om et år, og så kommer de der truckjob rundtomkring. Så det handler vel egentlig om at skabe den motivation, der gør, at folk overhovedet vil tage en uddannelse.

Der kan man selvfølgelig bruge pisk og gulerod, og jeg har fattet, at det her Ting i høj grad anvender pisk. Men her var jo mulighed for trods alt at sige, at her er også lidt gulerod. Det er egentlig ikke noget, der koster noget, for den ledige skal jo alligevel have understøttelse, er alligevel på dagpenge. Hvorfor så ikke bruge perioden og dagpengene til at få uddannet arbejdskraften til de job, der måtte komme?

Kl. 19:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:36

Joachim B. Olsen (LA):

Men jeg synes jo bare, at ordføreren blander tingene sammen, for det her forslag handler om – jeg har muligvis misforstået beslutningsforslaget – generel uddannelsesret til ledige, altså at man vil genindføre den lovgivning, der var i 1990'erne. Der må jeg bare henvise til, at der har man så nogle erfaringer, og de var ikke entydigt positive.

Så taler ordføreren om, at uddannelse kan være godt, hvis man ved, at det fører til et job – hvis man f.eks. har fået tilbudt et job og får at vide, at man skal have et truckcertifikat, eller hvis man har fået tilbudt et job og får at vide, at man skal tage det her svejsekursus. Så er det selvfølgelig ubetinget en god ting. Men jeg mener ikke, at uddannelse bare for uddannelsens skyld er en god ting, ikke når det handler om ledige, og det er det, det her beslutningsforslag handler om. Jeg mener, at ledige, der har kvalifikationer til at begå sig på arbejdsmarkedet, skal søge arbejde. De skal ikke over i uddannelsessystemet, de skal ikke have ret til at komme ind i uddannelsessystemet, hvis de har kvalifikationer i forvejen til at begå sig på arbejdsmarkedet. Det mener jeg sådan set bør være indlysende logik for de fleste mennesker.

Kl. 19:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Kl. 19:38

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg fandt det meget interessant at høre Liberal Alliances holdning til folk: Nogle skal arbejde, mens andre så skal have ret til at få en fin uddannelse i deres unge dage, hvis de ellers har hovedet til det. Jeg har det sådan, at alle mennesker i Danmark burde have ret til en uddannelse, og jeg tror, at det ville være rigtig godt for Danmark og ikke mindst for erhvervslivet, men tilbage til forslaget.

Nu prøver jeg at forklare stille og roligt, hvad forslaget skal sikre, så alle kan fange det, for jeg kan høre, at et par af ordførerne slet ikke har forstået forslaget, men det er måske, fordi man ikke var voksen eller dengang ikke var opmærksom på arbejdsmarkedet, da det her fungerede. Det var nemlig et relativt genialt forslag, som Nyrupregeringen havde fundet på på det tidspunkt. Nu kan jeg se, at formanden retter sig lidt op i stolen, og det er jo dejligt.

Forslaget skal sikre, at ledige får ret til 1 års uddannelse på arbejdsløshedsdagpenge, så de kan opkvalificere sig eller blive omskole – og ministeren bedes bemærke, at jeg sagde arbejdsløshedsdagpenge, og at jeg ikke sagde på kontanthjælpslignende forhold, som det er blevet tolket. Det er blevet et mantra i debatten om arbejdsløshed, at ledige er for dårligt uddannede. Det er en sandhed med mange modifikationer – det vil jeg medgive – og det kan man se af, at mange nyuddannede havner i ledighed. Selv højtuddannede nyuddannede havner i ledighed. Rigtigt er det derimod, at der aktuelt sker mange forskydninger i, hvilke uddannelser der efterspørges på arbejdsmarkedet. Vi står altså i en situation, der skriger på efteruddannelse. Derfor er det helt nødvendigt med en stærkere indsats for at uddanne folk, der under krisen er blevet skubbet ud af arbejdsmarkedet til arbejdsløshed.

Uddannelsesniveaet for de arbejdsløse er lavere end for arbejdsstyrken som helhed. Vi hørte jo også under debatten om kontanthjælp, at den er ekstremt meget lavere. Jeg tror, at det er helt op mod 90 pct., der ikke har en uddannelse af dem, der er på kontanthjælp. For uddannede er der et kraftigt behov for at blive faglært eller for at få en systematisk tillæring, hvis de skal leve op til arbejdsmarkedets voksende og forandrede krav. Der kan være mange grunde til, at

de pågældende ikke fik en uddannelse efter endt skolegang – det kan være økonomi, det kan være familiebaggrund, det kan være manglende modenhed osv. – men de står nu i en situation, hvor motivationen til at begynde en uddannelse er så meget større end før. For allerede uddannede faglærte, mellemuddannede eller højtuddannede er der et stort samfundsmæssigt behov for at efteruddanne og videreuddanne dem. Alene den teknologiske udvikling og produktionsmæssige organisering betyder, at man ikke kan forlade sig på den uddannelse, man en gang har gennemført.

Der er desværre ikke meget, der tyder på, at arbejdsgiverne løfter deres del af ansvaret. Det gælder både de offentlige og de private arbejdsgivere. Det er ærgerligt. Jeg vil gerne være med til at presse dem til at yde mere. I stedet er det de dårligst uddannede, der bliver prikket i fyringsrunderne. Det er alt for let og for billigt for arbejdsgiverne at sige: Dem, vi ikke kan se noget perspektiv i, prikker vi lige på skulderen og siger ud med dem, når vi alligevel skal fyre. Derfor er der så mange med for lidt uddannelse blandt de arbejdsløse.

Vores forslag bygger på den tanke, at man skal kunne bruge en arbejdsløshedsperiode til at indhente den forsømte uddannelse, videreuddannelse eller efteruddannelse. I praksis betyder det – og prøv nu at lytte lidt efter, for nu svarer jeg på en del af spørgsmålene – at man kan fritages for at stå til rådighed, mens man deltager i en uddannelse på op til 1 år. For os må forudsætningen gerne være, at andre arbejdsløse med samme kvalifikationer skal kunne besætte eventuelle ledige stillinger, der måtte dukke op undervejs. Det vil sige, at der skal være en kapacitet til at dække alle job på arbejdsmarkedet, så kan det her lade sig gøre. Den, der uddanner sig, får så at sige lagt sin ansøgning i bunden af stakken. Hvis der opstår en situation, hvor der ikke er en eneste arbejdsløs til rådighed til et ledigt job, må den pågældende jo afbryde sit uddannelsesforløb og gå ind og arbejde og så på et senere tidspunkt tage sin uddannelse.

Jeg vil sige, det er muligt, at det her forslag er fremmed for mange folketingsmedlemmer, men der må vel være enkelte fra regeringspartierne, der erindrer, at denne ret til uddannelse på dagpenge for langtidsledige faktisk eksisterede i midten af 1990'erne – jeg tror, at den hed § 62 B – og der er måske endda enkelte her i salen, der dengang stemte for den ordning. Jeg kan på det kraftigste afvise, at der er bevis for, at den ikke fungerede. Den fungerede enormt godt og var til stor glæde og tilfredshed for mange, mange ledige, der så fik en trøstperiode til at gå med at blive bedretillet på arbejdsmarkedet, og som fik en trøstperiode til at gå med at kvalificere sig til det, de måske havde drømt om hele livet, men som de aldrig havde fået en chance for, nemlig at begynde på noget uddannelse.

Ordningen blev kun afskaffet, fordi folk syntes, at den gammeldags metode at behandle arbejdsløse på er bedre, nemlig ligesom Venstres ordfører, der sagde, og nu oversætter jeg lidt frit: Vi behandler de arbejdsløse, ligesom vi behandler køerne derhjemme på gården; vi giver dem et rap i røven med pisken, eller også lokker vi dem med en roe, for det er de eneste to måder arbejdsløse og køer kan forstå på.

Det vil jeg gerne advare imod. Det er en gammeldags holdning at se på arbejdsløse på den måde. Hvis vi ikke ser på dem som dynamiske mennesker, der bare ikke har fået mulighed for at få en uddannelse, kan vi ikke udvikle vores samfund. Så bruger vi ikke den ressource, der faktisk går lige foran os, men som i dag ikke får lov til at bruge det. Derfor det her lille forslag, som ganske rigtigt af hr. Henning Hyllested blev omtalt som et meget billigt forslag, for folk skal jo i dagpengeperioden alligevel have deres dagpenge. Vi har skolerne stående, de er slet ikke fyldte endnu, og vi har rigtig, rigtig mange muligheder – det har vi set i det her forår – for at skolerne kan yde meget mere til vores ledige. Hvorfor pokker ikke benytte sig af det?

Kl. 19:44

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:44

Kl. 19:46

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Det var, fordi ordføreren bad om dokumentation og evidens, og så vil jeg citere Lars Skipper, som er seniorforsker i kommunernes og regionernes analyseinstitut KORA, som i 13 år har forsket i, hvordan uddannelsesaktivering såsom 6-ugerskurserne virker for at få de ledige i arbejde. Han siger, at alle evalueringer, der er lavet af uddannelsesaktivering, samstemmende viser, at effekten er negativ eller meget lille, og at den slet ikke står mål med de omkostninger, der er ved det, siger seniorforskeren.

6-ugerskurserne blev til i 1990'erne under Nyrupregeringen. I 2011 lavede Rambøll på vegne af Arbejdsmarkedsstyrelsen den eneste evaluering, der er lavet af 6-ugerskurserne, siden de blev indført. De konkluderede, at selvvalgt uddannelse, der ligger tidligt i ledighedsforløbet, fastholder ledige i ledighed. Der var lidt evidens.

Kl. 19:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:45

Christian Juhl (EL):

Var der et spørgsmål? Så vil jeg gerne svare på det. Hvis ordføreren spørger, om jeg er enig med den her professor om, at 6-ugerskurser ikke er sådan noget at råbe hurra for, så er jeg fuldstændig enig. Det er der ikke meget at hente i, 6-ugerskurser, især ikke i den model, som den forsker har kigget på. Nu kan han jo så begynde at kigge på, at vi får løftet loftet, så vi får de dyre kurser med, og hvis vi nu fik det her forslag med, så fik vi et helt års kurser med. Det tror jeg bestemt ville give en enorm effekt, især når vi laver det på de her betingelser. Jeg har netop understreget, at vi ikke er for, at folk skal fastholdes. Hvis der er noget arbejde, så skal de selvfølgelig tage det. Det tror jeg også at ordføreren forstod, ellers vil jeg gerne læse det op en gang til.

Kl. 19:45

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:45

Joachim B. Olsen (LA):

Er det sådan Enhedslistens generelle tilgang til politik, at den skal baseres på tro og ikke på viden? Og kan man bare forkaste al forskning, der bliver lavet?

Kl. 19:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:46

Christian Juhl (EL):

Der tror jeg ikke at Enhedslisten er hverken bedre eller ringere end andre. Vi vælger selvfølgelig de videnskabelige rapporter ud og prøver at bruge dem, hvor vi kan. Hvis der er en professor, der argumenterer for en, så kan man jo da nævne ham som sådan en slags ekstra argument. Ellers bruger vi vores sunde fornuft og vores erfaring. Det er der i hvert fald nogle af os der gør. Det bruger vi i vid udstrækning. Jeg har ved tidligere debatter prøvet at forklare, at det dybest set er den bedste måde at lave politik på, nemlig ved at sige: Jamen jeg har 40 års erfaring med kollegaer, der har været arbejdsløse, jeg ved godt, hvad det her handler om, og hvad der gavner dem. Det skal en eller anden teoretiserende professor ikke komme og forklare mig, det må ordføreren undskyldte.

Formanden:

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 104:**Forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelsesorlov.**

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

29) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 105:**Forslag til folketingsbeslutning om ret til forældreorlov.**

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 112:**Forslag til folketingsbeslutning om en solidarisk model for arbejdsfordeling.**

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

Kl. 19:47

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Social- og integrationsministeren som fungerende for beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:47

(Beskæftigelsesministeren (fg.))

Karen Hækkerup (fg.):

Tak for det.

Der er som sagt tale om tre beslutningsforslag, som behandles samlet, og som går under samme overskrift. Jeg kom til at tænke på hittet Back to the 80's, bortset fra at det så er back to the 90's, men ikke desto mindre er der tale om en hel masse ting, som man ønsker at komme tilbage til, som det var i 1990'erne. Enhedslisten ønsker for det første, jævnfør B 104, en genindførelse af uddannelsesorloven fra 1990'erne. Ordningen gav beskæftigede ret til 1 års uddannelsesorlov og ledige ret til uddannelsesorlov i op til 2 år med 80 pct. af dagpengene.

Målene for orlovsordningen var flere: at medvirke til at tage toppen af ledigheden og skabe større rotation på arbejdsmarkedet, at styrke voksen- og efteruddannelsesindsatsen og endelig at give de mennesker, der ønskede det, mulighed for at realisere en bedre tilværelse gennem orlov til uddannelse. Da orlovsordningen for ledige i 1998 blev erstattet af 6 ugers selvvalgt uddannelse, var det begrundet i et ønske om at målrette og effektivisere uddannelsesindsatsen for de ledige og i behovet for at øge arbejdsudbuddet.

Det er altid interessant at se på historien og måske også lære noget af den. På den anden side skal man jo heller ikke nødvendigvis gentage historien. Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved flere forhold i forbindelse med en overvejelse om at genindføre uddannelsesorloven. Først og fremmest vil jeg gerne bemærke, at ledigheden,

dengang den var på sit højeste i 1993, var på knap 12 pct. Der er altså stor forskel på situationen dengang og nu i dag, hvor ledigheden er på cirka 5,8 pct. Det er også værd at hæfte sig ved, at ordningen blev justeret i takt med den faldende ledighed. Dette skete i forbindelse med arbejdet med at målrette og effektivisere uddannelsesindsatsen for ledige. Orlovordningen for ledige blev i øvrigt ophævet i 1998 og erstattet af den ordning, vi i dag kender som 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Med beslutningsforslag B 105 vil Enhedslisten også gerne skruer tiden tilbage til 1990'erne, helt konkret tilbage til 1992, hvor forældrene havde kortere barsels- og forældreorlov i stedet for børnepasningsorlov, og det kan egentlig godt undre mig. Som bekendt blev reglerne om forældreorlov ændret i 2002. Her forlængede man forældrenes ret til at holde forældreorlov fra 10 uger med fulde barselsdagpenge til deling til en ret til fravær i 32 uger for hver forælder og ret til fulde barselsdagpenge i 32 uger til deling.

Netop som en konsekvens af den forlængede forældreorlov ophævede man samtidig muligheden for børnepasningsorlov, der gav ret til en orlovsydelse på først 80 pct., siden 60 pct. af højeste dagpengesats. Baggrunden for denne ophævelse var, at man nu havde givet forældrene ret til mere orlov med deres børn, både i form af ret til øget fravær og ret til i alt 52 ugers fulde barselsdagpenge. Jeg forstår B 105 således, at Enhedslisten ønsker, at der ud over de nuværende 52 ugers fravær med fulde barselsdagpenge yderligere skal være ret til orlov i et antal uger – i lov om børnepasningsorlov var det op til 52 uger – og dertil en ret til orlovsydelse på mellem 60 og 80 pct. af højeste dagpengesats. Til det vil jeg gerne sige to ting:

For det første mener regeringen, som jeg også tidligere har givet udtryk for, at den samlede orlovspærs længde på 52 uger med ret til fulde barselsdagpenge er både rimelig og tidssvarende. Derudover er orlovreglerne meget fleksible, fordi forældrene kan udstrække orloven over en længere periode ved at gå på nedsatte barselsdagpenge eller udskyde en del af orlovspærsen til et senere tidspunkt. Regeringen ser derfor ingen grund til at ændre på orlovspærsens længde, men har derimod et ønske om, at fordelingen af orloven på sigt kommer til at være mere ligeligt fordelt mellem forældrene – et ønske, som jeg ved at Enhedslisten deler i en sådan grad, at vi den 30. april andenbehandlede beslutningsforslag nr. B 35 om at øremærke 12 uger af barselorloven til fædre. Og det fører mig til mit andet forbehold:

Kl. 19:52

Jeg har nogle grundlæggende betænkeligheder ved forslagens ligestillingsmæssige konsekvenser, både generelt og på arbejdsmarkedet, for hvem forestiller Enhedslisten sig vil gøre brug af denne nye orlov? I forvejen tager kvinder langt den største del af forældreorloven. Det skyldes mange faktorer, og det er bl.a. det, som regeringens udvalg om øremærket barsel netop nu er ved at se på. Men én ting ved vi med sikkerhed: Familiens økonomi spiller en meget stor rolle, når der skal tilrettelægges orlov. En yderligere mulighed for orlov, nu på nedsatte dagpenge, vil derfor sandsynligvis ikke appellere til ret mange mænd. Og så er jeg tilbage ved mit spørgsmål: Hvem forestiller Enhedslisten sig vil gøre brug af mere orlov?

Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Vedrørende beslutningsforslaget – jeg skal nok gøre det superkort – om skraldemandsmodellen, der i sin enkelhed gik ud på, at fire personer delte tre personers arbejde og løn samt en persons understøttelse, vil jeg gerne sige, at det ikke skabte flere arbejdspladser. Det gav derimod nogle administrative udfordringer, eksempelvis når folk blev syge, skulle på barsel eller fandt nyt arbejde. Derfor var konklusionen på skraldemandsmodellen fra 1990'erne, at den ikke havde nogen indflydelse på beskæftigelsen, hvilket ellers var hovedformålet.

Når de ting er sagt om de tre beslutningsforslag, vil jeg gerne til slut slå fast, at regeringens politik er at skabe vækst og nedbringe ledigheden. Ledigheden skal nedbringes, ved at vi får skabt vækst og beskæftigelse i den private sektor, kombineret med en målrettet beskæftigelsesindsats, en indsats, hvor ledige, der har brug for opkvalificering, bliver opkvalificeret, og hvor ledige, som alene skal have hjælp til at finde job, får den fornødne hjælp.

Regeringen har fremlagt en ambitiøs vækstplan, som på sigt vil resultere i nye private arbejdspladser, og der er netop indgået en aftale herom, som ikke bare handler om at støtte op om beskæftigelsen ved at fastholde og skabe nye arbejdspladser i Danmark, men som også handler om at give arbejdsstyrken et markant kompetenceløft. Derudover har regeringen som bekendt bebudet, at Danmark skal have en ny beskæftigelsespolitik, og regeringen har derfor sat gang i et udredningsarbejde af hele indsatsen for ledige. Vi venter på en ekspertgruppe, som skal fremlægge en rapport med anbefalinger i løbet af efteråret.

Kl. 19:54

Formanden:

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 19:54

Christian Juhl (EL):

Tak for kommentarerne. Jeg kan kun sige, at bare fordi noget var godt socialdemokratisk tankegods i 1990'erne, skal man ikke bare vende ryggen til det, det er jo ikke så klogt. Enhver regering bør læse historien og sige: Er der noget af det, der er gået tabt, fordi vi i 10 år har haft en borgerlig regering? Så er det da værd at kigge på. Er der noget, vi også selv kom til at lave af fejl? Så er det også en rigtig, rigtig god idé at overveje, om det kan bruges i en kritisk situation som den her. Jeg kan bestemt anbefale også at overveje gode socialdemokratiske ordninger en ekstra gang.

Men ellers har ministeren ret i to ting. Den ene er, at ingen af de her tre forslag vil give mere arbejde. Alle tre forslag har netop det tilfælles, og derfor var det godt at sambehandle dem, at vi deler arbejdet. Det er en belastning at være arbejdsløs, og derfor er det en rigtig god idé, at vi skiftes til det. Det giver mindre belastning, og vi deles om den ulempe, der er.

Så er der en væsentlig indrømmelse, hvis jeg må få lov til at komme med den. Det er, at de ligestillingsmæssige konsekvenser bør vi overveje noget mere, når vi udformer selve forslaget. Det er jeg helt med på. Men jeg vil gerne spørge: Hvordan sikrer Socialdemokraterne uddannelse, hvis ikke vi kan bruge sådan nogle ordninger som dem her? Jeg vil ikke bare høre om specialister, jeg vil gerne høre Socialdemokraternes bud på, hvordan vi skaffer mere uddannelse.

Kl. 19:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:55

Karen Hækkerup (fg.):

For det første vil jeg gerne sige, at vi har rigtig meget at være stolte af fra den politik, der blev ført i 1990'erne. Rigtig meget af den politik, vi fører i dag, er også baseret på frugterne af de resultater, man fik med den rigtig fremragende indsats og regeringsledelse, der var tilbage i 1990'erne. Så med det værende sagt vil jeg gerne kvittere for ordførerens indrømmelse om at gå tilbage og kigge på de ligestillingsmæssige konsekvenser, for så vidt angår forslaget vedrørende barsel.

Når det drejer sig om, hvordan Socialdemokraterne vil sikre uddannelse, har vi jo med forskellige aftaler her i Folketinget sørget for en hel masse forskellige tiltag for lige præcis at sørge for opkvalifi-

cering til den gruppe mennesker, som rigtig meget har brug for at få opkvalificering for at få et bedre fodfæste på arbejdsmarkedet.

Kl. 19:56

Formanden:

Christian Juhl.

Kl. 19:56

Christian Juhl (EL):

Man kunne jo så, hvis vi er enige om det, sige, at det ville være at gå tilbage, hvis vi gik tilbage til 1990'erne, og det ville være at gå frem, hvis vi gik tilbage til 1990'erne, i hvert fald hvad det her angår.

Hvad angår uddannelse, synes jeg nu ikke, vi kom dybt nok ned. Der er mange på arbejdspladserne, som ikke har uddannelse i dag. Hvordan skal vi give dem en mulighed? Mange af dem har jo ingen fysisk mulighed for at overleve med en familie, hus, bil osv., hvis de skal gå på f.eks. SU. Hvordan giver vi dem en chance, hvis ikke vi f.eks. udvikler de her modeller i en krisetid, hvor vi har ledig arbejdskraft, som kan gå ind og få et godt stykke arbejde, mens en på arbejdspladsen kommer ud og får noget uddannelse eller passer sine børn, eller vi gør som skraldemændene?

Kl. 19:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:57

Karen Hækkerup (fg.):

Som jeg redegjorde for, havde skraldemandsmodellen ikke rigtig nogen effekt i forhold til at skabe flere arbejdspladser. Og jeg tror, at det, der er rigtig vigtigt, ud over at vi selvfølgelig skal sørge for at skabe arbejdspladser, er, at vi skal sørge for, at de ledige, som vi har, og som heldigvis i dag ikke er lige så mange i antal, som de var tilbage i 1990'erne, bliver klædt på til at kunne komme ind på arbejdsmarkedet. Derfor handler vores politik jo i høj grad om at sørge for, at dem, som mangler kvalifikationer, bliver opkvalificeret. Og det er rigtig, rigtig vigtigt, at den opkvalificering bliver målrettet, og at den kan have en effekt, i forhold til at folk får lettere ved at få adgang til arbejdsmarkedet. Det er en politik, som er rigtig, rigtig vigtig for os.

I forhold til de kommentarer, der var om den situation, som mennesker, der er arbejdsløse, står i, vil jeg sige, at det kan der ikke være to meninger om. Det er en ganske frygtelig situation, og derfor skylder vi også de mennesker, at vi gør, hvad vi kan, for at finde løsninger på deres problemer, ikke kun i forhold til at skabe arbejdspladser, men også i forhold til at tænke os grundigt om. Det har regeringen også bebudet vi vil gøre ved at se på, hvordan vi kan skabe en ny beskæftigelsespolitik. Når vi gerne vil gøre det i regeringen, er det jo lige præcis for at hjælpe den gruppe mennesker.

Kl. 19:58

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 19:58

Henning Hyllested (EL):

Nej, jeg mener nu nok, det er et spørgsmål om, hvorvidt den politik, regeringen i dag fører, tåler sammenligning med den politik, som den socialdemokratiske regering førte i 1990'erne til bekæmpelse af det her problem. Men det er jo nok en længere diskussion, kunne jeg forestille mig.

De her forslag tager jo ikke sigte på at skabe nye jobs, de tager først og fremmest sigte på at bringe folk tættere på arbejdsmarkedet, eller rettere direkte på arbejdsmarkedet i kraft af et par orlovsordninger og i kraft af en skraldemandsmodel, hvor man ligesom fordeler arbejdet. Og det er vel egentlig at foretrække frem for den skov af

aktiveringsordninger, som er skabt nu om dage, hvor folk ikke går til rigtige lønninger, ikke til lønningerne på den arbejdsplads, hvor man er, men på kontanthjælp eller dagpengesats, eller hvad man nu er i aktivering på.

Jeg vil gerne høre ministerens kommentar til, hvorfor det her ikke er en rigtig god måde at sikre den bestræbelse på, som hedder at bringe folk tæt på arbejdsmarkedet, i og med at man altså får dem direkte ind på de arbejdspladser, hvor de helst senere gerne skulle få ordinære jobs.

Kl. 20:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:00

Karen Hækkerup (fg.):

Men som jeg allerede har sagt, eksisterer der allerede en række muligheder for opkvalificering i den nuværende beskæftigelsesindsats, bl.a. gennem ordinære uddannelsesforløb, som kan bevilges inden for nogle nærmere fastsatte rammer. Der er også mulighed for jobrotation, og endelig har ledige ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Vi har i øvrigt lavet mange forskellige tiltag, og der er jo ikke sat det sidste punktum, i forbindelse med hvordan vi skal kigge på beskæftigelsespolitikken. Derfor har regeringen jo bedt et ekspertudvalg kigge hele beskæftigelsespolitikken igennem for at komme med et bud på, hvordan sådan en med fordel kunne indrettes, så den kommer til at blive endnu bedre. For det er jo rigtigt, når der bliver sagt, at den tilgang, man har haft til at hjælpe mennesker, som står desperat og mangler et arbejde – f.eks. i form af nytteløs aktivering – ikke har båret frugt. Derfor skal vi en anden vej.

Kl. 20:01

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 20:01

Henning Hyllested (EL):

Jo, men det her handler jo netop om, at folk, der er på arbejdsmarkedet, får nogle muligheder for at, om jeg så må sige, stige af, tage en uddannelse på orlov eller opkvalificere sig, sikre sig nogle yderligere kompetencer, eller at forældre får nogle muligheder for at tilbringe noget tid sammen med deres børn uden i øvrigt at skulle være jaget af alt muligt andet. Tilbage i 1990'erne var der også almindelige sabbatordninger, hvor man kunne stige af og bare slappe af i et års tid osv. osv. Det skabte jo de der jobåbninger, som gjorde, at en række ledige – og det var jo ganske mange mennesker – rent faktisk kom i beskæftigelse til ordinære lønninger og dermed fik kontakt til det arbejdsmarked, hvor de jo da forhåbentlig senere skulle fungere.

Det var nogle ordninger, som i 1990'erne beviste deres værd. Hvorfor ikke gentage en succes? Der er ikke tale om at gå tilbage til en fuser, tværtimod er det at genbruge en succes.

Kl. 20:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:02

Karen Hækkerup (fg.):

Som jeg sagde før, har vi jo, siden der var de regler om forældreorlov, ændret på retten til at gå på barsel. Vi har i den grad sørget for, at Danmark er et af verdens bedste lande i forhold til at give forældre mulighed for at få en god og stærk tilknytning til deres spædbarn og til at være der i den første tid. Det synes jeg vi skal være stolte af.

Hvis vi så lægger det oveni, som Enhedslisten gerne vil i forhold til at udvide muligheden for forældreorlov, har jeg den bekymring,

og den har regeringen, at vi kommer til at skubbe en gruppe, især kvinder, rigtig langt væk fra arbejdsmarkedet – kvinder, som måske kun har en svag tilknytning til arbejdsmarkedet, men som vil være dem, der vil tage en sådan forlænget orlov. Derfor synes jeg i forhold til nogle rent ligestillingsmæssige problemstillinger, at det forslag, som Enhedslisten fremkommer med, ikke virker som en løsning, men som et nyt problem.

Men jeg vil gerne medgive, at vi skal finde løsninger, og det er noget, som påhviler os alle sammen. I regeringen har vi valgt den strategi til at finde de rigtige løsninger, at vi har bedt nogle eksperter komme med et bud på en ny beskæftigelsespolitik. Vi afventer det ekspertudvalgs arbejde, og det er vigtigt, at det bliver gjort grundigt, for der er ikke nogen tvivl om, at den indsats, som vi har haft, og som vi til dels har i dag, ikke er målrettet nok i forsøget på at hjælpe mennesker, som desperat har brug for hjælp til at blive opkvalificeret til at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Kl. 20:03

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Hans Andersen.

Jeg kan måske uden at deltage i debatten lige komme med den lille præcisering, at skraldemandsmodellen altså ikke blev gennemført i 1990'erne. Man kunne få det indtryk af debatten, at det var et vellykket eksperiment fra 1990'erne, men modellen eksisterede faktisk ikke som andet end et forslag.

Hr. Hans Andersen.

Kl. 20:04

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Vi behandler her tre beslutningsforslag, og man kan sige, at Enhedslistens hensigt vel er at få flere ledige i beskæftigelse.

B 104 handler om at indføre en ret til uddannelsesorlov, og sådan en ret til uddannelsesorlov vil ikke blot opkvalificere arbejdskraften, den vil også sikre beskæftigelse og tilknytning til arbejdsmarkedet for de ledige, som får mulighed for at vikariere for dem, der har taget uddannelsesorlov. Det er det, der står i beslutningsforslaget. Der er jo ikke noget rent historisk, der tyder på, at ledigheden falder, hvis man bruger det instrument. I 1990'erne var der forskellige andre ordninger, uddannelsesordning, overgangsydelsesordning osv., som ministeren også omtalte, men det førte jo ikke til en faldende ledighed. Så i Venstre er vi sådan set ikke tilhængere af at indføre en ret til uddannelsesorlov.

På samme måde er det med B 105, som går ud på at indføre forældreorloven fra 1992. Den vil jo også ifølge Enhedslisten give forældrene bedre mulighed for at være sammen med deres børn. Samtidig vil forslaget ligesom B 104 hjælpe de ledige, som får mulighed for at vikariere for forældre, der er på orlov. Der er ikke noget, der historisk tyder på, at det vil føre til, at de ledige kommer ud på arbejdsmarkedet. I dag findes der jo allerede – bare som en oplysning til Enhedslisten – en 1-årig barselsorlov, en forældreorlov, som Venstre bl.a. var med til at indføre. Den var fleksibel, den er sådan set meget populær i dag, og det med at bestemme, hvem og hvornår man så tager sin barselsorlov, vil vi sådan set ikke diktere her fra Christiansborgs side af, for det må familierne sådan set selv finde ud af.

Så vil Enhedslisten, som jeg forstår det, lægge forældreorloven oven i den allerede nu fleksible barselsorlov, og det vil så betyde, at vi måske får verdens længste barselsorlov. Det fører jo ikke nødvendigvis til, at mennesker efterfølgende får det lettere ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Ministeren nævnte også ligestillingsproblemet i det her.

Så er der det fælles kendetegn ved de her beslutningsforslag, som vi så diskuterer i dag, at det med finansiering jo udestår. Det er ikke noget, Enhedslisten er optaget af, men der er jo nogen, der skal fi-

nansiere det her. Det skal jo finansieres ved yderligere skatter og afgifter, og det er jo det modsatte, vi har brug. Vi har sådan set brug for lavere skatter og afgifter i det her land, vi har ikke brug for øgede skatter og afgifter, for det bringer jo ikke vækst tilbage til Danmark, det er den rene gift for de danske virksomheder, og de kæmper jo dagligt for at bevare danske arbejdspladser. Så vi skal sådan set hellere sætte skatter og afgifter ned, således at vores konkurrenceevne kan forbedres, således at vi får skabt nogle job, så der er flere ledige, der kan få nogle job og komme i job.

Så har vi B 112. Det er sådan en solidarisk model for arbejdsfordeling. Som jeg forstår det, er det en model, som det er lagt op til er frivilligt at indgå i. Der henvises jo også her til 1990'erne, og jeg vil vove den påstand, at den fik meget omtale, men succesen udeblev måske noget. I Venstre er vi af den opfattelse, at det heller ikke er den rigtige vej at gå. Vi skal sådan set skabe nogle flere job, vi skal sådan set ikke dele de nuværende job mellem os. Vi skal sådan set skabe noget vækst, der gør, at vi også har råd til at finansiere uddannelse og ældreomsorg også i fremtiden, og der er svaret ikke, at vi skal lave arbejdsfordeling. Der er faktisk allerede i dag en mulighed for at lave det i en midlertidig periode. Det så vi, da krisen var på sit absolut højeste niveau, der lavede man faktisk en midlertidig arbejdsfordeling på de enkelte arbejdspladser. Arbejdsgiver og arbejdstager aftalte det her som en fornuftig løsning på et midlertidigt problem. Det var sådan set udmærket, at man håndterede det på den måde, men permanent at fordele arbejdet iblandt os er vi sådan set ikke med på.

Igen er det et yderst kortfattet beslutningsforslag. Man kan sige, det er meget kort, og når det er så kort et beslutningsforslag fra Enhedslistens side, stiller det jo også en lang række spørgsmål som f.eks.: Hvordan skal man udmønte det her forslag? Hvilke krav skal der stilles til de personer, der skal være omfattet af ordningen? Hvordan skal man sikre sig, at man ikke presses ind i den her ordning i solidaritetens navn? Hvor længe skal sådan en ordning løbe?

Kl. 20:10

Så der er sådan set al mulig grund til, at sådan en ordning vil ende som en parkeringsplads for de fleste, og det vil sådan set ikke blive en model, der vil gøre, at vi får skabt flere job. Så forslaget er i bund og grund at gøre de ledige en bjørnetjeneste. Vi skal sådan set kæmpe for et stærkere erhvervsliv. Det er erhvervslivet, der skal skabe de job, vi har brug for, det er det, der er hovedformålet, det er det, vi er optaget af, og det er derfor, vi har lavet en skattereform sammen med regeringen, det er derfor, Venstre nu indgår i en aftale om vækstplan.

Men partiet, Enhedslisten, kan jo som parlamentarisk grundlag for regeringen henvende sig hos regeringen og forsøge at få lydhørhed for synspunkterne. Men som jeg har lyttet til debatten i dag, er det jo ikke, fordi regeringen imødekommer Enhedslisten – man kan sige, at heller ikke på de her synspunkter imødekommer regeringen Enhedslisten, men det kan være, man også skal drøfte det forhold på mødet i juni måned.

Venstre kan på den baggrund ikke støtte forslagene, og jeg skal hilse fra De Konservative og sige, at de heller ikke kan støtte de tre beslutningsforslag, vi behandler her i dag. Tak.

Kl. 20:11

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 20:11

Christian Juhl (EL):

Tak for ordet. Nu ligger det mig meget på sinde at sige, at Venstre altid snakker om det, de vil gøre for erhvervslivet. Her har man et forslag, der netop gavner erhvervslivet ved at erhvervslivets ansatte kan blive dygtigere og bedre til at lave deres arbejde, uden at det koster noget, ved at en ledig kommer ind og får arbejdet, mens – i gå-

sejne – en af de gamle kommer ud og får sig en uddannelse eller på anden måde kommer ud, for det er jo en forudsætning for, at man kan lave den her ordning med, at en ledig kommer ind. Det vil sige, at det er en meget billig ordning, og det er en ordning, der gavner arbejdsgivere, den ledige og den rutinerede medarbejder, der får sig et pusterum og på den måde opkvalificerer sig. Jeg har næsten kun positive ting at sige om det her. Det kan godt ske, det koster en smule på uddannelsesstederne, men det gør jo ikke noget, at vi bruger dem bedre, end vi gør i dag. Så jeg forstår slet ikke modsætningsforholdet.

Jeg vil gerne spørge: Når hverken den gamle regering eller den nye regering eller erhvervslivet har mulighed for at beskæftige for det første de 160.000 på dagpenge og for det andet, lad os så sige 50.000 på kontanthjælp, var det så ikke en god idé, at man lavede et eller andet med at dele arbejdet, når vi alligevel skal vente på op-svinget?

Kl. 20:12

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:12

Hans Andersen (V):

Som jeg også har nævnt, synes Venstre sådan set ikke, at vi skal gå efter at lave permanent arbejdsfordeling. Det handler jo om, at vi får skabt vækst, så vi får skabt helt ordinær beskæftigelse i det her land, således at flere ledige kommer i job. Indtil vi når det punkt, hvor vi får en lavere ledighed, er der jo en lang række tiltag, man kan gøre brug af. Som jeg også tidligere har sagt, bruger vi ca. 20 mia. kr. på beskæftigelsespolitikken, og et af værktøjerne er jo jobrotation, som kan imødekomme en række af ordførerens ønsker og sådan set også imødegå en række af de bekymringer, som ordføreren har. Så jobrotation er da et af de værktøjer, vi skal bruge langt mere.

Kl. 20:13

Formanden:
Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:13

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu var ordføreren bekymret for, at vi tager det op i salen, og det har skabt mange spørgsmål. Det var fra vores side sådan set først og fremmest en mulighed for politikerne fra de andre partier for at give gode ideer til, hvordan man kan bruge sådan en ordning og ikke bare skal stille spørgsmål, som vi godt kender på forhånd. Der er så ikke så mange fra Venstre.

Hvad angår en henvendelse til regeringen, synes jeg, det var meget godt. Der er jo rimeligt pres på for at finde nogle løsninger. Jeg tror, vi er i en rigtig god situation, der gør, at vi inden for den næste måneds tid nok skal finde nogle ordninger og forhåbentlig også den her ordning, som går ud på at deles om arbejdet.

Jeg vil gerne spørge: Tror Venstre slet ikke på, at det er en voldsom belastning for mennesker og faktisk er nedbrydende for mennesker at gå arbejdsløs, og at det måske er godt at fordele arbejdsløshedens ubehagelige tryk og nedbrydende tryk på flere mennesker?

Kl. 20:14

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:14

Hans Andersen (V):

Vi skal skabe vækst. Det at være ledig er bestemt ikke morsomt. Det er derfor, at sådan set alle partier i Folketinget er optaget af at få skabt den vækst og de job, der skal gøre, at vi får nedbragt ledighe-

den, at vi får flere mennesker i arbejde. Jeg glæder mig sådan set over, at der allerede i dag er 2.000 jobåbninger hver dag på det danske arbejdsmarked. For det er ikke morsomt at være ledig. Det er hårdt. Det er også psykisk hårdt at være ledig, ingen tvivl om det. Det er også derfor, at vi har indskærpet, at kommunerne har en større forpligtelse til at hjælpe ledige tættere på arbejdsmarkedet og hjælpe ledige i arbejde. Det er det, vi skal have ud af de 20 mia. kr., vi hvert år bruger på vores beskæftigelsespolitik. Tak.

Kl. 20:15

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 20:15

Henning Hyllested (EL):

Jamen jeg er glad for de sidste bemærkninger fra Venstre ordfører, fordi det jo i virkeligheden er det, som de her forslag handler om. De handler netop om, hvad der skal gøres, mens vi venter. Vi kan være vældig enige om ambitionen om, at det hele handler om at skabe job, selv om vi jo er vildt uenige om midlet. Jeg mener faktisk ikke, den vækstplan, man har lavet med regeringen, hjælper ret meget i den forbindelse, men lad nu det ligge.

Det er jo, mens vi venter, der skal gøres noget, og jeg er glad for ordførerens bemærkning om, at det handler om at bringe arbejdskraften tættere på det arbejdsmarked, hvor man forhåbentlig engang skal komme til at fungere. Og der har orlovsordninger vel, som jeg tidligere sagde, jo faktisk bevist deres værd frem for den skov af aktiveringsordninger, vi har, herunder virksomhedspraktik, hvor folk jo render rundt på virksomhederne til kontanthjælpssats eller til dagpengesats uden at få en ordinær løn og ikke er en del af det fællesskab, som er på den arbejdsplads. Og det medvirker i høj grad ikke til – på samme måde som orlovsordningerne ville gøre for folk, der kommer ind på virksomhederne via en orlovsordning – at man bliver en del af det arbejdsmarked og det fællesskab, som man skal indgå i.

Kl. 20:16

Formanden:
Hans Andersen.

Kl. 20:16

Hans Andersen (V):

En gang imellem kommer jeg i tvivl, om vi læser de samme rapporter, og nu bliver jeg så bekræftet i, at det gør vi nok ikke. Vi læser ikke det samme materiale.

Altså, når de økonomiske vismænd i rapporten fra december måned beskriver beskæftigelsespolitikken i Danmark, nævner de jo bl.a., at løntilskud i private virksomheder faktisk virker. Det er bare et andet værktøj, som vi skal gøre mere brug af. Jeg mener sådan set også, at virksomhedspraktik kan være et godt værktøj, og specielt i private virksomheder. Der er mere tvivl om effekten, når det handler om virksomhedspraktik i offentlige virksomheder, men jeg mener bestemt ikke, at man ved at være i virksomhedspraktik sådan bliver sat i en bestemt bås på arbejdspladsen. Det er absolut ikke min opfattelse.

Min opfattelse er faktisk, at det fører til mange job i den anden ende af det at være ude i et virksomhedspraktikforløb, og at der er mange mennesker, der sådan set har set det som en vej tilbage til arbejdsmarkedet. Men jeg kan forstå, at Enhedslisten absolut ikke synes om det og synes, at alle skal på uddannelsesorlov.

Kl. 20:18

Formanden:
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 20:18

Henning Hyllested (EL):

Nej, nu er det jo forskellige former for orlov, vi rent faktisk foreslår, og det er jo for at skabe jobåbninger. Jeg skal hilse og sige, at det faktisk er sådan, især på det offentlige arbejdsmarked – det er fuldstændig korrekt, men det forekommer også på det private arbejdsmarked – at når man er der til en ringere løn, altså ikke er der til den overenskomstmæssige løn, ikke er der til den løn, som makkeren ved siden af får, så giver det faktisk ikke det samme selvværd. Det giver ikke vedkommende den motivation til i virkeligheden at komme tættere på arbejdsmarkedet, som det handler om. Og inden for det offentlige er det jo en kendsgerning, at der har man simpelt hen bare skabt et gråt arbejdsmarked for folk, som er i aktivering. Man benytter det groft, og når folk har været der i den periode, de skal være der, så skifter man dem ud med nye mennesker. Og det, de her orlovsordninger handler om, er jo at bringe folk tættere på arbejdsmarkedet, det rigtige arbejdsmarked med rigtige lønninger, så de bliver en del af det fællesskab, som også er en væsentlig del af det at være på arbejdsmarkedet.

Kl. 20:19

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere ... (*Hans Andersen (V)*): Må jeg lige svare på spørgsmålet?). Nåh jo, ja.

Kl. 20:19

Hans Andersen (V):

Jeg ved ikke, hvor meget spørgsmål der var, men jeg vil bare igen konstatere, at Enhedslisten kom med en påstand om, at samtlige kommuner udnytter de her ordninger groft. Jeg synes, at man jo, som jeg forstår det, bør afvente den undersøgelse, som Enhedslisten har fået sat i værk hos beskæftigelsesministeren, inden at man sådan set beskylder samtlige kommuner i det her land for at udnytte de ordninger groft. Det synes jeg da. Altså, man må da afvente undersøgelser og få skabt noget evidens, inden at påstandene flyver gennem luften om, at både de ledige og ordningerne udnyttes groft fra kommunernes side. Tak.

Kl. 20:20

Formanden:

Vi siger tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 20:20

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Enhedslisten forsøger med det her forslag at lave nogle ordninger, hvor man skal deles om arbejdet. Helt umiddelbart virker det som gode solidariske ordninger, at man deles om arbejdet og sørger for, at en kollega, der er arbejdsløs eller en selv eller ens kollega har mulighed for at komme i uddannelse. Men det er også vigtigt at holde sig for øje, at disse forslag har nogle afledte konsekvenser og samfundsmæssigt har nogle hager, som jeg vil komme lidt ind på.

Enhedslisten nævner i forslagene, i hvert fald i nogle af dem, at disse ordninger fra 1990'erne blev gennemført i en periode med høj ledighed og manglende efterspørgsel på arbejdskraft – og så står der: »hvilket også kendetegner situationen på arbejdsmarkedet i dag«. Som det også er blevet sagt tidligere i dag, kan man ikke helt sammenligne disse to perioder, for dengang lå arbejdsløsheden på 12 pct., og i dag ligger den 5,8 pct. Den lå altså dengang dobbelt så højt som i dag.

Skraldemandsmodellen ved vi jo helt præcis betyder, at fire personer deler tre personers arbejde og løn samt en persons understøttelse. Dette er prøvet i Aarhus i 1990'erne af skraldemændene, deraf

navnet. Et af formålene med den ordning i 1990'erne var, at det skulle have en beskæftigelseseffekt, men efterfølgende viste det sig ikke at være tilfældet. Tværtimod tegner der sig et billede af en model, som ville kunne fastholde medarbejdere i brancher med lav beskæftigelse. De medarbejdere, som var med i ordningen, skulle ikke stå til rådighed for beskæftigelse på fuld tid med stor fare for, at ordningen ville øge ledigheden og derfor også koste flere penge end dagpenge.

Angående forslaget om forældreorlov forstår jeg ikke helt, hvad det er, Enhedslisten vil. Ændringerne af barselsreglerne i 2002 gjorde, at forældrene i alt havde ret til fuld barselsdagpenge i 52 uger. Forældrene havde før lovændringen mulighed for at opnå op til 52 ugers børnepasningsorlov pr. barn med en orlovssydelse på 60 pct. af den maksimale dagpengesats. Det betyder selvfølgelig, at den nuværende ordning er bedre for forældrene. Jeg kan ikke forestille mig, at Enhedslisten ønsker en forringelse, så det, jeg kan forestille mig, er, at Enhedslisten ønsker en forældreorlovsordning ud over den nuværende ordning, og det tror jeg også er det, Enhedslisten gør.

Før 2002, hvor der var mulighed for op til 52 ugers børnepasningsorlov pr. barn, lå den gennemsnitlige orlovssperiode på 26 uger. Sagt med andre ord: Hvis vi ændrer de nuværende regler efter forslagsstillernes ønske, kan vi ikke med sikkerhed sige, at flere vil tage den orlov, man måske forventer. Det kan også, som både ministeren og andre var inde på, betyde, at netop gruppen af kvinder, som måske ikke tjener så mange penge, og kvinder, som i forvejen ikke har den stor tilknytning til arbejdsmarkedet, er dem, der vil tage mere orlov. Det er ikke hensigtsmæssigt og vil kunne betyde, at en del af de kvinder, som vi meget gerne vil hjælpe tættere på arbejdsmarkedet, kommer længere væk fra arbejdsmarkedet.

Til sidst er der så forslaget om uddannelsesorlov, som vil blive ret bekosteligt, hvis ordningen bliver brugt i samme omfang som 1990'erne. Der er jo det der med økonomien i Enhedslistens forslag, som ikke altid helt er til at få øje på. Der er i hvert fald ingen beregning af, hvad alt det her vil koste. Jeg synes, at jeg har bladret meget grundigt i de der tre sider, som ikke har ret meget tekst, og jeg synes i hvert fald ikke, at jeg kan finde noget.

Som sagt er det et meget sympatisk forslag, men det giver mig alligevel nogle bekymringer, som jeg også har givet udtryk for. For Socialdemokratiet er det i denne tid vigtigt at skabe vækst og dermed arbejdspladser. Når jeg er rundt at snakke med folk, siger de, at det, de selvfølgelig helst vil have, er et arbejde, og derfor har vi lavet aftalen om vækstplanen. Derfor har vi lavet offentlige investeringer, og som man jo sikkert har hørt mange gange, er det her år jo det år i løbet af de sidste 30 år, hvor vi har lavet flest offentlige investeringer overhovedet. Vi har også lavet mange andre forslag, der rent faktisk vil skabe rigtige arbejdspladser, nye arbejdspladser.

Hvis vi sikrer en sund økonomi og flere arbejdspladser og giver folk flere og bedre kompetencer, giver vi de arbejdsløse større mulighed for at blive en del af arbejdsfællesskabet. Her kan nævnes, at der aldrig nogen sinde før i det her land er blevet brugt så mange penge på uddannelse, som vi har brugt i år. Det vil rent faktisk sige, at vi har gjort noget for at få de her mennesker i uddannelse.

Derfor mener Socialdemokraterne, at det, regeringen er i gang med, virker meget bedre end forslagene fra Enhedslisten, og derfor kan Socialdemokraterne ikke støtte forslagene.

Kl. 20:25

Formanden:

Hr. Christian Juhl, en kort bemærkning.

Kl. 20:25

Christian Juhl (EL):

Det er lidt trist at få hr. Leif Lahn Jensen på banen, kan jeg høre. Det giver jo ikke mange visioner i forhold til at lave noget nyt. Det lyder

næsten som en stor advarsel: Pas nu på ikke at lave for meget nyt, det her går ikke.

Jeg tror, at både hr. Leif Lahn Jensens bagland og fagbevægelsen skriger på, at Socialdemokraterne begynder at lave noget nyt eller at gentænke nogle af de gode ordninger. Så jeg tror, at hr. Leif Lahn Jensen skal tænke sig en smule om og lade sig begejstre lidt af den sympati, han trods alt viser.

Jeg vil gerne høre, om ikke hr. Leif Lahn Jensen mener, at det er en voldsom belastning at være arbejdsløs i lang tid, og at det kan være en meget, meget stor fordel – både for den arbejdsløse og for arbejdspladsen – at bruge en ordning, hvor man skiftes til at være arbejdsløs. Ja, kunne det for den sags skyld ikke også være en meget, meget stor besparelse for det sociale system at undgå skilsmisser, misbrug og konkurser, som vi ser i kølvandet på lang tids arbejdsløshed? Altså, kunne det på den måde være en fordel for alle parter i samfundet og måske endda en besparelse, hvis man lavede de her ordninger, hvor man levede livet og udviklede sig, mens vi havde krisen, og sagde: Lad os bruge tiden fornuftigt, i stedet for at vi skal piskes igennem de ordninger, vi har i dag?

Kl. 20:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:26

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg bliver klandret for, at jeg ikke vil være med til at lave noget nyt, og så har vi tre forslag fra 1990'erne – det synes jeg er meget morsomt.

I forhold til en voldsom belastning for de arbejdsløse vil jeg sige, at jeg også har snakket med mange arbejdsløse, at det er hårdt for dem. Vi bekymrer os meget for dem, og det tror jeg også godt at Enhedslisten ved. Det er jo også derfor, at vi sammen med Enhedslisten har gjort alt det, vi har gjort, i forhold til uddannelse, i forhold til akutindsatserne. Det er også derfor, at vi har brugt rigtig, rigtig mange penge på at skabe arbejdspladser. Og det er jo også derfor, at vi har gjort alt, hvad vi kan, for at uddanne de her mennesker. Det er simpelt hen, fordi vi håber på at få dem i gang i en fart, at vi har brugt så mange ressourcer på det.

Kl. 20:27

Formanden:
Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:27

Christian Juhl (EL):

Jeg indrømmer gerne, at man jo bliver glad for lidt, og at man kan komme til at kalde noget gammelt for noget nyt, hvis man er vant til, at der slet ingenting sker. Det er jo derfor, at jeg også siger: Hvis ikke vi kan finde på andet, så kan vi da prøve at bruge nogle af de varer, der er på hylden, og som er prøvet af og testet og har vist deres succes i 1990'erne. De bedste af dem vil jeg gerne være med til at foreslå, uanset om det er et socialdemokratisk forslag eller ej.

Jeg vil gerne spørge, om ikke hr. Leif Lahn Jensen lagde mærke til, at der i nogle år i 1990'erne blev mellem 50.000 og 60.000 jobåbninger på grund af orlovsordningerne, hvor ledige fik en chance for at komme ind, og hvor nogle inde på arbejdspladserne fik en chance for at komme ud. Det vil sige, at de ledige fik en enestående mulighed for at komme ind på arbejdspladserne, som de ikke ville have fået, hvis man havde jobordningerne, og det skabte rent faktisk både gode muligheder for de arbejdsløse og gode muligheder for virksomhederne, altså det, at der er den her rotation eller den her cirkulation, kan man kalde det, på arbejdsmarkedet.

Så ser hr. Leif Lahn Jensen slet ingen muligheder i, at der er det her kæmpestore antal jobåbninger, når man laver det her? Jeg erken-

der, at vi ikke har lige så mange arbejdsløse nu, og at jobåbningerne ikke vil blive så store, men lad os så bare sige, at vi havde 25.000 ekstra jobåbninger ud af de her ordninger under de nuværende forhold. Ville det ikke være en kæmpe fordel for de arbejdsløse at være inde på arbejdspladsen i en periode til fuld løn og på den måde få sig en chance?

Kl. 20:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:28

Leif Lahn Jensen (S):

Nu bliver hr. Christian Juhl ved med at sige, at der er noget, vi sagtens kan kopiere fra 1990'erne, og det er jeg meget enig i. Bl.a. kan man jo se, at den socialdemokratiske regering faktisk nu her også gør ret meget af det, som de gjorde i 1990'erne. Men når jeg snakker med nogle, som var med i 1990'erne, kan de tydeligt huske, hvordan Enhedslisten skældte ud på den daværende regering. Jeg vil da håbe, at jeg er med om 10-15 år, for så kan det være, at Enhedslisten står og roser den regering, vi har nu; det kunne da være ret interessant. Det er jo ikke det, vi hører nu.

Det, vi har kopieret fra 1990'erne, er netop det, der kommer i det her Carsten Koch-udvalg, altså det med jobformidling. Vi har jo i de sidste 10 år ikke set, at jobcentrene skulle jobformidle. Det er rent faktisk det, vi går ind og gør nu. Det, vi også går ind og gør i forhold til beskæftigelsesindsatsen, er at kigge på den enkeltes indsats, altså på den individuelle indsats; det gjorde man også i 1990'erne. Så går vi også ind og kigger på uddannelse, hvor vi jo har brugt rigtig mange penge på uddannelse, flere end nogen sinde før: det gjorde man også i 1990'erne.

Så til det der med at komme og sige, at vi overhovedet ikke har gjort nogen af de ting, man gjorde i 1990'erne, vil jeg sige: Det passer jo slet ikke.

Kl. 20:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Tak. Så er det Henning Hyllested.

Kl. 20:30

Henning Hyllested (EL):

Jeg tror godt, jeg kan love ordføreren, at Enhedslisten ikke om 15 år kommer til at stå og rose den her regering. Det er jo også, fordi man efter min bedste overbevisning og på trods af, at ordføreren henviser til, at det jo er noget af det, vi gør i Carsten Koch-udvalget – ja, lad os nu lige se, hvad vi gør i Carsten Koch-udvalget, når det engang kommer – jo sådan stort set gør omtrent det modsatte af, hvad man faktisk gjorde i 1990'erne. Det, man gjorde i 1990'erne med netop de her orlovsordninger, var jo i virkeligheden at formindske arbejdsudbuddet med henblik på – og det var også det, der i realiteten skete – at det reelle ledighedstal skulle bringes ned. Det skulle jo så sammenholdes med en samtidig jobskabespolitik, og det var jo det, der lykkedes for den daværende socialdemokratiske regering, nemlig at knække kurven, som jo var det store krigsråb dengang. Det lykkedes jo rent faktisk.

I dag gør man jo sådan set det modsatte. Man øger arbejdsudbuddet, og det er ad den vej, der skal skabes nye job, fordi man presser lønningerne på den måde. Det ved hr. Leif Lahn Jensen jo alt om. Derfor kan jeg godt love den socialdemokratiske ordfører, at vi ikke kommer til at stå og rose den socialdemokratiske regering, heller ikke om 15 år.

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:31

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg tror, at folk i Enhedslisten dengang ville have sagt det samme. Nu var jeg jo så ikke i Folketinget dengang.

I forhold til jobskabelse kan jeg sige, at jeg ikke tror, at Enhedslisten vil benægte, at de masser af milliarder kroner vi har brugt i vækstplaner og i kickstarten til offentlige investeringer, overhovedet ikke giver job. Selvfølgelig giver de job. Så vi har da lavet masser af jobskabelse.

Til det der med, at vi må se, hvad der sker med det der Carsten Koch-udvalg, er det eneste, jeg kan sige, at det, man har bedt Carsten Koch-udvalget om at besvare, er følgende:

»Hvordan kan samarbejdet mellem virksomheder og jobcentre styrkes, herunder hvordan sikres et optimalt jobmatch, fx så virksomhederne får den mest kvalificerede arbejdskraft, og ledige kommer i varig beskæftigelse?«

Det er sådan set det, de er blevet bedt om at besvare. Så skal man da ikke komme og sige, som Enhedslisten så gør: Lad os nu se, hvad de kommer med. Vi har bedt om det, det er det, vi forsøger at få svar på. Det vil sige, at den her regering forsøger at fokusere på jobformidling. Det er det samme, som man gjorde i 1990'erne, hvis hr. Henning Hyllested husker det, og det tror jeg at han gør mindst lige så godt, som jeg gør.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det Henning Hyllested.

Kl. 20:32

Henning Hyllested (EL):

Ja, og en ting er nemlig, hvad man skriver ind i nogle formålspargraffer for et udvalg. Jeg siger stadig væk: Lad os nu lige se, hvad det pågældende udvalg kommer ud med i forhold til det kommissorium, som der er.

Når hr. Leif Lahn Jensen siger, at vi jo gør, sådan som vi gjorde i 1990'erne, er det faktisk notorisk ikke rigtigt. Det kan godt være, at man har lavet en kickstart, men den har jo slet ikke det samme omfang som den kickstart, den socialdemokratiske regering lavede i 1990'erne. Den har slet ikke det samme omfang – som den, man laver i dag.

Den nylige vækstplan, man har indgået aftale om med den borgerlige opposition i det her Ting, hvor man tager 4 mia. kr. og bruger på selskabsskattelettelse, er den ringeste form for jobskabelse, man overhovedet kan finde. Det bruger man altså 4 mia. kr. på, som man tager fra den offentlige velfærd, hvilket rent faktisk formentlig betyder fyringer, i hvert fald mindre beskæftigelse i velfærdssektoren i det offentlige Danmark, om jeg så må sige.

Kl. 20:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:33

Leif Lahn Jensen (S):

Det lyder, som om at vi hverken bruger tid på det ene eller gør noget i forhold til det andet, til 1990'erne. Så kan jeg om to ting sige: Vi har aldrig nogen sinde før brugt så mange penge på uddannelse – altså, dvs. flere penge end i 1990'erne. Vi har ikke i 30 år før brugt så mange penge på offentlige investeringer – dvs. flere penge end i 1990'erne. Jeg kan godt tælle 30 år tilbage og se, at vi så er på den anden side af 1990'erne.

Det vil sige, at ja, vi skaber mange job, og ja, vi gør noget ved uddannelsen. Hvorfor gør vi alt det her? Det er netop for at få en bedre økonomi til en bedre velfærd. Og når vi er inde på det med

økonomien, vil jeg sige, at det jo er det, vi skal have styr på, og det er det, jeg igen og igen efterlyser hos Enhedslisten. Nu har vi haft, jeg ved ikke hvor mange forslag fra Enhedslisten. Der er ikke en eneste beskrivelse af økonomien, der er ikke en eneste beskrivelse af finansieringen.

Jeg ved ikke, hvor mange forslag vi mangler nu – mangler vi 10, 12, 14, 20 stykker? Hvor mange milliarder kroner ender vi ud i? Hvad har Enhedslisten af planer om det? Det spørgsmål er der rigtig, rigtig mange der stiller.

Kl. 20:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 20:34

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det er tre forslag, vi har her, og nu har jeg tidligere sagt, at jeg synes, at Enhedslisten skulle tage deres forslag med i forhandlingerne om en ny reform, men det vil jeg så ikke sige at jeg vil anbefale at gøre med de her tre forslag.

Hvis vi tager dem fra en ende af og tager forslaget om at genindføre uddannelsesorlov som foreslået i 1992, så skal vi egentlig huske på, at vi jo allerede har en ordning i dag, der er lidt af det samme, nemlig opkvalificering af arbejdskraften og lediges tilknytning til arbejdsmarkedet, når de kommer i job som vikarer.

Vi har jo jobrotationsordningen, og langt hen ad vejen er det sådan set noget af det samme, som Enhedslisten foreslår her. Det fungerer udmærket med jobrotationsordningen, og den kunne måske endda blive brugt bedre, end den bliver i dag. Det er netop, at når virksomheden sender en medarbejder på kursus, tager den en anden ind i jobrotation. Man kan så diskutere det her med genoptjening af dagpenge i den forbindelse; det er så noget andet, som man kan tage med ind i det. Men det her forslag er, som jeg ser det i hvert fald, og som Dansk Folkeparti ser det, lig med det, vi har i jobrotationsordningen i dag, og så er det vel ikke noget at genindføre noget, vi allerede har. Det kan vi ikke støtte.

Når jeg så kigger på det andet forslag om ret til forældreorlov, vil jeg sige, at jeg vil give ministeren og de forudgående ordførere fuldstændig ret i, at det var i en tid, hvor man ikke havde så lang barselsorlov, som man har i dag, og det var netop for at give forældre bedre mulighed for at være sammen med deres små børn. Vi har en meget fleksibel ordning i dag, og derfor kan vi ikke se nogen grund til, at vi skal lave op til måske 2 års barsel, og det er heller ikke det, de fleste forældre ønsker; de fleste vil egentlig gerne tilbage på arbejdsmarkedet hurtigst muligt, i hvert fald senest et år efter at de har fået barselsorlov. Så det kan vi heller ikke støtte.

Så er der den her skraldemandsmodel. Jamen altså, man kan sige, at det havde en eller anden form for succes. Dem, der indførte den, dem, der afprøvede den dengang, syntes i hvert fald, at den var en succes, men som hr. Mogens Lykketoft sagde, blev den jo aldrig gennemført. Det var ikke noget, der blev gennemført inde i Folketinget ifølge det, hr. Mogens Lykketoft sagde. Det var før min tid. Der er jo ikke nogen af os, der deltager i debatten herinde i dag, der sad i Folketinget dengang. Det var kun hr. Mogens Lykketoft, der gjorde det. Og så må vi tage det, som det er, altså, jeg var her i hvert fald ikke.

Var det så en succes med den arbejdsfordeling, hvor man sagde: Jamen vi deles om arbejdet? Som hr. Leif Lahn Jensen siger, var det bare en ordning, hvor man fastholdt nogle i et job, hvor der måske ikke var en fremtid. Det er vel ikke det, der er hensigten med det. Og hvis man skal kigge på det med at lave en arbejdsfordeling, vil jeg sige, at jeg er langt fra sikker på, at virksomhederne synes, det er en god idé, at de skal have nogle andre ind på den måde, som skraldemandsmodellen er.

Det kan godt være, at der er nogle enkelte områder, hvor det kan bruges, men det er jo ikke alle steder. Det er et spørgsmål om, at der er noget oplæring i de job, man skal have, og hvordan og hvorledes det fungerer ude i virksomhederne. Det er jeg overhovedet ikke sikker på at virksomhederne har lyst til at prøve kræfter med. De har problemer nok med den arbejdsfordeling, der er, når der er for lidt med ordrer og de så måske sender folk hjem, sådan at nogle går hjem i lige uger, og andre går hjem i ulige uger. Det er så det, men det er da ikke noget, man trækker efter.

Jeg har da også snakket med nogle, der har været på arbejdsfordeling, og det var da heller ikke noget, de havde lyst til, de vil da helst være i beskæftigelse hele tiden. Hvis man kigger på den ledighed, der var i 1990'erne, og som Enhedslisten henviser til, ser man, at den jo altså var over dobbelt så høj som den, vi har i dag.

I uddannelsessystemet bruger vi mange flere penge til uddannelse i dag, end vi gjorde dengang i 1990'erne. Jeg tror, at man dengang ville have jublet, hvis man havde haft mulighed for at gøre alle de tiltag, vi gør i dag, og de samme penge, vi har i dag til uddannelse, at gøre godt med. Bare det, at hvis arbejdsledigheden dengang ikke havde været større, end den er i dag, tror jeg overhovedet ikke, man ville have spekuleret i at gøre de tiltag, som Enhedslisten foreslår at man genindfører.

Det er altså tre forslag, som vi i hvert fald ikke kan anbefale at Enhedslisten tager med til forhandlingerne om et nyt dagpengesystem, for det er et spørgsmål, om ikke man kan sige, at de overhovedet ikke hører hjemme der. Men Dansk Folkeparti kan ikke støtte de her tre forslag.

Kl. 20:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Christian Juhl.

Kl. 20:40

Christian Juhl (EL):

Hr. Bøgsted er et vrøvlehed. Han siger: Nej, det her kan vi heller ikke støtte. Jeg glæder mig til at høre bare ét forslag fra Dansk Folkeparti. Gad vide, hvad det er, vi kan støtte de arbejdsløse med eller støtte arbejdspladserne med andet end at sige: Jamen det, vi har nu, er godt nok.

Altså, jobrotationen giver i et godt år 5.000 jobåbninger. Så er jeg endda så positiv, at jeg næsten overdriver for at komme ordføreren imøde. Orlovordningerne i 1990'erne kunne i et godt år berøre mellem 50.000 og 70.000. Det er runde tal, men det er det, som historikerne fortæller, nemlig at så mange jobåbninger kunne man se i løbet af et år. Har det ingen betydning for Dansk Folkeparti?

Når jeg siger vrøvler, er det, fordi der bliver sagt: Det er ikke sikkert, at forældrene ønsker det. Nej, men det her forslag er frivilligt. Der bliver sagt: Det er ikke sikkert, at virksomhederne ønsker det. Nej, men den her ordning er frivillig.

Kl. 20:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:41

Bent Bøgsted (DF):

Altså, jeg ved snart ikke, hvad man skal sige til hr. Christian Juhl, for hvis der er nogen, der vrøvler, så er det hr. Christian Juhl. I Dansk Folkeparti har vi netop sagt, at mange af de forslag, som Enhedslisten er kommet med, sådan set er udmærkede forslag. Men de skal ikke behandles enkeltvis, de skal gå ind i en samlet forhandling om et nyt dagpengesystem. Det er der, hvor de hører hjemme.

Så kunne Enhedslisten jo gøre alle os andre den tjeneste, at de havde skrevet, hvordan det skal finansieres, hvor man vil skaffe pengene til alle de forslag, som man kommer med. Det er så nemt lige at

skrive to linjer i et beslutningsforslag. Det er ikke så enkelt igen så at få nogen til at hoppe på at gennemføre et beslutningsforslag uden at være økonomisk ansvarlig. Det gør vi i hvert fald ikke i Dansk Folkeparti.

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:42

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg fik jo ikke noget svar på, om ikke det ville være godt at få meget stort antal jobåbninger, og om ikke der er meget stor forskel på jobrotationer og orlovordninger, men lad det ligge.

Vi har mange tiltag i dag, siger hr. Bent Bøgsted, og det ville man have jublet over i 1990'erne. Jeg ved ikke, om man havde jublet over at have 160.000 arbejdsløse, som ingen chance har, men som til gengæld, i hvert fald op mod 30.000 af dem, har en risiko for at miste hele deres forsørgelse i 2013 – op mod 30.000. Hvad skal vi gøre ved dem? Skal vi bare sige: Jamen vi har jo nogle gode ordninger, og det er ikke sikkert, at forældrene og virksomhederne har lyst til at være med? Skal vi ikke prøve at finde huller og åbninger og muligheder, og erkender Dansk Folkeparti slet ikke, at det er en ekstrem belastning at være arbejdsløs, og at det faktisk kunne være rigtig godt, at vi skiftedes til at være arbejdsløs?

Kl. 20:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Bent Bøgsted.

Kl. 20:43

Bent Bøgsted (DF):

Altså, en ting, som jeg gerne vil erkende, er, at vi selvfølgelig skal se på, hvordan man kan hjælpe dem, der er udfaldstruede, helt klart. Det er også derfor, det er ufatteligt, at Enhedslisten ikke har lagt pres på regeringen og sagt, at Enhedslisten vil have en løsning igennem.

Man sidder som støtteparti for en regering. Man siger, at det er den regering, man vil have, at man overhovedet ikke vil have en borgerlig regering, men at man vil have den her regering. Så har Enhedslisten en direkte adgang til i forhandlingerne med regeringen om finansloven at sige: Vi skal have det her igennem, eller bliver der ingen finanslov med os. Det har Enhedslisten alle tiders chance for at gøre, og hvis Enhedslisten sagde det, er jeg sikker på, at regeringen ville sige: O.k., skal vi ikke lige tage en snak og så finde en løsning? Men det gør Enhedslisten jo ikke, for Enhedslisten vil ikke være med der, hvor det måske kan koste noget.

Så sidder hr. Christian Juhl og griner. Jamen jeg forstår godt, at hr. Christian Juhl griner af Enhedslistens afmagt.

Kl. 20:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Undskyld, hr. Henning Hyllested har også lige trykket.

Kl. 20:44

Henning Hyllested (EL):

Joh, men jeg trykkede inden for fristen. Nu er der jo det med de udfaldstruede, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Nu kæmper vi jo først og fremmest med et problem, som er skabt af hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti, nemlig den afkortede dagpengeperiode og den fordoblede periode for genoptjeningsret. Det er jo det helt store problem, som har skabt det her. Det kæmper vi sådan set med dagligt. Vi kæmper sådan set også med regeringen. Vi kan jo ikke gøre for, at regeringen ikke er særlig lydhør over for det, men vi prøver selvfølgelig at fortælle regeringen, at den bør være det. Og jeg skal da

gerne invitere Dansk Folkeparti til at være med til at øve det pres på regeringen. Vi ønsker, at alle vil være med til at presse regeringen til, at der rent faktisk findes en ordning.

Men hvis vi går tilbage til udgangspunktet, vil jeg sige, at vi har 200.000 arbejdsløse i det her land. Det her er et forsøg på, ikke at skabe nye job for så vidt, men et forsøg på at skabe nogle jobåbninger, skabe en cirkulation på arbejdsmarkedet, som vil være gavnlige for dem, som går ledige i dag, med henblik på at skabe en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet, så de er parate til det arbejdsmarked, når jobbene og opsvinget engang måtte komme.

Kl. 20:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Værsgo.

Kl. 20:45

Bent Bøgsted (DF):

Det er der, jeg har sagt, at der er det her med vikarer. Hvis man går ind og tager uddannelse, kommer der en vikar ind og passer ens job. Det er den ordning, man har i jobrotationsordningen i dag. Hvis virksomhederne sender folk på kursus, kan de tage en ind i jobrotation. Det er de muligheder, de har i dag. Det er det, det ene forslag går ud på.

Det her med forældreorloven er jo det, der kom, dengang man ikke havde så lang barsel. Så kunne forældrene tage en længere tid sammen med deres børn. Vi har en meget fleksibel barselsordning. Vi har ikke til hensigt, at man skal have 2 år i en barselsordning. Det er ikke lige det. Vi synes, at den barselsordning, vi har i dag, fungerer fint. Hvis skraldemandsmodellen havde været en succes, var den jo sikkert blevet gennemført i Folketinget, men det blev den ikke.

Kl. 20:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 20:46

Henning Hyllested (EL):

Det er rigtigt, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted, for der er da sket meget på arbejdsmarkedet siden 1990'erne, selvfølgelig er der det. Men det ændrer jo ikke ved, at den ordning, man gennemførte i 1990'erne med de der mange forskellige orlovsordninger jo rent faktisk skabte i titusindvis af jobåbninger. Men man må sige, at de ordninger, der er i dag, jo i meget, meget mindre grad fungerer. Jobrotationen giver på en god dag, som hr. Christian Juhl tidligere påpegede, 5.000 job om året. Det er jo adskillige færre end det, der også er brug for, når der altså rent faktisk er 200.000 arbejdsløse. Det problem skal jo løses på en eller anden måde, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Det er lige som bare det, orlovsordninger tager sigte på.

Kl. 20:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Værsgo.

Kl. 20:47

Bent Bøgsted (DF):

I Dansk Folkeparti er vi fuldstændig klar over, at der er et problem. Vi havde jo foreslået, at man skulle forlænge dagpengeperioden yderligere, men det blev så stemt ned. Det kan Enhedslisten sikkert godt huske. Og dermed indgik Enhedslisten jo en aftale om akutjobpakker, og man indgik en aftale om uddannelse. Vi har også sagt, at vi er villige til at se på at suspendere genoptjeningsperioden, som er på 52 uger, og så sætte den ned til 26 uger. Det kan vi gøre i en op til 2-årsperiode, indtil krisen er overstået. Men det er nu heller ikke blevet velvilligt modtaget.

Så det er ikke sådan, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til noget. Men jeg siger bare igen: Enhedslisten har haft alletiders chance for at lægge pres på regeringen og sige, at vi skal have det her gennemført, vi skal have det her problem løst, for ellers får I et problem med finansloven.

Men det gør Enhedslisten ikke, og så står man og skælder ud på regeringen bagefter, fordi man ikke har udnyttet den mulighed, man havde for at lægge pres på regeringen. Man skælder ud på regeringen den ene og den anden dag, for det er altså også sådan en dum regering, og nu kan de også bare vente sig. Og den sidste melding er, at man i afslutningsdebatten ikke vil stemme for det forslag til vedtagelse. (*Fjerde næstformand (Anne Bastrup):* Jeg siger tak til ordføreren, og jeg må bede ordføreren om at stoppe). Javel, formand.

Kl. 20:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det Nadeem Farooq.

Kl. 20:48

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Enhedslisten ønsker ret til uddannelsesorlov, forældreorlov og en solidarisk model for arbejdsdeling. Lad mig sige det lige ud: Jeg har flere forbehold over for disse forslag.

Men først og fremmest vil jeg gerne understrege regeringens aktive arbejdsmarkedspolitik. Den aktive beskæftigelsesindsats skal bidrage til at bringe den enkelte ledige i varig beskæftigelse hurtigst muligt. Den ledige skal sikres en bedre ballast gennem relevant opkvalificering. Det er også vigtigt, at der er den rette strukturelle effekt af arbejdsmarkedspolitikken. Derfor skal vi passe på med at iværksætte tiltag, der tilsammen trækker i retning af en længere gennemsnitlig ledighedsperiode.

Når Enhedslisten ønsker en uddannelsesorlov, vil jeg så henlede opmærksomheden på den relevante pendant, relevante, nuværende, aktuelle pendant, nemlig retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Jeg mener også, at det er rigtigt, at vi har ophævet prisloftet for selvvalgt uddannelse. Når det handler om en solidarisk model for arbejdsdeling, holder det ikke i virkeligheden.

For det første kan man ikke tale om en fast mængde arbejde i samfundet, som vi bare kan dele. Den samlede mængde arbejde, hvis man kan tale om en sådan størrelse, er en dynamisk størrelse, som afhænger af en lang række faktorer på arbejdsmarkedet som marked, men også af politikker som erhvervs politik, uddannelses politik, skatte politik, social politik og mange andre faktorer.

For det andet vil der være en vis risiko for, at en sådan ordning er med til at øge den samlede ledighed, fordi nogle af de personer, som er med i ordningen og er ledige, ikke vil stå tilstrækkeligt til rådighed for anden beskæftigelse på fuld tid, og fordi nogle måske endda bliver fastholdt i områder og brancher, hvor der ikke på sigt er nok beskæftigelse. Det, jeg mener med det, er, at ressourcerne, herunder også de menneskelige, dvs. lønmodtagerne, så bliver flyttet derhen, hvor der er mest brug for dem. Det er den mest fornuftige måde at føre økonomisk politik og arbejdsmarkedspolitik på.

Jeg mener også, at 1990'ernes arbejdsmarkedspolitik var visionær og fornuftig, og jeg mener, at den politik, som tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen stod i spidsen for, var epokegørende og stærkt medvirkende til det nuværende fleksible arbejdsmarked. Så jeg mener i høj grad, at vi kan lære at 1990'erne bare ikke på den måde, som Enhedslisten stiller op. Jeg mener, at vi har opnået meget, siden vi knæsatte princippet om aktiv arbejdsmarkedspolitik i begyndelsen af 90'erne. Det skal vi ikke spille hasard med. Derfor afviser Radikale Venstre Enhedslistens forslag.

Kl. 20:51

Kl. 20:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 20:51

Christian Juhl (EL):

Hr. Nadeem Farooq fremhæver regeringens aktive arbejdsmarkedspolitik. Hvordan synes hr. Nadeem Farooq egentlig lige det går med den? Der er 160.000 arbejdsløse på dagpenge, mindst 50.000 på kontanthjælp, som står og skriger efter job, og op mod 30.000, som inden årets udgang risikerer at stå uden dagpenge. Hvordan synes hr. Nadeem Farooq det går med den højt roste aktiv arbejdsmarkedspolitik?

Kl. 20:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:52

Nadeem Farooq (RV):

Jeg mener, at vores aktive arbejdsmarkedspolitik virker. Jeg mener, at de ting, vi løbende har iværksat igennem 1990'erne, til dels igennem 00'erne og også den nuværende regerings reformer på arbejdsmarkedet, er gode og fornuftige. Men jeg mener også, at der er iværksat tiltag, der har trukket i den modsatte retning. Ikke mindst bureaukratiseringen af arbejdsmarkedsindsatsen har langt hen ad vejen været med til at bruge de mange milliarder, vi bruger på arbejdsmarkedspolitikken, på en uhensigtsmæssig måde, og det skal vi have gjort op med. Det kan godt være, at det ikke er sød musik i spørgere-rens ører, men Carsten Koch-udvalget skal også analysere på det. Jeg mener så, at ... (*Fjerde næstformand (Anne Baastrup):* Jeg tror, vi ...). Ja.

Kl. 20:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:53

Christian Juhl (EL):

Den virker, siger hr. Nadeem Farooq, og det skal jeg da lige love for. Resultaterne er særdeles synlige. Jeg behøver vel ikke gentage: 160.000 på dagpenge, 50.000 kontanthjælpsmodtagere og 30.000, der står over for at miste deres dagpenge. Jo, jeg skal love for, at den er synlig, og jeg skal love for, at der er nogle, der skriger på at få en anderledes politik.

Jeg vil gerne stille et andet spørgsmål, når jeg så ikke kunne få et bud på det første. 6 ugers selvvalgt uddannelse, sagde hr. Nadeem Farooq, var alternativet til orlovsordninger. 6 ugers selvvalgt uddannelse giver ikke jobåbninger – hvordan skulle det gøre det? Orlov giver i tusindvis, måske endda i titusindvis af jobåbninger, det viste 1990'erne. Hvorfor i alverden skal vi ikke bruge den model til at få folk tættere på arbejdsmarkedet, til at få dem ind i en periode, mens andre kommer ud og får uddannelse? Det er det mest produktive cirkulationssystem, man næsten kan tænke sig, nemlig at folk fra arbejdspladserne kommer ud og får uddannelse, og de ledige kommer ind og får arbejde.

Og så vil jeg sige, at ...

Kl. 20:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Nu skal man ikke underkende betydningen af 6 ugers selvvalgt uddannelse, for 6 ugers selvvalgt uddannelse er med til at give den ledige medejerskab på opkvalificering. Det synes jeg er ret væsentligt.

Jeg synes, at spørgerne brugte meget tid på at tale den aktive arbejdsmarkedspolitik ned i et sort hul. Der er ingen tvivl om, at den kan forbedres, men at sige, at det ikke virker, er altså en overdivelse. Jeg er helt med på, at vi står i en svær og voldsom situation med de mange danskere, der opbruger deres dagpengeret, men vi må også se på den anden side af billedet, nemlig på alle dem, som kommer i job, dem, som overgår fra dagpenge til arbejde. Dem er der også flere hundredtusinde af på årsbasis. Men vi kan gøre tingene bedre, og det skal vi også.

Kl. 20:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 20:55

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

SF mener, som også nævnt under det foregående punkt, at der er brug for en større uddannelsesindsats for arbejdsløse, og at der er mange, der har brug for flere kvalifikationer, fordi det vil give dem større muligheder for at få et job. Set i det perspektiv er det udmærket, at uddannelse også er sat på dagsordenen her.

Der har været en diskussion under det her punkt om, hvorvidt forskningen viser, at uddannelse giver bedre jobmuligheder eller ej. Sagen er, at der er forskellige undersøgelser, og resultaterne er også forskellige, men jeg vil fremhæve, at der også findes undersøgelser, som forskere har lavet, som siger, at hvis man måler effekten med hensyn til muligheden for at komme i job over en lidt længere periode, så viser uddannelse sig også at have en god jobeffekt. Så sådan nogle undersøgelser findes også, men i det hele taget er det sådan, at der er behov for, at det bliver belyst endnu bedre fra forskningens side.

Som det er nævnt, har regeringen nedsat det her ekspertudvalg, der kommer med en gennemgang af hele beskæftigelsessystemet, herunder uddannelsesmulighederne, til efteråret, og derfor kan vi ikke stemme for det her forslag. Men jeg vil igen fremhæve, at regeringens holdning til uddannelse og herunder også uddannelse af arbejdsløse fremgår meget tydeligt af vækstplanen, hvor der jo er afsat, som tidligere nævnt, 1 mia. kr. til øget brug af voksen- og efteruddannelse. Det er vel så klart et signal, at det ikke er til at misforstå, og jeg vil da i øvrigt tilføje, at der vil blive indkaldt til trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter om, hvordan man bedst kan anvende de penge, sådan at der kommer det størst mulige udbytte. Det er meget, meget positivt.

Så er der forslaget om at genoplive den såkaldte forældreorlov. Som det også har været nævnt, er forældreorloven blevet indført, længe før vi fik en barselsorlov på op til 1 år. Ved indførelsen af forældreorloven var der kun ret til 14-ugers orlov efter fødslen, altså lige godt 3 måneder. Dengang var forældreorloven jo også meget velanbragt, men sandheden er jo, at med 1 års samlet barsel er behovet slet ikke det samme.

Det er også blevet nævnt, og det vil jeg også fremhæve, at et andet aspekt ved forældreorloven i 1990'erne var, at især kvinder brugte muligheden, fordi deres lønindkomst var lavere end mandens. Sådan er det jo desværre stadig væk, og en del af dem, der brugte forældreorloven, var tilmed arbejdsløse og havde ingen uddannelse. Så risikoen ved en genindførelse vil, som det også er nævnt af andre her fra talerstolen, være, at et stigende antal kvinder på den baggrund

opholder sig længere tid ved børn og kødgyder og kommer længere væk fra arbejdsmarkedet, og det vil være særdeles uheldigt og absolut ikke et skridt i retning af ligestilling. Jeg har så forstået, at Enhedslisten også har indset, at her er en stor problematik. Det er jo altid noget. Sådan en udvikling, hvor man så fremmer, at flere kvinder bliver hjemmegående, vil også stride mod ideen om at øremærke en del af barselsorloven til fædre, som vi jo ellers arbejder på at få realiseret. Så derfor kan SF heller ikke stemme for det forslag.

I 1990'erne var mit parti, SF, meget optaget af ideen om, at folk i job på frivillig basis kunne dele arbejdet med en arbejdsløs. Som det er nævnt, kunne tre mand på en arbejdsplads dele med en arbejdsløs, og så kunne de skiftes til at holde hver fjerde uge fri. Det var skraldemandsmodellen, hvor man så i den fjerde uge fik dagpenge. Her vil jeg af hensyn til historieskrivningen nævne, at det faktisk ikke er rigtigt, som det er blevet sagt heroppefra, at skraldemandsmodellen aldrig blev praktiseret. Jeg sad ikke i Folketinget på det tidspunkt, men jeg fulgte ivrigt med i, hvad der foregik på det tidspunkt som politisk aktiv og politisk interesseret.

Det, der skete, var, at skraldemændene ganske rigtigt ønskede, at det skulle være sådan, at når man så havde hver fjerde uge fri, kunne man få hundrede procent af dagpengesatsen, altså fuld dagpengesats. Det var der ikke flertal for i Folketinget. Da der så ikke var det, skete der det, at man fandt ud af, at den eksisterende sabbatorlov, som fandtes dengang, som var på 80 pct. af de maksimale dagpenge, kunne bruges til at realisere skraldemandsmodellen med, idet man fandt ud af, at sabbatorloven kunne opdeles i dage og i uger. Det betød så, at i de friuger, som skraldemændene i Aarhus havde hver fjerde uge, kunne man så få 80 pct. af dagpengesatsen. Det er sådan, det er foregået, og jeg kan fortælle, at foruden at det blev brugt på Aarhus Renholdningsselskab – jeg kommer selv fra Aarhus – blev det også anvendt på slagteriet i Sønder Borup lige syd for Randers og på Arbejdsformidlingen i Aarhus. Det er de steder, hvor jeg med sikkerhed ved at man har brugt den her skraldemandsmodel, blot af hensyn til historieskrivningen. Det er så rigtigt, at det i løbet af en kortere periode blev forbudt at bruge den model gennem en vedtagelse af et flertal i Folketinget.

Kl. 21:01

Tilbage til forslaget om at genindføre modellen. Jeg mener, at man kan sige, at en meget, meget perspektivrig udgave af skraldemandsmodellen er jobrotationsordningen, hvor folk i arbejde så i en periode kommer på skolebænken for at blive dygtigere, mens deres job bliver varetaget af arbejdsløse, der læres op og så fungerer som vikarer. Det er et godt princip, som regeringen sammen med Enhedslisten fik forøget mængden af gennem finanslovsaftalen fra efteråret, og som altså så fungerer fra i år. Jobrotation er meget positivt og konstruktivt for alle parter, da der samtidig sker en opkvalificering både af de fastansatte medarbejdere og arbejdsløse.

Så jeg ser det som en form for videreførelse af den oprindelige skraldemandsmodel på en endnu mere konstruktiv måde, og derfor vil jeg opfordre Enhedslisten til at opprioritere, at vi i fællesskab arbejder videre ad det spor.

Regeringen satser derudover, som det også er fremgået, på, at det, vi skal gøre i forhold til arbejdsløsheden, er at skabe job – det bliver der arbejdet på på fuld kraft – og at vi også skal satse mere på uddannelse, som det også er fremgået. Og da SF er en del af regeringen, vil vi på den baggrund også afvise det her forslag.

Kl. 21:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt for en kort bemærkning. Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:02

Christian Juhl (EL):

Først vil jeg sige tusind tak for den meget inspirerende og informative gennemgang af skraldemandsordningens liv i Aarhus. Det giver

jo en vild lyst til arbejde videre med ideen, må jeg sige. På den måde er der jo meget godt i ordførerens indlæg, og jeg vil gerne endnu en gang sige tak for den positive holdning til uddannelse. Det tyder jo godt, hvis vi ellers kan komme i realitetsforhandlinger.

Jeg vil gerne høre, om hr. Eigil Andersen ved en sammenligning mellem jobrotationsordningen og uddannelsesorloven ikke er enig i, at jobrotationsordningen har vi ikke rigtig fået op i det gear, som vi havde det med uddannelsesorloven i 1990'erne. Når vi i 1990'erne kunne nå resultater på helt op mod 50.000 mennesker, der var i gang med en orlovsordning, og vi i dag skal kæmpe hårdt for at nå de 5.000, er det så ikke rigtigt, at vi har brug for et eller andet system, der kan booste det, så vi får flere ind og flere jobåbninger?

Kl. 21:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:03

Eigil Andersen (SF):

Jo, det er der bestemt noget om. Altså, sagen er jo den, at inden for den offentlige sektor går det egentlig sådan rimelig godt med at få gang i noget jobrotation, også for øjeblikket – det kan selvfølgelig også blive bedre – hvorimod det halter gevaldigt inden for den private sektor. Der bør gøres, hvad der kan gøres, for at sætte noget mere i gang inden for det private område med hensyn til jobrotation.

Jeg har hørt det på den måde, når f.eks. arbejdsgivere udtaler sig om det her, at der lægges stor vægt på, at de skal have en hjælp, som består i, at alle papirerne er udfyldt, altså af jobcenteret, altså så man nærmest kommer ud til arbejdsgiveren med en færdig pakke og siger: Nu kan I lave jobrotation, her er papirerne, og du skal bare lige skrive under her. Det er f.eks. noget af det, man kan gøre, for at sætte mere gang i det.

Kl. 21:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:04

Christian Juhl (EL):

Men man ser altså ikke nogen uddannelsesorlov som en mulighed for at booste, kan jeg forstå.

Nu bragte hr. Eigil Andersen vækstplanen på banen og sagde, at der skulle være 1 mia. kr., så jeg vil spørge: Kunne den milliard f.eks. bruges til, at vi satte gang i orlovsordningerne? Og et side-spørgsmål til det er: Er SF's arbejdsmarkedsordfører enig med mig i, at vækstplanens skattelettelser ikke er nogen særlig effektiv måde at skabe arbejde på?

Kl. 21:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:05

Eigil Andersen (SF):

Man kan jo altid diskutere, hvad der er mest effektivt. Men med hensyn til den ene milliard kroner, som lykkeligvis er blevet afsat til voksen- og efteruddannelse, er jeg ikke sikker på, at man har haft i tankerne, at de skulle bruges til en orlovsmulighed. Der står jo simpelt hen direkte i forliget, at staten, altså regeringen, vil indbyde arbejdsmarkedets parter – arbejdsgiverforening og fagbevægelse – til at diskutere, hvordan vi kan få størst mulig gavn af den her milliard kroner for at sætte mere gang i efteruddannelse og voksenuddannelse. Og når så de trepartsforhandlinger er gennemført, vil der komme en politisk vurdering fra regeringens side af, hvad man så vil gøre, og der vil være en række forskellige muligheder til stede. Jeg tror ik-

ke, at der er noget, der på forhånd er udelukket, men jeg tror ikke, at man har tænkt på uddannelsesorlov som en mulighed.

Kl. 21:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:06

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusinde tak. Nu sambehandler vi tre beslutningsforslag fra neokommunisterne i Enhedslisten: tre forslag, som der ikke er anvist nogen finansiering på; tre forslag, som markant vil sænke arbejdsudbuddet i Danmark og dermed forringe Danmarks muligheder for at skabe vækst, velstand og nye job; tre forslag, som alle trækker i den fuldstændig forkerte retning, i forhold til det Danmark har brug for; tre forslag, som ikke er til gavn for lønmodtagerne i det her land, og som ikke er til gavn for landet som helhed. Derfor er det et klart og rungende nej fra Liberal Alliance.

Kl. 21:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl vil sige noget? En kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 21:07

Christian Juhl (EL):

Tusind tak. Der er endda en cirkel omkring min knap, så det er jo helt fantastisk. Så glæder det mig at se den fungerende formand i godt humør. Jeg vil også sige tusind tak til ordføreren for den pæne tiltaleform nu; det er helt nyt, det har jeg slet ikke hørt før.

Det er fuldstændig rigtigt, at det her forslag markant vil sænke arbejdsudbuddet. Selvfølgelig vil det det, når man sender folk på uddannelse eller på andre orlovsordninger, men det vil også skabe et bedre liv for mennesker. Men det er tilsyneladende ikke noget, der interesserer Liberal Alliance, altså at det, mens man var arbejdsløs, kunne være, at man kunne udvikle sig, bygge sig selv op og være en bedre arbejdskraft, når man skulle til at arbejde, i stedet for langsomt at blive nedbrudt i et altødelæggende system, som vi har i dag. Men jeg vil dog notere mig, at det er det, som Liberal Alliance synes er en god idé.

Kl. 21:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:08

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo helt igennem noget frygteligt sludder at sige i Folketingssalen. Vi har den opfattelse, at det er utrolig nedbrydende for rigtig mange mennesker at være arbejdsløs, og derfor må den politik, der må føres, være en politik, der gør, at så mange som muligt kommer i beskæftigelse. Og der kan jeg bare konstatere, at der fornægter Enhedslisten al erfaring og viden, vi har om, hvad der bringer folk i beskæftigelse.

Enhedslisten tror ikke på, at det, når man øger arbejdsudbuddet, får folk i beskæftigelse, på trods af at det er veldokumenteret både i Danmark og i udlandet. Enhedslisten vil ikke være med til at sænke skatter og afgifter, selv om det er veldokumenteret, at det er med til at skabe vækst og dermed nye arbejdspladser. Sådan kunne jeg sådan set blive ved. Men sådan ser vi forskelligt på tingene.

Jeg kan så glæde mig over, at det de steder, man er gået i retning af at prøve Enhedslistens ideer, ikke har virket, og derfor er man gå-

et væk fra dem de fleste steder til gavn for helt almindelige mennesker.

Kl. 21:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:09

Christian Juhl (EL):

Jeg siger tak for indrømmelsen. Det *er* nedbrydende at være arbejdsløs. Liberale partier har nu i 10 år herset i vores land, og vi er endt med at have et par hundredetusinde arbejdsløse, som vi nu skal tage vare på. Det ser ikke ud til, at hverken Liberal Alliance, Danmarks store liberale parti, eller andre har kunnet løse krisens mysterium. Det ser ikke ud til, at den nuværende regering kan det, og det vil sige, at nogle arbejdsløse går og venter på, at det igen bliver forår, og at de igen får en chance. Men indtil da skal de ikke forvente Liberal Alliances opbakning til, at de f.eks. kunne uddanne sig, at de f.eks. kunne foretage sig noget, som kunne udvikle dem, men de skal bare gå og vente på, at markedet nu sørger for, at der kommer bedre tider.

Hvis nu vi ret realistisk set skulle sige, at krisen nok varer 5 år mere, skal de her mennesker så efter Liberal Alliances mening bare gå og vente og ikke udvikle sig, ikke have mulighed for uddannelse, ikke have mulighed for orlov?

Kl. 21:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:11

Joachim B. Olsen (LA):

Nu kan man jo diskutere, hvor liberal politik der blev ført op igennem 00'erne. Der blev lavet mange fejl, og en af de fejl, der blev lavet, var, at man ikke lavede reformer, dengang man skulle have lavet dem, dengang der var en stor efterspørgsel på arbejdskraft. Dengang havde det været bedre, at man havde lavet nogle af de reformer, man gennemfører nu. Dermed ikke være sagt, at det ikke er rigtigt, at man gør det nu, men det havde været bedre, hvis man havde lavet reform af efterløn, dagpenge osv. dengang, så var det øgede arbejdsudbud hurtigere blevet omsat til mennesker i beskæftigelse – det er der ingen tvivl om.

Men det gjorde man ikke, det var der ikke nogen opbakning til, og der var heller ikke nogen opbakning til det fra de venstreorienterede partier i Folketingssalen, og den pris betaler vi til en vis grad nu. Sverige er et eksempel på et land, som gjorde det dengang. De har formået at øge beskæftigelsen gennem reformer af deres kontanthjælpssystem, førtidspensionssystem osv., de har øget beskæftigelsen op igennem krisen. Det er jo et godt bevis på, at det virker at øge arbejdsudbuddet, og at det virker at lave arbejdsmarkedsreformer. Det gjorde man ikke dengang, og det var ikke, fordi vi var imod det.

Kl. 21:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 21:12

Henning Hyllested (EL):

Også jeg vil takke for et gennemsyret neoliberalt foredrag fra ordføreren for Liberal Alliance, som ikke overraskende klart tager sit udgangspunkt i, at det er markedet, der skal regulere regering, Folketing, og hvem der ellers kunne finde på at blande sig i markedet; de skal helst holde sig på lang afstand af det. Det er jo et foredrag, som klart siger, at penge kommer før mennesker.

For det er jo det, vi snakker om, og det vil også i sidste ende betyde aflivningen af det velfærdssamfund, vi har bygget op gennem

mange år. For historien om velfærdssamfundet er jo netop historien om at gå ind og regulere og rette op på markedet og på alt det, som markedet ikke kan klare og ikke kan regulere. Det gælder især med hensyn til at skabe forhold for mennesker, som også skal leve under markedets vilkår, herunder altså også hele teorien om arbejdsudbud, som i øjeblikket vel fungerer som en forøgelse af arbejdsløsheden, og det er selvfølgelig også formålet – det skal skabe lønpres og dermed konkurrenceevne. Men det skaber altså øget arbejdsløshed, og det er der mennesker, der skal tåle.

Kl. 21:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 21:13

Joachim B. Olsen (LA):

Markedet består af mennesker. Det er os alle sammen, der er markedet; det er mennesker, der foretager valg.

Man kan i hvert fald konstatere, at alle de steder, hvor man har afprøvet Enhedslistens ideologi, har den fejlet. Det har haft nogle økonomiske konsekvenser, men det er såmænd ikke det vigtigste, for det har også haft nogle ufattelige menneskelige konsekvenser. Men sådan er der jo nogle, der ikke vil lære, men vil leve i en romantisk drøm om, at man kan skabe et utopisk samfund, hvor nogle få mennesker skal sidde og regulere det hele. Det viser sig bare ikke at holde stik, og det har det aldrig gjort, og der er millioner af mennesker i verden, der har betalt en ufattelig pris, fordi der er nogle mennesker, der har tænkt, som man gør i Enhedslisten i dag.

Det vil vi bare ikke være med til. Vi tror, det er rigtigt at lave reformer, at det er rigtigt at lave arbejdsmarkedsreformer; vi kan konstatere, at de virker i andre lande til glæde for helt almindelige mennesker, som kommer i beskæftigelse.

Kl. 21:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 21:14

Henning Hyllested (EL):

Jeg tror faktisk, at hr. Joachim B. Olsen end ikke er enig med mig i, at velfærdssamfundet jo i virkeligheden er et rigtig stærkt samfund og også et rigtig stærkt økonomisk samfund. Det er faktisk velfærdssamfundet, som har bragt os forholdsvis helskindet igennem krisen indtil videre. Det er altså, som jeg sagde før, det velfærdssamfund, som regulerer markedet, som sørger for, at markedet ikke bare fungerer fuldstændig vildt og brølende alle mod alle, hvilket jo vel et eller sted er det, som Liberal Alliance hylder.

Så kan man snakke meget om drømmesamfund, men jeg bryder mig ikke om det drømmesamfund, som hr. Joachim B. Olsen forsøger at tegne, hvor det er markedet, der styrer alt, for det knuser mennesker – det giver ikke plads til mennesker.

Kl. 21:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 21:15

Joachim B. Olsen (LA):

Det, der er hele fundamentet for velfærdssamfundet – og vi går ind for et velfærdssamfund – er markedet. Det er ikke noget andet end markedet. Det er, at der er virksomheder, der skaber vækst, der tjener penge. Det er 100 pct. markedet, der finansierer velfærdssamfundet. Så hvis man vil have et velfærdssamfund, er man også nødt til at give plads til markedet, og i de tre forslag, jeg står med her, giver man ikke plads til markedet. Man sænker arbejdsudbuddet, og der

med forringer man mulighederne for, at markedet kan skabe vækst og velstand, som er hele forudsætningen for, at man kan have et velfærdssamfund.

Vi kan også bare konstatere, at mange af de reformer, som der sådan set er forholdsvis bred enighed om i Folketinget i dag, i hvert fald med hensyn til hvilken retning de skal gå, går ud på, at man skal øge arbejdsudbuddet. For alle andre end Enhedslisten erkender faktisk, at hvis man skal have et velfærdssamfund, er man nødt til at skabe vækst, og man er nødt til at give markedet nogle gode vilkår. Der må vi bare konstatere, at mange af de ting, som man har gennemført gennem de sidste mange år, bliver rullet tilbage, fordi vi ikke har råd til dem; det gav dundrende underskud på de offentlige finanser, det har svækket tilliden til dansk økonomi og ført til tab af arbejdspladser og velstand for helt almindelige borgere. Derfor gennemfører man reformer på førtidspensions-, kontanthjælps- og efterlønsområdet osv., fordi vi har erkendt, at det er nødvendigt for at skabe vækst. Tak.

Kl. 21:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Vi går så over til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Christian Juhl.

Kl. 21:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Tak. Det kunne være spændende at lave en studiekreds i nyliberalismens fortrædeligheder, men det får vi nok ikke lov til af formanden i aften – det ville tage lidt mere end 10 minutter.

Jeg vil sige noget om de tre forslag, vi har fremsat, og jeg vil starte med at sige, at det allervigtigste i kampen mod arbejdsløshed selvfølgelig er at skabe arbejdspladser. I lyset af klimakrisen er det fornuftigt at oprette bæredygtige og grønne arbejdspladser. Den foregående regerings indsats for at skabe arbejdspladser, da krisen sendte arbejdsløsheden i vejret med raket fart, var nærmest fraværende. Det vigtigste for dem var at ændre efterlønsordningen, så det nærmest lignede en likvidering, og bekæmpe de arbejdsløse i stedet for arbejdsløsheden gennem en halvering af dagpengeperioden og en fordobling af genoptjeningskravet.

Den nuværende regerings generalieblad er foreløbig ikke så meget bedre. Arbejdsløsheden er ikke faldet, til gengæld er masser af arbejdsløse faldet ud af dagpengesystemet. Det er det, der er virkeligheden bag det fald i den registrerede ledighed, som Beskæftigelsesministeriet netop har meldt ud, og som medierne lappede i sig for nogle dage siden. Når tusindvis af ledige falder ud af systemet, falder den registrerede ledighed, uden at en eneste kommer i arbejde. Det er jo et rent mirakel. Tænk lige lidt over det – når tusindvis af ledige falder ud af systemet, falder den registrerede ledighed, uden at en eneste er kommet i arbejde! Det viser tallene både her og der.

Nu siger vi i Enhedslisten naturligvis ikke, at job kan skabes, ved at man knipser med fingrene. Vi har bl.a. set store private virksomheder, der under krisen har sparet store overskud op i stedet for at investere dem i nye arbejdspladser. Og vi må konstatere, at der er sparet tusindvis af mennesker væk i den offentlige sektor, og at den udvikling fortsætter med regeringens plan for tilnærmelsesvis nulvækst i den offentlige sektor. Den såkaldte vækstplan, regeringen har vedtaget med højrefløjen, giver heller ikke meget optimisme – især ikke her og nu, hvor 30.000 forventes at falde ud af dagpengesystemet inden den 1. januar.

Der kunne imidlertid gøres noget. Man kunne lade kommunerne bruge deres penge til grøn boligrenovering, opgradering af jernbanen, lånepuljer til offentlige investeringer osv. osv. Ja, man kan blot se på Enhedslistens beskæftigelsesplan her fra marts 2013.

I den situation, at en mere aktiv jobskabelsespolitik alligevel ikke får has på hele ledigheden, mener vi, at samfundet har bedre af, at vi

deler arbejdet, i stedet for at tusindvis mere eller mindre konstant er ledige og fjerner sig mere og mere fra arbejdsmarkedet.

De tre forslag, vi behandler, handler under en fælles overskrift om: Del arbejdet.

Det første forslag handler om at genindføre 1990'ernes uddannelsesorlov, der gav personer i arbejde mulighed for at tage uddannelse på dagpengesats, mens ledige kunne få beskæftigelse og dermed opretholde forbindelsen til arbejdsmarkedet. Den type jobrotation giver tre gevinster – og ja, det har ordførerne hørt rigtigt: Den type jobrotation giver tre gevinster! Den ansatte på orlov får nye kompetencer, den ledige får foden indenfor på arbejdsmarkedet, og arbejdsgiveren får en styrket medarbejder tilbage efter endt orlov. Og det er her, det undrer mig meget, at Liberal Alliance slet ikke kan se nuancerne i den her politik, altså at der rent faktisk er mulighed for at styrke erhvervslivet ved at føre en fornuftig politik.

Ordningen tænkes især målrettet til langtidsledige, som er i fare for at ryge helt ud af arbejdsmarkedet, og nyuddannede, som risikerer aldrig at få foden indenfor. Blandt dem, der er i arbejde, er målgruppen medarbejdere, der er dagpengeberettigede og har en vis anciennitet. Ordningen er frivillig for både lønmodtagere og arbejdsgivere og er stort set udgiftsneutral, fordi dem, der går på uddannelse, og dem, der kommer ind i vikariatene, så at sige bytter indkomst. Der vil selvfølgelig være visse omkostninger til uddannelse, men det vil jo være rigtig, rigtig godt også at få nogle af de ledige lærere i arbejde. Til gengæld sparer staten udgifterne til aktivisering. Derfor er der ingen grund til at se spørgsmål, i forhold til at det her er en vild udgift, tværtimod er det en rigtig god aktivitet.

Kl. 21:21

Ordningen havde i sin tid rigtig stor beskæftigelseseffekt. Alene i 1994 medførte det, at beskæftigelsen blev øget med næsten 9.000 på grund af den ordning. Vi anslår, at en uddannelsesorlov kan give omkring 5.000 mennesker job.

Den anden ordning er børnepasningsorloven, og den har mange af de samme fordele som uddannelsesorloven, ud over at den giver forældre bedre mulighed for at være sammen med deres børn. Forældreorloven blev ligesom uddannelsesorloven indført i en periode med høj arbejdsløshed og mangel på arbejde, hvilket jo ikke har så få ligheder med situationen i dag. Den daværende arbejdsminister hed Jytte Andersen, og hun sagde forleden til Altinget:

Jeg kunne godt ønske mig, at de orlovsordninger, vi lavede dengang, var en permanent del af arbejdsmarkedet.

Prøv at læse hendes kloge tanker; det er jo ret godt at høre på nogen, der har en vis erfaring. Enhedslisten har også det ønske, men med den tilføjelse, at forældreorloven ligesom uddannelsesorloven skal udløse ret til dagpenge på højeste sats og ikke honoreres med en lavere sats, sådan som det skete i 1990'erne. Vi må jo også modernisere os en smule.

Det sidste forslag i den her omgang handler om at sikre muligheden for, at en virksomhed kan indføre skraldemandsmodellen, hvis der er enighed om det mellem ansatte og ledelse. Skraldemandsmodellen fik sit navn efter de århusianske skraldemænd i klubben af organiserede skraldemænd i Aarhus – den blev også kaldt KAOS, som vi hørte SF's ordfører og også andre sige – og de foreslog ganske rigtigt at fordele arbejdet solidarisk, ved at fire personer delte tre ansattes arbejde med den konsekvens, at de skiftedes til at gå ledig hver fjerde uge. Alle kan på den måde bevare deres tilknytning til såvel virksomhed som arbejdsmarked.

Senere har man beregnet – det har vi i hvert fald i Enhedslisten, og jeg tror også, andre har regnet på det – at man for ca. 5 år siden ville kunne give det tilbud, at fire personer får en ledig ind, og så får man en ugentlig fridag for en hund, altså en hundredkroneseddel, for man kom selv til at betale en lille del af udgiften for at få den ekstra fridag.

Ordningen er ligesom orlovsordningerne stort set udgiftsneutral. Der skabes ikke flere ledighedsuger – der bliver blot flere til at dele dem. Beslutningsforslaget skal blot sikre, at den solidariske deling af såvel arbejde som arbejdsløshed gøres mulig, ved at dagpengene kan udbetales på den skitserede måde. Det vil kort sagt gøre passive dagpenge aktive.

Der vil være medlemmer af Tinget, for hvem skraldemandsmodellen næppe får nogen klokker til at ringe, men der vil vel også være nogle, hvor hukommelsen aktiveres – og der har vi jo allerede hørt, at selv formanden kunne huske visse ting fra den debat. I hvert fald kan skatteministeren og formentlig yderligere et par SF'ere i SF's folketingsgruppe huske, at partiet var så begejstret for skraldemandsmodellen, at de fremsatte beslutningsforslag om det i februar 1992, i oktober 1994 og i oktober 1995. Desværre fik de aldrig flertal for ordningen.

Jeg siger tak for bidragene. De har jo overvejende været positive og mindre hysteriske end sidst, vi diskuterede arbejdsløshed, og det tror jeg er et tegn på, at flere og flere af mine kollegaer i de andre partier erkender, at det er en alvorlig situation, som vi er nødt til at finde løsninger på, og at man ikke bare hysterisk kan afvise Enhedslistens forslag.

Livet skal leves, også af de arbejdsløse, der rammes. Tingene skal udvikles, også for de arbejdsløse, selv om vi har krise. Derfor fremsætter vi en række forslag. Vi har ikke nogle og tyve forslag tilbage, desværre, det havde jeg ønsket, men vi har i hvert fald en tre-fire stykker endnu, som vi gerne vil diskutere med medlemmerne den 23. maj.

Kl. 21:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Undskyld, hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:25

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg har bare et spørgsmål, der er meget enkelt: Hvad koster de her tre forslag, vi behandler i dag?

Kl. 21:26

Christian Juhl (EL):

Det var det, jeg prøvede at sige: De er stort set udgiftsneutrale, fordi man jo sådan set bytter indtægt. Den, der er i arbejde, går ud og får de dagpenge, som den arbejdsløse fik, og den arbejdsløse går ind og får løn for det arbejde, han eller hun laver. Ud over det får man en vis udgift til uddannelse, og det er til at overskue. Hvor meget det bliver i praksis, ved jeg ikke præcis, men det er jo ikke noget, der vælter den her eller den tidligere regerings omgang med milliarderne.

Kl. 21:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 21:26

Leif Lahn Jensen (S):

Nej, men det er vel sådan i forhold til uddannelsesordningen, at hvis der er rigtig, rigtig mange, der bruger uddannelsesordningen ligesom i 1990'erne, så vil det jo koste ekstra til uddannelse, for uddannelse koster. Vil det sige, at Enhedslisten fremsætter tre forslag uden at vide, hvad de koster?

Kl. 21:26

Christian Juhl (EL):

Ja, når det er nede i det her niveau, så gør vi, for vi har meget stor tillid til, at regeringen mener, hvad de siger om, at vi skal satse på

uddannelse, og at uddannelse er hamrende vigtigt for samfundets udvikling. Også når vi laver jobrotation, går vi meget, meget vidt med at sige, at hvis ikke de her penge slår til, har vi i fællesskab indtil videre kunne finde de penge, der skal til.

Jeg har meget tillid til, at vi under forhandlinger, hvis vi overhovedet kan komme i forhandling med regeringen, sagtens kan finde et fornuftigt niveau. Og jeg skal minde om, at Enhedslisten endnu aldrig er mødt frem til den her regering, uden at vi har haft finansieringsforslag med, hvis vores forslag skulle koste noget.

Kl. 21:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det Joachim B. Olsen.

Kl. 21:27

Joachim B. Olsen (LA):

Skal jeg forstå det sådan, at det er Enhedslistens opfattelse, at en indførelse af forældreorlov, som man kender den fra 1990'erne, vil være udgiftsneutralt? Altså, er det seriøst?

Kl. 21:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:27

Christian Juhl (EL):

Nu skal jeg prøve at se, om jeg kan gøre det forståeligt for hr. Joachim B. Olsen. Det er sådan, at når en person, lad os sige på en maskinfabrik, går fra og ikke længere arbejder på løn, men siger, at han gerne vil have orlov, og han bliver enig med arbejdsgiveren om det, som finder en arbejdsløs, der kan lave arbejdet imens, så går han ud på dagpenge, og det beløb bliver ikke højere end den arbejdsløses. Det bliver på samme niveau. Så går den arbejdsløse ind og arbejder, og han får den løn, som den anden skulle have haft. Der er ingen ekstraudgifter i det spørgsmål.

Til gengæld sparer samfundet en hel del på det. Hr. Joachim B. Olsen sagde jo selv, at det var et meget, meget dyrt bureaukrati, vi havde bygget op omkring det. Samfundet sparer nemlig hele udgiften til aktivering, ved at den person har forældreorlov, så der er faktisk en gevinst ved at lave sådan en ordning.

Kl. 21:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Joachim B. Olsen.

Kl. 21:28

Joachim B. Olsen (LA):

Det er simpelt hen noget sludder. Altså, det er jo noget sludder hele vejen igennem, når man påstår, at de her tre forslag er udgiftsneutrale for staten. Så må jeg bede Enhedslisten om at komme med bare en sådan rimelig anerkendt økonom, der ikke er betalt af Enhedslisten, der vil skrive under på, at det her ikke koster noget. Man kan jo ikke foregøgle det over for dem, der måtte sidde og se på det her. Det er da helt utroligt, at man kan gøre det fra Folketingets talerstol. Det her vil koste milliarder. Det vil jo trække så mange mennesker ud af arbejdsmarkedet, at det vil koste enorme summer for samfundet både på kort sigt og på lang sigt, og at påstå andet er simpelt hen ikke seriøst.

Kl. 21:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:29

Christian Juhl (EL):

Nu prøvede jeg at forklare, hvordan økonomien er i børneorlovsordningen, og den holder jo, som hr. Joachim B. Olsen kunne høre. Der er i hvert fald ingen argumenter imod, at det regnestykke, jeg fortalte om her, holder. Det behøver man ikke at have økonomer til at forklare. Det kan enhver arbejder jo forstå.

Hvad angår uddannelsesorloven, har jeg svaret hr. Leif Lahn Jensen, at det koster penge. Det koster uddannelsesudgiften, og de penge skal vi finde, og dem er vi klar til at finde. Om det koster milliarder ved jeg ikke.

Men man kan jo godt være borgerlig økonom, og så kan man sige: Ja, arbejdsudbudsteorien viser, at det skader samfundsudviklingen. Jeg tror ikke på arbejdsudbudsteorien, og jeg tror, at den dybest set er skadelig for vores samfund.

Kl. 21:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Nu er der ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at beslutningsforslagene henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget

Kl. 21:30

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. maj 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 21:30).